

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

موعته زیله

سرهه لدانیان - گروپه کانیان - بیرورا و تیروانینه فیکریه کانیان

سهلاح ئه بو سعود

وه رگی پانی
شاهو عومر عارف

موقتہ زیلہ

سہرہ لدانیان - گروپہ کانیان - بیروپا و تیروانینہ
فیکریہ کانیان

صلاح نوبو سعود

وہرگیپانی

شاہق عومہر عارف

چاپی یہ کہم

۲۰۱۹

له بلا وکراوه کانی خانہی چاپ و به خشی رنما

زنجیره ۵ : ۸

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

له و موعته زیله

- نویسنده: صلاح نبو سعود
- ❖ وەرگێڕانی: شاهرۆ عومەر عارف
- ❖ بابەت: لیکۆلینهوه
- ❖ دیزاینی و بەرگ: فواد کەولۆسی
- ❖ تۆبەتی چاپ: چاپی یەکەم
- ❖ سالی چاپ: ۲۰۱۹
- ❖ شوینی چاپ: چاپخانه‌ی گەنج
- ❖ تیراژ: ۱۰۰۰

له به پێوه به رایه‌تی گهستی کتیبخانه گهستییه‌کان ژماره سپاردن: (۲۷۱۳)ی

سالی ۲۰۱۹ی پێدراوه.

ناونیشان

سلێمانی — سابوونکران — نیوان گهراجی عوسمانی ته‌مین و شوقه‌کانی ته‌کیه رووته.

ژماره‌ی مۆبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳) (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

پېرست

پېشه کی..... ۹

بهشی يه کهم

مه بهست له موعته زیله و هوکاره کانی ناولیتانی چیه؟..... ۱۲

بهشی دووهم

دهرکه و تنی موعته زیله و نه و هوکارانه ی بوونه هو ی دهرکه و تنی..... ۳۵

پېشه کی..... ۳۷

بهشی سنیهم

پینج بنه مایه که..... ۷۷

پېشه کی..... ۷۸

بهشی چوارهم

موعته زیله و کایه ی سیاسی..... ۱۸۱

پېشه کی..... ۱۸۳

بهشی پینجه م

هه لسه نگاندنی موعته زیله..... ۲۱۷

پېشه کی..... ۲۱۹

سه رچاوه کان..... ۲۴۱

موعته زيله ...

دهسته و تاقميكي ئيسلامييه به ديد و فيكريكي نوپوه هاته مهيدان.. له پيناو عه دالهت و يه كتاپه رستي خوداي گه ورده دا به رگريکرد. به م ديد و فيكره وه كه و ته مشت و مړ له گه ل نه ياره كاني ئيسلامدا و به لگه كانيان پوچه لكرده وه و ثاني ئيسلامي شيان له سه رپوي زه ويدا بلاوكرده وه، سه رباري نه وه، برپار درا به سه رياندا كه نه وانه تاقميكي بيدعه چي و گومران.. له م كتيبه دا به بيروياوه رپه كاني موعته زيله ناشنا ده بيت، بو نه وه ي ببينيت و بزانيت نيا نه و برپاره ي پيشوو دروست و راسته يان نه وه تا گروپي ك بوون و پروپاگه نده يان به ده مه وه هه لبه ستراوه!؟

پیشکشہ بہ :-

➤ ہم موو خویندکارانی بواری فہلسفہ و زانستہ
ئیسلامیہ کان.

➤ ہاوسہری بہ وہ فا و خوشہ ویستم، کہ ہمیشہ ہاندہرم
بووہ و خوّم بہ قہرزرداری دہ زانم.

➤ بہ و مامؤستایہی سہرہ تا دہستی گرتم و فیّری وانہکانی
ژیانی کردم.

➤ بہ ہم مووئہ و مامؤستا و نازیزانہی کہ بہ نامؤژگاری و
تیبینیہ بہ سودہکانیان ہاوکار و ہاندہرمبوون.

➤ گہنج و لاوانی خوینگہرمی نیشتیمانہ کہم کہ شہیدای
زانستی نوین.

پیشہ کی

سو پاس و ستایش بۆ خودا و درود و سلاؤ بۆ سہر پیغہ مہبر (درودی خودای لیبیت) وہ بۆ سہر یار و یاوہ رانی و شوینکہ وتوانی تا پۆژی دوایی.

لہ راستیدا مہرگی موخہ مہمد (درودی خودای لیبیت) بۆ موسلمانہ کان تہ نہا مہرگی پیبہر و پیشہ وایہ کی سیاسی و کۆمہ لایہ تی نہ بوو، بہ لگو مہرگی پە یوہندی بہردہ وامی نہ وان بوو لہ گہ لّ خودا و نیگای خوداییدا، چونکہ بہ مہرگی نہ و ئیدی وەحی و نیگا کۆتایی ہات و کہ سیک نہ ما کہ لہ پووی ئاینیہ وە قسہی نہ و راسترین قسہ بیت، بۆیہ موسلمانہ کان ناچار بوون کہ پیباز و بیرکردنہ وە جیا پە پیرہ و بکن بۆ یہ کلارکدنہ وە ی ناریشہ و پرسیار و مملانیکانی خۆیان. بۆیہ بہ مردنی پیغہ مہبر (درودی خودای لیبیت) موسلمانان لہ وە تیگہ یشتن کہ چەندین پرس و کیشہ ہە یہ کہ بہ ئالۆزی بہ جی ہیلراوہ، نہ مہ جگہ لہ وە ی کہ کیشہ ی تازہ و نوی دینہ ناراوہ و نہ مان دہ بیت خۆیان چارہ سہری بکن و بیر ی لیبکہ نہ وە.

خوینہری نازیز: نہ م کتیبہ ی کہ لہ بہر دہستدایہ باس لہ سہر ہلدانی گروپ و دہستہ یہ کی نیسلامی دہکات کہ بہ گہ و رہترین گروپی نہ قلی و کہ لامی لہ میژووی نیسلامیدا ہہ ژمار دہ کریت، ہاوکات پیبہر و پیشہ وایانی نہ قلگہ رابین لہ نتیو نہ و کلتورہ دا، جا باسکردن لہ گروپگہ لیکی وە ک موختہ زیلہ بۆ

ئاشنابوونى زياتره بهو ماجه راييهى كه له نيتو دنياى ئىسلامدا لهو دهمه دا
 هه بووه، ئه وهى كه ليره دا شوپنى باسى ئيمهيه، ئه و ژينگه يهيه كه
 موخته زيلهى تيدا سهر هه ل ده دات، ئه و ژينگه يه ش بو خۆى دوو لايه نى هه يه،
 يه كه م خودى ئىسلام، واته "ئايه ته كانى قورئان و بيروباوه په ئىسلاميه كان"،
 هه روه ها له گه ل ئه و ژينگه كلتورييه ناوخۆييهى كه موسلمانان تيدا ده ژيان
 و كاريگه رى ئه م ژينگه يه له سهر دروستبوونى مشتومر سه باره ت به بيروباوه په
 ئاينه كان ... هتد. لايه نى دوو هه ميش ئاينه ئىسلام له به رامبه ر ئاين و
 بيروباوه په كانى ديكه و موسلمانان له به رامبه ر خاوه ن ئاين و بيروباوه په كانى
 تر دا.

هه رچى لايه نى يه كه مه ئه وا موخته زيله كان مانا و ليكدانه وهى جودايان بو
 ئايه ته كان هه يه و ته واوى ئايه ته كانى قورئان له پيگه ي ئه قله وه راهه ده كه ن و
 ته ئويليان بو ده هيننه وه، ليره وه له گه ل په پيره وانى سه له ف كه وتنه ده رگيرى
 يه كتر و ليره و له وى هه ندى جار تۆمه تيشيان ده دا به پال يه كدى. سه باره ت به
 لايه نى دوو هه ميش مشتومرى موسلمانان بو له به رامبه ر ئاين و بيروباوه په جوړ
 به جوړه كاندا، به تايبه ت كاتيك كه فتوحاتى ئىسلامى هيدى هيدى گه شه ي
 ده كرد و تا ده هات ناوچه و ولاتى ديكه ده هاتنه ژير پكئى سوپاى
 موسلمانانه وه، ئه وه نده يان زانى تيكه ل به چه ندين كلتور و بيروبا و ئاينه
 جياواز بوونه ته وه، جا به هۆى ئه وهى كه مشتومر له گه ل ئه و جوړه مرفانه دا
 ئه نجاميكى ئه وتۆى لينه كه وته وه، چونكه ئه وان هه ر له پيره بپروايان به به لگه ي
 نه قلى - قورئان و فه رموده - نه بوو، وه ئينكارى قورئانيشيان ده كرد، بگره
 ئينكارى پيغه مبه رايه تى موحه ممه ديشيان (درودى خوداى ليبيت) ده كرد،
 پتويست بوو موسلمانان به هه مان چه كى ئه وان كه پشتيان پى به ستبوو

پووبه پوویان ببنه وه، ئه ویش میتۆدی فهلسه فه بوو، چونکه خاوه ن ئایدیاکانی دی شاره زابوون له زانستهکانی فهلسه فه و ده یانزانی چۆن مشت و مړ له گه ل به رامبه ردا ئه نجام بدن. بۆیه موعته زیله کانیش به و پۆحیه ته وه ده ستیاندا یه خویندنی زانسته فهلسه فه یه کان و به هه مان ئه و چه که ی ئه وان به کاریان ده هینا پووبه پوویان وه ستانه وه، له و پیتاوه شدا چه ندین دیدار و پووبه پووبوونه وه یان له گه لدا ئه نجامدان و توانیان زۆر ژیرانه هه موو ئه و به لگانه ی ئه وان ده یان هیناوه پووجه ل بکه نه وه، ئه مه ش وایکرد هه زاران که س له ئاین و بیروباوه په جودا کان بینه ناو ئاینی ئیسلامه وه و موسلمان بوونی خۆیان له سه ر ده ستی ئه واندا راگه یه نن. ته نانه ت بۆ پارێزگاریکردن له ئاینی ئیسلام له لایه ک و بلاوکردنه وه ی بیرى موعته زیله له لایه کی تره وه، چه ندین پیاویان نارد بۆ ناوچه جیاوازه کانی خاکی ئیسلام، بۆ ئه وه ی مه زه به که یان بلاویته وه.

ئه وه ی له م پێشه کیه دا ده مه ویت بیلیم ئه وه یه چی مه زه به و بیروباو ئایدیا هه یه خال نییه له چه وتی و خه وش و خال، چونکه که مال و بى خه وشى ته نها بۆ زاتی په روه ردگاره، لیتره وه موعته زیله ش وه ک هه ر گروپ و دهسته یه کی تر پشکی له و خه وشانه دا هه بووه، ئه وه بوو هه ر زوو له نێو خۆیاندا بوونه چه ند به شیک و لیتره و له وى قوتا بخانه و گروپی دیکه یان دروست ده کرد و بروای سه یر و سه مه ره یان ده هینا یه گۆرئ، تا گه یشته ئه وه ی هه ندئ جار له نێو خۆیاندا ته کفری یه کتریان ده کرد.

خوینهرى ئازیز: ئه م کتیبه ی که له به رده ستدا یه باس له سه ره لدانى بیرى موعته زیله کان ده کات و له پینچ به ش پیکه اتووه. هه موو به شیکیش پێشه کی تایبه ت به خۆی هه یه:

له بهشی یه که می ئه م کتیبه دا نوسه ر باس له سه ره تای ناو و ناوانانی موعته زیله دهکات و له پرووی میژووویییه وه پۆلینیان دهکات، دواتر رای په سه ند له و باره وه ده خاته پروو، له بهشی دووه میشدا باس له ده رکه وتنی موعته زیله دهکات له گه ل ئه و هۆکارانه ی بوونه هۆی ده رکه وتنی بیری موعته زیله، هه رچی بهشی سیته میشه ئه و باس له پینچ بنه ماکه ی موعته زیله دهکات که له سه ری دروست بووه، که بریتین له بنه ماکانی " التوحید، العدل، الوعد و الوعید، المنزلة بین المنزلتین، الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر" له گه ل چه ندین مه سه له ی تاییه ت که په یوه ندیان به و بنه مایانه وه هه یه، سه باره ت به بهشی چواره می کتیبه که، باس له چوونه ناوه وه ی موعته زیله کان دهکات بۆ نیو کایه ی سیاسی، ئه مه ش له پینا و زووتر بلا بوونه وه ی مه زه به که یاندا، ئه مه ش بۆ خۆی هۆکاری پووکانه وه بوو که به سه ریاندا هات، دوا یین به شیش که بهشی پینجه می ئه م کتیبه یه نوسه ر - که وه ک لایه نگیری بیری موعته زیله تیایدا ده بینری - هه لساندن بۆ بیری موعته زیله کان دهکات و چه ند پرستیک له و باره وه شه ن و که و دهکات.

له کۆتاییدا ئه مه ویت ئه وه بلیم به پتویستم زانی له باره ی که لامه وه به ره مه تیک پیشکه ش به و خوینه رانه بکه م که ده یانه ویت زیاتر شاره زابن له بواری فه لسه فه و زانسته ئیسلامیه کاندا، هاوکات به له خۆبردنی شه وه خزمه تیک بیت به کتیبخانه ی کوردی، به و هیوا یه ی توانیبیتم سوودیک به هه مووان بگه یه نم.

شاهۆ عومه ر عارف

٢٠ / ٨ / ٢٠١٧

هه له بجه

بهشی یه کهم

مه به ست له موعته زیله و
هۆکاره کانی ناولیتانی چیه؟

پیش ئه وهی بچینه نیو ناوه پۆکی باسه که وه، پئویسته ئه وه بزانی
 موعته زیله کۆن و له کوپی ئه م باسه دان، هه ندیک ده لئین موعته زیله ئه وانه ن که
 خۆیان جیا کرده وه و به شدارییان له و ئاشوب و فیتنه یه دا نه کرد که له نیوان
 عه لی کوپی ئه بو طالب "خودای لی پازی بی" و نه یاره کانیدا پوویدا، هه ندیکی
 دیکه ش مه به ستیان پئی موعته زیله ی که لامیه - که ئه مه ش باس و خواستی
 ناوه پۆکی ئه م بابه ته یه که باسی لئوه ده که یین - ئیستاش تیشک ده خه ینه سه ر
 هه ردوو بۆچوونه که .

• موعته زیله ی فیتنه :

له زۆبه ی کتیبه میژووبیه کاندای ناوی موعته زیله هاتووه، به لام ئه م ناوه له و
 کاته دا بۆ ئه وه به کار نه هاتووه که موعته زیله وه ک مه زه به یکی دینی بنا سی نیت
 که یاسا و پئسای تایبه ت به خۆی هه بیته، به لکو له به رامبه ر ئه و که سانه دا
 به کار هاتووه که هه لۆیستیان له به رامبه ر ئه و دوو ده سه ت و تاقمه جه نگکه ره دا
 نه ری ئی بوو^۱.

دیارترین نمونه ش له سه ر ئه م هه لۆیسته نه ری ئی یه ئه و کۆمه له بوو که
 به یه تیان به عه لی کوپی ئه بو طالب نه دا "خودای لی پازی بی" و په تیان کرده
 له گه لیدا به شداری بکه ن له هه ر دوو جهنگی جه مه ل و صفیندا^۲.

^۱ - بروهه أحمد امین - فجر الإسلام - ل ۴۵۹ - دار النهضة المصرية - القاهرة - ۱۹۸۸.

^۲ - هه مان سه رچاوه و لاپه ره ی پئشوو.

پاش ئه‌وه‌ی به‌یعت درا به‌ علی کورپی ئه‌بو طالب، ناردی به‌ دوا‌ی سه‌عدی کورپی ئه‌بی وه‌قاص و‌ عب‌دوللای کورپی عومەر و‌ موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سه‌مه‌دا و‌ وتی: پیم‌ گه‌یشتووه‌ که‌ وتوتانه‌ به‌یعت ناده‌ین، سه‌عد وتی: راستیانکردووه‌، به‌یعتت پی‌ ناده‌م و‌ له‌گه‌ل‌یشت ده‌رناچم، هه‌تا شمشیره‌که‌ی خۆتم نه‌ده‌یتئ و‌ پیم‌ نه‌لئی کامیان بروداره‌ و‌ کامیان بی‌باوه‌پ، ئیبن عوم‌ریش پی‌ی وتووه‌: سویندت ده‌ده‌م به‌خودا و‌ به‌و‌ ره‌حمیانه‌ته‌ی که‌ له‌نتوانماندا هه‌یه زۆرم لینه‌که‌ی له‌سه‌ر شتی که‌ نازانم ئه‌نجامه‌که‌ی چۆنه‌، سویندت به‌خودا به‌یعت ناده‌م هه‌تا موسلمانان کۆنه‌بنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ خودا له‌سه‌ری کۆیکردونه‌ته‌وه‌، موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سه‌مه‌ش وتی: پیغه‌مبه‌ر (درو‌دی خودای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رمانی پی‌ کردووم گه‌ر هاوه‌له‌کانم ناکۆکیان تیکه‌وت لایه‌نگری هیچ یه‌کیان نه‌که‌م و‌ شمشیره‌که‌م بکیشم به‌ به‌ردیکدا و‌ بیشکینم، بۆیه‌ ده‌چم له‌ماله‌وه‌ داده‌نیشم و‌ ناچه‌ نئو هیچ به‌ره‌یه‌که‌وه‌ تا ئه‌و کاته‌ی ده‌ستیکی هه‌له‌ دیت و‌ ئه‌مکوژیت، یان ئه‌وه‌تا مردنم پی‌ ده‌گات. منیش ئه‌وه‌م کردووه‌^۲:

ئهم هاوه‌لانه‌ و‌ چهند هاوه‌لئیکی دیکه‌ش به‌و‌ شیوه‌یه‌ له‌به‌رامبه‌ر بروداوه‌ سیاسیه‌ جۆرا و‌ جۆره‌کانی ده‌ورووبه‌ریاندا، هه‌لو‌یستی بی‌لایه‌نیان گرتبه‌ر و‌ خۆیان که‌نارگرت له‌ بروداوه‌کان و‌ ئیعتیزالیان له‌ هه‌موویان کرد، چونکه‌ بۆیان یه‌کلا نه‌ببوویه‌وه‌ کئ له‌سه‌ر حه‌قه‌ و‌ کیش له‌سه‌ر ناحه‌قه‌، ئه‌وه‌بوو خه‌لیفه‌ عوسمان کورژا و‌ خه‌لکیش له‌نتوان خۆیاندا دابه‌ش بوون به‌سه‌ر دوو به‌ره‌دا، ئایا خه‌لیفه‌ عوسمان له‌سه‌ر حه‌ق بووه‌ یان بکۆژه‌کانی؟

^۲ - الحافظ بن أحمد أبي حاتم محمد بن حيان - السيرة النبوية و أخبار الخلفاء - ل ۲۰۵ - تحقيق و مراجعة سعد كريم الفقی - دار ابن خلدون - بیروت.

نایا عهلی دهیتوانی خهلیفه عوسمان بیپاریزی یان که مته رخمی کرد و نه بیپاراست؟.

ئینجا هه ندیک هاتن و داوای خوینی خهلیفه عوسمانیان ده کرد و به داوی نه ویشدا جهنگی جه مهل پوویدا که له نیتوان عهلی له لایهک و خاتوو عائیشه و طه لحه و زوبیر له لایهکی تردا، پاش نه ویش جهنگی صفین هاته ناراه که له نیتوان به ره ی عهلی و مو عاویده دا پوویدا، هه موو نه مانهش زیاتر خه لکه که ی دوو چاری پهریشانی کرد بوو، نه یانده زانی کام یهک له و دوو دهسته یه له سه ر حه قه، بویه خه لکه که ئیعتیزالیان له هه موو نه و پووداوانه کرد و خویمان لی که نار گرتن، ته نانهت نه م دیارده ی ئیعتیزال و که نار گرتنه ته داوی ناوچه کانی دیکه ی گرتبوییه وه، نه وه تا قه یسی کوپی سه عد که - کاربه دهستی عهلی بوو له میصر - نامه ی نوسی بز عهلی و تیایدا پیی وت: (به ناوی خودای گوره و میهره بان.. پاشان نه و نه میری ئیمانداران ناگادار ده که مه وه خودا بیپاریزی که کومه له خه لکیک لیره خویمان جیا کردووه ته وه و ئیعتیزالیان کردووه له ئاست پووداوه کاند، داوای نه وه شیان لی کردووم که وازیان لی بهیتم و لییانگه پریم له سه ر نه و حاله ته ی که برپاریان له سه ر داوه، تا نه و کاته ی کاروباری موسلمانان یه کلایی ده بیتته وه، ئیمهش نه و کاته بوچوونی خویمان ده رده برین، بویه منیش پیم باش بوو دهستیان له سه ر هه لگرم و زوریان لی نه که م و به له شیان لی نه که م له جه نگر دندا^۴).

ته نانهت نه وانهش که له به ره ی عهلیدا بوون و جهنگیان ده کرد، پهریشان ببوون و رامابوون له وه هه لو یسته ی گرتبویانه بهر و نه یانده زانی نایا

---

^۴ - الطبری - تاریخ الأمم و الملوك - تحقیق محمد أبو الفضل إبراهيم ج ۴ - ل ۵۵۴ - دار

المعارف - ۱۹۷۶.

هه‌لۆیسته‌که‌یان دروسته و له‌سه‌ر‌ه‌قن‌یان‌ئوه‌تا‌هه‌لۆیسته‌که‌یان‌به‌تاله‌ و ناحه‌قیان‌هه‌لبژاردوه، ئه‌وه‌بوو‌ئین‌جه‌رموز- له‌جه‌نگی‌جه‌مهل‌دا- زوبیری‌کوشت، ئه‌وجا‌هات‌بۆ‌لای‌عه‌لی‌و‌هه‌والی‌کوشتنی‌زوبیری‌پیدا، عه‌لیش‌وتی: له‌په‌غه‌مبه‌ری‌خودام (درودی‌خودای‌له‌سه‌ر‌بیت) بیستوه‌ده‌یفه‌رموو: بکوژی‌ئین‌سه‌فیه- زوبیر- له‌ئاگرده‌یه، ئین‌جه‌رموزیش‌وتی: گه‌ر‌له‌گه‌ل‌ئیه‌دا‌دژ‌به‌وان‌بجه‌نگین‌له‌ئاگرداین: گه‌ر‌له‌گه‌ل‌ئیه‌ش‌دا‌بجه‌نگین‌هر‌له‌ئاگرداین، بۆیه‌شمشیره‌که‌ی‌خۆی‌کرد‌به‌سکی‌خۆیدا‌و‌خۆی‌کوشت^۰.

تا‌ئهم‌پاده‌یه‌دوو‌دلی‌و‌پارایی‌له‌نیو‌خه‌لکیدا‌دروست‌ببوو، بۆیه‌زۆر‌ئه‌سته‌م‌بوو‌که‌سێک‌بتوانی‌بریارێکی‌ئهریتی‌بگرته‌به‌ر‌له‌به‌رامبه‌ر‌ئو‌ناشوب‌و‌فیتنه‌یه‌ی‌که‌هه‌لگیرسابوو، بۆیه‌ئهمانه‌"موعته‌زیله‌ی‌فیتنه‌" سه‌لامه‌تیان‌هه‌لبژارد‌و‌خۆیان‌که‌نار‌گرت‌له‌هه‌موو‌ئو‌په‌وتانه‌ی‌که‌له‌گه‌ل‌یه‌کتر‌دا‌جه‌نگیان‌ده‌کرد، له‌ترسی‌ئوه‌ی‌نه‌بادا‌خۆیان‌بده‌نه‌پال‌په‌وتیک‌و‌دواتر‌ئو‌په‌وته‌"تاقمه‌له‌سنوور‌ده‌رچوه‌که‌" بیت‌و‌به‌هۆیه‌وه‌خه‌سارۆمه‌ندی‌دوینیا‌و‌ئاخیره‌ت‌بین.

لێ‌روه‌ه‌بۆمان‌پوون‌ده‌بیته‌وه‌که‌"موعته‌زیله‌ی‌فیتنه‌" له‌په‌وتادا‌هه‌لۆیستیان‌سیاسی‌بوو، له‌ناوه‌پۆکیش‌دا‌هه‌لۆیستیان‌هه‌لۆیستیکی‌دینی‌بوو، له‌په‌وتادا‌ترسی‌ئوه‌یان‌هه‌بوو‌که‌له‌دوا‌پۆژدا‌خه‌سارۆمه‌ند‌بین، به‌لام‌ناتوانین‌ئوه‌بلێین‌که‌"موعته‌زیله‌ی‌فیتنه‌" مه‌زه‌به‌بێکی‌دینیان‌هه‌بووه، که‌تیایدا‌بنه‌ما‌و‌پرسی‌تایبه‌ت‌به‌خۆیان‌هه‌بووه‌جیا‌واز‌له‌هه‌موو‌مه‌زه‌ب‌و‌ئاینه‌کانی‌تر.

^۰ - محمد بن حیان - هه‌مان‌سه‌رچاوه‌ی‌پیشوو- ل ۳۱۴.

● موعته زيلهی كه لامی:

ئەم قوتابخانە یە لەسەر پێنچ بنەما دادەمەزیت، هەر كەس باوەرپی بەم پێنچ بنەمایە هەبوو ئەو بە موعته زيله هەژمار دەكریت، بنەماكانیش بریتین لە: (التوحيد، العدل، الوعد و الوعيد، المنزلة بين المنزلتين، الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر^١) واتە: (یەكتاپەرستی، دادپەروری، پاداشت و سزا، شوینێك لەنتیوان دوو شویندا، ئەمر بە چاكە و پێگريکردن لە خراپە)، بەلام لێرەدا پرسساریك دیتە ئاراو، ئایا چ هۆكاریك وایكرد ئەم ناوەیان لى بنزیت، ئایا پەيوەندی لە نتيوان موعته زيلهی كه لامی و موعته زيلهی فیتنه دا هەیه؟ پرسسار گەلیك دیتە ئاراو كە پشت بە خودا لە لاپەرەكانی داها تودا وەلامی بەك بە یەکی ئەو پرسسارانە دەدەینەو.

● هۆكاری ناولینانەكە:

سەبارەت بە هۆكاری ناوانی موعته زيله چەند رایەك هەیه، شەهرستانی دەلێت: (... رۆژێك كابرایەك هاتە لای حەسەنی بەصری^٢ و وتی: پێشەواكەى دین! لای ئیمە كۆمەلێك پەیدابوون دەلێن: هەر كەسێك گوناھێكى گەرە ئەنجام بدات پیتی كافر دەبیت و لە ئوممەتى ئیسلام پیتی دەچیتە دەرەو، ئەوانەش بە "وعیدية الخوارج" ناسراون، كۆمەلێكى دیکەش هەن بریوان وایە ئەوانەى گوناھى گەرەیان هەیه هیچ زیانیكى بۆ باوەریان نییه و پیتی بباوەر

^١ - ابن حزم - الفصل في الملل و الأهل و النحل - ج٢ - ل ٨٩ - دار المعرفه - بیروت - ١٩٧٥.

^٢ - حەسەنى كۆپى ئەبو لەسەنى بەصرى لەسالى (١١٥ك - ٧٢٨م) مردوو، پێشەواى خەلكى بەصرە بوو - موعته زيله كان لەنتو پیاوانیاندا لە چینی سێهەمدا هەژماریان کردوو، بریوانە: - ابن خلکان - وفیات الأعیان و أنباء أهل الزمان - ج١ - ل ١٨٠ - القايرة - ١٧١٠ ك.

نابیت، وه زانستیش لای ئەوان پایەیه ک نییه له پایەکانی ئیمان و باوهر، بۆیه ده‌لێن: (لا یضر مع الإیمان معصیة، كما لا یمنع مع الکفر طاعة) واته: "هیچ گوناھێک زیان نادات له ئیمان، وه ک چۆن له گه‌ڵ کوفر دا هیچ گۆی‌پایه‌یه‌ک سود و که‌لکی نییه!!" ئەو کۆمه‌له‌ش به "مرجئة الأمة" ناسراون، جا قوربان حوکمی جه‌نابت چی یه و ده‌بیت ئیمه‌ عه‌قیده و بیروباوه‌ڕمان له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا چۆن بیت؟ حه‌سه‌نی به‌صری ماوه‌یه‌ک که‌وته بێرکردنه‌وه، پێش ئه‌وه‌ی وه‌لام بداته‌وه "واصلی کۆپی عه‌طاء^۸" هه‌ڵبدایه و وتی: من ئه‌لیم ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خاوه‌نی گوناھی گه‌وره‌یه نه‌ کافری ته‌واوه، نه‌ بپوادی ته‌واو، به‌لگه‌ر له‌ پله‌یه‌کدا له‌ نێوان هه‌ردووکیاندا - منزلة بین المنزلتین - ئینجا هه‌ستا و چووه پال پایه‌یه‌ک له‌ پایه‌کانی مزگه‌وت و خۆی جیاکرده‌وه، به‌م هه‌لۆیسته‌ی ویستی وه‌ها وه‌لامی هاوه‌لانی حه‌سه‌نی به‌صری بداته‌وه، کاتی حه‌سه‌نی به‌صری ئه‌مه‌ی بیست، وتی: "اعتزل عنا واصل" واته: واصل خۆی لیمان جیاکرده‌وه، ئیتر به‌هۆی ئه‌وه‌وه "واصل" و هاوه‌لانی ناوی موعته‌زیله‌ درا به‌ بالایاندا.^۹ "ئیسفراینی" ش هه‌مان پاو‌بۆچوونی شه‌هرستانی هه‌یه که‌ له‌ باره‌یا نه‌وه

^۸ - ئەبو حوذه‌یفه‌ واصلی کۆپی عه‌طاء. (۱۲۱ - ۸۰ ک = ۷۴۸ - ۶۹۹ م) یه‌کێکه‌ له‌ پێشه‌وايانی زانستی که‌لام، نازناوی (غزالی) ی لێنرابوو، واته‌ شت چن، چونکه‌ له‌ بازاری پێشه‌وه‌رانی پستن و چنیدا زۆر داده‌نیشته‌ تا ئافره‌ته‌ پاکداوینه‌کانی پێ بناسیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستگزییان بکات، واصل نه‌یده‌توانی پیتی - پ - به‌ جوانی ده‌ربهریته‌، به‌لام له‌ به‌ر ئیها‌توویی له‌کاتی قسه‌کردنیدا نیازی به‌ پیتی - پ - نه‌بوو، له‌و باره‌وه‌ وتاریکی به‌ناویانگیشی هه‌یه که‌ تیایدا به‌ هیچ جۆرێک پیتی - پ - ی تیدا ده‌ر نه‌به‌ریوه و خۆی لێ پاراستوه، بپروانه: - معجم الأدباء - یاقوت الحموي - ج ۱۹ - القاهرة، یان بپروانه: - وفيات الأعیان - ج ۴. ^۹ - الشهرستاني - الملل والنحل - تحقیق محمد فرید - به‌شی یه‌که‌م ل ۶۸ - المكتبة التوفيقية - القاهرة.

وتوبه‌تی، پاش ئه‌وه‌ی پاریۆچوونی هاوه‌لان و خه‌واریج له‌باره‌ی فاسیقه‌وه ده‌هیتی، ده‌لی: (واصل پێچه‌وانه‌ی هه‌ر دوو پاکیه و ده‌لی: فاسق له‌ دونیادا نه‌ بپرواداری ته‌واوه، نه‌ کافرێ ته‌واویشه، به‌لکو له‌ شوینی‌کدایه له‌ نیوان دوو شویندا، بپاریشیان لای خودا ئه‌وه‌یه له‌ پاشه‌ پۆژدا له‌گه‌ڵ کافراندا به‌ هه‌میشه‌یی له‌ ئاگردا ده‌میننه‌وه، هه‌ر که‌س له‌وانه‌ش پێش ئه‌وه‌ی له‌ دونیا ده‌رچیت و ته‌وبه‌ بکات و بگه‌رێته‌وه، دروست نییه‌ بۆ خودا لێی خۆش بێت، ئه‌م راپه‌ش پێچه‌وانه‌ی رای موسلمانان بوو به‌ گشتی، بۆیه‌ خۆی له‌ موسلمانان جیاکرده‌وه، هه‌سه‌نی به‌صریش له‌ کۆر و کۆبوونه‌وه‌که‌ی کردیه‌ ده‌ره‌وه، ئیتر له‌گه‌ڵ هاوه‌له‌کانیدا خۆیان له‌ هه‌سه‌نی به‌صری جیاکرده‌وه و ناویان لێنان "موعه‌زیله"، چونکه‌ خۆیان له‌ موسلمانان جیاکرده‌وه^{١١}).

یه‌کیک له‌ پۆژه‌لاتناسه‌کان به‌ناوی "جولد تسیهر"^{١١} بۆچونیکێ تری هه‌یه له‌باره‌یانوه که‌ ده‌لی: (بۆیه‌ پێیان وتراوه موعه‌زیله چونکه‌ که‌سه‌کانی سه‌ره‌تایان وه‌ک واصلی کوپی عه‌طاء و عه‌مری کوپی عوبید و جه‌غفری کوپی موبه‌شیر و جه‌غفری کوپی حه‌رب وازیان له‌ دونیا هینابوو، زیاتر حه‌زیان له‌ ژیانی خۆ ره‌تانده‌وه و دونیا نه‌ویستی ده‌کرد^{١٢}). بۆ چوونی سه‌نه‌میشه‌ که‌

^{١١} - الأسفراييني - التبصير في الدين - ل ٦٦ - تحقيق محمد زاهد الكوثري - القاهرة - ١٣٥٩ك.

^{١١} - جولد تسیهر (١٨٥٠ - ١٩٢١م) له‌ سالی ١٨٧٣ میلادیدا له‌ کولێژی زانسته‌کان له‌ زانکۆی "بودابست" وه‌ک وانه‌بیژ وانه‌ی وتووه‌ته‌وه .. پاشان په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌زه‌ره‌وه‌ کردووه و له‌سه‌ر ده‌ستی "شیخ موحه‌مه‌د عه‌به‌ه" وانه‌ی خویندووه، له‌ باره‌ی ئیسلام و موسلمانانه‌وه‌ چه‌ندین کتیبی نویسووه، به‌وانه‌: د. سعید مراد - مدرسة البصرة الإعتزالية - ل ٢١ - په‌راویزی ٥٨ - القاهرة - ١٩٩٢م.

^{١٢} - زه‌دی حسن جار الله - المعتزلة - ل ٣ - مطبعة مصر - القاهرة - (١٣٦٦ك / ١٩٤٧م) - مدرسة البصرة الإعتزالية - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشوو - ل ٢١.

بۆچۈنى مەسعودىيە - كە يەككىگە لەپياۋانى موعتەزىلە - دەلى: (بۆيە پىيان دەوترىت موعتەزىلە چۈنكە بېروايان وابوۋ خاۋەنى گوناھى گەورە نە بېوادارى تەواۋە، نە بېباۋەرى تەواۋ، بەلكو لەشۈپنىكدايە لە نىۋان دوو شوپىندا - المنزلة بين المنزلتين -^{۱۳}).

بۆچۈننىكى دىكەش ھەيە كە بۆچۈنى "ئەحمەد ئەمىنە" بەلام دواتر لىي پاشگەز بوۋەتەۋە، ئەۋىش ئەۋەيە كە دەلى: (لەچاپى يەكەمى ئەم كىتەبەدا بۆچۈننىكم ترم ھەبوۋ سەبارەت بەناۋلىناتى موعتەزىلە، ئەۋىش ئەۋەبوۋ بۆيە پىيان دەوترىت موعتەزىلە چۈنكە جولەكە ئەم ناۋەى لىنابوۋن، ئەۋىش بە پشت بەستن بە وشەى - الفروشىم - كە لە زمانى عەرەبىدا بە واتاى - الإعتزالي - دىت، بۆيە وتم لەۋانەيە ئەم ناۋە خەلكىك ئەم ناۋەى بېيى بە بالاياندا پىشتر جولەكە بوۋىن و دواتر موسلمان بوۋىن، ئەۋىش بە ھۆى ئەۋەى لىكچۈن لەنىۋان ئەم دوو تاقمەدا ھەبوۋە لەبارەى قەدەر و شتانگەلىكەۋە بۆيە ئەم ناۋەيان بېرپوۋە بەسەرياندا، بەلام دۋاى تىرامان و وردبوۋنەۋە خۆم لەۋ بۆچۈنە لادا و لىي پاشگەز بوۋمەۋە^{۱۴}).

كەۋاتە پاش ئەم خىستە پوۋە ئەۋەمان بۆ پوۋن دەبىتەۋە كە سى بۆچۈن ھەيە ھەۋل دەدات ئەۋە پەتكاتەۋە كە ھۆكارىكى ديارىكراۋ ھەبى لەبارەى ناۋلىنەنەكەيەۋە، بۆچۈنى يەكەم دەلى: ھۆكارى ناۋناكەى بېرىتى يە لە جىبابوۋنەۋەى ۋاصلى كۆپى عەطاء لە كۆر و كۆبوۋنەۋەكەى حەسەنى بەسېرى، بۆچۈنى دوۋەمىش ھۆكارى ناۋلىنەنەى دەگىرپنەۋە بۆ حالەتى خۆرەتانەۋە

^{۱۳} - المسعودي - مروج الذهب - ج ۲ - ل ۱۷۴. تحقيق - محمد محيي الدين - دار الكتاب اللبناني - بيروت (۱۹۶۶م).

^{۱۴} - أحمد أمين - فجر الإسلام - سەرچاۋەى پىشۋو - ل ۴۵۸ - پەراۋىزى ۲.

و دونيانەويستی که موغتەزىلەکان خۆيان لەدونيادا پرنىبوو، سەبارەت بە بۆچوونى سىتەمىش دەگىزىنەو بە بۆچوونى که بپواى بە (المنزلة بين المنزلتين) هەيە بۆ مروفى گوناھکارى گەرە، وەك ئەوەى لە پىشەو بەسما ن کرد، بەلام ئەيا راي بەهيز سەبارەت بە هۆکارى ناولىنانى موغتەزىلە بە ناووە کامەيە؟.

● راي پەسەند سەبارەت بە هۆکارى ناولىنانەكە:

سەبارەت بە دواين بۆچوون که ئەحمەد ئەمىن هەيىو ئەو لى پاشگەز بوو، بەلام رابو بۆچوونى پۆزەلانىاس "جولد تسيهر" ئەو ناکریت پىستىن، چونكە ئىعتىزال يان خۆكەنارگرتن تەنھا جولەيەك نەبوو، لە بوارى دونيا نەويستى و خۆ رەتاندنەو دا تا ئەو ناوەى لى بنریت، بەلكو موغتەزىلە بە پلەى يەكەم رەوتىكى ئىسلامى ئەقلانى بوو، هەرچى بۆچوونى مەسعوديشە - که يەككە لە پياوانى موغتەزىلە - ئەو تەئولى ناوەكەى کردوو تا فەزلى و گەرەيى موغتەزىلە دەريخات، ئەوەى ئەويش پىستەو هەمان ئەو کارەيە که ئىبن مورتەزا^{۱۰} لە كىتەبەكەيدا بە ناوى - المنية و الأمل - پىستەو هەستا، که تيايدا وەك بەرگريکردن وابوو لە ناوەكە و هاوكات وەلامدانەو و بەرپەرچدانەو بوو دژ بە بەغدادى - که دەلى بۆيە ئەم ناوەيان دراو تە پال، چونكە خۆيان دورە پەريز گرتوو لە رابو بۆچوونى سەرجم زانايانى

---

^{۱۰} - ئەحمەدى كوپى يەحيای كوپى مورتەزا، لەسالى ۶۴۰ كۆچى مردوو و يەككە بوو لە موغتەزىلەکان، بە زۆرى لە كىتەبەكەيدا - المنية و الأمل - پىستى بەستوو بەو كىتەبە موغتەزىلانەى که لەناوچوون و ئىستا لە بەردەستدانى نىن، بپوانە - زەدى جار الله - المعتزله - ل ۲۷۰ - هەمان سەرچاوەى پىشوو.

ئوممەت - ئىبن مورتەزاش لە ۋەلامىدا دەلى: (موعتەزىلە خۆيان ئەم ناۋەيان بېرە بە بالاي خۆياندا ئەك كەسانى تر، ھەرۋەھا پېچەۋانەى پراۋبۆچوونى سەرچەم زانايانى ئوممەتتەش نەۋەستاۋنەتەۋە، بەلكو كاريان بۆ ئەۋە كەردۋە كە لە سەرەتاي ئىسلامدا لەسەرى كۆكبوون، گەر پېچەۋانەى شتتېكيشيان كەردۋە ئەۋە پېچەۋانەى ئەۋ پراۋ بۆچوونە داھىتارۋە تازانە ۋەستاۋنەتەۋە كە دايان ھىتاۋە ۋەئەمان خۆيان لى جياكەردۋەتەۋە^{۱۶}).

ئەمەش ئەۋە دەگەيەنەت موعتەزىلە ئەم ناۋەيان بەلاۋە گەرە نەبوۋە، بەلام ھەۋلىاندانە لەپىگەى بەلگەۋە فەزل ۋەگەرەيى ناۋەكە بخەنەپو^{۱۷}. سەبارەت بەپراۋ بۆچوونى يەكەمىش كە پىيى ۋابو ھۆكارى ناۋانانى موعتەزىلە بۆ ئەۋە دەگەرپتەۋە چونكە "ۋاصل" لە ئەلقە ۋ كۆپى حەسەنى بەسەرى خۆى جياكەردەۋە، ئەۋە ئەحمەد ئەمىن ئەم پرايە بە لاۋاز دادەنەت ۋ دەلى: ... ئەم پراۋ بۆچوونە لە چەند پوويىكەۋە لاۋازە!

يەكەمىان: كەنارگرتن ۋ خۆجياكەردنەۋەى ۋاصل يان عەمرى كۆپى عوبىد^{۱۸} لەئەلقە ۋ كۆپى حەسەنى بەسەرى لە مرگەۋتدا بۆ جىگايەكى دىكە، شتتېكى ئەۋەندە گرنگ نىيە كە دروست بى ناۋى گرۇپىك يان تاقمىكى پى بنرى بە قەدەر ئەۋەى ناۋ لىئانەكە پەيوەندى بە ناۋەرپۆكەۋە ھەيە ئەك لايەنى دەرەۋە.

---

^{۱۶} - ابن المرتضى - المنية و الأمل في شرح كتاب الملل والنحل - ل ۲ ، ۴ - طبعة حيدر آباد - ۱۹۰۲، بېۋانە: زەدى جار الله، ل ۴.

^{۱۷} - زەدى جار الله ھەمان سەرچاۋەى پېشوو، ل ۵.

^{۱۸} - عەمرى كۆپى عوبىدى كۆپى باب، باب يەكئىك بوو لە كۆيلەكانى بابل لە ناۋچەى بەلخ - لەسالى ۸۶ كۆچى لەدايكبۋە ۋ لەسالى ۱۴۴ كۆچى مردۋە، لە خەلىفە ئەبو جەغفەرى مەنصور زۆر نزيكبۋە ۋ ھاۋدەمى ۋاصلى كۆپى عەطائىش بوۋە.

دووه: جياوازی پړوايه ته كان له راوييه كه وه بؤ راوييه كه ی تر، هندیکیان
نم پړوداوی خو که نارگرتنه دده نه پال عمری کورپی عوبید و هندیکی
تریش ددیده نه پال واصل، هندیکی تریش ده لئین حه سنی به صرپی نم ناوه ی
پړیوه به بالایاندا، هندیکی دیکه ش ده یگړنه وه بؤ قه تاده، نمه ش - بیگومان
- پړوايه ته که لاواز ده کات و ده ی کاته مایه ی پرخنه .

سپه م: زوریک له کتیبه کان که له باره ی که سپکه وه نه دوی ده لئ: بؤچوونی
نیعتیزالی هه بووه، یان به کیکه له نه هلی نیعتزال، نمه ش بؤ خو ی نه وه
ده که په نیت ناوی نیعتزال مه زه بیکه له مه زه به کان و بؤ خو ی بنه ما و پرسیای
تایبته به خو ی هه یه، نه که تنها له وه دا کورتی که یته وه که جیا بونه وه یه که
له کورپ و مه جلیسیکه وه بؤ کورپ و مه جلیسیکی تر، به لکو نیعتیزال مانایاکه له
ماناکان نه که بریتی بیته له جوله یه کی جه سته یی^{۱۹} .

له راستیدا نیمه پای جیاوا زمان له گه ل نه حمه د نه میندا هه یه له و پړوه وه،
چونکه نم هه واله ی - که واصل خو ی له نه لقه و کورپ و مه جلیسه که ی حه سنی
به صرپی جیا کرده وه - له زوربه ی کتیبه میژووی و کتیبه کانی تریشدا ناماژه ی
پیکراوه و پړوايه تکراوه، به لام سه باره ت به و هه لیه ی جاریک ده دریتته پال
واصل یان عمری کورپی عوبید، نه وه زیاتر بؤ نه وه ده که پیتته وه که
هه ردوویکیان زور له گه ل یه کتردا تیکه ل بوون و یه کتربیان خوش ویستوه و
هه همیشه به یه که وه بوون، بؤیه لیره دا نه و هه لیه دروست بووه، به لام نه وه ی
لیره دا گرنگه نه وه یه نم پړوداوی گواستنه وه یه له نه لقه و کورپی حه سنی
به صرپیدا پړویداوه . پاشان نم به لگه یه ش نم پړا بؤچوونه لاواز ناکات، نمه
له لایه ک، له لایه کی تریشوه له راستیدا تنها نه وه نه بووه له شوینیکه وه

^{۱۹} - فجر الإسلام - هه مان سه رچاوه ی پيشوو، ل ۵۶.

بگویند و نه بگویند، تر، به لکو مه به سستی "اصل" لیره دا نه وه بووه
 رایگه به نیت که پېچه وانه ی حه سنی به صرپیه یان پېچه وانه ی پراو بوچوونی
 نه هلی سه له فه له و مه سه له دا، سه باره ت به وه ی که حه سنی به صرپی وتی
 (اعتزل عنا اصل) مه به سستی نه وه نه بووه که اصل چوه ته جیه کی
 مزگه وته و خوی جیا کرده ته وه به قه ده ر نه وه ی که تیروانینیکی نویی
 هه بوو بویه خوی جیا کرده وه له کور و کزبوننه وه که ی حه سنی به صرپی،
 لایه نی سیته میش نه وه یه نه و کتیبانه ی که ده لئن فلان که س نه هلی ئیعتیزاله،
 نه وه له راستیدا پاش نه و ده نگزیانه هات که نه م مه زه ب و پتیازه له پووی
 بنه مای فیکری و نه قلییه وه به ته وای ناوبانگی ده ر کردبوو، بویه نه م ناوه برا
 به بالایاندا.

له راستیدا پتویسته نه وه پوونکه ی نه وه که نابیت هوکاری ناو لیتانی نه م
 مه زه به له گه ل نه و کاته ی که نه م ناوه برپاوه به بالایا هاوکات له گه ل
 سه ره تای سه ره لدانی مه زه بی ئیعتیزال له پووی بابه تیه وه واته له پووی یاسا
 و پرسیاکانیه وه تیکه ل بکه ین، چونکه گه ر جیاوازیمان کرد له نیوانیاندا، ئیتر
 سه ر ناکیشی بو نه م ناکوکیانه، بویه ده بینن نه م مه زه به - له پووی بابه تیه وه
 - دواتر په یدابووه پیش نه وه ی که "اصلی کوپی عطاء" له کور و مه جلیسی
 حه سنی به صرپی جیا بیته وه، نه گه ر چی نه و پوژه ناوه که برپا پیایدا که اصل
 له کور و مه جلیسی حه سنی به صرپیدا خوی جیا کرده وه و که ناریکرت، بویه
 پراو بوچوونی دروست و په سه ند لای ئیمه سه باره ت به ناو لیتانی موخته زیله به م
 ناوه وه بریتی یه له و پایه ی که ده لی اصل خوی له کور و مه جلیسی حه سنی
 به صرپی جیا کرده ته وه.

• په يوه نډى نړيوال موعته زيله فېتنه و موعته زيله

کهلامی:

هندی له تويزه ران پېيان وايه موعته زيله کهلام دريژکراوه موعته زيله فېتنه، بۆ نمونه - پاش نه وهی نه و پووداوانه که ميژوونوسان له باره موعته زيله فېتنه وه وتويانه - نه حمده نه مين دهلی: (موعته زيله به گروپ و دهسته يه کی تايبهت و تراوه که پيش صد سال بهر له قوتابخانه ي حه سنی به صری بوونی هه بووه، به لام ناوانيان به سهر قوتابخانه ي واصلی کورپ عطاء و عه مری کورپ عوبيده وه، نه وه بۆ زيندوکردنه وهی ناوه کونه که بووه نه که داهيتانیک بوويت نه نجامياندا بی، له راستيدا نه مه ش قورسه به سه رمانه وه پروا بکه ين نه م ناوه - که پيشتر زانراو بووه و په نگیکی تايبهت به خوی هه بووه - بدریته پال واصل تنها له بهر نه وهی که له پایه يه که وه چو بیته پال پایه يه کی تر^{۲۰}. پاش نه وهی تويزه نه وه پوون ده کاته وه که موعته زيله کهلامی هه لویستیکی وه سه تيان گرته بهر و خویان جیا کرده وه له پراوچوونی هه ریه که له خه واریچ و مورجیته کان سه بارهت به و که سانه ی که گونا می که وره یان نه نجامداوه و وتیان نه وانه له شوینتیکدان له نړيوال دوو شویندا "المنزلة بين المنزلتين"^{۲۱}. هه رچی موعته زيله فېتنه شه نه و خویان

^{۲۰} - فجر الإسلام - هه مان سه رچاوه ی پيشو - ل ۴۶۰.

^{۲۱} - خه واریچه کان پېيان وايه نه و که سه ی که گونا می که وره نه نجام ده دا پتی کافر ده بیت، بۆیه هه لویستیان له و باره وه توند بوو. به لام مورجیته کان به پیچه وانه ی نه وانه وه پېيان وايه نه وانه بپوادارن، بۆیه ده لاین: (هیچ گونا میک زیان نادات له ایمان، وه ک چۆن له که ل کوردا هیچ تا عهت و گوپراهی لیه ک سود و که لکی نیبه !! هه رچی موعته زيله يشه نه و له نړيوال نه م دوو بۆچوونه دا هه لویستیکی وه سه تيان گرته وه بهر، که نه ویش بۆچوونی (المنزلة بين المنزلتين) هه "شوینی له نړيوال دوو شویندا".

جیاکردبوویه و خۆیان که نار گرتبوو له و دوو دهسته و تاقمهی که له بهرامبه ر به کتردا ده جه نگان، بۆیه ده لئیت: رهنگه له ده ره نه نجامی هه موو نه مانه دا بتوانین نه وه بلئین که له نیوان نه م دوو گروپه دا نیمچه ویکچوویه که هه یه ^{۲۲}).

له راستیدا وه ک پیشتر نامازه مان پیکرد پیویسته جیاوازی له نیوان موخته زیله دا بکهین چ وه ک ناو یان چ وه ک مه زه هب و پێبازنیک که بق خۆی خاوه نی بنه ما و پێسای تایبه ت به خۆی هه یه، جا بق نه وه ی به شیوه یه کی وردتر پوو نی بکهینه وه، پێویسته مانای ئیعتیزال له پوو ی زاراوه وه بخه ی نه پوو، خاوه نی کتیبی لسان العرب ده لئ: (عزل الشيء يعزله عزلاً وعزله فاعزله، وانعزل وتعزل نحاءاً جانباً فتعزى ^{۲۳}) خسته نه ولاره و که و ته نه ولاتر، خاوه نی کتیبی (مختار الصحاح) یش ده لئ: عزله واته: لئى دورخسته وه، ده و تری من له و کاره دوورم، یان له کاره که ی دوورخسته وه و لئى جیا کرده وه، (معزل) و (عزل) عن أمته ^{۲۴}. لیره وه بۆمان پوون ده بیته وه وشه ی (اعتزال) له پوو ی زاراوه وه ده دریته پال شتیک که کانار بخریت یان که نار خرابیت، جا هه ر که س خۆی له دهسته و گروپیکى دیاریکراو به دوور بگریت نه وه ئیعتیزالی لیکردوه، هه روه ها هه ر که سینک خۆی به دوور بگریت له هه ندئ بنه ما ی دیاریکراو نه وه ئیعتزالی لیکردوه، نه مه ش نه وه بوو پوویدا لای هه ریه که له موخته زیله ی فیتنه و موخته زیله ی که لامیه کاندای، به که میان خۆیان جیا کرده وه له هه ر دوو دهسته جهنگه ره که - عه لى و موعاویه - دووه میشیان خۆیان جیا کرده وه له پابوچوونی حه سه نی به صپری و نه وه ی نه هلی پێشین له سه ری بوون، بۆیه ته نها له پوو ی لیکچوو وه به هه موو نه مانه ده و تریت موخته زیله. نه وه ی لیره دا

^{۲۲} - أحمد أمين - فجر الإسلام - ۴۶۸.

^{۲۳} - ابن منظور - لسان العرب.

^{۲۴} - محمد بن أبي بكر بن عبدالقادر الرازي - مختار الصحاح.

بۆمان پوون دەبیتەوہ ئوہیہ موعتەزیلەى فیتنە لەبەرانبەر پووداوہکاندا بەشێوہیەکی نەرینى بیلايەنى خۆيانيان دەربېښوو، واتە هیچ دەستەبەکیان بەحق لە قەلم نەئەدا، بەلام موعتەزیلەى کەلامى - وەك بینیمان - پابوچوونى خۆيان سەبارەت بە ھەردوو تاقمەكە خستەپوو، ھەندیکیان وتویانە یەكێك لەو تاقمە جەنگكەرە فاسیقە - لەدین دەرچووہ - بەلام هیچ کام لە تاقمەكەیان دیارى نەکرد، ھەندیکى تریشیان ھەردوو تاقمەكەى بە - فاسیق - و دەرچوو لە دین داناوہ، ھەندیکیشیان لایەنگرى عەلى بوون و لایاندابوو بەلای عەلیدا دژ بە موعايە، ئەمانەش نەرینى بوون سەبارەت بەم پووداوانە بە پێچەوانەى موعتەزیلەى فیتنەوہ کە بیلايەنى نەرینيان ھەلبژارد بوو کە بۆچوونى هیچ لایەکیان بە دروست نەدەزانى، گەر ئەم پابوچوونە پێچەوانەیان ھەبیت ئیتر چۆن دەتوانین بلین موعتەزیلەى کەلامى دریزکراوہى موعتەزیلەى فیتنەى؟!

بۆیە لەپراستیدا پتویستە لەنیوان مانای زاراوہ و زارەکیدان تیکەلى دروست نەکەین لە وشەى "اعتزال" دا کە مەبەست پێى گروپ و تاقمىکى کەلامیە و بنەما و پرسیای تایبەت بە خۆى ھەیە، ھەر کەس ئو بیر و بۆچوونەى ھەبوو ئوہ موعتەزیلەى.

• ناوہکانى موعتەزیلە:

موعتەزیلە ناوى زۆرى دیکەى ھەيە^{٢٥} زۆریەیان ناوى تایبەتن و کورت ھەلاتوون لەسەر تاقمىک لە تاقمەکانیان یان وەرگیراوہ لەو بیروباوہپەرى کە

^{٢٥} - لە کتیبى (الخطط و الآثار للمقرئى) دا زۆرىک لە ناوى موعتەزیلە ھاتووە لەوانە:

الحرقيه: بیروبوچوونيان وايه که مرقى ببياوہ پ تەنھا يەكجار لەناگردا دەسوتیت.

الثنوية: بیروپايان وايه خەيرو چاکە لە خوداوہیە و شەپ و خراپەش لە مرقفەوہیە.

اللفظية: پييان وايه قورئان مەخلوقە و دروستکراوہ.

پٿيان وايه خهير و چاڪه لهخوداوويه و شهڀ و خرابهش له مرؤفءهويه، هندڪيشيان ناوى هاوبهشن و هممودهسته و تاقميك دهگريتهوه^{٢٦}.
 ئيستاش باس له گرنگترين ئه و ناوانه دهڪين كه پهيوهستن به بنهما
 سهرهڪيهڪانى موعتهزيلهوه، جا ئايا ئه و ناوانهئى كه خؤيان له خؤيانيان ناوه
 يان ئه و ناوانهئى كه نهيارهڪانيان داويانهته پاليان.

أ. ئههلى عدل و تهوحيد:

شههرستانى له ڪتٻي "الملل و النحل" دا باسى ئهوى كردوهه كه
 موعتهزيلهكان پٿيان دهوترتت عدل و تهوحيد،^{٢٧} ئيبن مورتهزاش دهئى
 موعتهزيله خؤيان ناوانه "العدلية و الموحدة"^{٢٨}، پٿيشيان خؤشه ئه م ناوهيان
 لى بنريت. لهراستيدا ئه م ناوه لهدوو بنهما سهرهڪيهڪى ئيعتيزال وهرگيراوه
 كه زؤبهئى بيروبوچوون و پٿنماييهكانيان به دهورى ئه م دوو بنهمايهدا
 دهسورپتهوه^{٢٩}، جا - عدل - لاي ئهوان عدل و دانايى خودايه، مرؤف خؤى

الملتزمة: دهئين خودا لههموو جيگايهڪدا ههيه.

القبرية: نڪولى سزاي گؤر دهڪهن.

الواقفية: بهوانه دهوترتت كه له قورئاندا زؤر وهستانيان كردوهه.

المفنية: بهويان وايه بهههشت و دؤزهخ ڪوتايى ديت.

بهوانه - الخطط و الآثار للمقريزي - ج٣ - ل ٢٨٨ - طبعة بولاق ١٢٧٠ك - يان بهوانه زهدى جار

الله - المعتزلة - ل٣.

^{٢٦} - زهدى جار الله - المعتزلة - ل٣

^{٢٧} - الشهرستاني - الملل و النحل - ل٦٥.

^{٢٨} - المنية و الأمل ل٢.

^{٢٩} - زهدى جار الله - المعتزلة - ل٦.

توانای ئه وهی ههیه کرده وه کانی خۆی به خهیر و شه پروه دروست بکات، خودا به دووره له وهی شتیك به زولم و شه پ بداته پال خۆی^{۳۰}. مه به سیشیان له - ته وحید - ئه وهیه که خودا - قدیم - ه، که دیمیش تاییه ته منترین سیفه ته بۆ خودا، بۆیه نه فی سیفاتی که دیمیان کردوه، چونکه پێیان وایه که و امان وت ئه و چهند - قدیم - یک دروست ده بیئت، ئه وان به - وحدة ذات والصفات - ناوی ده بن، واته خودای گوره و سیفه ته کانی یه ک شتن نابیت لیک جیا بکرینه وه^{۳۱}.

ب - که ده ریبه کان:

شه هرستانی ده لیت: ئه وان - واته موعته زیله - زاراوهی که ده ریبه یان کردوه به زاراوه یه کی هاوبهش - بۆیه وتویانه: زاراوهی که ده ریبه به که سیک ده وتریت که دان به که ده ر دا بنی ئیتر به خهیر بی یان به شه پ له لایه ن خودای گوره وه، ئه مهش بۆ خۆ دوورخستنه وه له وهی که نیشانه ی نازناو به خودا وه بنین، چونکه وتنی که ده ری خراب ئه وه هه مووان له سه ری هاوړان، له سه ر ئه و فه رموده یه ی که پیغه مبه ر (درودی خودای لیبیت) فه رمویه تی: (القدرية مَجُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ)^{۳۲}. واته: (که ده ریبه کان مه جوسی ئه م ئوممه ته ن). به غدادیش ده لی: ئه هلی سوننه به که ده ریبه ناویان ده بن، چونکه پێیان وایه

^{۳۰} - لای ئه هلی سوننه مرۆڤ جوژی کرده وه کانی سه رپشکه تیایدا نه ک هه مووی به گشتی. -

وه رگیپ -

^{۳۱} - الشهرستانی - الملل و النحل - ل ۶۵.

^{۳۲} - هه مان سه رچاوه ی پێشوو - هه مان لاپه ره.

مؤلفه‌كان خۇيان ته‌قديري كرده‌وه‌كاني خۇيان ده‌كان و خودا هيچ جۆره ته‌قديريكي تيدا ناكات^{۳۳}.

كه‌واته موعته‌زيله پييان خۇش نيبه ئەم ناوه‌يان به‌سهردا بېرېت، ئەهلى سونه‌ش بۆيه ئەم ناوه‌يان لى دەننن چونكه زه‌مى تېدايه، ئەويش وه‌ك كاركردن به‌و فه‌رمووده‌ى پيغه‌مبه‌ر (دردى خوداى له‌سهر بيّت) كه فه‌رموويه‌تى: قه‌ده‌رييه مه‌جووسى ئەم ئوممه‌ته‌ن. به‌لام له‌پاستيدا قه‌ده‌رييه‌كان گروپيكن پيش موعته‌زيله سه‌ريان هه‌لداوه، سه‌راني پيشينيحيان بريتي بوون له‌ مه‌عه‌دى جوه‌نى و غيلانى ديمه‌شقى، كاتى موعته‌زيله سه‌رى هه‌لدا و ده‌ركه‌وت، بۆچوونى نه‌فى قه‌ده‌ريان ليوه‌رگرتن، ئيتر ئەم ناوه به‌ تاييه‌تى برا به‌ بالاياندا، پيشيان وايه كه غيلانى ديمه‌شقى به‌كيكه له‌وان^{۳۴}. ده‌بينن هه‌نديكيش له‌به‌ر ئەو فه‌رمووده‌يه‌ى كه له‌باره‌يانه‌وه هاتوه هيچ جياوازييه‌ك له‌نيوانياندا نابينن و وايداده‌ننن كه هه‌ردووكيان يه‌ك گرووپن^{۳۵}.

ج - جه‌مه‌يه‌كان:

جه‌مه‌يه^{۳۶} گروپيكن پيش موعته‌زيله سه‌ريان هه‌لدا، نكۆلى سيفه‌ته‌كاني خودايان كرد و وتيان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ به‌هه‌ميشه‌يي ناميننه‌وه و له‌ناو

---

^{۳۳} - الإمام عبدالقاهر البغدادي الأشعري - الفرق بين الفرق - ل ۹۴ - دار الأفاق الجديدة - بيروت - ۱۳۹۲ك.

^{۳۴} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو، هه‌مان لاپه‌ره.

^{۳۵} - الإمام عبدالقاهر البغدادي الأشعري - الفرق بين الفرق - ل ۹۴ - دار الأفاق الجديدة - بيروت - ۱۳۹۲ك.

^{۳۶} - جه‌مه‌يه: گروپيكن بوون كه ده‌درينه پال جه‌مى كوپى سه‌فوان كه له‌سالى ۱۲۸ كۆچيدا سه‌لمى كوپى ئەه‌وه‌زى مازنى له سه‌رده‌مى دوايين پادشاي به‌نى ئومه‌بيه‌دا له مه‌پوه كوشتى.

ده‌چن، هه‌روه‌ها نكۆلى بىننى خوداشيان كرد و پيشيان وايه قورئان خه‌لقى خودايه و دروستكراوه^{٢٧}، هه‌رچى موعته‌زىله‌شه‌ ئه‌وا هه‌موو ئه‌م بۆچوونانه‌ى له‌ جه‌مه‌ميه‌كانه‌وه‌ وه‌رگرت، ته‌نها له‌ مه‌سه‌له‌ى "جه‌بر" دا نه‌بى، چونكه‌ له‌م مه‌سه‌له‌يه‌دا جياوازييان له‌گه‌ل جه‌مه‌ميه‌كاندا هه‌بوو، جه‌مه‌ميه‌كان بپروايان وايه كه‌ مرۆف ده‌سه‌لاتى نيه‌ به‌سه‌ر ئه‌و كرده‌وانه‌ى كه‌ ئه‌نجامى ده‌دات، چونكه‌ پيشان وايه مرۆف هه‌چ كاربه‌ له‌به‌رامبه‌ر كرده‌وه‌كانيدا، وه‌ هه‌موو ئه‌و كرده‌وانه‌ش كه‌ ده‌يكات ويستى خۆى تيدا نيه‌، به‌لكو خودا بۆ خۆى ده‌يكات^{٢٨}، كاتيك له‌ نيتوان ئه‌م دوو گروه‌دا ليك نزيكه‌كى به‌هه‌يز له‌بهر بۆچوونه‌كانياندا دروست بوو، ئه‌هلى سوننه‌ ناوى جه‌مه‌ميه‌شيان بپرى به‌ بالايندا، ئه‌وه‌تا شيخ جه‌مال الدينى قاسمى ده‌لى: زانايانى دوايين كه‌ به‌رپه‌رچى جه‌مه‌ميه‌يان داوه‌ته‌وه‌ و شتيان له‌باره‌وه‌ نوسيوون وه‌ك: "ئيبن حه‌نبه‌ل و بوخارى" و ئه‌وانه‌ى له‌دواى ئه‌وانيشه‌وه‌ هاتوون، كاتى ناوى جه‌مه‌ميه‌يان هه‌تاوه‌ مه‌به‌ستيان پتى موعته‌زىله‌يه‌، به‌لام زانايانى پيشيني سوننه‌ ئه‌وانه‌ى به‌رپه‌رچى جه‌مه‌ميه‌يان داوه‌ته‌وه‌ مه‌به‌ستيان پتى جه‌مه‌ميه‌ى سه‌ره‌تايه‌، چونكه‌ ئه‌وان له‌ پيش موعته‌زىله‌دا سه‌ريان هه‌لداوه‌، كه‌واته‌: هه‌موو موعته‌زىليه‌ك جه‌مه‌ميه‌، به‌لام هه‌موو جه‌مه‌ميه‌ك موعته‌زىلى نيه‌^{٢٩}.

جا هه‌روه‌ك چۆن خۆيان بيبه‌رى كرد له‌ناوى قه‌ده‌رييه‌، به‌هه‌مان شتوه‌ به‌ توندى ناوى جه‌مه‌ميه‌شيان له‌خۆيان په‌تكرده‌وه‌ و خۆشيان بيبه‌رى كرد له‌

^{٢٧} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج٩ - ل٩٩.

^{٢٨} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو - ج٩ - ل١٠٠.

^{٢٩} - جمال الدين القاسمي الدمشقي - تاريخ الجهمية و المعتزلة - ل٤٤. مؤسسة الرسالة - بيروت

- ١٤٠٥ك - ١٩٨٥م.

جهم و هاوه له جه برییه کان^{۴۰}. بویه به خراب له جه میان ده پروانی و پتیان و ابوو به هه مان شیوهی هیشامی کوپی حه که می رافضی له ئیسلام ده رچوو^{۴۱}. هندی له و ناوانه ی تر که دراونه ته پال موعته زیله، وهك: - المعطلة - که نه هلی سوننه نه م ناوه ی داوه ته پالتیان، چونکه هه موو نه و سیفاتانه ی خودایان له کارخست که له قورئان و فهرموده دا به ئاشکرا هاتوون و پوونن، هه روه ها پیشیان ده لئین "وه عیدیه"، چونکه بریویان به "وعد" و "وعید" هه یه^{۴۲}. پاداشت و سزا. به هه حال ناوی موعته زیله زوره، به لام به ناو بانگترینیان نه م دوو ناوه یه: "موعته زیله و نه هلی عدل و ته وحید" - دادپه روه ری و یه کتا په رستی - یه که میان: سه پاندویانه به سه ریانا و دواتر خوشیان به رگرییان لیکرد و هه ولتیشیان داوه ناوه که جوان بکه ن و بیرازیننه وه، دووه میشیان: خویان نه م ناوه یان دابریوو به سه ر خویاندا، چونکه به رگرییان له گه وره ترین بیروپا پیده کرد که بریتی بوو له تاکو ته نهایی و عه دلی خودا.

^{۴۰} - بروانه زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۸ ، ۹ .

^{۴۱} - الإنتصار - ل ۱۲۶ .

^{۴۲} - بروانه زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۲ تا ل ۱۱ .

بەشى دووم

دەرکەوتنى موعتەزىلە و ئەو
ھۆکارانەى بوونە ھۆى دەرکەوتنى

پیشہ کی

لہبہ شی رابردودا بینیمان کہ چون ناوی موعتہ زیلہ دہرکہ وت، پئویستہ لہ نئیوان موعتہ زیلہ ی فیتنہ و موعتہ زیلہ ی کہ لامیہ کاندنا جیاوازی بکہین، ناماژہ مان بہ وہ شکر د کہ پئویستہ لہ پرووی بابہ تیشہ وہ جیاوازی بکریت لہ نئیوان دہرکہ وتنی موعتہ زیلہ دا، واتہ دہرکہ وتنی وہ ک مہ زہب کہ بؤ خوی بنہ ما و ریسای تاببہت بہ خوی ہہیہ، وہ لہ نئیوان دہرکہ وتنی موعتہ زیلہ یہ کدا کہ دہدریتہ پال؁ ئم مہ زہبہ^{۴۳}، جا موعتہ زیلہ وہ ک مہ زہب زور لہ پیش ناوہ کہ یہ وہ سہری ہہ لداوہ، ئیمہش لہ م بہ شہدا کاتیک باس لہ دہرکہ وتنی موعتہ زیلہ دہ کہین زیاتر مہ بہ ستمان پئی موعتہ زیلہ یہ وہ ک مہ زہب و ناینزا، وہ ک ئوہی کہ "خہ یاط"^{۴۴} لہ بارہ یہ وہ دلئیت: (ہیچ یہ کیک لہ وانہ شایستہ ی ئوہ نیبہ پئی بوتریٹ موعتہ زیلہ تا ئوہی ئم پینچ بنہ مایہ ی تیدا کؤدہ بیٹہ وہ: (التوحید، العدل، الوعد و الوعد، المنزلة بین المنزلتين، الأمر بالمعروف و النہی عن المنکر). واتہ: (یہ کتابہ رستی، دادپہ روہری، پاداشت و سزا، شوینی لہ نئیوان دوو شویندا، ئم مر بہ چاکہ و ریکریکردن لہ خراپہ). گہر ئم پینچ بنہ مایہ لہ ہر کہ سیکدا رہنگیدایہ وہ ئوہ پئی دہ وتریت

^{۴۳} - بپوانہ سہرچاوہی پئشوور.

^{۴۴} - ئہ بولحہ سن (الخیاط) لہ سالی ۲۰۰ ک وہ فاتی کردوہ، یہ کیک لہ موعتہ زیلہ کانی

بہ بغداد.

موعتهزيلة^{٤٥}. بيگومان نهم بنه مايناهش له پريگدا دهرنه که وتوون، به لگو به چند قوناغتيک دهرکه وتوون، پتويسته کاتيک که به دواچوون ده که ين سه بارهت به سه ره لډاني موعتهزيلة، ده بيت به دواچوون بؤ نه وه بکه ين کي هچ به که م که سبوه که به پووني باسي له به کيک له م بنه مايناهي کرد که هچ گوماني تيډا نييه، نه گهر گيشتين به و خالي که کي سه ره تا قسه له سه ر کردوه، نه و کاته به پووني بزمان دهرده که ويته که موعتهزيله وه که مه زهب له که به وه سه ري هه لډاوه، لي ره دا باسي سه ره لډاني گرنگترين بنه ماکان ده که ين که موعتهزيله بره اي پتي بووه - پشت به خودا به تير و ته واري له به شي سيهه مي نهم کتيبه دا باس له بنه ماکان موعتهزيله ده که ين - که خوي له بنه ماي "ته وحيد" دا ده بيني ته وه، نه و جا گرنگترين بابه ته کاني وه که نه في سيفه ته کاني خودا و خه لقي قورئان و نه في بينيني خوداش ده خه ينه پوو، بنه ماي دووه ميس که بريتي به له "عه دل" گرنگترين بابه ته کانيشي بابه تي "قه دهره"، هه رچي بنه ماي سيهه ميسه نه و ا بريتي به له شوينيک له نيوان هه ر دوو شوينه که دا - المنزلة بين المنزلتين - نيستاش باس له سه ره لډاني نهم بابه تانه ده که ين.

أ- بيروبوچوونيان سه بارهت به قه دهره:

نه وه مان زاني کاتي موعتهزيله له باره ي قه دهره وه ده دوين مه به ستيان پتي نه وه به که مروف خوي ته قديري کاره کاني ده کات، هه ر بؤيه پتيان ده لئين قه دهره ييه کان^{٤٦}، له راستيدا به که م که سيش که له باره ي قه دهره وه قسه يکرد

^{٤٥} - الإنتصار - ل ١٢٦.

^{٤٦} - بروانه سه رچاوه ي پيشوو.

"معهبەدی جوھەنی" بوو^{٤٧}، دواتر "غیلانی دیمەشقی"^{٤٨} ھات و ئەم بیر و بۆچوونەیی لەوہوہ وەرگرت. خاوەنی کتیبی "مفتاح السعادة" دەلی: (...). یەکیک لەسەرانی موعتەزیلە بریتی بوو لە "ئەبو مەرپوان غیلانی کوپی موسلیمی دیمەشقی"، کە یەکیک بوو لە ھاوہلانی ھەسەنی بەصری، کۆمەلێک شوینکەوتەیی ھەبوو پێیان دەوتن غیلانیەکان، کابرایەکی قیبطی قەدەری بوو، جگە لە معبەدی جوھەنی کەس لەپیش ئەوہوہ لەبارەیی قەدەر قەسەیی نەکردوو، ئەوزاعی دەلی: یەکەم کەس کە لەبارەیی قەدەرہوہ قەسەیکرد معبەدی جوھەنی بوو پاش ئەویش غیلان...^{٤٩}).

^{٤٧} - معبەدی کوپی عەبدوللای جوھەنی بەصریہ، یەکەم کەس بوو کە لە بەصرەدا لەبارەیی قەدەرہوہ قەسەیکرد، لەکاتی شوپشەکەیی "ئین ئەشعەث" یشدا کە لەبەرەمبەر ھەججایی کوپی یوسفی ئەقەفیدا بەرپای کرد، بەشداری لە شوپشەکەیدا کرد، ئەوہوہ بریندار بوو دواتر لە مەککەدا مایەوہ، ھەججایش لە مەککەدا دەستگیریکرد و لەژێر ئەشکەنجە و ئازاردا لە سالی ٨٠ کۆچی کوشتی.

^{٤٨} - ئین موسلیم ئەبو مەرپوان، لە پاش معبەدی جوھەنی بەدووہم کەس ھەژمار دەکریت کە لەبارەیی قەدەرہوہ قەسەیکرد، پێنجەمین خەلیفەیی راشیدین عومەری کوپی عەبدولعەزیز بانگھێشتیکرد و لەسەر دەستی ئەو تەوہیکرد و لەبیر و بۆچوونەکەیی پاشگەز بوویوہ، غیلان خۆی دەلی: لەراستیدا من کەستیکی گومرا بوم تۆ ھیدایەتت دام و پێگات بۆ رۆشنکردمەوہ، بەلام لەسەردەمی ھیشامی کوپی عەبدولمەلیکدا جارێکی تر گەپایەوہ سەر ھەمان ئەو بیر و بۆچوونەیی کە ھەیبوو، ویستی دیداری لەگەڵدا ساز بکات و پاشگەز بوونەوہی خۆی دەربیریت وەک ئەوہی کە لەسەردەمی خەلیفە عومەری کوپی عەبدولعەزیزدا کردی، بەلام ھیشام داواکەیی لێی وەرناگرت، ئەوہوہ لەپاش سالی ١٠٥ کۆچی فەرمانیدا ھەلبواسریت.

^{٤٩} - طاش کبری زادە - مفتاح السعادة و مصباح السيادة - ج٢ ل ١٦٤ - دار الکتب الحدیثە - القاہرە - ١٩٦٨.

له‌پاستیدا قازی عه‌بدولجه‌باریش له‌نیو چینه‌کانی موعته‌زیله‌دا غیلانی دیمه‌شقی له‌چینی چواره‌مدا داناو^{۵۰}، هه‌روه‌ک چۆن "خه‌یاط" یش به‌یه‌کیک له‌پیاوانی موعته‌زیله‌هه‌ژماری ده‌کات^{۵۱}.

غیلانی دیمه‌شقی نامه‌یه‌کی بۆ عومهری کورپی عه‌بدولعه‌زیز نوسی و تیایدا وتی: (ئه‌ی عومهر ئایا دانایه‌کت بینویه عه‌یب و ناته‌واوی بگریت له‌و شته‌ی که دروستی ده‌کات یان شتی‌ک دروست بکات و دواتر ببیته عه‌یبه و ناته‌واوی، یان سزای که‌سێک بدات له‌سه‌ر ئه‌و شته‌ی خۆی بپیری له‌سه‌ر داوه، یان شتی‌ک بپیری دابیت و دواتر خه‌لکی له‌سه‌ر سزا بدات؟ یان ئایا که‌سێکی سه‌ر پاست و پینمای کارت بینویه که‌ بانگه‌شه‌ی هیدایه‌ت بکات و دواتر خه‌لکی لی لادات^{۵۲}).

ئه‌م نامه‌یه‌ش یه‌کیک له‌ گرنگترین بنه‌ماکانی موعته‌زیله له‌خۆ ده‌گریت که ئه‌ویش بنه‌مای عه‌دله، بۆیه موعته‌زیله‌کان به‌هه‌له‌دا نه‌چوون کاتی غیلانی دیمه‌شقیان به‌یه‌کیک له‌پیاوه‌کانیان هه‌ژمار کردووه، ئه‌وه‌تا بینیمان که چۆن هه‌ر یه‌ک له‌قازی عه‌بدولجه‌بار و خه‌یاط - که هه‌ردووکیان موعته‌زیله‌ن - غیلانی دیمه‌شقیان به‌یه‌کیک له‌پیاوه‌کانی موعته‌زیله هه‌ژمار کردووه و لیره‌دا هه‌ردووکیان پێگه‌ی پاستیان گرتبه‌ر، چونکه یه‌کیک بووه له‌به‌ناوبانگترین بانگه‌یشت چیانی بیر و رای قه‌ده‌ری و له‌و پیناوه‌شدا کوژراوه، موعته‌زیله‌کانیش مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ریان له‌وه‌وه وه‌رگرتووه، ته‌نانه‌ت مۆرکی قه‌ده‌رییه‌شیان پتوه‌ ناون، بۆیه ئیمه‌ش پیمان وایه که موعته‌زیله درێژه

---

^{۵۰} - القاضي عبد الجبار - طبقات المعتزلة - ل ۳۹ - تحقيق د. علي سامي التشار.

^{۵۱} - الإنتصار ل ۱۲۷.

^{۵۲} - طبقات المعتزلة - ل ۳۰.

پیدەری قەدەرییەکانی پیشین، تەنانت دەکریت بەو قەدەرییانە بوتریت
"موعتەزێلەکانی پیشین".

ب - ئەو سیفاتەکانی خودا و مەسەلەى خەلقى قورئان و ئەو

بیینی خودا:

موعتەزێلەکان وتویانە خودا سیفاتی نییە و قورئانیش خەلقى خودایە و
دروستکراوە، مەبەستی ئەوان لێرەدا بەرگریکردن بوو لە یەکتاپەرستی خودا،
ئەوان باوەڕیان وایە کە زاتی خودا بۆ خۆی کۆنە و هیچ شتێک کۆن نییە جگە
لە زاتی خودا، هەرچی دواى ئەو هەیه تازەیه^{۵۲}، واصل دەلى: هەر کەسێک
ئیسپاتی مانا و سیفاتی کۆنی بداتە پالّ خودا، ئەو ئیسپاتی دوو ئیلاهی بۆ
خودا بریار داوه^{۵۳}.

سەبارەت بە خەلقى قورئانیش هەمان بێر و پایان هەیه، گەر قورئان
دروستکرا و نەبێ کەواتە کۆنە، گەر پیمان وابوو قورئان کۆنە ئەوا هاوبەشمان
بۆ خودا بریارداوه لە پووی ئەزەلی و کۆنیەوه، ئەم جۆرە بێر و بۆچوونەش لای
ئەوان بە هاوێڵ بریاردان بۆ خودا هەژمار دەکریت.

لە راستیدا ئەوهی کە سەرەتا نکتۆلی سیفات و خەلقى قورئانی کرد "جەعدی
کۆپی درهەم"^{۵۴} بوو، پاش ئەویش جەهمی کۆپی صفوان^{۵۵} ئەم بێر و

^{۵۲} - الإنتصار - ل ۵.

^{۵۳} - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۶۷.

^{۵۴} - جەعدی کۆپی درهەم - مامۆستا و ئامۆزگاریکەری مەپوانی کۆپی موخەممەد بوو، دوایین
خەلیفەى ئومەوییەکان، هەر بۆیە پێی دەوترا مەپوانی جەعدی - جەعدی کۆپی درهەمیش
بەکەم کەسبوو کە وتی قورئان مەخلوقە و نکتۆلی سیفەتەکانی خودای کرد. ئەو بوو خالیدی

بۆچوونانەى لەو ەو ە وەرگرتو ە، ئەو ە تا شە ە رستانی لە زاری جە ەمى کۆپى
 صەفوان ە ە یناوی ەتى و دەلى: (دروست نىیە خودا بە شتیک وەسف بکرىت کە
 دروستکراو ەکانى پى وەسف دەکرىت، چونکە ئەو کاتە هاوشیو ە بۆ خودا
 بریار دەدرىت...^{٥٧})

بە ەمان شیو ە نکۆلى بینىنى خوداش دەکەن لە دواپۆژدا، ئە ەلى سوننە
 دەلین خودا لە پۆزى دواپیدا دەبینرىت، بە لام موعتەزىلە نکۆلى بینىنى خودا
 دەکەن و پىیان وایە ە ر کەس ئەو بریوایەى ە بوو کە خودا دەبینرى، ئەو کاتە
 هاوشیو ە بۆ خودا دروست دەپىت، دەى ئەمەش لە گەل بنەمای - التوحید -
 یە کتاپ ە رستیدا یە کناگرىتەو ە^{٥٨}، بۆیە دەبینن جە ەمى ەکانیش بە ەمان
 شیو ەى موعتەزىلە کان نکۆلى بینىنى خودایان کردو ە لە دواپۆژدا، چونکە
 بە ەمان شیو ەى موعتەزىلە کان نکۆلى هاوشیو ە دەکەن بۆ خودا^{٥٩}.

کۆپى ە بدوللاى قەسرى کە والى ەشامى کۆپى ە بدولمەلک بوو لە عىراقدا، لە سالى ١٢٦
 کۆچیدا لە پۆزى جەزنى قوربانا ەتای، دواى ئەو ەى نوێزى جەزنى بۆ خەلکە کە کرد لە
 مزگەوتى کوفەدا، لە کۆتایى وتارە کەیدا بە خەلکە کەى وت: بگە پێنەو ە بۆ مالە کانتان و
 قوربانى بۆ خودای گەورە بکەن، خودا لىتانی وەرگرىت، منیش دەمەو پىت ئەم ۆ جە ەدى
 کۆپى درە ەم بکەم بە قوربانى، چونکە دەلى خودا لە گەل موسادا قەسەى نە کردو ە و
 ئىبرا ەمىش دۆست و خۆشەو پىستى خودا نىیە - نە فى کەلامى خودا دەکات - پاکو بىگەردى بۆ
 خودا لەو ەى کە جە ە دەپى. ئىنجا لە سەر مینبەرە کە دابەزى و لە ژىر مینبەرە کە دا سەرى
 بپى.

^{٥٦} - ابن العماد الحسيني - شذرات الذهب في أخبار من ذهب - القاهرة - ١٣٥٠ك - ج١ - ل١٦٩.

^{٥٧} - الملل والنحل - ج١ - ل٩٩.

^{٥٨} - زهدى جار الله - المعتزلة - ل٢٤، ل٨٠.

^{٥٩} - ەمان سەرچاو ەى پيشوو - ل٢٤.

لیږه وه بۆمان دهرده که ویت که موخته زیله کان له م سى مهسه له ی که په یوه سته به بنه ماى - التوحید - په کتا په رسته یوه له گه ل جه عدی کوپى درهم و جه همیه کاندای پیچه وانه نه بوون، به لکو له م سى مهسه له دا موخته زیله به دريژه پیده ری جه عدی کوپى درهم و جه همی کوپى صفوان هه ژمار ده کریت، به لام نه وه ی که جیى ناکوکیه له نیوان جه همی و موخته زیله دا په یوه سته به مهسه له ی قه دهره وه .

ج - شوینیک له نیوان دوو شویندا: "المنزلة بين المنزلتين"

له مه و پیش نه وه مان خسته پروو که واصلی کوپى عطاء وتی نه وانه ی گونا هی گه وره نه نجام دده دن نه بیواداری ته واون نه کافری ته و او به لکو له شوینیکدان له نیوان دوو شویندا^{٦٠}.

ده گپړنه وه جاریکیان ده شته کیه ک هاتووه ته لای حه سه نی به صبری و وتویه تی: علمنی دیناً وسطاً، لا زاهباً شطوطاً، ولا هابطاً هبوطاً. فقال الحسن: (لأن قلت ذاك إن خير الأمور أوسطها^{٦١}). واته: (دینیکى وه سه ت و مامناوه ند م فیر بکه، نه زور په رگیریت و نه زور شلگیریش بیت. حه سه نی به صبری وتی: (نه وه ی که تو وتت قسه یه کی ته و او له راستیدا باشترین کاروباره کان کاروباریکه که مامناوه ند بیت).

جا هم تپوانینه وای له "زه دی جار الله" کردووه که به پوونى بلیت هم ناماژیه نه وه مان پى ده لى که له نیوان موخته زیله و حه سه نی به صبریدا په یوه ندی هه بووه، نه مهش به لگه یه له سر نه وه ی موخته زیله کان له

^{٦٠} - بروانه سه رچاوه ی پیشور.

^{٦١} - الجاحظ - البيان والتبيين - تحقيق: عبد السلام هارون - القاهرة - ج١ - ١٧٧.

مهسه له کانی تردا هاوړابوون له گهلّ حهسه نی به صرپیدا جگه له نه فیکردنی
 قهدهر، نه مهش به دوور نازانریت بنه مای - المنزلة بين المنزلتين - شوینئ
 له نیوان دوو شویندا - له حهسه نی به صرپیه وه وه ریان گرتبیت، نه گهر چی
 حهسه نی به صرپی پای جیاواز بوو له جیبه جیکردنی نه م بنه مایه دا که بدریت
 به سر نه و که سه دا که گونا هی گهره نه نجام ده دا^{۶۲}.

له راستیدا نه م وته یه ی " زهدی جار الله " له زور پوه وه له پاست لایداوه،
 چونکه کاتیک " واصل " وتی " شوینیک له نیوان دوو شویندا " مه به ست پئی
 شوینی مرؤفی بپوادار و کافر بوو، به لام شوینی مامناوهند نه وه شوینی مرؤفی
 فاسیقه، جا گهر حهسه نی به صرپی وتبیت شوینی له نیوان دوو شویندا نه وه
 ده بیت نه م بنه مایه ی جیبه جی کر دیت به سر مرؤفیکدا که گونا هی گهره ی
 نه نجامدا بیت، " زهدی جار الله " ش نه مه ی نه وتوه، چونکه حهسه نی به صرپی
 له م مه سه له دا پیچه وانه ی " واصل " بووه، یان نه وه تا ده بیت جیبه جی بکریت
 به سر نه و که سانه دا که گونا هی بچوکیان نه نجامداوه، جا گهر نه مهش واپوو،
 نه و جیبه جیکردنی به سر که سانیکدا که گونا هی گهره یان نه نجامداوه له
 پیشتره، چونکه تاوانه که ی گهره تره، که واته هیچ شتیک له نیوان
 به رپه رچدانه وه ی حهسه نی به صرپی نیبه بو پریاره که ی واصل.

له لایه کی تریشه وه ده شته کیه که پرسپاری له حهسه نی به صرپی کرد
 سه بارت به ثاینیک که مه مناوهند بیت و هیچ زیاده رپه وییه کی تیدا نه بی،
 چونکه ثاینی نیسلام ثاینیکی مامناوندیه، بویه حهسه نی به صرپی جه ختی
 له سر وته ی ده شتی که کرده وه، نه مهش هیچ کات نامازه نیبه به وه ی که
 حهسه نی به صرپی وتبیت شوینی له نیوان دوو شویندا.

^{۶۲} - بپروانه - زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۵۵.

له راستیدا - وهك باسماڻ لٽوه كرد - ئەم وتەیهى واصل - شوینیک له نێوان دوو شویندا - وایکرد ناوی - إعتزال - بپریت بەسەر واصل و هاوہلکانیدا، تەنانەت شەرستانی جەخت لەوہ دەکاتەوہ کہ عەمرى كوپى عوبید هاوپای واصل بووہ له مەسەلەى قەدر و نكۆلێکردنى سیفاتەکانى خودا پێش ئەوہى واصل باسى شوینیک له نێوان دوو شویندا بخاتە پوو^{٦٢}، هەرچى واصلیشە ئەوا پێش ئەوہى باسى بنەماى شوینیک له نێوان دوو شویندا بکات بۆ خۆى هەوادارى هەبووہ کہ لەسەر کۆمەلێک بنەما و پێسا لەسەرى پێککەوتبون.

لٽرەوہ ئەوہمان بۆ پوون دەبیتەوہ کہ سەرەتا "ئىعتیزال" لەسەر دەستى قەدەرپەکانى پێشەن سەرى هەلدا - گەر دەتەوێت پێیان بلێ موعتەزىلەکانى پێشەن - جەھەمىەکانیش چوونە پال ئىعتزالىەکان، گرنگترین بنەماکانى ئىعتیزالىش له نێوان هەریەك له جەھەمى و قەدەرپەکاندا هاوبەشن - جگە له مەسەلەى قەدەر - بەلگەش لەسەر ئەمە زۆرىەى بىرمەندە موسلمانەکان جەھەمىە و موعتەزىلەیان بەیەك گرو و تاقم داناوہ، بۆ نمونە دەبینین پێشەوا ئىحمەدى كوپى حەنەل له نامەكەیدا - الرد على الزنادقة و الجهمية - دا مەبەست پێى موعتەزىلەى، بەھەمان شێوہ ئىبن قەیمىش له كتیبەكەیدا بەناوى - الصواعق المرسله على الجهمية و المعطلة - و ئىبن تەیمىش له كتیبەكەیدا - تخليص التلبیس من كتاب التأسيس - هەموو ئەمانە وهك مەزەبێك ناویان دەبەن کہ بۆ خۆیان بنەما و پێسا و پێگای تايبەت بە خۆیان هەیه له بىركردنەوہدا، بەلام مەسەلەى ناوێتانەكە ئەوہ مەسەلەىكە دواتر دراوہتە پالیاڻ وهك مەزەب، گەرچى مەزەبەكە بەھۆى واصل و هاوہلکانىوہ ناویانگى دەرکردوہ - ئەوانەى ناویان لێنان موعتەزىلە چونكە

^{٦٢} - الملل والنحل - ج١، ل٦٩.

حەسەنى بەصىرى ئەو ناوەى لىنان - چونكە مەزھەبىكىيان پىكخستبوو كارىشيان دەكرد بۆ بلاكردنهوہى پىنمايەكانىيان و بەرگرىشيان لى دەكرد، ئەو پىنمايەكانى ئەو لەلەين هەندى لە خەلىفەكانى عەبباسىەوہ پىشتگىريان لىدەكرە - وەك ئەوہى كە بىنيمان - لەو پىناوہدا هەرىكە لە مەعبەدى جوہەنى و غىلانى دىمەشقى و جەعدى كوپى درەم و جەھمى كوپى صەفوان كوزران، بەلام واصل و ھاوہلەكانى دواتر درىژەيان بەم كاروانە داو بەردەوامبوون لەسەرى تا دواجار لەپرووى سياسىەوہ بەختى باش ياوہريانبوو پىشتگىريان لى دەكرە بۆ ئەوہى پىنمايەكانىيان بلاو بكنەوہ، ئەمەش بووہ ھۆى ئەوہى كە مەزھەبەكە بناسرىت و ناوبانگ دەرىكات، ھاوكات خۇشيان بە ھۆى مەزھەبەكەوہ لای خەلكى بناسرىن و ناوبانگ دەرىكەن.

• ئەو ھۆكارانەى بوونە ھۆى سەرھەلدانى موغتەزىلە:

لە پاستىدا ھىچ مەزھەبىكى فىكرى يان بىروباوہپى لە پىرىكدا سەر ھەلئادات، چونكە خۆ شتىكى ئاساىى نىيە لە خۆوہ ھەلتوقى و بىتە بوونەوہ، بەلكو دەبىت كۆمەلەك دەرهاوئىشتە يارمەتيدەر بىت بۆ ئەوہى بىتە بوونەوہ و كارىگەرىش لەسەر فىكر و بىروباوہپى دروست بكات، بۆ ئەم مەبەستە دەبىنن كۆمەلە ھۆكارىك يارمەتيدەر بوون لەسەر دەركەوتنى موغتەزىلە وەك يەككە لە بەھىزترىن گرۇپە كەلامىەكان^{٦٤} كە ھىچ كات كەمتەرخەم نەبوون لە

---

^{٦٤} - گرۇپ و دەستە كەلامىەكان ئەوانەن كە سەرقالبوون بە زانستى كەلاموہ، "تەھانوى" بەم شىوہە پىنناسەى زانستى كەلامى كردوہ، دەلى: (زانستىكە كە مرؤد دەتوانى لە پىنگەيوہ بىروباوہپە ئاينىەكان بەسەلمىنى بەسەر ئەوانى تردا، ئەمەش لەپىنگەى دەرخستنى بەلگە و لابرندى گومانەكانوہ)، بېوانە - كشاف اصطلاحات الفنون - الهيئة العامة للكتاب

بلاوکردنه وهی پرتنماییه کانی نیسلام و بهرگریکردن له ناین و بیروباوه په کانی نیسلامدا، جا لیژده دا به کورتی گرنگترین ئه و هۆکارانه ده خهینه پوو.

یه که م: قورئانی پیرۆز:

قورئان له زمانه وانیدا چاوی "قرأ" به، ده وتریت: قرأ الكتاب قراءة "کتیبه که ی خوینده وه به خویندن". (و قرأناً بالضم. و قرأ النشاء قرأناً بالضم) واته: خویندییه وه و کۆیکرده وه و کردی به یه، له وه وه ناوئزوه قورئان، چونکه سوره ته کانی کۆکردووه ته وه له نئوان دوو بهرگدا، خودای گه وره ش ده فه رمویت: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾. واته: (له سهر ئیمه یه که قورئان له دلئ تۆدا کۆکه ینه وه و بشتوانی بیخوینیته وه^{٦٥}).

به لام لای زانایان: (بریتیه له که لامی خودا که له پێگه ی جبریه وه - سه لامی خودای لیبت - ناردوو یه تیه خواره وه بۆ سهر دلئ پێغه مبه ر (درودی خودای

١٩٧٢ - ٢٦٦، ههروه ها "هاش کبری" له پووی ئامانجه وه جیاوازی کردووه له نئوان زانستی که لام و فلسفه فا و ئه مه ی بۆ زیاد کردووه - ده لئ: (وتراوه - زانستی که لام - بوونه له پووی بوونه وه، له چیدا فلسفه له زانستی خودایی جیا ده بیته وه، زانستی خودایی به دوا ی بنه ماکانی بوونی په هادا ده گه پت به و پێیه ی که ئامانجه، چونکه باسکردن له زانستی که لام له سهر بنه ماکانی شه ره، به لام له زانستی خوداییدا له سهر داخوازی ئه قل،) به وانه: - مفتاح السعادة - ج ٢ ل ٢٢٢، بۆیه خالی ده ستپیک لای ئه هلی که لام بریتی یه له نه قل، نیسپاتی ئه و بیروباوه په ده کن که ناین هیناویه تی، جا کاتئ موعته زله وتویانه (العدل و التوحید) ئامانجیان سه لماندنی ئه و بیروباوه پانه یه که دین هیناویه تی. به لام فه یله سوف خالی ده سپیکردن لای ئه و بریتی یه له نه قل، باوه پی به و شته یه که عه قل پئی ده گات و په یی پی ده بات.

^{٦٥} - مختار الصحاح.

له سهر بیټ) به زمانى عه‌ره‌بى له رېگه‌ى ده‌ستا و ده‌ستى زوره‌وه - تواتر - گه‌یشتوره به نېمه، به‌خویندنه‌وه‌ى عیبادت و خواناسیمان ده‌ست ده‌که‌ویت، که‌س ناتوانی له‌وینه‌ى نه‌و بیټی و ده‌سته‌وسانه له به‌رامبه‌ریدا، له دوو توئی په‌پاویکدا نوسراوه‌ته‌وه، به سوره‌تى - الفاتحة - ده‌ست پی ده‌کات و به سوره‌تى - الناس - یش کړتایى پی دیت^{٦٦}).

له راستیدا زاراوه‌ى قورئان پوټیکى زیندووى هه‌بووه له سه‌ره‌لډانى زانستى که‌لام به‌شپوه‌یه‌کى گشتى و موخته‌زیله‌ش به شپوه‌یه‌کى تاییه‌تى، چونکه زاراوه‌ى قورئان ده‌کړیت له‌پووى ناشکرایى و شاراوه‌ییه‌وه دابه‌شى بکه‌یت بؤ (مُحکم و مُتَشابه)، "مُحکم" (بریتى په له‌و زاراوانه‌ى که ماناکه‌ى پوونه له‌باره‌ى نه‌و حوکمه‌ى باسى لیوه کړدوه و هیچ جوړه ته‌ئولیکردن و تاییه‌تکردن و سرپنه‌وه‌یه‌ک هه‌لناگریت چ له ژيانى پیغه‌مبه‌ر (درودى خودای له‌سهر بیټ) چ پاش وه‌فاتى پیغه‌مبه‌ر (درودى خودای له‌سهر بیټ)، جگه له‌و مانایه‌ى خوئى هیچ مانایه‌کى دیکه هه‌لناگریت). به‌لام "مُتَشابه" (بریتى په له‌و زاراوانه‌ى که ماناکه‌ى شاراوه‌یه و ئاسان نه‌بووه بزانیټ ماناکه‌ى چى په، چونکه خودا خوئى وا مه‌به‌ستى بووه نه‌و زاراوه‌یه به شاراوه‌ى به‌ئیلټته‌وه و هیچ گریمانه‌یه‌کیش له‌پیش یان له‌پیشیه‌وه نه‌هاتووه که ئاماژه به‌و شته شاراوه‌یه بکات، ته‌نها زاتى خودا خوئى ده‌زانى مه‌به‌ستى پیى چى په^{٦٧}). که‌واته زاراوه‌ى (مُتَشابه) به پیچ‌ه‌وانه‌ى زاراوه‌ى (مُحکم) ه وه ته‌ئولیکردن هه‌لډه‌گریت، نه‌مه‌ش بووه هؤى ده‌رکه‌وتنى زوریک له‌پاوبؤ‌چوونى جیاواز له‌و باره‌وه بؤ نه‌وه‌ى هه‌ولئ نه‌وه

^{٦٦} - دار عبد المجید مطلوب - المدخل فی التعریف بالفقه الإسلامی - ل ١٦٦ - دار النهضة العربیة - ١٩٩٥م - ١٤١٥ ک.

^{٦٧} - د. محمد فرحات - أصول الفقه - ل ١٤٩، ل ١٥٣ - القاهرة - دار النهضة العربیة - ١٩٨٨م.

بدن تا له پړگه‌ی عه‌قله‌وه بگن به نزیکتین ته‌ئویلیک که نه‌گه‌ری نه‌و زاراوه‌یه
 هه‌لښگریټ، جا بۆ نه‌وه‌ی به‌شپوه‌یه‌کی پوونتر باسی لټوه بکه‌ین، باشت‌ر وایه
 سه‌ره‌تا بزانیڼ جیاوازی "ته‌فسیر و ته‌ئویل" له چیدا‌یه، گه‌ر هاتوو دانانی
 زاراوه‌که به به‌لگه‌یه‌کی (قطعی) هه‌ندی نه‌گه‌ری هه‌لگرت نه‌وه ته‌فسیره، گه‌ر
 هاتوو به‌لگه‌که (ظنی) بوو نه‌وه ته‌ئویله^{۶۸} که‌واته ته‌ئویل گومانه و ناگاته پله‌ی
 "یقین"، بۆیه تا نه‌و کاته‌ی ته‌ئویل پشت نه‌ستوو‌ره به گومان نه‌وه تا دیت
 بازنه‌ی خیلاف و پاجیایی فراوان تر ده‌بیت، پړک وه‌ک نه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌هلی
 که‌لامدا پوویداوه، بۆ نمونه ده‌بینین له قورئانی پیرۆزدا هه‌ندی نایه‌ت هاتوو‌ه
 ئاماژه به "جه‌بر" ده‌کات و مرۆف هه‌چ ده‌سه‌لاتیکی تیدا نییه، هه‌ندی نایه‌تی
 دیکه‌ش هاتوو‌ه ئاماژه به نازادی و ویستی مرۆف ده‌کات، نمونه‌ی یه‌که‌میان
 خدای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
 وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾^{۶۹} واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د - درودی
 خدای لیبت - بلی: هه‌رگیز له‌وه زیاترمان بۆ پیش نایه‌ت و توشمان نایه‌ت
 جگه له‌وه‌ی که خودا بۆی نویسویڼ، نه‌و زاته هه‌میشه یار و یاوه‌ر و
 پشتیوانمانه، ده‌با ئیمانداران هه‌ر پشت به‌و خودایه ببه‌ستن). هه‌روه‌ها
 ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾^{۷۰} واته: (بیگومان گه‌ر
 بمان ویستبایه هه‌موو که‌سیگمان هیدا‌یه‌ت و پښمووی ده‌کرد - به ناچاری و

^{۶۸} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پښوو - ۱۴۷ل - په‌راویزی ۱.

^{۶۹} - سو‌ره‌تی - التوبة - نایه‌تی ۵۱.

^{۷۰} - سو‌ره‌تی - السجدة - نایه‌تی ۱۳.

بهی ویستی خویان - به لام پیری من نهویه - ناده میزاد و پهریه کان
 سه ربه ست و سه رپشک بکم و نازاد بکم - سه ر نهجامیش هر دؤزه خ پر
 ده کم له پهریه کان و له خه لکی تیکرا - له وانه ی برویان به خدا و
 پیغه مبه ره که یان نه بو (-). نمونه ی دوو همیشه خودای گه وره ده فهرمویت:
 ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَمَا أَنَا
 عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾^{۷۱} واته: (نهوه ی پربازی هیدایه تی وه رگرتبیت نهوه
 سودی بو خویه تی، نهوه ش گومرا بوو بیت و پئی ون کردبیت، نهوه
 گومراییه که ی له سه ر خوی ده که ویت و من لیپرسراو و چاودیر نیم به سه ر کار و
 کرده وه ی نیوه وه).

جا له به رامبه ر نه م نایه تانه ی قورنانی پیروزدا نه نویلاته کان جیاوازن،
 هندیک ده لئین مه به سستی نایه ته کان ئیراده و ویستی مروّف درده خات و تیایدا
 نکۆلی قه ده ری کردووه، وه ک - قه ده رییه کانی سه ره تا له نیویشیاندان
 موعته زیله کان - هندیکی تریش ده لئین مه به ست پئی "جه بر" و ناچاریه و هیچ
 ویستیکی مروّفی تیدا نییه وه ک نهوه ی له پیشتردا به دریزی بینیمان.

هه روه ها له قورنانی پیروزدا چند نایه تیکی تیدایه که ئیسه پاتی سیفه ته کانی
 خودای گه وره ده کات، وه ک نه م نایه ته پیروزه که خودا ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ
 سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^{۷۲} واته: (به پاستی خودا بیسه ر و زانایه - به گوftar و

^{۷۱} - سوره تی - یونس - نایه تی ۱۰۸.

^{۷۲} - سوره تی - البقرة - نایه تی ۱۸۱.

نییه تان). ههروهه له ئایه تیکی تردا دهفه رمویت: ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^{۷۳}

واته: (خودا فراوانگیر و زانایه). ههروهه دهفه رمویت: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ﴾^{۷۴} واته: (خودا بینایه بهو کار و کرده وانهی دهیکه). لهگه

زۆرێک ئایه تی ترد که مهسه لهی سیفه تهکانی خودایان ووزاند و بووه گرفت له نیتوان ئهوانهی که ئیسپاتی سیفه تهکانی خودا دهکهن لهگه لهوانهی که نکۆلی سیفه تهکانی خودا دهکهن^{۷۵}.

باشان گه وره ترین گرفتی که لامی هاته ئاراهه ئه ویش ئه وه بوو ئایا قورئان که لامی خودایه و وهك خودا کۆنه یان ئه وه تا کۆن نییه و دروستکراوه؟ ته نانهت زانستی که لام بۆیه ئه م ناوه یان به سه ردا بپرا، چونکه له سه ر ئه م بابه تانه قسه یان ده کرد^{۷۶}.

بۆیه پیمان وایه له بهر ئه وهی قورئانی پیرۆز هه ندی ئایه تی (مُتَشَابِه) ی له خۆ گرتوه و عه قلی مرۆفه کانیش ئه و جیاوازییه یان بۆ دروست بووه، بۆیه ئه مه بووه هۆکاریک بۆ ده رکه وتنی گروپه که لامیه کان - له نئویشیاندا موعته زیله - وهك هه ولێک له پیناوه ته ئویلکردنی ئه م ئایه تانه دا، بۆ ئه وهی له گه له بنه ما ئیمانیه کاندایێککه ویت که ئه وان دایانناوه و پشتیوانی لی ده کهن، وهك ئه وهی که له لاپه رهکانی ئه م کتیبه دا به رچاومان که وت.

^{۷۳} - سوره تی - البقرة - ئایه تی ۲۴۷.

^{۷۴} - سوره تی - البقرة - ئایه تی ۲۶۵.

^{۷۵} - بهوانه سه رچاوهی پێشوو.

^{۷۶} - بهوانه په راوێزی ۲.

دوهم: بپياردان له سەر نه نجامدهرى گوناھى گوره:

مهسه لهى بپياردان له سەر نه و كه سهى كه گوناھى گوره نه نجام دهدات
كاريگه رى گورهى هه بوو بۆ پشتگيري كردن مه زه بهى ئيعتيزال، له پاستيدا نه م
مهسه لهيه پيش نه وهى واصل نه و بپياره به ناوبانگه بدات وروژئيرا بوو،
نه وه بوو خه واريجه كان وتيان هر كه سيكى بپوادار گوناھيكي گوره نه نجام
بدات پتي كافر ده بيت، مورجيه ش هاتن وتيان: تاوان هيج زيانك ناگه به نيت
به باوه پ به لكو حيسابيان له لاي خودايه له پوژى دواييدا^{٧٧}، پاشان "واصلى
كوپى عطاء" هات و وتى: نه و كه سهى گوناھى گوره نه نجام دهدات نه
كافرى ته واوه و نه بپوادارى ته واو، به لكو له نيوان ههردوو كياندايه كه نه ويش
فاسيق بوونه^{٧٨}. به لام له پاستيدا جياوازييه كان ته نها جياوازي تيوورى نه بوون،
به لكو ده كريت له سەر نه م بنه مايه بپيار له سەر به شداربووانى ههردوو جهنگى
صفين و جهم ليش بدرت به تاييه تيتير بپيار له سەر خه ليفه كانى نومه وى،
چونكه نه وان كاروبارى ده و له تيان به دهسته وه بوو، به پتي بۆچوونى نه وان
نه وانى خوئينيان پزانده وه تاوانبارى گوره ن، جا ئايا نه وان به پتي بۆچوونى
خه واريجه كان كافر بوون يان نه وه تا به پتي بۆچوونى مورجيه وازيان لى
بهينريت و حق و حيسابيان لاي خودايه له پوژى دواييدا يان نه وه تا پتي
"فاسق" ده بن؟ كه واته بپياردان له سەر نه نجامدهرى گوناھى گوره په هه نديكى
سياسى له خوگرتبوو كه نومه وييه كان بهر له كه سانى تر لتي تيگه يشتبوون.

^{٧٧} - شههرستانى - الملل و النحل - ج ١ - ل ١٢٩.

^{٧٨} - بپوانه سه رچاوهى پيشوو.

سپهه م: بهرگريکردن له نايینی ئيسلام:

گومانی تیدا نيهه له و ساته وهی نايینی ئيسلام ده ركه وتوووه تا ئيستاشی له گه لدا بی، بهرده وام دووچاری چه ندین هیزشی توند بووه ته وه له لایه ن ه یاره کانی وه، نامانچ له هه موو نه مانه ش تیکدانی پایه به هیزه کان و گالته پیکردن بوو به بنه په ته کانی، نه مه ش جگه له گومان دروستکردن نه بیته له بیروبا وه پی ئيسلامدا به هیچی دیکه دروست ناییت، چونکه ئيسلام بو خۆی له سه ر چه ند پایه یه ک بونیاد نراوه، گه ر - خودا نه کرده - نه و پایانه تیکدرا، نه و پایه کانی ئيسلام تیک ده چیت و له ناو ده بریت.

له راستیدا کاتی موعته زیله سه ری هه لدا و ئيسلامیش - وه ک نه ریتی خۆی - له هه موو لایه که وه دوژمن گه مارۆی دابوو، له وی هه ندی که س موسلمان ببوون نه له بهر نه وهی که باوه ریان به ئيسلام هیتنا بیته و بره وایان پتی هه بیته، به لکو له بهر چه ند مه رام و مه به ستیک بوو که له ناخانداندا هه شاریان دابوو. هه ندیکی تریان بو نه وه موسلمان ببوون تا مالیک یان په له و پینگه یه کی دونیایی ده سته که ویت، هه ندیکی دیکه شیان موسلمان ببوون بو نه وهی تۆله له موسلمانان بکه نه وه، جا مه ترسی نه مانه زۆر له مه ترسی نه وانه زیاتر بوو که بیبا وه پی خۆیان ناشکرا کردبوو.

بۆیه ده بینین موعته زیله کان به رامبه ر هه موو نه و له مپه ر و ئاریشه انه وه ستانه وه که پینچه وانه بوو له گه ل بیروبا وه پی ئيسلامدا، بو نه وهی ئيسپاتی یه کتا په رستی خودا بکه ن و تاقانه یی سه لمینن وتیان خودا سیفاتی نيهه و نکۆلیان لیکرد، نه وه بوو جوله که کان له باره ی هاوشیوه وه وتیان خودا لیکچووی هه یه، له بهر نه وهی بینیان که ته وراته که یان په رپه تی له هاوشیوه و لیکچوواندن، له وانه: وینه و قسه کردنی په و به ره و، قسه کردنی ناشکرا، دابه زینی

خودا بۆ سەر کۆی سەینا بە جولە، واتە: گواستنهوه له شوینیکهوه بۆ شوینیکی تر، وهستانی خودا له سەر عەرش بە جیگیری و چه ندىنى تر^{۷۹}.

یه کهم کهس که له نێو موعتهزیه دا خۆی ناماده ساز کرد بوو بۆ ئه وهی به رگری له ئاینی ئیسلام بکات و بنه ماکانی موعتهزیه بلاویکاته وه "واصلی کوپی عه طاء" بوو، یه کیک له وه ئویستانهی که "واصلی کوپی عه طاء" گرتیه بهر، به لگه یه له سەر ئه وهی به رگری له ئاینی ئیسلام کردوه، ئه وه ئویسته ش ئه وه بوو که له به رامبه ر "به شاری کوپی بوردا" گرتیه بهر، به تایبه ت کاتی بۆی ناشکرابوو که بیباوه ره، له راستیدا به شار پێی وابوو که ئیبلیس - نه فره تی خودای لیبیت - له سەر حه ق بووه کاتی ره تیکردوه ته وه کپنوش بۆ ئاده م بیات - سه لامی خودای لی بیت - له م باره وه شیعریکی هۆنیوه ته وه و ده لی:

الأرض مظلمة والنار مشرقة

والنار معبودة مذ كانت النار^{۸۰}

واته: (زه وی تاریکه و ناگریش دره وشاوه یه، له و کاته وهی ناگر بووه ناگر په رستراو بووه).

جا کاتی واصل ته واو دلنیا بوویه وه له بیباوه پی به شار وتی: (أما لهذا الأعمى الملحد، أما لهذا المشنف المكني بأبي معاذ من يقتله...؟ أما والله لولا أن الغيلة سجية من سجايا الغالية لدستت إليه من يعج بطنه على مضجعه، ويقتله في جوف الليل وفي يوم حفله^{۸۱}). واته: (ئایا که سیک نییه ئه م بیباوه ره کویره لیو هه لگه پاوه بکوژیته که به ئه بو موعاذ ناسراوه...؟ سویند بیت به

^{۷۹} - شه مرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۲۱۸.

^{۸۰} - أبو الفرج الأصفهاني - الأغاني - ج ۳ - ل ۱۴۵ - دار الكتب المصرية - ۱۹۲۹.

^{۸۱} - الجاحظ - البيان و التبیین - ج ۱ - ل ۳۱.

خودا گەر به نهینی کوشتنی ئەم پیاوێ کارێکی مەردانە نەبوایە ئەوا کە سێکەم بۆ پادەسپارد سکی پایدات لەسەر جێگا کەیدا، یان ئەوێ لە نیوێ شەودا یان لە کاتی خوۆشی و شادیەکانیدا بیکوژیت). واصل بە مەش نەوێستا تا ئەوێ لە بەصێرە دوورخستەو، بەلام ئەوێبوو پاش مردنی واصل جارێکی تر گەپایەوێ بۆ بەصێرە^{۸۲}.

خیزانی واصل باس دەکات و دەڵێ: هەر کاتی شەو دادەهات، "واصل" هەردوو قاچی پێکدەخست و نوێژی دادەبەست، کاغەز و کەرەستەیی نوسینەکانیشی لەبەردەم خۆیدا دادەنا، هەر کاتی بەسەر ئایەتیکدا گوزەری بکردبایە و بیزانیا یە ئایەتە کە وەلامیکە بۆ نەیارەکانی، دادەنیشت و ئایەتە کە دەنوسێو، ئەوجا دەگەپایەوێ بۆ نوێژە کە^{۸۳}.

لەراستیدا خەلگێکی زۆر لەسەر دەستی "واصلی کوپی عەطاء" موسڵمانبوون، لەم پیاوێتەدا هاتووێ کە باس لە هەندی "سەمەنیە" دەکات. ئەوانە ی کە بپوایان بە قەدیمی ژیان و دۆنای دۆنە "تناسخ الأرواح" کە پێیان وایە پۆح نامریت لە کەسێکەوێ دەچێتە کەسێکی ترەو. لەسەر دەستی واصل موسڵمانبوون، قازی عەبدولجەبار دەگێرێتەو: (جارێکیان هەندی لە "سەمەنیەکان" وتیان بە جەمعی کوپی صەفوان: ئایا شتێک کە ناسراوێ لە پێنج هەستیاری کە دەچێتە دەرەو؟ وتی: نەخێر، وتیان: دە ی کەوایە باسی پەرسراوێ کە ی خۆتمان بۆ بکە، ئایا بە یه کێک لەم هەستیاریانە ناسیووتە، وتی: نەخێر، صەفوانیش نەیتوانی وەلامیان بداتەوێ بێدەنگبوو. بۆ ئەم مەبەستە نامە ی نوسی بۆ واصلی کوپی عەطاء و پرسیاری کە یانی تێدا باسکرد، ئەویش

^{۸۲} - الأصفهاني - الأغاني - ج ۲ - ۲۴ ل.

^{۸۳} - ابن المرتضى - المنية و الأمل - ل ۱۹.

وه لآمی دایه وه و وتی: - له سه روو پینج هه ستیاره که وه - پووی شه شه می وه که
 مه رج ده گپرتته بهر که به لگه به له سه ر نه وهی - ناسراو - له هه ست و شعور یان
 به لگه ناچپته دهره وه، بۆیه لییان بپرسه، ئایا جیاوازی له نئوان که سیکی
 زیندوو یان مردوودا ده که ن یان جیاوازی له نئوان که سیکی شیت یان ئاقلدا
 ده که ن؟ نه مه ش به به لگه ناسراوه، کاتی جه می کوپی سه فوان به م شیوه به
 وه لآمی سه مه نیه کانی دایه وه، وتیان: نه مه قسه ی تو نییه، پئیان وت: نه مه
 قسه ی واصله، ئیتر نه وانیش چوون بۆ لای واصل و هه ندی مشتومر له
 نئوانیندا پرویدا و دواتر موسلمانبوونی خۆیان له سه ر دهستی واصل
 پاگه یاند^{۸۴}.

هه رچی قوتابی و هاوه له کانی واصلیش بوو، نه وا هه مان پئیا زیان گرتبووه
 بهر، ده گپرتنه وه هه مری کوپی عوبید له گه ل مه جوسیه کدا له ناو که شتیه کدا
 موناقه شه و مشتومریان ده بیته، هه مر پئی ده لئیت: بۆچی موسلمان نابیت...؟
 وتی: چونکه خودا ئیسلامبوونی منی ناوئیت، گه ر خودا بیویستبایه ئیسلام ببم
 نه وا ده بوومه موسلمان. هه مر وتی: خودا ئیسلامبوونی تو ی ده وئیت، به لام
 شه ی تانه کان وازت لی ناهینن. مه جوسیه که له وه لآمدا وتی: ده ی من ده مه وئیت
 له گه ل هاوه له زاله که دا به م^{۸۵}.

له راستیدا هه موو په رۆشیه کی موخته زیله کان نه وه بوو پئینماییه کانی ئیسلام
 بلاوبکه نه وه، له م پئناوه شدا هه یج که مته ر خه میه کیان نه کرد، نه وه بوو به رده وام
 په یوه ندیان له گه ل خه لیفه کاندا هه بوو هه میشه ئامۆزگاریان ده کردن، نه م
 په یوه ندیه شیان - به تایبته موخته زیله کانی پئشین - هه یج کات له پئناو

^{۸۴} - القاضي عبد الجبار - فرق و طبقات المعتزلة - ل ۴۷.

^{۸۵} - بپوانه زهدی جارالله - ل ۴۰.

بەرژە وەندى خۆياندا نەبوو، ئەو تا دەگىرپنەو جارڭيان عەمرى كۆپى عوبىد
 ھاتە لاي ئەبو جەعفەرى مەنصور^{۸۶} لە سەردەمى خىلافتىدا، خەلىفە لە خۆيى
 نزيك كردهو و لاي خۆى داينيشاند و پىتى وت: ئامۆزگاريم بگە، ئەويش وتى:
 كاروبارى خەلكى لە ژۆر دەستى تۆدايه، خۆ گەر لە ژۆر دەستى كەسانى پيش تۆ
 بىماياتەو نەدەگەيشتە دەستى تۆ، بۆيه ئاگادارت دەكەمەو بە شەويك كە
 پۆژەكەى دەر دەكەويت و نيتىر شەويكى ترى بەسەردا نايەتەو، كاتى ويستى
 ھەستىت و بپوات، ئەبو جەعفەرى مەنصور فەرمانيدا بپيك پارەى بۆ بىنن،
 عەمريش پارەكەى وەر نەگرت، ئەبو جەعفەرى مەنصور وتى: سوئند بەخودا
 دەبىت وەرى بگريت، وتى: سوئند بەخودا وەرى ناگرم لەو كاتەدا "مەھدى
 كۆپى ئەبو جەعفەرى مەنصور" ئامادەبوو، پىتى وت: ئەو پارەيه وەرگرە
 ئەمىرى باوەرداران سوئندى خواردوو، عەمر وتى: ئەمىرى باوەرداران تواناى
 زۆرتەرە لەدانەوھى كەفارەتى سوئندىك تا مامت، ئەبو جەعفەرى مەنصور وتى:
 چ پيداويستىەكت ھەيه داواى بگە تا بۆتى جيبەجى بگەم؟ وتى: داوات
 ليدەكەم نەنيزيت بەشويئندا تاخۆم ديم بۆ لات، تا داواشت لئىنەكەم ھىچم
 مەدەرى، وتى: دەزانى مەھدى كۆپم كردوو بە جينشيني خۆم؟ عەمر وتى:
 كاروبارەكانى بۆ ديتە پيش و خىلافەتى پى دەدرىت لە پۆژىكا كە تۆ سەر
 قالىت. ئەبو جەعفەرى مەنصورىش بەم كۆپلە شيعرە مەدح و پياھەلدانى
 عەمرى كرد:

---

^{۸۶} - عەبدوللاى كۆپى موحەممەد كۆپى عەلى كۆپى عەبدوللاى كۆپى موحەممەد كۆپى عەلى
 كۆپى عەبدوللاى كۆپى عەبباسە، ئەو پۆژەى بوو بە خەلىفە تەمەنى شەھت و سى سال
 بوو، ماوھى خىلافەتەكەشى بيست و دوو سالى خاياندوو، لەسالى ۱۵۸ ك وەفاتىكردوو.

پروانە - ابن حيان - السيرة النبوية و أخبار الخلفاء - ل ۳۲۷.

کلکم یمشی روید کلکم یطلب صید

غیر عمرو بن عبید^{۸۷}

واته: (همموتان له سه رخۆتان ده پۆن و هممووشتان داوای نیچیر ده کهن ته نها عه مری کوپی عوبید نه بی).

باس له وه ده کریت که نه بو هوذه یلی عه للاف^{۸۸} کتیب گه لیکی زۆری دانا بو بهر په رچدانه وه و به درۆخسته وهی هموو نه و مه زه بانه ی که بیچه وانهی ئاینی ئیسلام بوون، گرنگترینیان کتیبی - میلاس - بوو. "میلاس" کابرایه کی مه جوسی بوو پاشتر موسلمان بوو، هۆکاری ئیسلام بوونه که شی نه وه بوو نه بو هوذه یل و هندی له "نه و بییه کان" کۆبوونه وه بو مشتومر و مونا قه شه کردن، به لام دواتر نه بو هوذه یل توانی هموو به لگه کانی نه وان پوچه لکاته وه و سه رکه ویت به سه ریاندا. بۆیه "میلاس" یش موسلمان بوو^{۸۹}.

نه بو هوذه یل له گه ل پافسی و مه جوسیه کانیشدا به هه مان شیوه مونا قه شه و مشت و مری ده کرد و به که مترین وشه هموو به لگه کانینان

---

^{۸۷} - بڕوانه - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ۲۲۷ - وفيات الأعیان ج ۳ - ل ۴۶۳.

^{۸۸} - نه بو هوذه یل موجه ممدی کوپی هوذه یلی کوپی عه بدولادی کوپی مه کحولی عه بدیه، ناسراو به عه للاف (۱۳۱ک - ۲۳۵م) بۆیه به عه للاف ناسرا بوو، چونکه له به صه ردا ماله که ی له گه ره کی عه لاف و ئالیک فرۆشه کاندا بووه، یه کتیک بوو له گه وره ترین زاناکانی موخته زیله، شه هرستانی له باره یه وه ده ئی: عه للاف ناودار و پیتشه نگ و بپیارده ر و پیتکخه ری موخته زیله کان بووه. بڕوانه - ابن المرتضی - المنیة و الأمل - ل ۵۶ - ابن خلکان - وفيات الأعیان - ج ۴ ل ۶۵ - الملل و النحل للشهرستانی - ج ۱ - ل ۷۰.

^{۸۹} - المنیة و الأمل - ل ۵۵ - بڕوانه - وفيات الأعیان - ج ۱ - ل ۶۰ - بڕوانه - زهدی جار الله - ل ۴۰.

پوچەلدەكردەوہ^{۹۰}، ئەوہبوو ئەبو ھوزەيل لەگەل يەكك لەناودارەكانى ئەنەويەدا^{۹۱} بە ناوى "صالحى كورپى عەبدولقدوس"دا دیدارى سازکرد، دەگىرئەوہ ئەم صالحە كورپكى مردووه زۆر بىتاقەت بووہ بۆى، جارېكيان ئەبو ھوزەيلي عەللاف دەگات بە صالح و پىى دەلى: ئەم بىتاقەتەي تۆى تىدايت ھىچ بيانوويەكى بۆ نادۆزمەوہ، صالح وتى: بۆيە بىتاقەتم بۆى چونكە كورپەكەم كتيبى "الشكوك"ى نەخويندووهتەوہ، "الشكوك" برىتى بوو لەو كتيبەي كە خۆى داينابوو، دەلئىن ھەر كەسك ئەم كتيبەي بخويندايەتەوہ گومانى بۆ دروست دەبوو لەوہى كە بووہ، تەنانەت گومانى بۆ دروست دەبوو كە ھەر نەبووہ، تەنانەت ئەوہشى كە ھەر نەبووہ گومانى بۆ دروست دەبوو كە بووہ، ئەبو ھوزەيل وتى: دەى تۆش گومان بىبە لە مردنى كورپەكەت و وايداينى كە ھەر نەمردووه ئەگەرچى مردووه، يان وايداينى كورپەكەت كتيبەكەتى خويندووهتەوہ ئەگەر چى كتيبەكەشى ھەر نەخويندووهتەوہ^{۹۲}.

^{۹۰} - زەدى جار اللہ، ھەمان سەرچاوە.

^{۹۱} - ئەنەويە: بانگەشەي ئەوہ دەكەن كە نور و تاريكى ھەردووکیان كۆنن و ئەزەلين، ئەگەر چى لەناوہ پۆك و شىواز و كارياندا جياوازيشن، نور بەھۆى كردەوہى خىر و سود بەخشەوہ دروست دەبىت، تاريكىش بەھۆى كردەوہى خراپ و زيانبەخشەوہ دروست دەبىت، ھەندىكيشيان دەلئىن: نور بە مەبەست و ھەلبژاردن دروست دەبىت، تاريكىش بەھۆى تىكەلگەردن و پىكەوتنەوہ دروست دەبىت، گرىگترىن گروپەكانيشيان برىتى يە لە: مانەوييە، مەزەكەيە، دىصانىيە، مەرقىونيە، بېوانە: الشھرستانى - الملل و النحل، لە ج ۱ - لە ۲۵۱ تا ۲۶۰.

^{۹۲} - المنية و الملل - ج ۱ - ۴۵ - زەدى جار اللہ - ل ۴۰.

دهگیزنه وه له سهه دهستی نه بو هوزدهیلی عه للاف زیاتر له سی هه زار پیاری "مه جوس وه نه نیه" موسلمان بوون به هوی لیهاتوویی له وه لامدانه وه یاندا^{۱۳}. لیره دا ناتوانین نکۆلی له "جاحظ" یش بکهین له به رامبه ر نه و کاره گرنه گی که پتی هه ستاوه، که بریتی بوو له به رگریکردن له ئاینی ئیسلام - یه کیک بووه له موعته زیله کانی به غداد و له سالی ۲۵۵ ک مردووه - له پاستیدا "جاحظ" له پیناو به رگریکردن له ئاینی ئیسلام کتیبیکی زۆری دانا، به ناویانگترین کتیبیش که له و پیناوه دا داینا کتیبی "فضیلة المعتزلة" بوو، ئه م کتیبه ته نها به رگری له بنه ماکانی ئیعتیزال نه کردووه، به لکو هاوکات وه لامدانه وه یه کیش بوو بۆ رافیه ضه کان، هه ر بۆیه ئه م کتیبه له سهه دلّی رافیه ضه کاندای کاریه ریه کی گه وه ی به جی هیشته، نه وه تا یه کیک له پیاره کانیا ن - ئیبن راوه ندی - له رنیه گی کتیبیکه وه به ناوی (فضیحة المعتزلة) وه لامی کتیبه که ی "جاحظ" ی دایه وه، که تیایدا زۆر شتی داوه ته پال موعته زیله، ئه مه له کاتیکدا بیرو بۆ چوونیا ن به و شیوه یه نه بووه که نه وه دیلی، له به رامبه ر ئه مه دا "نه بو له وسه ینی خه یاط" له کتیبیکه یدا به ناوی (الإنتصار و الرد علی ابن الراوندي الملحد) تیایدا وه لامی هه مو نه و تۆمه تانه ی دایه وه و بنه ما راست و دروسته کانی موعته زیله شی بوونکرده وه^{۱۴}.

زۆریه ی نه و تۆمه تانه ش که ئاراسته ی موعته زیله کان ده کرا بی ئیנסافی تیدا بوو، ته نانه ت لایه نگیری تیدا بوو بۆ پیشه نگی تۆمه تباره کان، موعته زیله کان

^{۱۳} - هه مان سه رچاوه ی پیشوو - ج ۱ - ۴۴ ل - د. أحمد العمري - المعتزلة في بغداد - ل ۱۶۹.

^{۱۴} - الإنتصار - ل ۱۰۵ - زهدی جار الله - ل ۴۲.

چاڪەى نۆريان ھەبوو، ئەگەر چى ھەندى لەو كەسانە كە لە پښتەى دىنەو
تۆمەتبار دەكرين لەگەل ئەواندا بوون.^{۱۰}

لەمەو ئەو ھەمان بۆ پوون دەبیتەو كە موختەزىلە ھىچ كەمترخەمىەكىان
نەكرد لە پښتاو سەرخستن و شان و شكۆى ئىسلامدا، جا ئايا ئەم سەرخستنە
لە پښتەى بەستنى كۆر و دیدارەو بووبیت يان لە پښتەى دانانى كتیبەو بووبیت
بۆ ئەو ى وەلامى بېباوەر و بى دىنەكانى پى بدەنەو، ھەموو ئەم كارانەش
وايكرد كە پښتەيان بەرزبیتەو، كە دواتر بوو ھۆى ئەو ى لە پووى
سیاسیەو كارىگەرى گەرە دروست بكات، وەك ئەو ى لە بەشى چوارەمى
ئەم كتیبەدا خودا يار بى دەيانبىنين.

چوارەم: كارىگەرى فېكرى مەسىحیەت:

ئاینى ئىسلام لەنیو دەورگەى عەرەبیدا بلابوویەو و لەویشەو نور و
پۆشنایى ئىسلام تاریكایى نۆرەى ئەو ناوچانەى رەواندەو كە ئاوەدانى
تیدابوو، جیھاد فەرز بوو، موسلمانانىش بە مال و بەگیان كۆششیان دەكرد بۆ
سەرخستنى ئاینى ئىسلام، لەم جیھاد و بەرخودانەشدا ئامانجى گەرەیان
تەنھا بە دەستەینانى شەھادەت بوو، بەردەوام موسلمانان ناوچەى تازە و
نوئیان پزگار دەكرد و خەلكەكەشى باوہشیان بۆ جەنگاوەرە موسلمانەكان
دەكردەو، تا دەھات ژمارەى موسلمانان زیادى دەكرد و پانتایى خاكى
ئىسلامیش فراوانتر دەبوو، نەرىت و باوہكان زیاتر دەبوو، تیرە و ھۆز و
بنەمالە جیاوازەكانیش بەھۆى نزیكیان لە یەكترەو تىكەل بەیەكتر دەبوون،

---

^{۱۰} - د. محمد أبو زھرە - أبو حنفيۃ - ل ۱۷۲ - دار الفكر العربي - چاپى دووم ۱۹۴۷.

ئەمەش بوو ھۆی ئەو ھى پلەكانى ئىسلام و باوهر لەنىو خەلكەكەيدا جياواز بىت، جا لەنىو ئەو خەلكەدا ھەبوو بە زمان و دلى موسلمان بىوو، ھەموو بىروباوهر كۆنەكانىشى لەبىر كوردبوو، ھەشبوو موسلمان بىوو بەلام بىروباوهر كۆنەكەى وەك ناسنامەى خۆى ھىشتىبوو، ھەندىكىش ھەبوو تەنھا بە زمان موسلمان بىوو، پىق و كىنەى لەنىو دلدا بەرامبەر بە ئىسلام و موسلمانان دەشاردو ھە و بۆ فرسەتەك دەگەر تا تۆلەيان لى بكاتو، ھەندىكى دىكەش ھەبوو موسلمان نەبوو ھەر لەسەر ئاينەكەى خۆى مابوو ھە و لە نىمەى موسلماناندا بوو، وەك گاور و جولەكە و مەجوسەكان، بەلام ھەموو ئەمانە لەيەك كۆمەلگادا دەژيان، ئىتر لەم نىوئەندەدا بىروبووچوونەكان لەنىو خەلكەيدا وەك پەشەبا بلۆدەبوو ھە، ھەموو كارىگەريان لەسەر يەكتر دادەنا و بە يەكترىش كارىگەر دەبوون، پىكەو ھە لەنىو خۆياندا موناھەشە و مشتومپ پوو دەدا و دىداریان دەبەست، جارێك دەدۆپان و جارێكىش سەردەكەوتن، موسلمانانىش لەم نىوئەندەدا بە ھۆى سەرقالبوونيان بە فتوحاتاتو ھە كاتەك بە خۆيان زانى لەھەر چوار لاو ھە مارۆ دراون و پووبەپوو جۆرەھا فىكر و ئاينى نوئى بوونەتو، بە جۆرەكە پىشتەشتى و ھەيان نەبىنىبوو، بۆيە لەبەردەم ھەموو ئەمانەدا دەستەوسان مابوونەو، بەلام زۆرى نەخاياند لەنىو دەريابى ئەم فىكر و ئايدىانەدا كە شەپۆلى دەدا موسلمانەكان دەستياندايە مەلەكردن، جا ھەر كەس مەلەى باشى نەزانىبايە ئەو بىگومان چارەنووسى خنكان و نغرى بوون بوو.

موعتەزىلەش حالیان وەك حالى تەواوى موسلمانان بوو، ئەو ھەبوو تىكەل بە كۆمەلەك بىروبووچوونى جياواز و لادەر بوونەو كە پىچەوانەى مەزھەبەكەيان بوو، بىنيمان كە چۆن موعتەزىلەكان لەگەلئاندا مشتومپ و موناھەشەيان دەكرد

و ئاينى ئىسلاميان بەسەر ئاين و بىرۈبۈچۈنەكانى ئەواندا سەر دەخست، لەپاستيدا لەنئو ھەموو ئاين و بىرۈبۈچۈنەكاندا ئاينى مەسىحى كاريگەرى گەورەى ھەبوو - بەجۆرئەك لەجۆرەكان - لە دەركەوتنى بىرى موعتەزىلەدا، ئەو ھەبوو سوپاى مۇسلمانەكان فەتىھى ولاتانيان كەرد، خەلكى ئەو ناوچانەش ھەموو گاۋرەبوون، گاۋرەكانىش لە كاتى فتوحاتەكاندا بەسەر چەند گروپ و دەستەيەكدا دابەش ببوو، لەپووى پۆژھەلاتىەو بەناوبانگەرتىنيان برىتى بوو لە: بەعاقىبەكان كە بە ناوچەكانى "مىصر و نەوبە و حەبەشە" دا بلالو ببوويەو، نەساطرەكانىش بە ناوچەكانى "موصل و عىراق و ولاتى فارس" دا بلالو ببوونەو، مولكانىش بە ولاتى "مەغرىب و صەقەلىيە و ئەندەلوس و شام" دا بلالو ببوويەو^{۱۱}.

جا ناوكرۆكى جياوازى نئوان گروپ و دەستەكانى نئو گاۋرەكان برىتى بوو لە سەروشتى مەسىح و تىكەلكەردن لە نئوان لاهوت و ناسوتدا. بىگومان قورئانى پىرۆز ھەموو ئەم جياوازى و پىروپاگەندانى بۆ پوون كەردىنەتەو كە گاۋرەكان بانگەشەى پى دەكەن بۆ مەسىح "سەلامى خوداى

---

^{۱۱} - بەعاقىبەكان دەلئىن: خودا برىتى لە مەسىح. خودا لەم گۆشت و خوئىنەدا كۆپووتەو، كەواتە مەسىح خودايە.

نەساطرەكانىش دەلئىن: خودا لەگەل مەسىحدا يەككىرتووە و ئەندامەكانى لەشى بەفەرمانى خودا دەجولئىتەو، وەك گلۆپىك وەھايە كە شتى وردى تىدا پىت. مولكانىش دەلئىن: خودا لەگەل مەسىحدا يەككىرتووە و تىكەلى بوو، وەك چۆن ئارەق و ئاو و ماست تىكەل دەپىت.

بەوانە - الملل و النحل للشهرستاني - ج ۱ - ل ۲۲۸، ل ۲۲۲ - أحمد أمين - فجر الإسلام - ل ۱۹۶.

لَبَّيْتُ^{۱۷}، نه‌هتا خودا ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾^{۱۷}. واته: (سویند بیّت به خودا بیگومان نه‌وانه‌ش بیّ باوه‌په‌بون که وتیان: خودا یه‌کیکه له سیّ دانه خودا). هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾^{۱۸}. واته: (سویند به خودا به‌راستی نه‌وانه بیباوه‌په‌بون که وتیان: خودا هه‌ر مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌مه). مه‌سیح پیغه‌مبه‌ریش "سه‌لامی خودای لیّ بیّت" خوی بیبهری ده‌کات له هه‌موو نم بانگه‌شه و قسه‌لوکانه، قورنانی پیروژ نۆد به جوانی نه‌م به‌رگریکردنه‌ی مه‌سیح پیغه‌مبه‌رمان "سه‌لامی خودای لیّ بیّت" بۆ په‌بون ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی که داویانه‌ته پالی، نه‌ه‌ه‌تا خودا ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۷﴾^{۱۹}. واته: (نه‌و کاته‌ش وه‌بیر بینه که خودای کارزان له پوژی قیامه‌تدا به عیسی کوپی مه‌ریه‌م ده‌لی: ئایا نه‌وه تو به‌خه‌لکیت وتووه: له بری خودای تاک و ته‌نها خۆت و دایکت بکه‌نه دوو خودا؟! عیسا له وه‌لامدا ده‌لی: پاکی و بیگه‌ردی و بیّ هاوه‌لی شایسته‌ی تو‌یه، بۆم نییه من شتیک بلیم بۆ خۆم که

^{۱۷} - سوره‌تی - المائدة - نایه‌تی ۷۲.

^{۱۸} - سوره‌تی - المائدة - نایه‌تی ۷۲.

^{۱۹} - سوره‌تی - المائدة - نایه‌تی ۱۱۶.

مافی من نه بیئت؟! خو گهر شتی وه هام وتبیئت ئه وه به پراستی تو دهیزانیت و لیت شاراوه نییه، چونکه تو دهزانیت به هه رچی له دل و دهرونمدا ههیه، به لام من نازانم به وهی که له ده ریای عیلم و زانستی بی پایانی تودا ههیه، چونکه به پراستی هه ر تو زانا و شاره زای نهینی و په نهانیت). پاشان بریاری جیاکه ره وه له لایه ن خوداوه ده رده چیت سه باره ت به سروشتی مه سیح و مه ری می پاک داوین له م ئایه ته پیروژه دا که خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿ مَا الْمَسِيحُ اَبُّ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ اَنْظُرْ كَيْفَ نُنزِّلُ لَهُمُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ اَنْظُرْ اَنۡفِ يُؤَفَّكُوۡنَ ۙ ﴾^{۱۰۰}. واته: (مه سیحی کوپی مه ری م هیچ شتیک نییه - نه خودایه و نه کوپی خودایه - جگه له پینغه مبه ریکی خودا نه بیئت، به پراستی پیش ئه و چه نده ها پینغه مبه ری تریش رابوردوون، دایکیشی ئافره تیکی زور پاست و پاستگویه، هه ردووکیان خواردنیان ده خوارد - وه ک هه ر مرو فیککی تر - سه یر بکه و سه رنج بده - ئه ی موحه ممه د ئه ی برواداران - چون هه موو فه رمان و به لگه یه کیان بۆ پوونده که ینه وه، له وه و دواش ته ماشه که چون پویان له حق وهرده چه رخی نریت و له پراستی لا ده درین!). جا بیروباوه په کانی مه سیحیه ت - له باسی تاکو ته نهایی خودای گه وره دا - کاریگه ری زوری هه بوو له به هیزکردنی موخته زیله دا، بۆیه ته واو خو یان ئاماده ساز کردبوو، تا له ریگه ی به لگه ی عه قلیه وه به ر په رچی هه موو ئه و بیروباوه په خراپانه بده نه وه، ئه وه بوو گا وره کان ئینکاری قورئانیان ده کرد، له م پیناوه دا موخته زیله کانش به رگری

^{۱۰۰} - سورته ی - المائدة - ئایه تی ۷۵.

ته‌واویان له تاكو ته‌نهایی خودا كرد و به چەندین رێگا هەستان بە سەلماندنی یەكێك له گرنگترین بنەماکانیان که بنەمای "توحید" ه - بەتایبەت موعتەزێلەکانی پێشین - بەردەوام مشتومریان لەگەڵدا دەکردن و خۆیان بە ته‌واویتی یەکلاکردبوویەوه بۆ وه‌لامدانەوه‌ی هەموو ئەو تاقم و دەستانە‌ی که باوه‌ریان بە قورئانی پیرۆز نەبوو، ئەمەش بوو هۆی ئەوه‌ی زۆرێك له خەڵکی بە‌وپەڕی قەناعەت‌وه‌ بێنە ناو ئاینی ئیسلام‌وه‌ و موسڵمان بێن.

كاتێك دە‌ولەتی ئیسلامیش فراوان بوو، پێویستی بە‌وه‌کرد که دامو دەزگاكان لە‌په‌وی کارگێڕییە‌وه‌ سەر له‌ نوێ بە‌هێز بکێتە‌وه‌ تا بتوانێ له‌ته‌واوی ناوچه‌کاندا کاروباره‌كان بە‌شێ‌وه‌یە‌کی رێکوپێک بە‌پێوه‌ بېریت، هە‌روه‌ها پێویستی بە‌وه‌ش کرد که چەند دیوانێکی نوێ دابە‌زرێنێت تا لە‌رێگە‌ی‌وه‌ ئاگاداری هە‌موو کاروبارێکی گە‌وره‌ و بچووک ببێت، هەرچی عەرە‌به‌کانی دوورگی عەرە‌بیش بوو ئە‌وا هیچ شارە‌زاییه‌کیان له‌و بوارانە‌دا نە‌بوو، چونکه زۆربه‌یان سەر‌قالی ژبانی ساده‌ی گونده‌كان بوون و خۆیان بە‌ مه‌ر و مالات‌وه‌ خەریک کرد بوو، ئە‌وه‌بوو - له‌سەر‌ده‌می دە‌ولەتی ئومه‌وییدا - پشتیان بە‌ پیاوه‌ ئاینه‌کانی نێو ئاینه‌کانی دیکه‌ به‌ست بۆ ئە‌وه‌ی له‌‌په‌وی کارگێڕییە‌وه‌ یارمه‌تیان بده‌ن و سەر‌په‌رشتی کاروباری دامو دەزگاكانی دە‌ولەت بکەن، بۆ ئە‌م مه‌به‌سته‌ ئومه‌وییه‌كان هە‌ستان بە‌نزی‌ک‌کردنه‌وه‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی که له‌ نێو ئاینه‌کانی دیکه‌دا شارە‌زاییان هە‌بوو، طه‌به‌ری ده‌گێڕێتە‌وه‌ و ده‌لی: موعاویه‌ی کورپی ئە‌بو سوفايان سەر‌جۆنی کورپی مه‌نصورى پۆمی کرد به‌ نوسه‌ری خۆی و خاوه‌ن بېرپاړ، پاش مردنی موعاویه‌ش سەر‌جۆن هەر له‌ شوێنه‌ی خۆیدا مایه‌وه‌، ئە‌وه‌بوو یه‌زیدی کورپی موعاویه‌ش له‌ کاتی ناره‌حه‌تیه‌کاندا پاوژی پێده‌کرد و بۆ‌چوونه‌کانی وه‌رده‌گرت، ته‌نانه‌ت پاش

مردنی سەرچۆن كۆپرەكەى - یەحیای دیمەشقى - ^{۱۱} جیگەى گرتەو و لەشوینى باوكیدا درێژەى بە كارەكانیدا. یەحیای دیمەشقى لەسالى " ۸۱ ك" لە دایكبوو و لەسالى " ۱۳۲ ك" مردوو، ناوی عەرەببەكەشى مەنصور بوو، ئەم پیاو و زانایەكى گەورە بوو لەنێو پیاو و ئاینەكاندا، هەرەها قەشەیهكى بەرێزى نێو هەردوو كلیسای پۆژەلەت و پۆژئاواش بوو، لەپاستیدا ماوێهەك خزمەتى ئومەوییهكانى كرد و پاشان لە سالى ۱۱۲ كۆچیدا وازی لە كارکردن هێنا و پەيوەندىكرد بە یەكێك لە پەرستگاكانەو لە نزیک قودس، نێر ئەو ماوێهەكە مابوو لە ژيانیدا تەرخانىكرد بوو بە بابەتە ئاینیهكان و پێكخستنى كۆتیبەكانى لاوتەو، یەحیای دیمەشقى لەزانستى كەلامدا شارەزاییهكى باش و پینگەیهكى بەرزى هەبوو، بۆیه لەكاتى مشتومر و مونا قەشەكانیدا پشتى بە زانستى كەلام دەبەست و لەرێگەى هێنانەوێهەى بەلگەى عەقڵیەو بەرگرى دەكرد لەبیروباوەر و ئاینەكەى، كاریگەرى یەحیاش تەنها كورت هەلنەهاتبوو لەسەر پۆژەلەت و مەسیحیەت، بەلكو لەپهرووی پۆژئاواشەو كاریگەرى هەبوو، جا كاتێك یەحیای دیمەشقى بەم شیوێهە هێزە كاریگەرى هەبوو، ئەو موسلمانە عەرەبانەى لەگەڵیاندا دەژيان كاریگەرى ئەویان بەسەرەو بوو^{۱۲}، لەپاش یەحیای دیمەشقى قوتاببەكەى "تیودور ئەبو قورە" پێگاکەى ئەوى گرتەبەر كە لەسالى ۲۱۱ كۆچى مردوو، لە پاستیدا لەنێوان ئەبو قورە و زانایانى موسلماندا مشتومر و دیدارى نۆر پوویدا، خەلیفە مەئمونیش هەموو پۆژێكى سێشەممان دادەنیشت بۆ ئەوێهە گوى لە و دیدار و مشتومرێهە بگریت لەبواری فیهقەدا، دەگێرێهەو لەبەردەم مەئمونددا سەبارەت بە مەسیح (سەلامى خودای لیبیت)

^{۱۱} - الطبري - تاريخ الأمم والملوك - ج ۵ - ل ۳۳۰، و زهدى جار الله، ل ۲۳.

^{۱۲} - زهدى جار الله - ل ۲۴، ل ۲۵.

دیدار و چاوپیکه‌وتن له‌نیوان عه‌تابی و ئەبو قورپەدا پوویداوه^{۱۰۳}، جا ئەم جوړه دیدار و موناغه‌شانه کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر موسلمانەکان سه‌باره‌ت به ناساندنی بیروباوه‌پی مه‌سیحیه‌ت ئەمه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌وه له‌پووی موناغه‌شه و دیداره‌کانه‌وه شاره‌زایی باشیان په‌یدا کرد و سه‌رسامبوون به قسه‌کانیان، به‌تایبه‌تی موعته‌زیله‌کان زۆر کاریگه‌ر و سه‌رسامبوون به قسه‌کانیان، عه‌مری کو‌پی شو‌عه‌یب ده‌لی له ئە‌وزاعیم بیست ده‌یوت: (یه‌که‌م که‌س که له باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه قسه‌یکرد پیاو‌یکی عی‌راقی گاور بوو که پ‌ن‌یان ده‌وت "سه‌وسه‌ن"، ئەم پیاوه گاور بوو دواتر موسلمان بوو، دووباره چوویه‌وه سه‌ر ناینه‌که‌ی پ‌ن‌شووی و بوویه‌وه به گاور، "مه‌عه‌دی جوه‌نی" له‌وه‌وه زانستی قه‌ده‌ری وه‌رگرت و غیلانی دیمه‌شقیش له مه‌عه‌ده‌وه ئەو زانستی وه‌رگرت^{۱۰۴})، ئەوه‌بوو پ‌ن‌شتر زانیمان که چۆن موعته‌زیله‌کان غیلانی دیمه‌شقی به یه‌ک‌ک له پیاوه‌کانیان هه‌ژمار ده‌کرت و خستبوویانه سه‌ر و چینی چواره‌مه‌وه^{۱۰۵}.

به‌لام ئەو دیدار و موناغه‌شانه‌ی که له نیوان فیکری ئیسلامی و فیکری مه‌سیحیدا پوویندا کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌فیکر و بیرو‌پ‌رای موعته‌زیله‌کاندا جیه‌پ‌ش‌ت، ئەوه‌تا ئەحمه‌د ئەمین جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که باس‌مان لی‌وه‌کرد و ده‌لی: (له‌پ‌استیدا گروپ و ده‌سته‌ی موعته‌زیله سه‌ره‌تا له مه‌سیحیه‌ته‌وه سه‌ری هه‌ل‌دا، چونکه قه‌شه و گه‌وره‌ی کل‌ت‌سا‌کان موشتوم‌ر و موناغه‌شه‌یان له‌باره‌ی ویست و نازادی مرۆفه‌وه ده‌کرد، پ‌ن‌یان وابوو مرۆف

^{۱۰۳} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ۲۸۶ل، زهدی جار الله، ل ۲۵.

^{۱۰۴} - الإسفرايينی - التبصیر فی الدین - ل ۷۶.

^{۱۰۵} - پ‌وانه سه‌رچاوه‌ی پ‌ن‌شوو.

هەندى جار سەرىشكە لە كردهوهكانيدا و هەندى جاريش ويستى خۆى تيدا نيبه، بە دەستەواژه يەكى تر لە مەسەلەى قەدەردا وەك ئەوان مونا قەشە و مشتومريان لە بارەى سيفه تەكانى خوداوه دەكرد، جا هەموو ئەم بېروباوه پانە كەلەكە بوون و لەرېنگەى گاورة كانەوه گەيشت بە موعتەزىلەكان... بە ناو يانگەترين كەس كە كاريگەرى دروستكرد لەسەر موسلمانان برىتى بوو لە يەحياى ديمەشقى و تيو دور ئەبو قورە بوو...^{١٠٦}). لە پاستيدا فيكرى ئيعتيزال و فيكرى يەحياى ديمەشقى لە چەند خالتيكدا بە يەك دەگەنەوه كە ئىستا باسيان ليوە دەكەين:

١- باسمان لەوه كورد كە موعتەزىلەكان پتيان وايە خوداى گەوره هيج سيفه تىكى نيبه، بەهەمان شيوە يەحياى ديمەشقىش نكۆلى سيفه تەكانى خوداى كورد بوو، بەلگەشى بۆ ئەمە ئەوه بوو كە ناتوانين خودا ديارى بكەين يان بەى بە سروشتى خودا بكەين، چونكە مەحاله سروشت بزانت چى لەسەر و سروشتەوه دەگوزەريت، لە پاستيدا ديمەشقى نەفى ناوه كانى خوداشى كوردبوو، پتي وابوو كاتى مەحال بى كە لەخودا تى بگەين يان درك بە ناو كرۆكى بكەين، كەواتە خودا هيج ناويكىشى نيبه^{١٠٧}.

٢- هەروەها يەحياى ديمەشقى يەكئىك بووه لەو كەسانەى كە نەفى قەدەرى خوداى كوردووه، هاوكات بانگەشەى بۆ ويست و ئىرا دەى مرؤفە كانيش كوردووه،^{١٠٨} بۆيه جياوازى دەكرد لەنيوان ئەو كردهوانەى كە مرؤفە تواناى بەسەريدا نيبه، وەك لەدايكبوون و گەشەى مرؤفە، لەگەل ئەو كردهوانەى كە

^{١٠٦} - أحمد أمين - ضحى الإسلام - ج١ - ل ٢٤٤.

^{١٠٧} - بېروانە زەدى جار الله - ل ٢٧.

^{١٠٨} - هەمان سەرچاوهى پيشوو - ل ٢٩.

مرۆڤ تیایدا سەرپشکه و دەتوانیت دواى بیرکردنەوه تێپامان نەرم نەرم پێی بگات، هەرچی ئەوهی یەکەمە ئەوا مرۆڤ دەسەلاتی تێیدا نییه و ویستی خودا زالە بەسەر کردەوهکانیدا، دووهمیشیان ئەوهیه مرۆڤ تیایدا نازادە و دەتوانیت کارەکه ئەنجام بدات یان ئەنجامی نەدات، چونکە هەندێ کردەوهی مرۆڤ هەیه ستم و سەرزەنشتی تێدايه ناچیتە ئەقلەوه ئەم کردەوانە بدریتە پال خودا. هەموو ئەمانە تا ئەندازەیهکی زۆر هاوشێوەی ئەو فیکرانەیه که موعتەزێلهکان لەبارەى قەدەرەوه وتویانە.

۳- موعتەزێله وای دەبینن که خودا کاری شەر و ناوۆلا ئەنجام نادات و بەوانەش وەسفی خودای پێ ناکات، بەهەمان شێوه دەبینن یەحیای دیمەشقی دەلیت خودا خێره و بۆ خۆی سەرچاوهی هەموو خێر و چاکەیهکیشە^{۱۰۹}.

۴- هەرۆهە یەحیای دیمەشقی پێی وابوو خودا بۆ هەموو شتێک لە بووندا نامادەسازی دەکات تا چاکبێت بۆی، ئەمەش تارادەیهک هاواریه لەگەڵ بۆچوونی موعتەزێلهدا که پێیان وایه هەر کردەوهیهک لەو کردەوانەى خودا بەدەر نییه لە کردەوهی خێر و چاکە^{۱۱۰}.

۵- موعتەزێلهکان تەئویلی هەموو ئەو نایەتانەى قورئانیان کردووه که دەلالەت دەکەنە سەر "تەشبییه و تجسیم" "لێکچواندن و تەندارکردن"، هەرۆهە نەفی هەموو ئەو فەرموودانەشیان کردووه که دەلالەتی "تەشبییه" ی تێدايه، بۆیه لەم مەسەلهشدا تا ئەندازەیهکی زۆر لەگەڵ بۆچوونی یەحیای دیمەشقییدا یەکدەگریتەوه، چونکە ئەو تەئویلی هەموو ئەو زاراوانەى دەکرد که لە کتێبی پیرۆزدا هاتبوون و مانای "تەشبییه و تجسیم" ی هەڵدەگرت، بۆ نمونە

^{۱۰۹} - هەمان سەرچاوه، ل ۲۷.

^{۱۱۰} - هەمان سەرچاوه، ل ۲۷، ل ۱۰۲.

دهیووت: دهمی خودا بریتی یه له ویست و ئیراده ی خودا، بیستنی خوداش بریتی یه له ئامادهیی خودا بۆ وهگرتنی نزا^{۱۱۱}...

له مه وه بۆمان دهرده که ویت که موخته زیله کان کاریگه ریوون به فیکری مه سیحی، به مانایه کی وردتر فیکری مه سیحی کاریگه ری هه بوو له دهرکه وتنی فیکری موخته زیله دا، له لایه که وه موخته زیله کان بۆ ئه وه ی بیروبا وه پی مه سیحیه کان پوچه لکه نه وه به تاییهت هه لوئستیان سه بارهت به سروشتی مه سیح پتفه مبه ر (سه لامی خودای لی بیت) دیداریان له گه ل ده به ستن، له لایه کی تریشه وه موخته زیله کاریگه ری بیری یه حیای دیمه شقیان له سه ر بوو، به لام پتویسته ئه وه نده زیاده ره وه ی نه که یین له و کاریگه ریبه دا، بۆ نمونه سه بارهت به قه دهر و نازادی ویستی مرۆف، چونکه ئه م مه سه له یه ته واوی بیر و هزی مرۆفه کانی به خۆیه وه سه رقان کردوه و شتیکی نییه ته نها یه حیای دیمه شقی قسه ی تیدا کردیی و دایهتیبایی، له سه روو ئه مه شه وه کاتیکی موخته زیله چاره سه ری ئه م مه سه له یانکرد، ته نها له پێگه ی ئه قله وه هه ولی سه لماندنیان نه دا، به لکو شان به شانی به لگه ی ئه قلی پشتیان به به لگه ی نه قلیش به ستنبوو، ئه مه حاالی موخته زیله کان بوو سه بارهت به بۆچونه کانی یه حیای دیمه شقی که له گه ل بۆچوونه کانیاندا یه کیان گرتبوویه وه، کاتیکی که یه حیای دیمه شقی له پوانگه ی ئه قلیه وه چاره سه ری کردبوو، ده بینین موخته زیله کان بۆ چاره سه ری ئه م مه سه له یه جگه له به لگه ی ئه قلی په نایان بۆ به لگه ی نه قلیش بردوه، له کاتیکیدا که موخته زیله کان بیر و بۆچوونه کانیاان ده خسته پوو هاوکات ره و اجیان به مانا ده دا بۆ ئه وه ی تاقانه یی خودا

---

^{۱۱۱} - بۆ ئاشنایی زیاتر سه بارهت به وه ی تاجه ند بیروبوچوونه کانی یه حیای دیمه شقی کاریگه ریوون له سه ر موخته زیله - به وانه - زه ددی جار الله - المعترلة - له ل ۲۷ تا ل ۳۲.

بەسەلمىنن، بەلام دەيىنن ئەم جۆرە بۆچۈنە يەكناگرىتەوۋە لەگەل ناوۋەپۇكى
 فىكىرى مەسىھىيەتدا، چۈنكە ئەوان خودا و مەسىھ پىكەوۋە تىكەل دەكەن.
 كەواتە كاريگەرى مەسىھىيەكان لەسەر موعتەزىلە لەپۇرى چۆنەتى و
 چەندىيەتەوۋە نەگەيشتىبۇويە ئاستىك كە نۆربەى دوزمىنانى موعتەزىلە باسيان
 لىۋە كىردوۋە، چۈنكە لاي ھەندىك پەيوەندىيان گەيشتىبۇويە ئاستى پىكەوتنى
 تەواو. بۆيە ئىمە لەم بۆچۈنەدا لەگەل ئەحمەد ئەمىندا^{۱۱۲} ھاراپىن كە پىيى وايە
 سەرھەلدىنى موعتەزىلە سەرھەلدىنىكى ئىسلامى بوۋە، بەلگەش بۆ ئەمە
 ئەوۋەيە نۆربەى بىنەماكانى موعتەزىلە بۆ بەرپەرچدانەوۋەى فارسەكان دانرابوۋ
 نەك بۆ گاۋر و مەسىھىيەكان.

پىنچەم: كاريگەرى فەلسەفە لەسەر فىكىرى ئىعتىزال:

لەراستىدا فىكىر و دىدگاي مۇۋفەكان جىگىر و دامەزراۋ نىيە لەسەر شتىك،
 بەلام بەردەوامبوون سىماي يەكەمىەتى ئەويش ئەوۋەيە كە ھەمىشە لە
 مەلمەلنىدايە، ھەموو بىرۋىچۈن و فىكىرىك ھەولى ئەوۋە دەدا زالبىت بەسەر بىرۋ
 بۆچۈن و فىكىرى بەرامبەردا، مەرج نىيە نۆرچار سەرکەوتن بۆ بىرۋكەى بەھىز
 بىت، بۆيە ھەندى جار بىرۋكەى لاواز - ئەگەر چى سەرکەوتنىكى ساختەيە -
 بەھۆى كۆمەلە ھۇكارىكەوۋە كە بۆى دەستەبەر دەبىت، دەبىتە مايەى
 سەرکەوتنى، پوونترىن نمونەش بۆ ئەمە - لەم سەردەمەى ئىستاماندا - فىكىر و
 بىرۋىچۈنەكانى پۇژئاوايە كە لەبەرامبەر مۇسلمان و ئاينى ئىسلامدا
 ھەستائەتەوۋە، لەگەل ئەوۋەى كە ھەرگىز نەگەشتوۋە و ناشكات بە ئاستى
 فىكىرى ئىسلامى كە لە - قورئان و سوننەتەوۋە - سەرچاۋە ھەردەگرىت و پۇلى

^{۱۱۲} - ضحى الإسلام، ل ۲۶۶.

سەرەکی دەگێرپێت لە نوێبوونەوە و بەردەوامبووندا، بەلام دەبینین لەم سەردەمی ئیستاماندا ئەوان سەرکەوتوون ئەگەرچی سەرکەوتنێکی ساختەییە، ھۆکارەکەشی ئەوەیە ئەو خاوەنی چەك و جیەخانەییە و توانیویەتی سەرکەوتن بە دەست بەیئێت، سەرەتا لە پێگەی شانەیی پەییوەست بە یەکەوہ بووہوہ دەستی پێکرد کە بەشیوہیەکی پێک و تەواو پێی ھەستا، دواتریش لە پێگەی کەنالی پراگە یاندنی بەھێزەوہ توانی کاریگەری لە سەر پای گشتی دروست بکات، ئیمەش - لەگەڵ ئەوہی کە لە پووی فیکر و بیروباوہ پمانەوہ بەھێزین - بەلام ئەم چەکە کاریگەرەمان فەرامۆش کردوہ، بەبێ ئەم چەکەش ناتوانین ھێز و دەسەلات پەیدا بکەین.

گەر بگەرێینەوہ بۆ سەرەتاکانی سەدەیی دووی کۆچی - کە موعتەزێلە تیایدا دەرکەوت - دەبینین موعتەزێلە ئەوہیان لە سەر شانیان ھەلگرتبوو کە بەرگری لە ئاینی پیرۆزی ئیسلام بکەن و ھەولێ بڵاوکردنەوہی ئەو پەییامەش بەدەن لە ھەموو ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی دەوڵەتی ئیسلامیدا، چونکە بینیان کە خاوەن ئاینەکانی دیکە - لەگەڵ ئەوہی کە لە پووی فیکر و بیروباوہ پەوہ لاوازن - بەلام خاوەنی چەکیکی بەھێزین کە بە گشتی موسلمانان و موعتەزێلەش بە تاییەتی ئەو چەکەیی ئەوانیان نییە، کە بریتی یە لە مشتومڕ و دیدار، زانستی فەلسەفە و مەنتیق، لە پاستیدا موعتەزێلە ھەر زوو لەوہ حالی بوو گەر خۆیان لەو پووہوہ پێ چەک نەکەن ئەوا ناتوانن سەرکەون و ئەوہی دەیانەوێت پێی بگەن، بۆیە پێویستە ھەمان فیکری ئەوان بەکاربھێنن و لە پێگەی فەلسەفە و مەنتیقەوہ خۆیان پێ چەک بکەن تا سەرکەون بە سەر بیروبووچوونی نەیارەکانیاندا، بۆ ئەمەش ھەستان بە دانانی نەخشە پێگایەک وەك سەرەتای کارەکە بۆ ئەوہی وردە وردە بچنە ناو زانستەکەوہ تا بە جوانی شارەزایی تێدا پەیدا بکەن، لە پاستیدا چالاکێ وەرگێرێن لە سەردەمی ئەبو جەعفری مەنصوردا ئاسانکاری

بۆ كراو پەواجى پى درا، ئەمەش بۆ خۇى تاكە پىگا بوو بۆ ئەوھى موعتەزىلە لەو پىگاويەو خۇيان بەو زانستە پىچەك بگەن، ئەوھتا "سىوطى" باس لەوھ دەكات كە ئەبو جەعفەرى مەنصور يەكەم خەلىفە بوو كىتەبەكانى سىرمانى و ئەجمەى وەرگىزپايە سەر زمانى عەرەبى، وەك كىتەبى "كىلە و دىمەنە و ئىقلیدس"^{۱۱۳}، ھەر لەسەردەمى ئەودا مەنتىقىش وەرگىزپدراپە سەر زمانى عەرەبى، لەپاستىدا ئەم كارەش لەلایەن موسلمانان بەگشتى و ئەھلى كەلامىش بە تايەتە پىشوازىبەكى باشى لىكرا، تا لەو پىگەيەوھ شارەزایبەكى باش لە زانستى مەنتىق و فەلسەفەى یونانى وەرپىگرن بۆ ئەوھى پووبەپووى نەیارەكانیان ببنەوھ"^{۱۱۴}، ھەرۆھما لەسەردەمى مەئمونىشدا زۆرىك لە كىتەبە یونانىەكان وەرگىزپدرانە سەر زمانى عەرەبى، موعتەزىلەكانىش ھەموو ئەو كىتەبانەیان وەرگرت و بەوردى چاویان بە لاپەرەكانى ئەو كىتەبانەدا خشاندەوھ و شارەزایبەكى باشیان لىوھ وەرگرت"^{۱۱۵}، "ئىبن المرتضى" باس دەكات و دەلى: لەپاستىدا ئەم پىرۆسەى وەرگىزپانە یارمەتیدەرىكى باشبوو بۆ موعتەزىلەكان تا لىبەوھ ھەموو ئەو بەلگانەى پىووستە لەو پووبەوھ نامادەى بگەن، بۆ ئەوھى بەرگى لە يەكتاپەرستى خودای پى بگەن ھەر وەك چۆن لى تىگەىشتوون"^{۱۱۶}.

موعتەزىلەكان پىشتیان بە ھەموو ئەو شتانە بەستبوو كە ئاینەكانى تىرى ناوچەكە پىشتیان پى بەستبوو لەپىگەى زانستى فەلسەفە و شىوازى پووبەپوونەوھى بەھىزەوھ، بۆئەوھى شتە جوانە شاراوھكانى ئاینى پى

^{۱۱۳} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل ۳۲۶.

^{۱۱۴} - أبو الوفا التقتازانى - علم الكلام و بعض مشكلاته - ل ۲۳ - دار الثقافة و النشر - ۱۹۷۹.

^{۱۱۵} - المقریزی - الخطط - ج ۴ - ل ۱۹۰.

^{۱۱۶} - المنیة و الأمل - ج ۱ - ل ۱۱۱.

دەربەخەن، نیتەر موعتەزىلەکان لە میژووی ئیسلامدا بوونە بەرگریکارێکی بەهێز وەك چۆن مەسیحیەکان لەسەرەتاوە لەو سنوورەى خۆیاندا بەرگریان لە ئاینەكەى خۆیان دەکرد، بۆیە پێویست بوو موعتەزىلەکانیش قوڵببنەو بەنیو هەموو ئەو باس و خواستەنەى ئەواندا تا ئاینی ئیسلام لەپرووی هێرشەو دەربەكەوێت نەك لەپرووی بەرگریکردنەو، تا سەرکەوێت بەسەر هەموو ئەو شتانەى كە دەیهوێت بەسەریاندا سەرکەوێت.^{١١٧}

هەرچى موعتەزىلەكانە ئەوا هەستیان بەوە كەردبوو كە لەگەڵ كەسانێكدا دیدار و مشت و مەر ئەنجام دەدەن كە پڕوایان بە بەلگەى نەقلی نییە، بۆیە پێویستە بە هەمان ئەو زمانەى كە ئەوان پێى دەدوین لەگەڵیاندا بدوێت، موعتەزىلەكانیش زۆر كاریگەریوون بە بۆچوونەكانى "ئەرسطو و ئەفلاطون" ئەوێتا "ئىبن المرتضى" دەلى: (بیروبۆچوونەكانى ئەرسطو و ئەفلاطون یارمەتیدەریكى باشبوو بۆیان بۆ ئەوێ بەرگری لە یەكتاپەرستى خودا بكن و بەرپەرچى هەموو ئەو گومانانە بدەنەوێ كە باس لە چەند خودایی دەكات...^{١١٨}).

شەهرستانی لە بارەى "نەظام" هەو دەلى: كەتیب گەلىكى زۆرى لە بارەى فەلسەفەوێ خویندووێتەو، زۆریك لە قسەى فەیلەسوفەكانى دەهیتا و لەزۆر شویندا لەگەڵ قسەى موعتەزىلەكاندا تێكەلى دەکرد، بەلام لەراستیدا قسەكانى لە فەیلەسوفە كۆنەكانەوێ وەرگرتبوو.^{١١٩}

^{١١٧} - نیبرج - مقدمة كتاب الإنتصار - ل ٥٨، أحمد أمين - ضحى الإسلام - ج ١ - ل ٢٣٦

^{١١٨} - المعنية والأمل - ل ١٤٠.

^{١١٩} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ١ - ل ٧٣، ٧٤.

دەگىرنەۋە ئەبو جەغفەرى كورپى يەحياى بەرمەكى بە " نەظام " ى وتوۋە باسى "ئەرسطاليس" بگە، ئەۋىش پىيى وتوۋە: سەر لەبەرى كىتئىبەكەم ھەلۋەشاندوۋەتەرە، جەغفەرىش وتى: تۆ چۆن دەتوانى كارى ۋەھا بگەيت لەكاتىكدا نازانیت بيخوینیتەۋە؟ ئەۋىش وتى: چۆنت پى باشە كىتئىبەكەيت بۆ بخوینمەۋە، لەسەرەتاۋە تا كۆتايى يان لە كۆتايىۋە تا سەرەتا، ئىتر ۋردە ۋردە كىتئىبەكەى بۆ باسكرد و بۆيى ھەلۋەشاندەۋە، جەغفەرىش بەم كارەى زۆر سەرسام بوو.^{۱۲۰}

بەم شىۋەيە دەبىنەن فەلسەفە پۆلىكى گەرەى بينى و كارىگەرىشى لەسەر فىكرى ئىعتىزال دانا و لەگەلدا ئاۋىتە بوو بە جۆرىك كە ناكرىت فەرامۆش بكرىت و لىكيان جىابكرىتەۋە، موغتەزىلە ئەۋەندە ئالودەى فەلسەفەبىۋون و خۇشيان دەۋىست تا ئەۋەى ۋردە ۋردە لەو ئامانجە ئاينىەى ھەيانىۋو دور دەكەۋتنەۋە و لەبىروباۋەپى لاھوتى نىك دەۋونەۋە، بۆيە لەناو ئىسلامدا موغتەزىلە بە يەكەمىن فەيلەسوفى ئىسلام دادەنرىت كە سەرەتا فەلسەفەيان ۋەرگرتبىت.^{۱۲۱} بەلام پىۋىستە بەردەۋام ئەۋە بە بىر خۇماندا بەئىننەۋە كە بەردەۋام فەلسەفەى موغتەزىلەكان مۆركىكى ئىسلامى لە خۆ گرتبۋو، ئەگەر چى بۆ ماۋەيەك لە ئامانجە ئاينىەكانيان لاياندا و لىي دور كەۋتنەۋە، بەلام بە كشتى لىي دور نەكەۋتېۋونەۋە، چونكە فەلسەفە لە بنەرەتدا لاي ئەۋان تەنھا ئامپازىك بوۋە بۆ گەيشتن بە مەبەستىكى باش كە ئەۋىش پوۋبەپوۋنەۋەى دورۇمنانى ئىسلامە.

^{۱۲۰} - القاضي عبد الجبار - طبقات المعتزلة - ج ۲۷۰.

^{۱۲۱} - زهدى جار الله - المعتزلة - ج ۵۰.

به‌شی سینه‌م

پنج بنه‌مايه‌که

پیشہ کی

فیکری ٹیعتیزالی بیروباوہر و بنہمای تابیہت به خوئی هه بووه و له سهری وه ستاوه، ٹیعتیزالیش بۆ خوئی له سهر پینچ بنه ما پراوه ستاوه، هه ر که س برهوی به م پینچ بنه مایه هه بوو، نه و که سه به موعته زیله هه ژمار ده کریت، بنه ما کانیش بریتین له: "التوحید، العدل، الوعد و الوعد، المنزلة بین المنزلتين، الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر" هه ر که سیک نه م پینچ بنه ما زیاد و که م پی بکات، نه گه ر چی یه ک بنه ماش بیته شایسته نییه پیته بوتریته موعته زیله^{۱۳۲}.

له راستیدا نه م پینچ بنه مایه موعته زیله داینه هیناوه و به ته نها فیکری موعته زیله ش له باره یه وه قسه ی نه کردوه جگه له بنه مای "المنزلة بین المنزلتين" نه بیته، چونکه هیهج موسلمانیک نییه که ئینکاری یه کتاپه رستی خودا و دادپه روه ری و پاداشت و سزای خودا بکات، هیهج موسلمانیکیش نییه که پیویست نه بیته له سهری فه رمان به چاکه یان به رگری له خراپه نه کات، به لام ده بینین کاتیک که موعته زیله له باره ی نه م پینچ بنه مایه وه ده دوی، له به وی نه قل و نه قلگه راییه وه رافه و ته فسیریان بۆ ده کات، بۆ نه وه ی له کاتی دیدار و موشتومرپه کانیا ندا یارمه تیده ریان بیته، که زۆر به یان له و بت په رستانه بوون که به هیهج جوړیک برهویان به نه قل نه ده کرد - قورئان و سوننه ت -

^{۱۳۲} - الانتصار - ل ۱۲۶.

هروه‌ها بپرواشیان به پیغمبرایه‌تی موحه‌ممه‌د (درودی خودای لیبیت) نه‌ده‌کرد، نه‌نانه‌ت بپرواشیان به‌بدیهینه‌ریکی تاقانه‌ش نه‌بوو که بوونه‌وه‌ری به‌گشتی دروست کرد بیت - هرچی موخته‌زیله‌شه‌ئوا له‌پئی بنه‌ماکانیانه‌وه که ده‌یانخسته‌پوو، که‌وتنه‌ نیو ناکۆکیه‌کی زۆره‌وه و دواتر له‌لایه‌ن بیری سه‌له‌فیه‌ته‌وه پووبه‌پووی تۆمه‌ت و ناو‌زپاندن بوونه‌وه^{۱۲۳}. ئیستاش به‌شئوه‌یه‌کی ریزبه‌ندی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌پیشه‌وه‌هاتوه، باسیان لیۆه‌ده‌که‌ین.

بنه‌مای یه‌که‌م: یه‌کتاپه‌رستی "التوحید"

یه‌کتاپه‌رستی یه‌کیکه له‌گرنگترین بنه‌ماکانی موخته‌زیله، له‌پاستیدا موخته‌زیله له‌پیناو ئه‌م بنه‌مایه‌دا خه‌باتیکی شه‌ره‌ف مه‌ندانه‌ی کرد، ئه‌وه‌تا

---

^{۱۲۳} - زاراوه‌ی سه‌له‌فی به‌و که‌سانه‌ده‌وتریت که شوین پنبازی هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و شوینکه‌وتوانی شوینکه‌وتوان که‌وتون، یان هر که‌کس که له‌سه‌ر پیره‌وی ئه‌وان بپوات، وه‌ک چوار پیشه‌واکه و سوفیانی ئه‌وری و سوفیانی کوری عوبینه و له‌یشتی کوری سه‌عد و عه‌بدوللای کوری موباره‌ک و بوخاری و موسلم. هاوکات له‌گه‌ل ته‌واوی ئه‌وانه‌ی که فه‌رمووده‌یان گپراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ک چۆن ئه‌و که‌سایه‌تی و زانا‌یانه‌ش ده‌گریتته‌وه که پاریزگاریان له‌پنبازی پیشین کردوه له‌هه‌موو سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کاندا، به‌تایبه‌ت کاتیک که‌گرفت و ئاریشه‌سه‌ری هه‌لده‌دا، وه‌ک ئین ته‌یمه، ئین قه‌یم، موحه‌مه‌دی کوری عه‌بدولوه‌هاب، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل زۆریه‌ی په‌وته سه‌له‌فیه‌هاچه‌رخه‌کاندا، دیارترین سیفاتیان پاپه‌ندبوونه به‌نه‌قله‌وه، سه‌ره‌تا قورئان و دواتر فه‌رمووده‌ی پیغمبر (درودی خودای لیبیت)، له‌سه‌ره‌تاوه‌ پینان ده‌وتن - ئه‌هلی حه‌دیث - بۆ ئه‌وه‌ی جیا‌بکرتنه‌وه له‌گه‌ل شیعه و موخته‌زیله و خواربج و تاقم و ده‌سته‌کانی دیکه‌دا. هه‌روه‌ها پیشیان ده‌وتن ئه‌هلی ئه‌شر. بپوانه: د. مصطفی حلمی - قواعد المنهج السلفی - ط ۲ - دار الدعوة. الأسکندریه. هه‌روه‌ها بپوانه: د. زین الدین مصطفی - سلسله‌ عقائد السلف - فی علم الکلام - شخصیات و مذاهب - ل ۲۲، ۲۳.

"خەیاط" لەم بارەو دەلی: (تەنھا موعتەزێلە ھەلگری بەیداخی یەکتاپەرستی بوون لەو دەمەدا، ھەر ئەوانیش بوون لەو پێناویدا توایوونەو، بۆیە ھەر قسەیک لەبارە یەکتاپەرستیەو بکریت، ئەوا بۆ ئەوان دەگەرێتەو و ئەوان سەرەشق بوون تیایدا^{۱۲۴}).

موعتەزێلە لەپێناو بەرگریکردنیان لەبنەمای یەکتاپەرستی، ھەستان بە نەیاریکردنی ھەموو ئەوانە ی ئەقلیان پە ی پێ دەبات لەویدا کە نکۆلی یەکتاپەرستی خودا دەکات یان گومان بۆ یەکتاپەرستی خودا دروست دەکات، بۆیە قەدیمیان بۆ خودا سەلمان و نەفی تەواوی سیفەتەکانی خوداشیان کرد، ئەوجا ھەموو ئەو ئایەتانە ی کە "تەشبیھ" لیکچواندن لە ھۆش و بیرى مرۆفدا دروست دەکات تەئویلکرد، لەم بارەو شەھرستانی دەلیت: (ئەھلی عدل - مەبەست پێی موعتەزێلە یە - دەلی خودا لە زاتی خۆیدا یەکە: نابیت ھیچ دابەشکردنیک بۆ خودا بکریت و ھیچ سیفەتیکیشی نییە، ھەموو کاروبارەکانیش تەنھا زاتی خۆی ئەنجامیاندا: ھیچ ھاوئێکی نییە، ھیچ شتیکی تر جگە لە زاتی خودا قەدیم نییە، ھیچ دابەشکردنیک لە کارەکانیدا نییە، مەحالە لە یەککاتدا دوو قەدیم ھەبیت، ھەر خودا بۆ خۆی بە توانایە لە نێو بەتواناکاندا، بۆیە لای ئەوان ئەمە بریتی یە یەکتاپەرستی^{۱۲۵}).

قازی عەبدولجەبار دەلی: (ئەو ی کە پێویستە کە سی موکە لەف لەبارە ی زانستی یەکتاپەرستیەو بیزانیت بریتی یە لەو ی کە: دەبیت خودای ناسیبیت بەو ی کە خودایەکی قەدیمە، ئەو سیفاتانەشی کە ھەیتە بەو شیوہ بیت کە ئەو ناسیویەتی و شایانی خودایە، ئەو ھش بزانیت کە چۆن خودا شایستە یە بەم

^{۱۲۴} - الانتصار - ل ۱۳، ۱۴.

^{۱۲۵} - الملل و النحل للشهرستاني - ج ۱ - ل ۱۳.

سیفہ تانہ، وہ پتویستہ له هموو کاتیکدا بزانی چی شایسته یه به خودا ئه وه بداته پالی، له هموو ساتیک و له هموو کاتیکدا پتویسته ناگای له گوفتاری بیت و خودا به دوور بگریت له هموو شتیکی ناشایسته که ده دریتته پالی، پاشان له سه ریته تی ئه وه بزانیته که حاله تیک هه یه نابیت له و حاله ته زیاتر بپوات، ئه ویش ئه وه یه خودا تاک و ته نه یه و دووه همینی نیبه نه له سیفات و نه له و شتانهش که بۆ خودا برپار ده دریت و شایسته نه بیت به زاتی خودای که وره وه^{۱۲۶}).

پاش ئه م خسته پروه پتویسته هه ندی مه سه له بخه یه پرو که موخته زیله کان و دووژاندوو یانه، که له ریگه یه وه به رگری ته او یان له گرن گترین بنه ما کردووه که ئه ویش بنه مای یه کتاپه رسته یه .

مه سه له ی یه که م :- سیفات ه کان

له قورئانی پیرۆژدا چه ندین ئایه ت هاتووه که ناو و سیفات بۆ خودا ده سه لمینیت، له وانه: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾^{۱۲۷}. واته: (خودا به سته مکاران - خو یان و نه فسیه تیان - چاک زانا و به ناگایه). ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾^{۱۲۸} (خودا به و کار و کرده وه ی ئه وان ده یکن زۆر بینایه). ﴿إِنَّهُ

^{۱۲۶} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - تحقيق: د. عبد الكريم عثمان - ل ۱۷۹ -

طبعة مصر الأولى - ۱۹۹۶.

^{۱۲۷} - سوره تی - البقرة - ئایه تی: ۹۵.

^{۱۲۸} - سوره تی - البقرة - ئایه تی: ۹۶.

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢٩﴾. واته: (به‌راستی ئه‌و زاته - خودا - بیسه‌ر و بینایه). ﴿قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُزِيلَ آيَةَ وَلِيكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١٣٠﴾. واته: (بلیّ - ئه‌ی موحه‌مه‌د - به‌راستی خودا ده‌سه‌لاتی هه‌یه که موعجیزه بنیّیت، به‌لام زۆریه‌ی ئه‌وانه نه‌فامن و نه‌زانن).

ئهم ئایه‌تانه و چه‌ندین ئایه‌تی تریش ده‌یسه‌لمیّنیّت که خودا سیفه‌تی هه‌یه، به‌لام چۆنیه‌تی ئهم سیفه‌تانه پۆشن نه‌کراونه‌ته‌وه، جا ئهم ئایه‌تانه له‌و ئایه‌تانه‌بوون که "مُتَشَابِهٌ" که گرفت و ئاریشه‌ی له‌نیوان موعته‌زیله و سه‌له‌فیه‌کاندا وروژاندووه، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که زیاتر پۆشن بیته‌وه، باشتر وایه سه‌ره‌تا هه‌لۆیستی هاوه‌لان و سه‌له‌ف سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی سیفه‌ته‌کانی خودا بخرینه‌پوو، دواتریش هه‌لۆیستی موعته‌زیله له‌و پروه‌وه پیشان بده‌ین.

أ- هه‌لۆیستی هاوه‌لان و سه‌له‌ف له‌ مه‌سه‌له‌ی سیفاتدا:

مه‌قریزی هه‌لۆیستی هاوه‌لان (خودایان لیّ پازی بیّ) سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی سیفه‌ته‌کانی خودا پۆشن ده‌کاته‌وه و ده‌لیّ: (هه‌ر که‌سیک به‌وردی سه‌رنج بدات له‌ فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر و ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که له‌ پیشینه‌کانه‌وه به‌جیماوه، ده‌زانیت که سه‌رباری زۆدی هاوه‌ل و پاوبۆچوونی جیاوازیان، به‌لام له‌ هیچ هاوه‌لیکه‌وه (خودایان لیّ پازی بیّت) فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیح یان لاواز نه‌هاتووه که پرسیار له‌ پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای لیّبیّت) کرابیّت له‌باره‌ی واتایه‌که‌وه که خودا له‌ قورئانی پیرۆز یان له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه

^{١٢٩} - سوره‌تی - الأسماء - ئایه‌تی: ١.

^{١٣٠} - سوره‌تی - الأنعام - ئایه‌تی: ٣٧.

(درودی خودای لیبیت) وه صفی زاتی خوئی پی کردبیت، به لکو هموو له واتاکه ی گه یشتوون و بیده نگبون له سهر نه وهی که قسه له باره ی سیفه ته کانی خوداوه بکن، هیچ به کیکیان جیاوازیان له نیوان سیفه تی زاتی خودا و سیفه تی کرداری خودا دا نه کردووه، به لکو هموو یان نه وه یان بۆ خودا ته سپیت کردووه و وتویانه خودا هر له نه زه له وه - علم و قدره و حیاة... هتد - ی هه بووه، همووشیان له م مه سه له یه دا یه ک بۆ چوونیان هه بووه، هه روه ها هاوه لان (خودایان لی پازی بیت) نه وه شیان بۆ خودا ته سپیت کردووه که خودا بۆ خوئی - پوو خسار و ده ست و .. هتد هه یه، به لام نه ک له سهر شیوازی دروستکراوه کانی، به لکو نیسپاتی سیفه ته کانی خودایان به بی هاوشیوه دانان کردووه، هموو خودایان پاکراگردووه له وهی له کاری بخن، له گه ل نه وه شدا هیچ به کیکیان نه هاتوون نه ئویل بۆ یه کیک له م سیفه تانه بکن، هموو یان به تیکرا وتویانه نه م سیفه تانه هموو یان هاتوون و بپوامان پییان هه یه، نیتر هیچ به کیکیان بۆ سه لماندنی یه کتایی و تاقانه یی خودا یان بۆ پیغه مبه رایه تی موحه ممد (درودی خودای لیبیت) به لگیان به هیچ شتیک له مانه نه هیناوه ته وه، جگه له قورئانی پیروژ نه بیت، هیچ کامیان پیگه ی که لامی یان فه لسه فیان نه گرتووه ته بهر له خزمه ت پیغه مبه ردا (درودی خودای لیبیت) له وه مه سه له یه دا و هر به و شیوه یه ی باسما ن لیوه کرد هاوه لان (خودایان لی پازی بیت) ژیانیان به پیکردووه ^{۱۳۱}).

ئین قه ییم ده لی: (هاوه لان هیچ کات ناکوکیان نه بووه له مه سه له ی ناو و سیفه ته کان و کرداره کانی خودای گه ورده دا، به لکو هموو یان نیسپاتی نه وه یان کردووه نه وهی له قورئان و سوننه تدا هاتووه له سه ره تاوه تا کو تایی بپویان

^{۱۳۱} - المقریزی - الخطط - ج ۴ - ل ۱۸۱.

پیتھتی، بەلام پرسپاریان لەبارەى چۆنیەتیه که یەوہ نہ کردووه^{۱۳۲}. کہ واتە، هاوہ لان (خودایان لی پازی بیت) لەم بارەوہ قسەیان نہ کردووه و ئەم مەسەلە نہ بوو تە کیشە لە نۆوانیاندا، بەلام وا دەردەکە ویت شوینکە و تەى پێبازی سەلەفی بۆچوونیان هەبووہ لە مەسەلەى سیفاتدا، بۆیە کاتیک سەرنج لە دید و بۆچوونەکانی پێشەوا ئەحمەدی کورپی حەنەبەل دەدەین لە مەسەلە یەدا، دەبینین دەلی سیفەتەکان قەدیمە^{۱۳۳}. ھەر و ھا پێشەوا ئەبو حەنیفەش پێی وایە سیفەتەکانی خودای گەرە ھەموویان قەدیم، واتە سیفەتەکان لە گەل خودای گەرە ھەبوون و تازەنین^{۱۳۴}. "ئین حەزى ئەندەلوسى ظاهرى" یش پێی وایە دروست نییە زاراوہى سیفات بۆ خودای گەرە بە کاربەپنریت، بۆیە دەلیت: (بە کارھێنانى زاراوہى سیفات بۆ خودای گەرە مەحالە و دروست نییە بە رەھایی بە کاربەپنریت، چونکە خودای گەرە لە قورئاندا دەقیکی نہ ھێناوہ کہ باس لە سیفەت یان سیفاتی خودای گەرە بکات، ھەر و ھا لە پێغەمبەریشەوہ فەرموودە نہاتووہ کہ بلی خودا سیفات یان سیفەتى ھەبە^{۱۳۵}...).

کہ واتە سەلەف ھیچیان لیوہ بە جی نہ ماوہ کہ لەبارەى سیفاتی خوداوہ و تیبیتیان، ھەر ئەو ئەندەیان و تووہ کہ سیفاتی خودا قەدیمە و ھەر بووہ،

^{۱۳۲} - ابن القيم الجوزية - اعلام الموقعين عن رب العالمين - ج ۱ - ل ۵۱ - تحقيق: رضوان جامع رضوان - مكتبة الإيمان - المنصورة - ط ۱۴۱۹ھ - ۱ - ۱۹۹۹م.

^{۱۳۳} - أحمد بن حنبل - الرد على الزنادقة و الجهمية - ضمن مجموعة بعنوان - عقائد السلف - جمع د. علي سامي النشار و عمار الطالبي - ل ۹۵، ۹۶ - منشأة المعارف - إسكندرية - ۱۹۷۱م.

^{۱۳۴} - أبو حنيفة - الفقه الأكبر - أشار إليه د. زين الدين مصطفى - عقائد السلف - ج ۱ - ل ۹۶.

^{۱۳۵} - ابن حزم - الفصل في الملل و الأواء و النحل - ج ح - ل ۱۲۱.

تهنانهت کاتیک باسیشیان لیوه کردووه زۆر به لیژانانه و ورده کارییه وه باسیان لیوه کردووه، بۆ ئه وهی له وه مهسه له یه دا نه که ونه هه له وه، چونکه ئه وان هه میسه پیچه وانیه ئه هلی که لام جولانه ته وه له مهسه له ی سیفات و غه یری مهسه له ی سیفاتیشدا.

ب - موخته زیله و نه فیگردنی سیفته گانی خودا:

پیشتر باسمان له وه کرد که یه که مین کهس له باره ی نه فی سیفته گانی خودا وه قسه ی کرد "جه عدی کوپری دره م" بوو، پاش نه ویش "جه می کوپری سه فوان" ئه م قسه ی له وه وه ره گرتووه^{۱۳۶}. به لام وا درده که ویت ئه م قسه ی "جه عدی کوپری دره م" و ئه وانیه له سه ره مان پێبازی ئه و پۆشتوون له باره ی نه فیگردنی سیفته گانی خودا وه، کاردانه وه یه که بووه له به رامبه ره ئه و باسانیه که له و ماوه یه دا ورۆژێنرا بوون، وه ک "موزه ری کوپری موحه ممه دی کوپری خالیدی کوپری وه لید و هه مسی کوپری هه سه ن ئه بو عه بدوللای به صپی" که له سالی ۴۹ کۆچیدا وه فاتی کردووه، له گه ل ئه حمه دی کوپری عه طانی هوجه یمیدا، شه هرستانی ده لی: (هه رچی هه شه و یه کانی شه ... وه ک موزه ره هه مس و ئه حمه دی هوجه یمی که باوه پریان به وه هه بووه که خودا که بیان به ریه که که وتن ده کات له گه ل به نده کانی دا و ته وقه یشیان له گه لدا ده کات، موسلما نه دلسۆزه کانی ش گه ر چه کیشی و ئیجتیهاد بکه ن و بگاته ناستی دلسۆزی و توانه وه ی پووت له گه ل خودای گه ورده دا، ئه وا ده توانن هه م له دنیا و هه م له دوا پۆژیشدا له گه ل خودا دا ده سه تله ملانی ئی یه که تر بیه ن ...

^{۱۳۶} - بروانه سه رچاوه ی پیشوو.

ئەو تا ھەندىكىيان وتويانە پەرسىتۆھكەى ئەو تەنە و گۆشت و خويىنە و ئەندامەكانىشى ھەيە... لەگەل ئەو ھەشدا وتويانە تەنە بەلام وەك تەنەكان نىيە، گۆشتە بەلام وەك گۆشتەكان نىيە^{۱۳۷}..).

موعتەزىلە پىيان وايە پىويستە لەسەريان لەبەرامبەر ھەرکەسىڭدا بوەستەنەو ھەشوتۆھ يان تەندارکردن بۆ خودا بېريار دەت، بۆ ئەو ھەي نىسلام لە ھەموو ئەو پۆخلەواتانە پزگار بکات پىش ئەو ھەي مەترسىەكان گەرە ببىت و ژاوە ژاوە لەسەر بېروباو ھەي ئاينى نىسلام دروست بکات، ئەو ھەبو ھاتن نەفى سىفەت و ھەشوتۆھى خودايان کرد، ھەر ھەستان بە تەئويلکردنى ھەموو ئەو ئايەتانەى کە لە ھۆش و بېرى مرۆفدا "تەشبيھ" لىڭچواندن دروست دەکات وەك يەكۆک لە دروستکراو ھەكان.

● ھەلوپىستى واصل لە مەسەلەى سىفەتەكانى خودا دا:

شەھەرستانى پىي وايە کە "واصلى كۆپى عطاء" كاتىك نەفى سىفەتەكانى خوداي کردو ھە، قسەكەى قسەيەكى پى نەگەيشتو ھە، واصل لە و قسەيدا کە نەفى سىفەتەكان دەکات بە قسەيەكى پوالتى دەست پىدەکات، کە ھاوپا بوونە لەسەر مەحالبوونى بوونى دوو خوداي كۆنى ئەزەلى، ھەر کەسىڭ مانا و سىفەتەكى كۆن بەلمىنەيت، ئەو ھە دوو خوداي سەلماندو ھە، شەھەرستانى وا دەبىنى کە ھاو ھەلانى واصل لەم مەسەلەيدا زۆر فراوانتر پۆشتوون و شتى دىكەيان بۆ زياد کردو ھە پاش خويىندنەو ھە كىتپە فەلسەفەكان^{۱۳۸}. خوداي گەرە كۆنە و كۆنىشى تايبەت کردو ھە بە وەسفى خۆيەو ھە، لەپاش ئەمە ئىتر

^{۱۳۷} - الشھرستانى - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۱۸.

^{۱۳۸} - ھەمان سەرچاوى پىشوو، ل ۶۷.

واجب ده بیټ هر له بنه پته وه نه فی سیفه ته کڙنه کان بکریټ، خودای گوره - وهک نه وهی موعته زیله کان ده بیټن - زانایه له خودی خویدا، به توانایه له خودی خویدا، زیندووه له خودی خویدا، زانایه نهک به زانست، به توانایه نهک به هیژ، زیندووه نهک به ژیان، چونکه گهر نه م سیفه تانه به شدار بن له گهل قه دیمی خودای گوره دا که وه سفیکی تایبه تی خودایه، نه و کاته نه م سیفه تانه له گهل په روه ریڼی خودا دا به شدار پیکردووه^{۱۳۹}. له راستیدا موعته زیله ئینکاری سیفه ته کان ناکن وهک کڙمه لیک پروو و ئیعتیباری نه قلی بق زاتی یهک خودا، به لکو ئینکاری سه لماندن سیفه ته کان ده کن که له گهل زاتی خودای گوره دا هه ربوون و نه زه لین، به لکو نه م سیفه تانه هه ربوون و له پشته وهی زاتی خودای گوره وهن، جا نه م سیفه تانه یان ده بیټ سیفاتی خودی خودا بیټ یان غهیری خودی خودا، جا گهر سیفه ته کان خودی خودا بوون نه وه مه زه بهی موعته زیله یه، نه گهر غهیری خودی خودا شو، که واته یا تازه یه یان قه دیمه، نه وه بوو مه زه بهی سه له فمان له و پروه وه خسته پروو بینیمان که سیفه ته کانی خودا تازه نین، به لکو وتویانه سیفه ته کانی خودا قه دیمن .. جا نه گهر سیفه ته کانی خودا قه دیم بوون نه وه هاویه شی قه دیمی ده کن له گهل خودای گوره دا، نه و کاته نه و انیش ده بنه کڙمه لیک خودا، چونکه قه دیمی تایبه ترین سیفه تی قه دیمه، هاویه شبوونیش له سیفه تی تایبه تیدا نه و کاته واجب دی ده کات که له سیفه ته گشتیه کانشدا هاویه شبن له گهل خودای گوره دا^{۱۴۰}.

"خه یاط" ئیسه پاتی نه وه ده کات که خودا خودی خوئی زانایه نهک به زانستیک که زیاتر بیټ له زاتی خوئی، نه وه تا ده لی: نه گهر خودا به هوی

^{۱۳۹} - هه مان سه رچاوهی پیشوو، ل ۶۵.

^{۱۴۰} - الشهرستاني - نهاية الإقدام فی علم الکلام - ل ۱۹۹ - اکسفورد - ۱۳۵۳ک - ۱۹۲۴.

زانستیکه وه زانابیت، ئەوکاتە لە دوو شت بەدەر نییە، یان دەبیت ئەو زانستە قەدیم بێت، یان تازە بێت. ناکریت زانستە کە قەدیم بێت، چونکە ئەو کاتە لە گەڵ خودادا دەبیت بە دوو قەدیم، ئەمەش بۆچوونێکی خراب و بێ مانایە، ھەرۆھا ناکریت زانستە کە تازەش بێت، چونکە گەر وابوو، ئەو ئەو کاتە خودا خودایەکی تازە لە خودی خۆیدا بەدیھێناوە، یان لە غەیری خۆیدا بەدیھێناوە کە بوو تە ھاوبەشی یان لە ھیچ شوێنێکدا. ئەگەر خودا ئەم زانستە لە خودی خۆیدا بەدیھێنابیت، ئەو کاتە خودا بوو تە شوێنی شتە تازەکان و قەدیم نییە، کەواتە خۆشی تازە بە کە ئەمەش مەحالە بۆ خودای گەرۆرە. خۆ ئەگەر ئەم زانستە لە غەیری خۆیدا بەدیھێنابیت، ئەوا ئەو کاتە ئەو "غەیرە" دەبیتە زانا نەرۆک خودا - بەرز و گەرۆری بۆ خودا کە زانایە بەسەر ھەموو شتێکدا - بۆیە کاتێک کە تۆ ھەڵدەستیت بە پەرنگکردنی ئاویک، ئەو ئەو ئاوەکە پەرنگ دەگریت، نەک تۆ، یان کاتێ کە ئاوەکە لە حالەتی جولاندا، ئەو ئەو ئاوەکە بە پەرنگە دەجوڵێنیت، نەک کە سێکی تر. بۆیە ناچیتە ئەقلەوہ کە خودای گەرۆرە زانستی بەدیھێنابیت و شوێنێکیشی نەبیت. ئەو کاتە بەک شت دەمێنیتەوہ ئەویش ئەوہ بە کە خودا زانایە ھەر لە زاتی خۆیدا^{۱۱}.

• ھەلوێستی ئەبو ھۆزەیلی عەللاف لە بارە ی سیفاتەوہ:

بە پیتی ئەم بۆچوونانە موعتەزێلەکان وایدەبینن کە خودا زانایە و زانستیش بەشیکە لە زاتی خۆی، بەلام دەبینن ئەبو ھۆزەیلی عەللاف سەبارەت بە مەسەلە ی سیفات بۆچوونێکی دیکە ی ھە یە ئەویش بۆ ئەوہ ی بەرگری لە

^{۱۱} - الخياط - الإلتصار - ل ۱۱۱، ۱۱۲.

یه‌کتایی و تاقانه‌یی خودا بکات، بویه ده‌لئیت: خودا زانایه به‌زانست و زانسته‌کەش خودی خۆیه‌تی، خودا توانایه به‌هیز، تواناکەش هر زاتی خۆیه‌تی، خودا زیندوو به ژیان و ژیانیش خودی خۆیه‌تی^{۱۴۲}.

به‌لام له‌راستیدا جیاوازییه‌ک هه‌یه له‌نتوان ئه‌و بۆچوونه‌ی که ده‌لی: خودا بۆ خۆی زانایه، زانسته‌کەش به‌شیکه له زاتی خۆی، له‌گه‌ل ئه‌و بۆچوونه‌کە‌ی که ده‌لی: خودا زانایه به زانستیک و زانسته‌کەش خودی خۆیه‌تی، له بۆچوونی یه‌که‌مدا نه‌فی سیفته‌تی زانست ده‌کات، به‌و پێیه‌ی که زانست هر زاتی خۆیه‌تی، له بۆچوونی دووه‌میشدا سه‌لماندنی زانستیکه، زانسته‌کەش خۆی ده‌بیته سیفته، یان سه‌لماندنی سیفته‌تیکه سیفته‌کەش هر زاتی خۆیه‌تی^{۱۴۳}. شه‌هرستانی پێی وایه سه‌لماندنی ئه‌بو هۆده‌یل بۆ ئه‌م سیفته‌تانه، کۆمه‌لێک پروانگه‌ی بۆ زات داناوه، به‌م پێیه ده‌کاته سێ کوچکە‌ی گاواره‌کان، هرچی ئه‌بو هۆده‌یلیشه ئه‌وا ئه‌م بۆچوونه‌ی له‌و فه‌یله‌سوفانه‌وه هه‌تاوه که به‌روایان وابوو که زاتی خودا له زاتی خۆیدا ته‌نهایه و فره‌یی تێدانیه به هه‌چ شێوه‌یه‌ک، سیفته‌کانیش له‌پشته‌وه‌ی زاتی خوداوه به‌ده‌ر له‌خۆیان مانایه‌کی سه‌ربه‌خۆیان نییه، به‌لکو ئه‌و سیفته‌تانه هر زاتی خودا خۆیه‌تی^{۱۴۴}.

به‌لام له‌راستیدا ئه‌بو هۆده‌یل به‌و شێوه‌یه قسه‌ی نه‌کردوو که - شه‌هرستانی له‌ باره‌یه‌وه ده‌لئیت - له سێ کوچکە‌ی گاواره‌کانه‌وه - هه‌تاویه‌تی، چونکه هه‌میشه موعته‌زیله له فره خودایی ترساوه، هر وه‌ک چۆن گاواره‌کان تیکه‌وتن سه‌باره‌ت به سێ کوچکە و وتیان: "الأب و الإبن و روح القدس"، که

^{۱۴۲} - الشهرستاني - الملل و النحل - ل ۱۱۱، ۱۱۲.

^{۱۴۳} - هه‌مان سه‌رچاوه - هه‌مان لاپه‌ره.

^{۱۴۴} - هه‌مان سه‌رچاوه و هه‌مان لاپه‌ره.

نهوانه له بیروباوه پری گاواره کاندای کومه لیک سیفته تی قه دیمین و هه ریه که یان بۆ خۆیان جیاوازن به دهر له خودا، نه مانه هه موویان له تا قانه ی خودا پتیک دین، نه م سیفته تاش لای نهوان بریتی یه له (الوجود، العلم، الحیاة) خودا لای نهوان له پووی جه وه ره وه یه ک خودایه، به لام له پووی سیفته وه سی کوچکه یه، کاتی که موخته زیله ترساوه له وه ی که بکه ویتنه ناو فره یی خوده قه دیمه کانه وه، هاتن سیفته ته فره جیاواز و مروییه کانیان له خۆیان جیا کرده وه، له هه مان کاتیشدا دزایه تی کومه لیکیشیان کردووه که نه م سیفته ته بده نه پال خودا، هه روه ها نه و سیفته تانه ی خوداشیان جیا کرده وه که به - بۆچوونی نهوان - دزی یه کتایی خودا نین، له مه شدا پشتیان به م نایه ته پیروزی خودای گوره به ستووه که ده فه رمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾^{۱۶۰} واته: (هیچ شتیان وه کو خودا نییه).

نه شعری^{۱۴۶} په خنه له عه للاف ده گرتت سه باره ت به مه سه له ی سیفات و ده لئی: (ئیوه هاوړان له گه ل ئیمه دا به هینانه وه ی به لگه له سه ر نه وه ی که خودای گوره زانایه و به توانایه، واته خودا زانایه و زانسته که ش زاتی

^{۱۶۰} - د. محمد القاسم - ابن رشد الفيلسوف المفتری علیه - ل ۱۰۵ - مكتبة الأنجلو المصرية -

د.ت.

^{۱۴۶} - نه بو له سه ن عه لی کوپری ئیسماعیلی نه شعریه، بۆیه پتی ده وترتت نه شعری چونکه ده دیده نه پال نه بو موسای نه شعری (خودای لی پازی بیت)، پیشتر هه لگری بیری موخته زیله بووه، به لام دواتر وازی هیناوه و لییان جیا بووه ته وه، ده گتپنه وه چووه ته سه ر مینبهره که ی و به ناشکرا وتویه تی: نه وه ی منی ناسیووه نه وه ده زانی که من کیم، نه وه ش منی نه ناسیووه، نه وه من فلانی کوپری فلانم، پیشتر بۆچوونم وابوووه که قورئان مه مخلوقه و خوداش له قیامه تا به چاو نابینرتت و شه ر و خراپه له قه دهری خودا نییه، نه وه ئیستا من نه بویم کردووه و وزم له مه مو نه و شتانه هیناوه، نه شعری له سالی ۲۶۰ سرحی له دایکبووه، و تراویشه له سالی ۲۷۰ کوچی له دایکبووه، وه له سالی ۲۳۰ کوچیش مردووه، بروانه: الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۰۶.

خۆیەتی، یان بە توانایە و تواناکەشی زاتی خۆیەتی، کەواتە مانا و تیگەشتن لەو دوو سیفەتە یەك شتە، ئەبێت زانستی هەبێت کە بە توانایە، وە تواناشی بەسەر زانا بووندا هەبێت^{۱۷}). مانای قسەکانی ئەشعەری ئەوە دەگەیهنێت کە ئەبو ھوژەیلی عەللاف گەشتوووەتە کۆتایی دەرنەنجامی ھەلەو، چونکە لای ئەو زانست بوو بە ھێز، وە ھێزیش بوو بە زانست، ئەمەش بۆ خۆی ھەلەو، ئەگەر بڵێن زانست جیاوازه لە ھێز، ئەوە قسە یەکی ھەلەو و لەگەڵ ئەو پێشەکیە ی کە عەللاف دایرپشتوووە بە کناگریتەووە کە دەلێ خۆدا زانایە و دەزانێ زانستە کەش ھەر خودی خۆیەتی، وە ھێز و توانای ھەو بە ھێز و توانایە کە ھەردووکیان زاتی خۆیەتی.

"خەیاط" لێرەدا بۆچوونە کە ی عەللاف لە بارە ی سیفەتە وە پوون دەکاتە وە بەرگریشی لێ دەکات، ھەر بۆیە دەلێ: (گەر ئەو ی عەللاف دەلێ راستبێت، ئەوە لە راستیدا خۆدا ھەر بە حەقیقەت زانایە، کەواتە قسە کە ی لێرەدا بە تالە کە دەلێ خۆدا زانایە و زانستە کەشی قەدیما، ھەر وەھا بە تالیشە کە خۆدا زانابێت و عیلمە کەشی تازە بێت، بۆیە ئەو ی ھەلەو شان دوووەتە وە، تەنھا ئەوە ماوہتە وە کە خۆدا لە زاتی خۆیدا زانایە، ئەبو ھوژەیل بۆ ئەم قسە ی خۆی کۆمەلێک ھاوشیوہ ی قسەکانی لای ئەھلی "تەوحید" دۆزیوہتە وە کە بەم شیوہ ی تەئویلیان بۆ ئەم ئایە تە پیرۆزە کردوہ کە خۆدا دەفەر مویت: ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لُوجَةَ اللَّهِ﴾ پێیان وایە کە "وجە اللہ" وەجھ ی خۆدا ھەر خودی خۆدا خۆیەتی، چونکە بە تالە ئەگەر بڵێی خۆدا وەجھ ی ھەو و بە شیکە لە خۆدا، یان "وجە" سیفەتێک بێت بۆ خۆدا و وە ک زاتی خۆدا قەدیما بێت، کەواتە ماوہتە وە بو تریت کە "وجە" ی خۆدا ی گورہ ھەر خودی خۆدا خۆیەتی، وە ک

^{۱۷} - الملل و النحل - ج ۱ - ۱۰۷.

دهوتریت "ئەمە پرووی راستەقینەیی مەسەلەكەیه" یان " ئەمە پرووی راستەقینەیی ئەم بۆچوونەیه " واتە ئەو "وجە" ھەر خودی خودا خۆیەتی. ھەرەك چۆن باس لەشتیك دەكریت دەلیی ئەمە پرووی مەسەلەكەیه، بە پێی ئەم پێوەرە بیئت ئەبو ھۆدەیل دەلی: زانستی خودا خودا خۆیەتی، ئەمەش ناكاتە ئەوەی كە خودا ببیئت بە زانست، ھەرەك چۆن بۆچوونەكەیی پیشووش مانای ئەو ناكەبەنیئت كە خودا تەنھا پروو "وجە" بیئت^{۱۸}.

• موعەممەری كۆپی عوبادی سەلمی و بۆچوونی سەبارەت بە سیفەتەكان:

ببینمان كە واصلی كۆپی عطاء ئینكاری سیفەتەكای خودایكرد و نەیسەلماند كە سیفەتی خودا بن، ئەمەش بۆ ئەوەی نەفی و نەری بونیکی كۆن "قدیم" لەگەڵ خودادا نەكریتە ھاوبەش، پاش ئەو ئەبو ھۆدەیلی عەللاف ھات و ئیسپاتی (علم و قدرە و حیا)ی بۆ خودا كرد، ھەر چەندە وتویەتی ئەم سیفەتە بەشێكن لە زاتی خودا، ئەمەش بۆ خودی ئەو حكیمەت و دانایەیی كە لەو سیفەتەدا ھەیه، تا چەند قەدیمیك لەگەڵ خودای گەورەدا دروست نەبی، پاش ئەویش موعەممەری كۆپی عوباد ھات و سیفەتەكانی ناونا "المعانی"، تا ئەوەی سیفەتیکی بۆ خودا سەلماند بۆ ئەوەی دوركەوتتەو لەوەی كە بلی چەند قەدیمیكمان ھەیه، چونكە سیفەت لای ئەم بوو بە "معنی". موعەممەر دەلیت: ھەموو "عرض"ك - دیوی دەرەوھە شتەكە كە دەبینرێ و ھەستی پێ دەكریت - لە شویندا جیگیربوو بۆچی جیگیربوو، لەبەر مانایەك جیگیربوو،

^{۱۸} - بڕوانە: الإنتصار - ل ۷۵، ۷۶، ھەرۆھا زەدی جار الل - المعتزلة - ل ۶۵، ۶۶.

ئەمەش بوو تە ھۆی ئو ھەى زنجىرە لە دواى زنجىرە دروست بىت، ديسانە ھە دەلى: "عرض" ھەکان لە ھەموو جۆرەکان کۆتاييان نايەت، بۆ نمونە جوڵە لە بەر خودى خۆى دژى جىگىرى نىيە، بە لگو لە بەر ئو مەعنايە يە کە بۆى دانراو، ھەروەھا جياوازى لە گەل ھاوشىو ھەدا لە بەر مەعنايە کە دانراو کە جياواز، يان دژايەتى دژ بۆ دژ لە بەر خودى دژايەت يە کە نىيە، بە لگو مانايە کە کە بۆى دانراو، ھەموو ئەمانە لای ئو بە مانايە^{۱۴۹}.

ئىنجا "خەياط" رافەى قسە کەى موعەممەر دەکات و دەلى: (موعەممە دوو تەنى جىگىرى داناو ئەمىيان بە دواى ئو ھەى دىکە ياندا دى، دواى ئو ھە يە کىکيان جولاو ھە و ئو ھەى دىکە يان نە جولاو، لای ئو ئە مە مانايە، بە دەر لە جوڵە کە مانايە کى تىدايە کە لە تە نە نە جولاو کە ھە يە، لە بەر ئو مانايە جولاو، خۆ ئە گەر لە بەر ماناکە نە بوايە کە بۆى دروستکراو کە جوڵە يە، ئە و کاتە جوڵە کە لە پىشتەر نە دەبوو لە نە جولانە کە، خۆ گەر ئە مە بپارىکى راست و دروست بىت، ئە و دە بىت مانايە کە ھە بىت کە پوویدا بۆ جوڵە کە کە لە پىتاو ئە و مانايە دا جوڵە لە يە کىکياندا بىجگە لە ھەى دىکە يان دروست بو بىت، ئە گەر نا ھە بوونى ئە و مانايە لە يە کىکياندا لە پىشتەر نە دەبوو لە ھەى تريان، ھەروەھا ئە گەر پرسىار لە بارە ھەى ئە و مانايە بکرىت بۆچى عىلەتى بوونى جووڵە لە يە کىکياندا ھە يە و لە ھەى دىکە ياندا نىيە؟ دەلى لە بەر مانايە کى تر: خۆ گەر لە بارە ھەى ئە و ماناي تر ھەو پرسىار بکرىت، ئە و کاتە وەلامى موعەممەر ھەمان وەلامى ئو ھەى پىشوو دە بىت^{۱۵۰}. جا ھەردوو تە نە کە "جولان و نە جولان" لە خودى خۆياندا جياواز نىن لە يە کتر، چونکە ھەردوو کيان لە بۆوى خودە ھە يە ک شتن، بە لام

^{۱۴۹} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۸۵.

^{۱۵۰} - الإنتصار ل ۵۵ - زەھدى جار اللہ - ل ۶۷، ۶۸.

جياوازن له وهى په يوه ندى به وانه وه هه يه له پړوى سيفه ته وه وهك جوړه و نه جوړه، نه جوړه و نه جولانه شتانيكى "عرضين" بايه خيكي نه وتويان نيبه، له راستيدا موعه ممر نه وهى به باشر زانيووه نه مانه ناو ليبينى مانا "معانى" نهك سيفات، چونكه نه و پيى وايه كه به مانه بلتيت سيفه له جهوهر و ناوه پړكى سيفه كه م ده كاته وه، هه روه ها نه گهر يه كيك له م سيفه تانه بسه لمينريټ، نه و كاته نه و گرنگيه ي ناميني،^{۱۰۱} بويه كاتيک موعه ممر ده لى خوداي گه وره هر بو خوى زانسته، نه مه له بهر مانايه، واته موعه ممر زاتي خوداي گه وره ي كردووه به تاقانه يه كي قه ديم، ويستويه تي بيسه لمينريټ كه سيفه ته كان يان كومه ليك ماناي نا سره كين يان نه و تا هيچ گرنگ نيبه، به لكو نه وهى كه گرنگه زاتي خوداي گه وره يه^{۱۰۲}.

• نه بو هاشمي جه بائي و هه لوپستي له مېر سيفه ته كانه وه:

نه بو هاشميش به هه مان ريگه ي "موعه ممرى كورى عوباد" دا پړشتووه، خوى رزگار كردووه له مه سه له ي سيفه ته كان، بويه هه ستا ناوى له سيفات نا "حال". كاتيک كه ده لئين خودا زانايه له سر زاتي خوى، واته خودا خاوه نى حاله تيكه، نه م حاله ته ش "زانست" ه كه بريتي يه له سيفه تيكي ديار له پشتي نه وهى كه نه م زانسته زاتيكي موجود و دياره^{۱۰۳}.

^{۱۰۱} - بېروانه - زهذي جار الله - المعتزلة - ۶۸ ل.

^{۱۰۲} - الأشعري - مقالات الإسلاميين و إختلاف المصلين - ۷۴ ل - تحقيق: محمد محيي الدين - مكتبة النهضة المصرية - ۱۹۵۰ م.

^{۱۰۳} - الملل و النحل - ج ۱ - ۹۵ ل.

ئەم حالەتەنە يان ئەم سيفەتەنە بە تاك تاك نايانناسين، بەلكو سيفەتەكە لە خودى زاتەكەو دەناسين، واتە: حالەتەكان خۆيان بە تەنھا نەبوونيان ھەيە و نە بوونيشن، نە ديارە و نە نادياريشە، بۆيە خۆيان بە تەنھا نا ناسرين، بەلكو لەگەل زاتی خودا دا دەناسرين^{۱۵۴}.

ئەبو ھاشم زياتر قسەكەى لەبارەى حالەو پوونتر دەكاتەو و دەلى: (عەقل ھەست بە جياوازييەكى زۆر پتويست دەكات لە نتيوان ناسيني شتەكان بەشپۆھەيەكى پەھا، وە لەگەل ناسيني شتەكان لەسەر سيفەتەكانيان، ئەوھى كە بە زانا ناسرا مەرج نيبە زانا بيت، بۆيە دەبينين بوونەوھەرەكان زۆرجار لە مەسەلەيەكدا ھاوبەشن و لە مەسەلەيەكى ديكەدا جياوازن، ئەم ھاوبەشى و جياوازييە ناگەرپتەوھە بۆ خودەكە، وە ناشگەرپتەوھە بۆ شتەكانى پشتمەوھى زاتەكە، ئەو كاتە پتويست دەكات كە وەك حالەت ناوژەد بكرپت، ئەوھى كە "زانا" زانا بيت ئەمە حالە كە برپتى يە لە سيفەتتەكە كە لە پشتمەوھەيە كە ھاوكات زاتيشە، واتە ئەو مانايەى كە لە سيفەت وھرىدەگرين ئەو مانا نيبە كە لە خودەكە يان زاتەكەو وھرى دەگرين، ھەرھەم ئەو مانايەى كە لە قودرەت وھرىدەگرين مەرج نيبە بە توانا بيت، ئەو مانايەش لە "حى" يەوھە وھرىدەگرين مەرج نيبە لە زاتى "حى" يەوھە وھرى بگرين^{۱۵۵}.

لە باسكردن و خستەپووى تيۆرەكەى ئەبو ھاشم لە مەسەلەى "أحوال" "حال" دا، ئەوھەمان بۆ پوون دەبيتەوھە كە تا ئاستىكى زۆر لەوھە دەچپت موعەممەر تەنھا ناوى سيفەتەكەى ناو ناپيت "معانى" ئەگەرنا ئەوھەندە جياوازي بەدى ناكەين، ھەرھەك موعەممەر سيفەتەكانى بە "معانى"

^{۱۵۴} - ھەمان سەرچاوە و لاپەرەى پيشوو.

^{۱۵۵} - ھەمان سەرچاوە و لاپەرەى پيشوو.

جیاوازن له وهی په یوه ندى به وانه وه هه یه له پړوی سیفه ته وه وهك جو له و نه جو له، نه جو له و نه جو لانه ش شتانیکى "عرضین" بایه خیکى نه وتویان نییه، له راستیدا موعه ممر نه وهی به باشتر زانیوه نه مانه ناو لیبنی مانا "معانی" نهك سیفات، چونکه نه و پتی وایه که به مانه بلئیت سیفه له جهوهر و ناوه پړکى سیفه ته که م ده کاته وه، هه روه ها نه گهر یه کیک له م سیفه تانه بسه لمینریت، نه و کاته نه و گرنگیه ی نامینى،^{۱۰۱} بویه کاتیک موعه ممر ده لی خودای گه وره هر بو خو ی زانسته، نه مه له بهر مانایه، واته موعه ممر زاتى خودای گه وره ی کردوه به تاقانه یه کی قه دیم، ویستویه تی بیسه لمینریت که سیفه ته کان یان کومه لیک مانای نا سه ره کین یان نه و تا هیچ گرنگ نییه، به لکو نه وهی که گرنگه زاتى خودای گه وره یه^{۱۰۲}.

• نه بو هاشمی جه بانى و هه لو پستی له مه پ سیفه ته کانه وه:

نه بو هاشمیش به هه مان ریگه ی "موعه ممرى کورى عوباد" دا پوشتوه، خو ی بزگار کردوه له مه سه له ی سیفه ته کان، بویه هه ستا ناوی له سیفات نا "حال". کاتیک که ده لئین خودا زانایه له سه ر زاتى خو ی، واته خودا خاوه نی حاله تی که، نه م حاله ته ش "زانست" ه که بریتى یه له سیفه تی کی دیار له پشتمى نه وهی که نه م زانسته زاتى کی موجود و دیاره^{۱۰۲}.

^{۱۰۱} - بېروانه - زهډي جار الله - المعتزلة - ۶۸ل.

^{۱۰۲} - الأشعري - مقالات الإسلاميين و إختلاف المصلين - ۷۴ل - تحقيق: محمد محيي الدين - مكتبة النهضة المصرية - ۱۹۵۰م.

^{۱۰۳} - الملل و النحل - ج۱ - ۹۵ل.

ئەم حالەتەنە يان ئەم سيفەتەنە بە تاك تاك نايانناسين، بەلكو سيفەتەكە لە خودى زاتەكەو دەناسين، واتە: حالەتەكان خۆيان بە تەنھا نەبوونيان ھەيە و نە بوونيشن، نە ديارە و نە نادياريشە، بۆيە خۆيان بە تەنھا نا ناسرين، بەلكو لەگەڵ زاتى خودا دا دەناسرين^{۱۰۴}.

ئەبو ھاشم زياتر قسەكەى لەبارەى حالەو پوونتر دەكاتەو و دەلى: (عەقل ھەست بە جياوازيەكى زۆر پڤويست دەكات لە نڤوان ناسينى شتەكان بەشڤوھەيەكى پەھا، وە لەگەڵ ناسينى شتەكان لەسەر سيفەتەكانيان، ئەوھى كە بە زانا ناسرا مەرج نڤيە زانا بڤت، بۆيە دەبينن بوونەوھەرەكان زۆرجار لە مەسەلەيەكدا ھاوبەشن و لە مەسەلەيەكى ديكەدا جياوازن، ئەم ھاوبەشى و جياوازيە ناگەرڤتەو بۆ خودەكە، وە ناشگەرڤتەو بۆ شتەكانى پشتهوھى زاتەكە، ئەو كاتە پڤويست دەكات كە وەك حالەت ناوزەد بكرڤت، ئەوھى كە "زانا" زانا بڤت ئەمە حالە كە برڤتى يە لە سيفەتڤكە كە لە پشتى ئەوھەيە كە ھاوكات زاتيشە، واتە ئەو مانايەى كە لە سيفەت وھريدەگرين ئەو مانا نڤيە كە لە خودەكە يان زاتەكەو وھرى دەگرين، ھەرھەا ئەو مانايەى كە لە قودرەت وھريدەگرين مەرج نڤيە بە توانا بڤت، ئەو مانايەش لە "حى" يەوھ وھريدەگرين مەرج نڤيە لە زاتى "حى" يەوھ وھرى بگرين^{۱۰۵}.

لە باسكردن و خستنه پووى تيۆرەكەى ئەبو ھاشم لە مەسەلەى "أحوال" "حال" دا، ئەوھمان بۆ پوون دەبڤتەوھە كە تا ئاستىكى زۆر لەوھ دەچڤت موعەمەر تەنھا ناوى سيفەتەكەى ناو نايڤت "معانى" ئەگەرنا ئەوھندە جياوازي بەدى ناكەين، ھەرھەك موعەمەر سيفەتەكانى بە "معانى"

^{۱۰۴} - ھەمان سەرچاوە و لاپەرەى پڤشوو.

^{۱۰۵} - ھەمان سەرچاوە و لاپەرەى پڤشوو.

لیکدایه وه، بۆ ئه وهی له نرخ و به هایان که مکاته وه، ئه بو هاشمیش هاتوه هه مان پێبازی موعمه ری گرته بهر، جا سیفه ته کان یان حاله کان هه یچ به هایه کیان نییه مه گه ر کاتی که په یوه ست بن به زاتی په روه ردا گاره وه، که واته خۆیان به ته نها ناتوانن ده رکه ون، چونکه نرخه که ی له به های زاته وه هه لقولوه که په یوه سته به وه وه، بۆیه ده بینین شت بوونی له م حاله تانه دا نه فیکردوه، بۆ ئه وهی قولبوونه وه له جه وه ره بوونیاندا که مکاته وه، وتویه تی نه بوونیان هه یه نه بوونیشیان نییه، له م قسه شدا هه یچ دژ به کیکی تیدا نییه، خۆ گه ر بیوتایه بوونیان هه یه، ئه وه ده یسه لماند شتیکن، هه روه ها سه باره ت به حاله ته که ش ئه گه ر بیوتایه نییه، ئه و کاته ده یسه لماند که ئه ویش شتیکه، ئه و کاته ئه بو هاشمیش ده یووت نه بوو شتیکه.

● په پیره و و میتۆدی موعته زیله له ناسینی سیفه ته کاندای:

بینیمان که په پیره و و پرۆگرامی موعته زیله له مه سه له ی سیفه ته کاندای له سه ر پاککرا گرتنی خودای گه وره و سه لماندنێ که مائی یه کتاپه رستی پاره ستاوه، به لام با بزانی ئه و پێگایه کامه ی که موعته زیله گرتویه تیه بهر بۆ ئه وهی بگات به ناسینی سیفه ته کانی خودا.

سه ره تا ده بیته سه رنج له هه موو ئه و شتانه به دین که ئه وه تان به ده ور و پشتماندا، له بی گیان و گیانه وه ر. و مرۆف، ده بینین هه موویان ده توانن قسه بکه ن و توانای ده رپڕینیان هه یه، "جا حظ" ده لیت: (هه موو ئه وهی که به به لگه ده هینریتته وه ده بیته به به لگه، به لام هه موو به لگه یه ک نابیت به به لگه بۆ هینراوه، هه موو گیانه وه ر و بیکیانیک به ده ر له مرۆف به شداری ده کات له بوونی خۆی، ئه وه ش ناوده بریت به ده ربهری خۆی... ته نه لاله بیده نگه کان له پووی

زمانی حاله وه گویان، چونکه کومه لیک پیکسازی و دانایی نۆد جیاوازیان تیدایه بۆ که سیک که لییان وردبیته وه و لیکۆلینه وه یان له سه بکات، ههروه ها دهبنه گویا و زمان حال بۆ که سیک بیهویت بیانیهینتته گۆ، ههروه که چۆن لاواز و زهرد هه لگه پراوه کان ده بینیت ده زانیت که بارودرخیان خراپ و ناجیگیره... له زاری "فهضلی کوپی عیسا" وه هاتوه ده لیت: (له زهوی بپرسه و بلێ کێ پوو یاره کانتی ته قاندوه، کێ درهخته کانی تۆی ناشتوه و کێ به رو بوومه کانی تۆی چنیه ته وه، خۆ گر به قسه وه لاهی نه دایته وه، ئه وه به زمانی حال وه لامت ده داته وه^{۱۵۶}). ئه ی له پاش سه یرکردنی ته نه کان و پووداوه نوێکان چی پوودهدات؟ قازی عه بدولجه بار وه لامان ده داته وه و ده لیت: (... پێویسته مرۆڤ سه یری ئه م پووداوه نوێیانه بکات له ته نه کان و غه یری ته نه کاند، ئه و کاته ده بینیت که ده کرایت گۆرانکاریان به سه ردا بیت، پاشان بزانییت کامیان نوێیه ئینجا سه یری دروستبوونه که شی بکات، ئه و جا ده گاته ئه و پاستیه ی که خۆیان به ده یهنراون، ئینجا سه یری وه ده یهاته که شیان بکات، ئه و کاته مرۆڤ ئه و زانسته ی بۆ دروست ده بیت که ئه مانه وه ده یهنه ریکیان هه یه به پیتی ئه و پوانینه ی که سه یری ده کات، ئه مه ش به که م زانسته که مرۆڤ له رینگه یه وه خودای پی ده ناسی، هه لبه ته به پیتی ئه و رینگه یه ی که ئه بو هوده یل دایناوه^{۱۵۷}).

دوای ئه وه ی له رینگه ی زانسته وه خودای گه وه ده ناسیت و سه یری دروستی ئه و زانسته ده کات له پیتی ناسینی خودا وه، ئه و کاته ده زانییت که خودا به توانایه، وه له پاستییتی کرداره کانی خوداشه وه ده زانییت که خودا زانایه، وه

^{۱۵۶} - الجاحظ - الحيوان - ج ۱ - ۵، تحقیق: عبد السلام هارون - ط ۲ - القاهرة - ۱۹۶۵م.

^{۱۵۷} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۱۵.

له پښتو ژانست و هیزه که شیه وه ده زانیت که زیندووه، له م باره وه قازی
 عه بدولجه بار ده لئی: (پاش نه وه سهیری پاستیتی کرداره که ده کات، نه و کاته
 مروؤ له پښتو ژانسته که یه وه بوی دهرده که ویت که خدا به توانایه، پاشان
 سهیری پاستیتی کرداره که ده کات به پئی توکمه یی و پښتو سازی، نه و کاته مروؤ
 بوی دهرده که ویت که خدا زانایه، نه و جا که زانی خدا به توانا و زانایه، نه و
 کاته ده گات به و ژانسته ی که خدا زیندووه و هیچ که مووکوپیه کی نییه، هر
 له پښتو ژانسته وه ده زانیت که خدا بیسه ر و بینایه، جا کاتیک که زانی بیسه ر
 و بینایه، بوی دهرده که ویت که خدا هیه، پاشان سهیری نه و شتانه ده کات
 که خدا به دپهینان، ده گات نه و دهر نه نجامه ی که کو تاییان دیت و ده گه نه وه
 به خدا و پاش نه و کو تایی نایه ت، نه و کاته له پښتو ژانسته وه بوی
 دهرده که ویت که خدا قه دیمه ^{۱۰۸}). به م شتیه ژانستی و نه و قلیه جوانه مروؤ
 خدا و سیفته کانی خدا دهناسی که شیاوی شکو و گه وره یی خدا بیت،
 نه گه ر چی نه م سیفته تانه - وه ک موعته زیله کان پتییان وایه - له گه ل خدا دا
 قه دیم نین، چونکه لای نه وان جگه له خدا هیچ شتیک قه دیم نییه.

له وه ی که رابورد بومان پوون ده بیته وه که په پره و و پرؤگرامی موعته زیله
 له مه سه له ی سیفاتدا دهر ژیته ناو نه فی هر قسه یه ک که ئیسپاتی هر قه دیمیک
 بکات جگه له خودای گه وره، بویه په خنه له بؤچوونی سه له ف ده گرن که
 ده لئین سیفاتی خدا قه دیمه و شتانیکی زیاده ن له زاتی خدا، چونکه - به
 بؤچوونی موعته زیله - نه مه ده بیته هو ی فره قه دیمی، نه مه ش نه وه یه که
 موعته زیله هه ولیداره لئی دوورکه ویته وه.

^{۱۰۸} - هه مان سرچاوه و لاپه رهی پتیشوو.

بۆیه پیمان باشه ئه م ئه ندازه له مه سه له ی سیفات و هه لۆیستی موعته زیله له باره ی سیفه ته کانه وه بوه ستین، زۆر نه چینه ناو هه ندی مه سه له ی ناسه ره کیه وه، ئه مه ش به پشت به ستن به رپسا گشتیه کان له م مه سه له یه دا، ئیستا ده چینه سه ر مه سه له یه کی دیکه له مه سه له کانی یه کتا په رستی لای موعته زیله کان که مه سه له ی خه لقی قورئانه.

مه سه له ی دووه م:- خه لقی قورئان:

ئوه مان باسکرد که یه که م که س له باره ی خه لقی قورئانه وه قسه ی کرد "جه عدی کوپی دره م"^{۱۰۹} بو، پاشان جه می کوپی سه فوان هات و ئه م قسه یه ی له جه عده وه وه رگرت، دواتر له سه ر ده ستی "واصل" و هاوه لانی ئه م قسه یه بلا بوویه وه. جا پیش ئه وه ی پاو بوچوونی موعته زیله سه باره ت به خه لقی قورئان بخه ینه روو، وا باشه سه ره تا هه لۆیستی سه له ف له باره ی قورئانه وه بخه ینه روو بۆ ئه وه ی زیاتر بابه ته که به سوود بیّت.

• هه لۆیستی سه له ف سه باره ت به خه لقی قورئان:

هیچ شتی کمان له سه له فه وه بۆ نه هاتوه که باس له م مه سه له یه بکات، به لام کاتیک سه رنج له بۆچوونی هاوه لان و کتیه کانی ته فسیر ده ده ین، ده بینین ته نها ئه وه یان وتوه که قورئان که لامی خودایه، نه یان وتوه که قورئان مه مخلوقه یان مه مخلوق نییه، به لام ئه وانیه که پشتیوانی له مه زه به یی

^{۱۰۹} - پروانه سه رچاوه ی پیشوو، په راویزی ۵۴.

سه لاف ده‌کهن ته‌نھا به‌وه نه‌وه‌ستان که بلّین قورئان که لامی خودایه، به‌لکو
بۆ دژایه‌تیکردنی موعته‌زیله و تیان: قورئان نه مه‌خلوقه وه نه مه‌خلوقیش نییه.

• هه‌لوێستی موعته‌زیله:

بینیمان که موعته‌زیله به ئاشکرا ئینکاری بۆچوونی سه‌له‌فیان کردوه
له‌وه‌دا که سیفاتی خودا قه‌دیم و نه‌زه‌لی بن، به‌لکو وتویانه ئه‌م سیفه‌تانه بۆ
خۆیان زاتن و له پشته‌وه‌ی زاتی خوداوه‌ن، چونکه گهر بلّی سیفاتی خودا
قه‌دیمه ئه‌مه ده‌بیته هۆی فره قه‌دیمی، نه‌وه‌شمان زانی که عه‌للاف کاتیک
سیفه‌تی "علم و قدره و حیاة" ی بۆ خودا سه‌لاماند، نه‌یووت زاتی خودا نین،
به‌لکو مه‌به‌ستی پێی نه‌وه‌بوو که ئه‌م سیفه‌تانه هه‌ر خودی زاتی خودان، به‌لام
ناکریت ئه‌م رێسایه به‌سه‌ر سیفه‌تی که‌لامدا جیبه‌جی بکریت، چونکه دروست
نییه بلّیت که لامی خودا هه‌ر زاتی خودا خۆیه‌تی، چونکه حه‌قیقه‌تی که لام لای
موعته‌زیله بریتی یه له کۆمه‌له ده‌نگیکی پچر پچر و کۆمه‌له پیتیکی ریکخراو،
بۆیه مه‌حاله به ئه‌قلیکی ساده که لام هه‌بیته و ده‌نگه‌کانیشی پچر پچر بیته،
ئه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تی که‌لامه لای موعته‌زیله‌کان^{۱۶۰}.

موعته‌زیله‌کان له‌باره‌ی که‌لامی خوداوه‌ه پای جیاوازیان هه‌یه، ئایا که‌لام
"ته‌نه" یان "عرض"^{۱۶۱}؟ هه‌ندیکیان وتویانه که‌لام ته‌نه، به‌لام ئه‌بو هه‌زه‌یل
پێی وایه که که‌لام "عرض" ه، چونکه له‌یه‌که‌کاتدا له چه‌ندین شویندا که‌لام
بوونی هه‌یه، هه‌رچی "نه‌ظام" و هاره‌له‌کانیشیه‌تی ئه‌وا پێیان وایه که‌لامی

^{۱۶۰} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۹۲. القاضي عبد الجبار - المغني - به‌شی حه‌وته‌م -

خلق القرآن - ل ۲۱ - تحقیق - إبراهيم الإبياري - ۱۹۶۱ م.

^{۱۶۱} - "عرض" به هه‌موو شتیک ده‌وتریت که هه‌ستی پێده‌کریت و ده‌بینریت. "وه‌رگێر"

مه مخلوقات "عرض"ه، چونکه تنها جوڻه به لای ئه وانوهه شتیکی "عرض"یه^{۱۶۲}. به لام کهلامی خودای گوره تنه، ئه وهی که مرؤف ده یخوینیته وه ئه وه جوڻه یه، واته: "عرض"یه، که واته ئه وه قورئان نیبه که ئیمه ده یخوینینه وه به لگو شتیکی "عرض"یه داها ته یه، چونکه ناکریت قورئان له یه ککاتدا له دوو شویندا ببیت^{۱۶۳}. جا له بهر ئه وهی قورئان کهلامی خودایه، ئه و کاته ده بیت یان تن بیت یان "عرض"، به م پییه که لام جگه له مه مخلوق هیچی دیکه نیبه. موعته زیله نکۆلی ئه وه ناکه ن که خودا قسه ده کات، چونکه قسه که ر لای ئه وان کرداری قسه کردنه، نه ک که سه که قسه ی کردبیت، به لام ئه ی خودا چۆن قورئانی دروست کردوه؟ ناکریت خودا له زاتی خویدا کهلامی وه دی هینابیت، چونکه ئه گه ر خودا قسه بکات، ئه وه له زاتی خودادا دهنگی دروست کردوه. لای موعته زیله که لام دهنگه. جا یان تنه یان "عرض"ه ئه گه ر وابوو ئه و کاته زاتی خودا ده بیته شوینی شته تازه کان که ئه مهش مه حاله. مه روه ها ناکریت خودا له غیری شوینیکدا دروستی کردبیت، چونکه تن یان "عرض" پیوستی به شوینیک هیه که تیدا بهرجهسته ببیت^{۱۶۴}. بویه هندی له موعته زیله کان ده لئن خودا قورئانی له "لوح المحفوظ"دا دروست کردوه، ناکریت بگویریته وه، چونکه مه حاله له یه ککاتدا شتیکی له دوو شویندا بوونی هه بیت،

---

^{۱۶۲} - "نه نظام" پتی وایه هه موو کرداری بهنده کان جوڻه یه، نه جولانیش جوڻه ی متمانه بوونه، زانست و ویسته کانیش جوڻه ی ناخه، مه بهستی به م جوڻه یه جوڻه ی گواسته وه نیبه، به لگو جوڻه لای ئه و بنه مای هه ر گۆرانیکیکه، سه ره تای هه ر گۆرانیکیکی بریتی یه له جوڻه. به روانه - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۷۴.

^{۱۶۳} - الأشعري - مقالات الإسلامیین - ج ۱ - ل ۲۴۵، ۲۴۶، زهدی جار الله - المعتزله - ل ۷۷.

^{۱۶۴} - زهدی جار الله - هه مان سه رچاوه و لاپه ره.

ئەوێ کە دەیخوینینەوێ تەنھا گێڕانەوێ ئەو نوسراوێیە کە یەکەمجار لە "لوح المحفوظ" دا هەبوو^{١٦٥}.

بۆ سەلماندنی خەلقى قورئان موعتەزێلە تەنھا پشتی بە بەلگەئێ ئەقلئێ نە بەستوو، بەلکەر لە هەمانکاتدا پشتی بە بەلگەئێ نەقلئێش بەستوو، خودای گەرە لە پەيامەکەیدا دەفرمویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾^{١٦٦}. واتە: (بێگومان ئێمە کردمان بە خویندەنەوێیەکی شیوێ زمانی عەرەبئێ). خودای وای لیکردوو کە قورئان بە زمانی عەرەبئێ بخوینرێتەو، لەبەر ئەوێ قورئان گۆڕانی بەسەردا هاتوو کەواتە مەخلوقە، چونکە "مجعل" لای موعتەزێلە بە مانای "مخلوق" لیکدەدرێتەو، هەرەو هەا دەفرمویت: ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرِ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٌ﴾^{١٦٧}. واتە: (ئەوانە هەر بەشیکئێ نوئێ و تازەئێ قورئانئێان لەلایەن خودای بەخشندەوێ بۆ بێت...). جا وشەئێ "ذکر" - واتە قورئان - "محدث" ئیش واتە مەخلوق. لە ئایەتیکئێ دیکەدا خودا دەفرمویت: ﴿الَّذِي كَتَبَ أَحْكَامَ آيَاتِهِ ثُمَّ فَضَّلَتْ مِّنْ لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾^{١٦٨}. واتە: (ئەم جۆرە پیتانەش هەر لەو پیتانەن کە ئەم قورئانەئێان لئێ بێکھاتوو، - ئەم پەيامە کە لەلایەن خوداوە نیراوە - کتیبیکە گشت ئایەتەکانئێ رێک و پێکن دەستکاری ناکرین، پاشان هەر لەلایەن خودایەکی کار دروستئێ ناگادارەوێ بە جوانئێ حەلالئێ و حەرەمەکانئێ شیکراونەتەو). لای موعتەزێلە "محکم کتابە و مفصلە" واتە دروستکەر و وەدیپنەرئێ قورئان^{١٦٩}.

^{١٦٥} - الملل و النحل - ج١ - ل٨٧.

^{١٦٦} - سورەتئێ - الزخرف - ئایەتئێ ٣.

^{١٦٧} - سورەتئێ - الشعراء - ئایەتئێ ٥.

^{١٦٨} - سورەتئێ - هود - ئایەتئێ ١.

^{١٦٩} - بېوانە: السیوطئێ - تاریخ الخلفاء - ل٣٦٧.

هۆكاری سه ره كی موعته زیله له مه سه له ی خه لقی قورئاندا به رگریکردن بوو له به كتایی و تاقانه یی خودا، نه گهر قورئان مه خلوق نه بیئت كه واته قه دیمه، نه و كاته له گه ل خودای گه ورده دا ده بیته هاوبه ش له قه دیمه تدا، بۆیه ده بینین كه خه لیفه مه ئمون - كه له سه ر مه زه به یی موعته زیله بوو - له و نامه یدا ده لئى كه ناردی بۆ والیه كه ی له عیراق (ئاگاداره به كه زۆریه ی زۆری ژیر ده سه ته كانت ... له گه ل خودای گه ورده دا قورئانیشیان كردووه ته هاوبه ش، وایاندانه وه كه قورئان قه دیمه و خودا خه لقی نه كردووه و وه دی نه هیناوه ..^{۱۷۰}). له لایه كی تره وه موعته زیله له وه ترساوه كه قورئان له دلی موسلماناندا كه - ده لئین قورئان قه دیمه - هه مان نه و پێگه ی مه سیحی هه بیئت لای گاواره كان كه به وایان وابوووه "كلمة الله" قه دیمه و مه سیحیش به شیكه له خودا^{۱۷۱}. بۆیه له مه سه له ی خه لقی قورئاندا موعته زیله كان هه مان نه و په یزه و پرۆگرامه یان گرته به ر كه له مه سه له ی سیفاتدا گرتبوویانه به ر، پشت به خودا له به شی چواره می نه م كتیبه دا، له په هه ندی سیاسیه وه باس له مه سه له ی میحنه تی خه لقی قورئان ده كه یین و هه موو ئاریشه كان له و پوه وه ده خه ینه پوو.

● مه سه له ی سیهه م :- بینینی خودا:

له قورئانی پیرۆزدا كۆمه لئیک ئایه ت ها تووه كه بینینی خودا ده سه لمینئى و كۆمه لئیک ئایه تیش هه یه كه نه فی بینینی خودای گه وره ده كات، به كئیک له و ئایه تانه ی كه بینینی خودا ده سه لمینئى، نه م ئایه ته پیرۆزه یه كه خودا

^{۱۷۰} - هه مان سه رچاوه و لاپه ره.

^{۱۷۱} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۳۰۲.

دهفهرمویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿١٧٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿١٧٣﴾﴾. واته: (له پوژی قیامه تدا پوومهت و پووخسار گه لی گه شاهه و پاراو و پرشنگذاره و خوئی و شادیان لی ده بینری و بو پوره دگاری خوین ده پوانن). به کیک له و نایه تانهش که نه فی بینی خودا ده کات نه م نایه ته پیروزه به که خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٧٣﴾﴾. واته: (هیچ چاوئیک ده رکی ناکا و بوئی نابینری، له کاتیکدا نه و هه موو چاوه کان ده رک ده کا و ده بینری و به وردیش ناگای له هه موو شتیکه، ته نها نه ویشه کار ناسک و وردبین و ناگادار به هه موو شتیک). لیروهه پای جباواز له نیوان په پیره وانی سه لف له لایه ک، وه له نیوان موغه زیله شدا له لایه کی تره وه دروست بوو، جا سه رته هه لوئیستی سه لف سه بارهت به بینینی خودا ده خهینه پوو، نه و جا هه لوئیستی نه هلی عدل و ته وحید - موغه زیله - ش له و باره وه ده خهینه پوو.

● هه لوئیستی پیشین - سه لف - سه بارهت به بینینی خودای
گه وره:

زۆربه ی زانایانی سه لف پتیمان وایه خودای گه وره له دنیا دا نابینری، به به لگه ی نه م نایه ته پیروزه که خودا ده فهرمویت: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٧٣﴾﴾. به لام له پوژی دوا پیدا ده بینری به

١٧٢ - سوره تی - القیامة - نایه تی ٢٢، ٢٣.

١٧٣ - سوره تی - الأنعام - نایه تی ١٠٣.

به لگه‌ی نهم دوو نایه‌ته که خودا ده‌فرمویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿١٧٤﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿١٧٥﴾﴾. ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿١٧٦﴾﴾. واته: (ناگادارین! به‌راستی نه‌وانه له‌و پوژده‌دا له‌ دیتنی خوداوه‌ندیان مه‌حجوبین و نایبینن). ئین که‌ئیر له‌ تفسیری نهم نایه‌ته‌دا پشتگیری له‌ مه‌زه‌بی سه‌له‌ف ده‌کات و ده‌لی: (له‌پوژی دواپیدا بی‌باوه‌پان له‌ بینینی خودا بی‌به‌ش ده‌بن، ئیمام‌عه‌بدوللای شافیعی ده‌لی: نهم نایه‌ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ برواداران له‌ پوژی دواپیدا خودا ده‌بینن، نه‌وه‌ی که‌ ئیمامی شافیعی وتی له‌بارهی نهم نایه‌ته‌وه... به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی له‌پوژی دواپیدا خودای گه‌وره‌ به‌چاو ده‌بینریت...^{١٧٥}). که‌واته‌ له‌مه‌وه‌ نه‌وه‌مان بۆ پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ نه‌هلی سه‌له‌ف ده‌لین خودا له‌ پوژی دواپیدا ده‌بینریت، به‌لام‌ نه‌ف بینینی خودایان کردوه‌ له‌ دونیادا.

• هه‌لوپستی موعته‌زیله‌ سه‌باره‌ت به‌ بینینی خودا:

گومانی تیدا نییه‌ که‌ موعته‌زیله‌ نکۆلی بینینی خودا ده‌که‌ن به‌ چاو چ له‌ دونیادا وه‌ چ له‌ پوژی دواپیشدا، نهم نکۆلیکردنه‌ش له‌پیتناو نه‌وه‌دایه‌ تا خودا به‌ یه‌کێک له‌ دروستکراوه‌کانی هاوشپوه‌ پینه‌کریت، چونکه‌ بینین پپوست به‌ تن یان ئاراسته‌یه‌ک ده‌کات تا لیتی پروانی - ده‌ی خوداش تن یان ئاراسته‌یه‌کی نییه‌ تا لیتی پروانریت - بۆیه‌ موعته‌زیله‌ نکۆلی هه‌موو نه‌وانه‌ی کرد که‌ بدریته‌ پال خودای گه‌وره‌، ئیتر لیره‌وه‌ هاتن ته‌ئویلی هه‌موو نه‌

^{١٧٤} - سوره‌تی - المطففین - نایه‌تی ١٥.

^{١٧٥} - ابن‌کثیر - تفسیر القرآن‌العظیم - ج٤ - ل٤٨٧ - دار‌الحديث - القاهرة - ١٤١٥ک - ١٩٩٤م.

ثایه تانه یان کرد که لیکچوو یان هاوشیوه بۆ خودا دروست دهکات، ئه وه بوو نکۆلی ئه وه یان کرد که خودا " پوو یان چاو یان دهستی هه بیته"، بۆ ئه م مه بهسته ش هاتن دهستیان به واتای هیز لیکدایه وه، چاویش به واتای زانست و "وجه" یان پوو ی خوداشیان هه ر به خودی خودا زانیوه، چونکه به تاله ئه گه ر بلیتی خودا وه جهی هه یه و به شیکه له خودا، یان "وجه" سیفه تیک بیته بۆ خودا و وهک زاتی خودا قه دیم بیته، که واته ماوه ته وه بوتریته که "وجه" ی خودا یان پوو ی خودای گه وره هه ر وهک ده وتریته "ئه مه پوو ی راسته قینه یه ی مه سه له که یه" ^{۱۷۶} .

موعته زیله به مهش نه وه ستان هاتن ته ئویلی "کورسی" یان له م ثایه ته پیروژه دا کرد که خودای گه وره ده فه رمویته: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾. ^{۱۷۷} "کورسی" یان به زانست لیکداوه ته وه، واته لای ئه وان ئه م ثایه ته به م شیوه یه ته فسیر ده کریته (زانستی خودا ته واوی ئاسمانه کان و زهوی داگرتوه)، چونکه گه ر به "کورسی" لیکمان دایه وه ئه و کاته له سه ریشی داده نیشیته، ئه مهش ئه وه ده گه یه نیته جهسته یه کی دیاریکراومان بۆ خودا داناوه. ^{۱۷۸} له سه ر ئه م په پیره و پرۆگرامه موعته زیله به رده وام نکۆلی ئه وه یان کردوه که خودای گه وره به چاو ببینریته چ له دنیا و چ له دواپۆژدا. گه رچی موعته زیله نکۆلی ببینی خودای گه وره یان کرد که به چاو ببینریته،

^{۱۷۶} - الإنتصار - ل ۷۰.

^{۱۷۷} - سورتهی - البقرة - ثایه تی ۲۵۵.

^{۱۷۸} - الأشعري - مقالات الإسلاميين - ج ۱ - ل ۱۵۷.

به لام زۆری موعتهزله كان پټيان وايه كه: خودا به دلّ ده بېنرئ و ههستی پټده كرئت.^{١٧٩}

به كئك له به لگه ئه قله كانی موعتهزله ئه وه به ده لئین هر شتئك له پټی ههسته وه ری چاوه وه بېنرئت، ئه وه ده بئت له گۆشه به كه وه بېنرئت، ئه گه ر نا نابنرئ، له راستیدا لای موعتهزله ئه وه سه لمئراوه كه خودای گه وه نابنرئ. ئه وه تا ده لئین خودای گه وه نابنرئ چونكه بېنرئ خودا شتئكی مه حاله، نهك له بهر ئه وه ی بېنرئ قه ده غه كراوه، ئه گه ر دروست بووايه خودا بېنرئت، ئه وه ده بوو ئئستا ش بمانبنايه، جا له بهر ئه وه ی خودا نابنرئ ئئر ئه وه ئاشكرايه كه ئئمه ئئستا خودا نابنرئ.^{١٨٠}

هه رچى ئه شعریه كانی شه به پټچه وانه ی موعتهزله كانه وه پټيان وايه كه خودای گه وه له پۆژی دوا بیدا ده بېنرئ، به لگه شیان بۆ ئه مه به لگه ی بوونه،^{١٨١} ئئمه خودی شته كه و دیوی دهره وه ی شته كه ده بېنرئ، بۆیه هه ر شتئك بوونی هه بوو ده بېنرئ، جا خودی شته كه و دیوی دهره وه ی شته كه له پووی سروشته وه هه ردووكیان له به كتر جیاوازن، بۆیه ده بئت له ئئواناندا عیله تئكی هاویه ش هه بئت كه هه ر به ك له و دوو ناویراوه ی له سه ر بونیا دنرا بئت، ئه و جا خودی شته كه و دیوی دهره وه ی شته كه كه برئتی به له "وجود" و "حدوث"، "حدوث" یش نابئت وهك ئه وی دئكه و ابئت كه له پټئاویدا ده بېنرئ، چونكه "حدوث" برئتی به له و شته ی كه له نه بوونه وه دئته بوون، كه واته نه بوون

^{١٧٩} - هه مان سه رچاوه - ل ٢١٨.

^{١٨٠} - بړوانه - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ٢٨٤ ...

^{١٨١} - ئه شعریه كانی پټيان وايه: كاتئك خودا بوونی هه بئت، كه واته خودا ده بېنرئت. - وه رگئز

به شَيْك نبيّه له عيلت، خودای گه ورهش بۆيه دروسته بيبيرئى له بهر ئه وهى بوونى هه يه. ^{١٨٢} يه كَيْك لهو به لگه نه قَلْيَانَهى كه موعته زيله پشتى پئنده به ستن ئه م ئايه ته پيرۆزه يه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ﴾. ^{١٨٢} واته: (ههچ چاويك دهركى ناكاو بۆى ناببيرئى، له كاتيكدا ئه وهه موو چاوه كان دهرك دهكا و ده بيبئى و به ورديش ئاگاي له هه موو شتيكه). زه مه خشه رى له ته فسيري ئه م ئايه ته دا ده لئيت: (بينين بۆ خوداي گه وره نه شياوه، چونكه دهركى پئناكرئى و له زاتى خۆيدا ناببيرئى، بينين په يوه سه ته به وهى كه له گوشه يه كه وه بيئت يان جه سه ته بيئت بۆيه ناكريت خودا بيبيرئيت..). ^{١٨٤}

موعته زيله ئه م ئايه ته له پريزه ندى ئايه ته "مُحْكَم" هكاندا داده نئين، هه موو ئه وه ئايه تانه ش كه له باره ي بينينى خودا وه هاتوون له پريزه ندى ئه وه ئايه تانه دان كه "مُتَشَابِه" ن، جا كاتيك ئايه تى "مُحْكَم" سه ره كى بوو كه واته ئايه تى "مُتَشَابِه" نا سه ره كيه و ده بيئت له كاتى رافه كردنى ئايه ته كه دا بيگيرينه وه بۆ ئايه ته سه ره كيه كه، چونكه ئايه تى "مُتَشَابِه" ده بيئت بيگيرئيه وه بۆ ئايه تى "مُحْكَم"، قازى عه بدولجه بار ده لئيت: (ئايه تى "مُحْكَم" ده بيئت به بنه ما بۆ به لگه هينانه وه، ئه وه ئايه ته "مُحْكَم" ه ناسه لميئرئى ده بيئت ئايه ته "مُتَشَابِه" ه كه بيگيرئيه وه بۆ لاي ئه وه، بۆ ئه وهى به هۆى ئايه ته "مُحْكَم

^{١٨٢} - بروهانه - الأشعري - الإبانة في أصول الديانة - ل ١٧ و دواى ئه وه - مطبعة الجمل المصرية - ١٣٤٨ ك.

^{١٨٣} - سوره تى - الأنعام - ئايه تى ١٠٣.

^{١٨٤} - الزمخشري - تفسير الكشاف - ج ٢ - ل ٥٣.

"ه كه وه ئايه ته "مُتَشَابِه" ه كه مان بۆ پۆشن ببيته وه...^{۱۸۵} نه وه بوو بينيمان كه چۆن سه له ف ئه م ئايه ته يان وهك به لگه ده هينايه وه به وهى كه خودا ته نها له دونيادا نابيينى، ئين كه ئيريش له ته فسيره كه يدا باس دهكات كه خاتوو عائيشه (خوداى لى پازى بيت) نه م ئايه ته وهك به لگه ده هينايه وه بۆ سه لماندنى بينينى خودا له پۆڙى دواييدا، به لام نكۆلى دهكات له وهى كه له دونيادا ببييرت...^{۱۸۶}

ههروهها موعتهزيله پشت به م ئايه ته ده به ستيت كه خودا ده فه رمويت:
﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِنِي وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنُنِي فَلَمَّا تَخَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾﴾.^{۱۸۷} واته: (كاتيك كه موسا هات بۆ شوينى مونا جاته كه له گه لمان و پهروه ردگارى كه وته قسه و گفتوگو له گه لى و گوئى له دهنگيبوو، موسا به په رۆشيه وه وتى: پهروه ردگارم! خۆتم پى نيشان بده، زۆر ئاره زومه بتبينم، خودا فه رموى: موسا! هه رگيز له م دونيا يه دا تۆ ناتوانى بمبينى، - چونكه بونيهى ئاده ميزادى ئيستاي نه م دونيا يه، تواناي بينينى خوداى نيبه - به لام له م كپوه بپوانه، من خۆمى پى نيشان ده ده م، جا گه ر - نه و كه بونيهى له تۆ پته وتره - له جى خۆى ما يه وه، نه بزوت، نه وسا تۆش

^{۱۸۵} - بپوانه - القاضي عبد الجبار - المغنى - ج ۱۲ - النظر و المعارف - ل ۷ - تحقيق: د. إبراهيم مدكور - ۱۹۶۲ م.

^{۱۸۶} - تفسير ابن كثير - ج ۲ - ل ۱۵۴.

^{۱۸۷} - سوره تى - الأعراف - ئايه تى ۱۴۳.

دهتوانی بمبینی، ئەگەر نا هەرگیز نامبینی، جا هەر که پەرودەردگاری بۆ کێوه که خۆی دەرخواست، بە جاری کێوه کهی پووناککردهوه و ههپروون ههپروونی کرد و موساش بیهۆشکوت و بوورایهوه، کاتی بههۆش هاتهوه وتی: خودایه! پاكو خاوینی و بیخهوشی هه ر بۆ تویه، هه ر شتیکیش تۆ له که دار بکا، دوور راتدهگرم لیتی و په شیمانیشم له داواکهم، وه من یه کهمین کهسم له ناو بهنی ئیسرائیلیه بپواداره کاندایه پروام به گه ورهیی و دهسه لاتی تویه). ئەوهی که نامۆیه ئەوهیه نه یارانی موعته زیله هه مان ئایهت به به لگه دههیننهوه بۆ سه لماندنی بینینی خودا به پێچه وانهی موعته زیله که ئایهت ته که بۆ نه فی بینینی خودا دههیننهوه، ئەشعیری ده ئیت: ئایهتی "أَرِنِ أَنْظُرَ إِلَيْكَ" به لگه یه له سه ر ئەوهی خودا ده بینری، چونکه گه ر خودا نه بینری موسا لیتی نه ده پرسی خۆتم پێ پیشان بده، خۆ گه ر موسا داوای شتیکی بکرده یه ئەسته م بووایه که واته موسا خودای باش نه ناسیوه و سه رکێشی کردوه، دهی نه زانی و سه رکێشیش بۆ پیغه مبه ران مه حاله، ئەمه به لگه ی یه که م.^{۱۸۸}

هه روه ها ئەوهی که ده فه رمویت "فَإِنْ أَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي" ئەم بینینه ی په یوه سته کردوه به جیگه ر بوونی کێوه که وه، جیگه ر بوونی کێویش مه حال نییه، جا له به ر ئەوهی ئەمیش په یوه سته کراوه به وهی که ده کریت ببیت، که واته بینین مه حال نییه و ده کریت خودا ببینیت، ئەمه ش به لگه یه کی دیکه یه.^{۱۸۹}

^{۱۸۸} - الأشعري - الإبانة في أصول الديانة - ل ۱۷.

^{۱۸۹} - هه مان سه رچاوه و لاپه ره ی پێشوو - بروه نه محمد صالح الزرکان - فخر الدین الرازی - و آراؤه الكلامية و الفلسفية - ل ۲۶۶ - دار الفكر العربي - بیروت - ۱۹۶۲ م.

موعته زيله بهرپرچی ئەم تەئویلاتانە دەداتەو و دەلّیت "رؤیة" لەم ئایەتەدا بە مانای "زانست" دیت، لەبەر ئەوەی "رؤیة" بە تەنها باس دەکریت، بەلام ئەگەر لە بری "رؤیة" "نظر" بهاتبایە ئەو بە مانای زانست نەدەبوو.^{۱۹۰}

موعته زيله پیتی وایە خودای گەورە پرسیارەکهی موسای زۆر بەگەورە زانیوو، بەلکو سزای هەر کهسیکش دەدا لەو بارەو پرسیار بکات، ئەوەتا خودای گەورە دەفەرمویت: ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ ۗ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ ۖ يُظْلَمُهُمْ ۗ﴾.^{۱۹۱} واتە: (خاوەن نامەکان، داوات لێدەکن که کتیبیکی تایبەتیان لە ئاسمانەو بە بیتی، نوسرابی بۆ فلانەکەس، هەر وەك چۆن تەورات بە کاملی و گشت پێکەو هات بۆ موسا، دیارە قورەیش هەمان بیانوویان لێگرتی و وتیان: بپروات پێناکەین تا لەم زەویبە کانێبە کمان بۆ هەلەدەقوئینی، ئەوانە مەزنتر و گەورەتر لەو بیان لە موسا خواستبو، وتیان: دەبی بە ئاشکرا خودامان پێی پیشان بدەیت! جا لە سزای ئەو قسە ناپەوا و ناھەقیانەدا، هەورە بروسکەبەکی سەخت گرتنی).

"جاخظ" لە تەئویلی ئەم ئایەتە پیرۆزەدا دەلی: (ئەگەر خودای گەورە دروست بی و بگونجی بە چاو ببینری و بە هەندی لە هەستەوەرەکان دەرکی پێی بکری، ئەو دروست بوو، چونکە خەلکەکه پرسیاریان لە شتیك کرد که محال نەبوو، بەلام کاتی خودا بەم شیوەبە توورە بوو، ئەم پرسیارەب

^{۱۹۰} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۲۶۲.

^{۱۹۱} - سورەتی - النساء - ئایەتی ۱۵۲.

ئەوانى بە قورس داناوه، كرددونى بە نمونه بۆ خەلكانى تر و كردويەتى بە جورئەت بەسەريانەوه كە دەيانەوئەت لە پىڭگەى پەروەردگارىيەتى خودا كەم بكنەنەوه).^{۱۹۲}

بىگومان خوداى گەرەش وەلامى موساى داىەوه و پىتى فەرموو: (..لَن تَرِنِي). بۆيە لىرەدا دەلەين "لن" "نفى تايبىد"ە، بۆيە موعتەزىلە ئەمەيان كرددووه بە بەلگە بۆ نەبىنى خودا چ لە دونيادا وە چ لە دواپۆژدا.^{۱۹۳}

هەرودەها موعتەزىلە هەموو ئەو ئايەتانەيان تەئويلكردوووه كە پەيپەوانى پىيازى سەلەف و ئەشعەرى پىشتيان پى بەستوووه بۆ سەلماندى بىننىنى خودا، ئەو تەبەم شىئوويە تەئويل بۆ ئەم ئايەتە پىرۆزە دەهەيننەوه كە خودا دەفەرموئەت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾. واتە: (لەپۆژى قىيامەتدا پرومەت و پروخسار گەلى گەشاوه و پارا و پىرشنگدارە و خۆشى و شادىيان لى دەبىنرى و بۆ پەروەردگارى خۆيان دەپوانن). موعتەزىلە دەلەيت مەبەست لە "إِلَىٰ" كە لەم ئايەتە پىرۆزەدا هاتوووه بۆ نىعمەتە، ئەم بىننىنە مەبەست پىتى بىننىنى خودا نىيە، بەلكو مەبەست پىتى چاوهپوانىيە، واتە چاوانىك چاوهپوانى نىعمەتى خودا دەكەن ئەك بىننىنى خودا.^{۱۹۵}

^{۱۹۲} - رسائل الجاحظ - ج ۴ - ل ۱۰ - تحقيق: عبد السلام هارون - مكتبة الخانجي - ۱۹۷۹.

^{۱۹۳} - تفسير ابن كثير - ج ۲ - ل ۲۳۴.

^{۱۹۴} - سورەتى - القيامة - ئايەتى ۲۲، ۲۳.

^{۱۹۵} - بېروانە - تفسير ابن كثير - ج ۴ - ل ۴۵۱، يان - الأشعري - الإبانة - ل ۱۷.

سه بارهت به ئایهتی : ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿١٦٦﴾﴾ .
 واته : (ئاگا دارین! به پراستی نه وانه له و پوژدهدا له دیتنی خوداوه ندیان مه حجوبن و نایبینن). هر یه که له شافیعی و سه له ف نه م ئایه ته بیان کردووه به به لگه بۆ بینینی خودا و ده لئین: خودای گه وره که په رده له نیوان خۆی و خراپه کاراندا دروست ده کات، دلنیا به له وهی که چاکه کاران به دلنیا به وه خودا ده بینن.^{١٦٧}
 موعته زیله له م باره وه ده لئیت: نه مه به لگه هینانه وه به "مفهوم المخالفة"،^{١٦٨} دهی نه مه ش له شته ناسه ره که کانی فیه قه دا پشتی پی نابه ستریت، ئیتر چۆن له شته سه ره که کانی دیندا پشتی پی ده به ستریت، پروالته ئایه ته که هیچی تیا نییه که به لگه بیته له سه ره وهی بیباوه پان له پوژی دوا بیدا خودا نایبینن، چونکه خودای گه وره فرموویه تی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ﴾ نه یوتووه "عن رؤیة ربهم" واته "بینینی خودا" ی به کار نه هیناوه. ته نانه ت و تویانه مه به سستی ئایه ته که "عن ربهم" واته "رؤیة

^{١٦٦} - سوره تی - المطفیفین - ئایه تی ١٥.

^{١٦٧} - تفسیر ابن کثیر - ج ٤٥١ - ٤.

^{١٦٨} - لای زانایانی "أصول الفقه" مه به ست پیتی مانای له فزه بۆ سه لماندنی - مفهوم المخالفة - واته پیچه وانه ی حوکمی نه وهی که ده وتریت بۆ نه وهی که نه وتراوه، نه مه ش له کانتیکدایه بۆ نه هیشتنی به کتیک له کۆت و به نده موعته به ره کانی ناو حوکمی وتراوه که یه (له و نمونه ی پیشوو که خودا فرمووی بیباوه پان له پوژی دوا بیدا خودا نایبینن، نه و حوکمه وتراوه به لگه یه بۆ سه لماندنی پیچه وانه ی نه وهی که نه وتراوه، واته بهواداران خودا ده بینن. سه بارهت به - مفهوم المخالفة - لای هه ریه که له شافیعی و کۆپای زانایان به لگه ی پیده هینریتوه، به لام لای حه نه فیه کان به لگه ی پیناهیننه وه. به روانه: د. محمد فرحات - أصول الفقه - هه مان سه رچاوه ی پیشوو - ل ١٥٩ - ١٦١.

ربهم" بینینی خودایه، ئیمهش ده لئین ئه و ئایه ته ئه وه مه بهسته که ی نییه، به لکو مه به ست پئی ئه وه یه ئه وان له پادا هشتی خودا بیبه شن، چونکه گهر ئیوه له پوآله تی ئایه ته که لاده ن، ئه وه ئیوه له مه سه له ی ته ئوی لکردندا له ئیمه له پیشتر نین، ئه و کاته ئیمهش به شئوه یه ک ته ئوی لی ئایه ته که ده که ی ن که گونجاو بیته له گه ل به لگه ی ئه قلیدا.^{۱۹۹}

سه باره ت به و فه رمووده ی "جه ریر"^{۲۰۰} که ئیسه پاتی بینینی خودا ده کات له پوژی دواییدا، ئه وه تانه یان له م فه رمووده داوه، ده لئین ئه م فه رمووده یه له قه یسی کوپی حازمه وه ده یگێرپه ته وه ئه ویش له جه ریره وه فه رمووده که ی وه رگرتووه، قه یسیش که سیکی متمانه پیکراو نییه و تانه ی لئدراوه، چونکه هه مان بۆچوونی خه واریجه کانی هه بوو، هه روه ها له کو تایی ته مه نیشیدا شتی له بیر ده چوو یه وه و له می شکیدا شتی تیکه ل ده کرد، بۆیه سه نه دی ئه م فه رمووده یه لاوازه، ته نانه ت ئه گه ر سه نه ده که شی ته واو بیته و پراوییه کانی ش

^{۱۹۹} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۲۶۷.

^{۲۰۰} - ئه م فه رمووده له هه ردوو سه حیحی موسلیم و بوخاریدا هاتووه که جابر ده لئیت: (نظر رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى القمر ليلة البدر فقال: إنكم ترون ربكم كما ترون هذا القمر، فإن استطعتم أن لا تغلبوا على الصلاة قبل طلوع الشمس ولا قبل غروبها فافعلوا). واته: "پهغه مبهه ر - درودی خودای لئبیت - له شهوی به دردا سه یری مانگی کرد و وتی: ئیوه خودا که تان ده بینن هه روه ک چون مانگ ده بینن، ئه گه ر توانیتان زاننه بن به سه ر نوێزه که دا پیش خۆر هه له اتن - نوێژی به یانی - یان پیش خۆر ئاوابوون - نوێژی عه سه ر - ئه وه نوێزه که تان بکه ن". بروانه - ته فسیری ئیبن که ثیر - ج ۴ - ل ۴۵۰.

راستگۆڤڤن، يه كۆنگه له فهرموده‌ى ئاحاد،^{٢٠١} فهرموده‌ى ئاحاديش له مه‌سه‌له‌ى عيلميدا پشتى پى نابه‌ستى. چونكه عيلمى يه قين نابه‌خشى.^{٢٠٢}

پوخته‌ى ئه‌م بابته ئه‌وه يه موخته‌زيله بۆ ئه‌وه‌ى به‌رگى له يه‌كتايى و تاقانه‌ى خودا بكات له دوو ئاراسته‌وه هه‌نگاويان گرتبه‌ر: ئاراسته‌ى يه‌كه‌م نكۆليكردى فره‌ قه‌دىمى بوو، له‌م پيئاوه‌دا نكۆلى هه‌ر سيفه‌تېكان كرد كه له زاتى خودا خۆى زياتر بېت، به‌لام كاتېك ئيسپاتى سيفه‌تى خوداشيان كرد وتيان سيفه‌ته‌كان خودى خودا خۆيه‌تى، هه‌ندىكى ديكه‌شيان سيفه‌ته‌كانيان به "معانى" "مانا" ليكدايه‌وه و هه‌ندىكى ديكه‌ش به "حال"، هه‌موو ئه‌مانه‌ش بۆ ئه‌وه‌بوو له به‌ها و ناوه‌پۆكى سيفه‌ته‌كان كه‌مكه‌نه‌وه و نه‌يده‌نه پال خودا، هه‌روه‌ها وتويانه قورئان مه‌خلوقه و كه‌لامى خودا نييه، تا جگه له خوداى گه‌وره هېچ شتېك قه‌دىم نه‌بېت، هه‌رچى ئاراسته‌ى دووه‌ميشه ئه‌وا خۆى له بنه‌ماى نه‌قى هه‌ر جوړه هاوشيوه و ته‌نداركردىكدا ده‌بينىته‌وه، بۆيه هاتن هه‌موو ئه‌و ئايه‌تانه‌ى كه ته‌شبهى خودا وه‌ك يه‌كېك له دروستكراوه‌كان ده‌كات ته‌ئويليان كرد و به "مجاز" له قه‌له‌مياندا، تا گه‌يشته ئه‌وه‌ى نكۆلى بينىنى خوداشيان كرد له پۆژى دواييدا، بۆيه خالى ده‌ستېك لاي موخته‌زيله به‌رگىيكردن و پاككراگرتنى خوداى گه‌وره بوو له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ى كه هۆش

---

^{٢٠١} - فهرموده‌ى "ئاحاد" بريتى يه له‌و فهرمودانه‌ى كه له‌م سى چينه وه‌رنه‌گىراوه، هاوه‌لان، شوپنكه‌وتوان، شوپنكه‌وته‌ى شوپنكه‌وتوان، يان له هاوه‌ل و شوپنكه‌وتوانه‌وه وه‌رنه‌گىراوه، به‌لكو له پاش ئه‌وانه‌وه وه‌رگىراوه. زۆربه‌ى ئه‌م فهرمودانه‌ش ناچنه‌ پىزبه‌ندى يه‌قين و زانسته‌وه، به‌لكو ته‌نها گومانه، بى‌روانه: د. عبد المجيد مطلوب - المدخل في التعريف بالفقه الإسلامي - هه‌مان سه‌رچاوه‌ى پيشوو- ل ١٧٤.

^{٢٠٢} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ٢٦٩.

و بیری مروّف ده ورژنئی له بهرامبەر ئه و ئایه تانهی که هاوشیوه یان لیکچوو بۆ خودای گه وره دروست ده کات، خالی ده ستنیکیشیان بۆ ئه مه بریتی بوو له م ئایه ته پیروژه که خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾^{۲۰۲}.
 واته: (هیچ شتیک نییه له وینهی ئه و خودایه، نه له زاتیا، نه له سیفاتیدا، نه له کرداریدا، بۆ خۆی ته نیایه و له هه موو شتیک بی نیازه و هه موو شتیکیش نیازه منده به).

بنه مای دووهم: دادپه روهی "العدل"

گومانی تیدا نییه ئازادی و بهرپرسیاریتی هه ردوو ته واوکاری به کترن، ناگونجی که بهرپرسیاریتی سه ر شانی که سیک هه یج ئازادییه کی له گه لدا نه بی، گه ر ئه مه بوو بدات ئه وه خۆی له خۆیدا سته مه. ئه م ته واوکارییه ی نێوان ئازادی و بهرپرسیارییه تی ناسراوه و کارپێکراوه له بواری په یوه ندییه مروّیه کاندا، به لام ئایا ئه م ته واوکارییه له نێوان ئازادی و بهرپرسیاریه تیدا بوونی هه یه به هه مان پله له نێوان په یوه ندی مروّف و په روه رداردا؟ جا گه ر ئه م ته واوکارییه بوونی هه یه ئاسته که ی چه نده؟ ئایا تیکرای کرده وه کان ده گریته وه یان بۆ هه ندی له کرده وه کانه؟ ئایا ئازادی مروّی له سه لماندنێ کرده وه کاندا شتیکێ په هه یه یان پێژه ییه، به مانایه کی دیکه ئایا مروّف خۆی کرده وه و ئه نجامه که ی ده خوڵقینیت یان ئه وه تا خۆی کرده وه ده خوڵقینیت به لام ئه نجامه که ی خودا ده یخوڵقینیت؟

^{۲۰۲} - سوره تی - الشوری - ئایه تی ۱۱.

ئەم پرسیارانە و چەندین پرسیاری دیکە بە تێپەرپوونی سەدەکان هەمیشە
 فیکر و بیرى مرۆفایەتى بە خۆیەو سەرقالکردوو و دیدى زۆریش لەو پووهو
 خراونەتە پوو، تەنانەت زۆر ئەستەمە کە بتوانین لەم پووهو تىۆرێک بدۆزینەو
 و پەخنەباران نەکرايێت یان بەدەر بوويێت لە کەموکۆپى - بە پێچەوانەى
 تىۆرەکانى قورئان کە بوار نییە ئیستا وەک نمونە بیانھێتینەو - هەندیک
 پێیان وایە کە مرۆف ئازادە و ویست و ئیرادەى ھەبە، ھەندیکیش پێیان وایە
 مرۆف تەنھا وەک ئامیرێک وایە بۆ جیبەجێکردنى کارێک ئەگەر نا ھیچ ویست و
 ئیرادەبەگى بە دەست نییە، جا گەر ئیمە بە دیدیکى ئیسلامیەو لەم بابەتە
 بپوانین، دەبینین ئەم مەسەلەبە لە زۆر پووهو قسەى تیدا کراو، لەپاستیدا
 دید و تىۆرانى جیاواز لەم پووهو لە نىوان بىرمەندە ئیسلامیەکاندا ھەبوو،
 سەرچاوەى سەرەگى ھەمووشیان برىتى بوو لە قورئانى پىرۆز، ئەو تە
 کۆمەلێک ئایەت ھاتوو کە تیایدا ئاماژە بە ئازادى ویستى مرۆف دەکات، لەو
 چى بە باش دەزانى ئەنجامى بدات، لەبەرامبەر ئەمەدا کۆمەلێک ئایەتى دیکە
 ھەن کە ئاماژە بەو دەکات مرۆف لەم بوونەو ھەر دا ئازاد نییە و ھیچ بەدەستە
 لەو کارانەى کە ئەنجامى دەدات، نمونەى ئەو ئایەتانەى کە ئاماژە بە ویست و
 ئازادى مرۆفەکان دەکات برىتى بە لەم ئایەتانەى لای خوارەو: خودای گەرە
 دەفەر مویت : ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ
 ۗ﴾^{۲۰۴} واتە : (پێیان بلێ)، ئەى موھەممەد "دردى خودای لىبىت" ھەق و

^{۲۰۴} - سورەتى - الکھف - ئایەتى ۲۹.

بیتنی، کیش دهبه وی کافر و بی بربوبیت، با هر کافر بیت). ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾^{۲۰۰}. واته: (بیگومان نیمه پنگی - چاک و
خراپه مان - پیشاندا، سه ریشکمان کرد، یان سوپاسگوزار - بربودار دهبی - یان
سپله و بیباوه پ و خوانه ناس). ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ
ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾^{۲۰۱}. واته: (هر که سیک پی
راست به دی بکا، دیاره هر بۆ خوی پینوینه و که لکی هر بۆ خوی دهبیت،
هر که سیکیش گومرا و سهر لیشیواو بوو، هر خوی زیانی لیده که ویته، خو
منیش بریکاری نیوه نیم، هه تا کار و کرده وه تان بپاریزم و راستان بکه مه وه).
ئو نایه تانه ی که نامازه به "جهبر" دهکات و مروؤ هیه به دهسته له
کرداره کانیدا بریتین له م نایه تانه ی لای خواره وه:^{۲۰۷} خودای گوره
ده فهرمویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾^{۲۰۸}. واته:
(بلی: من خاوه نی هیه شتیک - چ سوود، چ زیان - بۆ خوشم نیم، مه گره
ئوه ونده خودا مه یلی هه بیت).

^{۲۰۰} - سوره تی - الإنسان - نایه تی ۲

^{۲۰۱} - سوره تی - یونس - نایه تی ۱۰۸.

^{۲۰۷} - خودا دوو پنگی بۆ مروؤه کان داناوه، پنگی باش و پنگی خراپ، جا هر پنگی کی
گرته به ر ئوه تووشی دهرته نجامی ئو پنگی دهبیت که خودا بۆ هر یه که له دوو پنگی کی
داناوه، نه که ئوه ی خودا کاره کی پی نه نجام بدات. "وه رگتیر"

^{۲۰۸} - سوره تی - الأعراف - نایه تی ۱۸۸.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾
 حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿٧﴾. واته: (بیگومان نه وانهش سه بارهت به به لگه و نایه ته کانی
 خدا خوانه ناس و بیباوه پن وه ک به ک وایه، نایا بیانترسینئی یان نه یانترسینئی،
 واته: ناگاداریان بکه یت یان نا، هر باوه پ ناهینن، که وابوو له باوه پ نه هینانیا
 دلنایابه و به ته مایان مه به و خه ریکی کاری خوتبه).

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
 هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨﴾. واته: (خو گه ر خودا بیه وی گو مپراشتان
 بکا و پیتان لیتتیک بدا، نیتر من هر چه نده ناموزگاریتان بکه م بو سوود و
 که لکی نیه، سوود و که لکی نابی بۆتان، چونکه خودا خوی ده یه وی گو مپرا
 بن، دیاره که نیتر هر گیز ناتوانن له نیراده ی نه و ده رچن، هر نه ویشه
 په روه ردگار تان و هر بو لای خوی شی ده چنه وه و حساب و لی کولینه وه تان
 له گه ن ده کات).

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ﴿٩﴾. واته: (بلی: نه ی موحه ممه د - درودی خودای لی بیت -
 هر گیز شتیکمان تووش نایه، خودا خوی له "الوح المحفوظ" دا بریاری نه دا بی

٢٠٩ - سورتهی - البقرة - نایه تی ٦، ٧.

٢١٠ - سورتهی - هود - نایه تی ٣٤.

٢١١ - سورتهی - التوبة - نایه تی ٥١.

بۆمان، هر نه ویش بۆ خۆی گهوره و سهروه زمانه، موسلمانان ده بی پشت و په نایان هر خودا بیت).

ههروه ها کومه له نایه تیکیش هاتوو پیکه وه له یه ککاتدا نامازه به نازادی و جه بریه تی مرؤف دهکات، به جوریک که نایه تیک نامازه به نازادی دهکات راسته وخؤ نایه تی پاش نه و نامازه به جه بریه ت دهکات، خودای گهوره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢١٢﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢١٣﴾. واته: (به پاستی نه م سوره ته و هه موو نایه ته کانی قورئان په ند و نامؤزگارییه بۆ جیهانه کانی په ری و ئاده میزاد، واته - مرؤفه ژیره کان که لکی لیئوه رده گرن و نه فامه کانیش پیئی قه لئس ده بن - جا نه وهی ویستی پزگاری بیی له دواؤژدا، پنگایه کی پاست ده گری بۆ لای په روه ردگار، وه هیچ شتیک له م شتانه ئاره زوو ناکه ن، مه گه ر کاتی ویستی خودای له سه ر بیت. به پاستی نه و خودایه زؤر زانا و کار جوان و کار دروسته).

ههروه ها ده فهرمویت: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢١٤﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢١٥﴾. واته: (یاده وه رییه بۆ نه و که سه تان بیه ویی له سه ر پیی پاست نیستی قامه ی بیی، ئیوه ئاره زوی نیستی قامه ناکه ن، مه گه ر خودای خاوه ن جیهانه کان ئاره زوی بکات).

پاش خسته نه پرووی نه م نایه تانه نه وه مان بۆ پوون ده بیته وه که بیرمه نده کانی نیسلام که وتوونه ته چ گیزاویک بۆ چاره سه رکردنی نه م گرفت و

٢١٢ - سوره تی - الإنسان - نایه تی ٢٩، ٣٠.

٢١٣ - سوره تی - التکویر - نایه تی ٢٨، ٢٩.

تاریشانه، ئه وه بوو کۆمه لێک بیرۆپا ده رکه وتن له سه ر ورده کاری زۆر جیاواز له نێوان ئه وانهی که نکۆلی قه ده ری خودا ده کهن له گه ل ئه وانهی که قه ده ری خودا ده سه لمێتن.

• هه لۆیستی هاوه لان و سه له ف له مه سه له ی قه ده ردا:

بینیمان که هاوه لان و په یره وانی رێبازی سه له ف له ئیسه پاتکردنی قه ده ردا زۆر له یه که وه نزیکبوون، ده گێرنه وه که عه مری کۆپی عاص به ئه بو موسای ئه شعهری وتوه: ئایا خودای گه وه شتیکم له سه ر ده نوسی و دواتر له سه ر ئه وه سزام بدات؟ وتی: به لێ. عه مر وتی: بۆچی؟ ئه شعهری وتی: له به ر ئه وه ی سته مت لێ ناکات. ئیتر عه مریش بێده نگبوو زۆر له سه ری نه پۆشت.^{٢١٤}

به لام له گه ل ئه وه ی که ئیسه پاتی قه ده ریان کردوه، نه فی ئه وه یان نه کردوه که مرۆف جوژنێکی ئیختیاری به ده سه ت و له هه ندی کرده وه شدا ئیختیاری به ده ست نییه، بۆیه کاتیک که ده لێن ئه مه قه ده ری خودایه، مه به ست پێی ئه وه نییه که مرۆف هه یچ بزارده یه کی له به رده ستدا نییه، هه وائیک هه یه که ئه م بۆچوونه پوونده کاته وه که بۆچوونی عه لیه (خودای لێ رازی بێت)، جا له به ر درێژی هه واله که پێم باشبوو ته نها ده قه که بێنمه وه بۆ ئه وه ی زیاتر سوود به بابه ته که بگه یه نیت، ده گێرنه وه پیاویکی به ته مه ن پاش ئه وه ی له جه نگی "صفین" گه راپه وه هات بۆ لای عه لی و پێی وت: پێمان بلی پۆشتنمان بۆ شام ویست و قه ده ری خودای له سه ر بوو. عه لی وتی: سویند به و که سه ی که به هه شت و شنه بای به پاکێ دروستکردوه نه چووینه ته هه یچ جینگه یه ک و هه یچ به رز و نزمی شیویکمان نه برپه وه ... ئه وای بێگومان ویست و قه ده ری خودای

^{٢١٤} - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ١ - ل ١٠٦.

له سەر بووه. پیاوه به ته‌مه‌نه‌که وتی: وا نازانم لای خودا هیچ پاداشتیکم بۆ نه‌نوسریت، عه‌لی پیتی وت: بیده‌نگبه ئه‌ی پیره پیاوه. خودای گه‌وره پله و پایه‌ی به‌ری بۆ نوسیوون له پۆشتنتان و گه‌رانه‌وه‌تاندا. له هیچ حاله‌تی‌کدا ئیوه به زۆر پاپیچ نه‌کراون و ناچار نه‌کراون و به ویستی خۆتان چوون. پیاوه به ته‌مه‌نه‌که وتی: چۆن؟ قه‌زا و قه‌ده‌ر ئیمه‌ی بردووه؟ عه‌لی وتی: هاوار بۆ تۆ! - تۆ به هه‌له‌ تیگه‌یشتوویت - گومانته‌ وایه قه‌زا و قه‌ده‌ر هه‌ر ئه‌بیت و ابی و هیچ مله جهریپی تیدا نه‌بی و ئه‌و شته ده‌بیت هه‌ر بپته دی، ئه‌مه ئه‌وه نییه که تۆ لیتی تیگه‌یشتوویت. ئه‌گه‌ر وا بوايه ئیتر پاداشت و سزا و فه‌رمان به چاکه و به‌رگریکردن له خراپه نه‌ئبوو، ئه‌و کاته خودا سهر زه‌نشتی هیچ تاوانباریکی نه‌ده‌کرد و ستایشی که‌سی چاکه‌کاریش نه‌ده‌کرد. که‌سی چاکه‌کاریش لای خودا باشتر نه‌بوو له خراپه‌کار له پاداشتدا، به هه‌مان شیوه خراپه‌کاریش سه‌رزه‌نشتی زیاتر نه‌ده‌کرا له که‌سیک که چاکه‌کاربیت. ئه‌م جۆره قسانه قسه‌ی بت په‌رست و سه‌ربازانی شه‌یتان و ئه‌وانه‌ن که شایه‌تی درۆ ده‌که‌ن و کوپین له ئاست پاداشتدا. ئه‌وانه قه‌ده‌رییه‌کانی ئه‌م ئومه‌ته و مه‌جوسه‌کانن. خودای گه‌وره کاتیک فه‌رمانیکردووه بژارده‌ی بۆ دیاریکردووه، کاتیکیش قه‌ده‌غه‌ی لیکردووه ئاگاداریشی کردووه‌ته‌وه، ئه‌رکیکیشی پاسپاردووه که ئاسانه و له توانای مرۆفدا هه‌یه ئه‌نجامی بدات، هیچ که‌س به زۆر سهر پینچی خودا ناکات و که‌سیش به زۆر فه‌رمانبه‌رداری خودا ناکات. هه‌روا به هه‌وانته و بیهووده پینغه‌مبه‌رانی بۆ مرۆفده‌کان نه‌ناردووه. ئاسمانه‌کان و زه‌ویشی هه‌روا به بی‌هووده دروست نه‌کردووه.^{۲۱۰}

^{۲۱۰} - د. موحه‌مه‌د به‌در (خودا لیتی خۆش بیت) - که مامۆستای فه‌لسه‌فه‌ی قانونه له کۆلیژی ماف له زانکۆی "عین الشمس" له کتێبه‌که‌یدا به ناوی "القيم الديمقراطيةة الاثينية و سيادة

- له م وتەى عەلیەو (خودای لى پازى بىت) دەتوانىن پراویچوونى سەبارەت بە مەسەلەى لەم خالانەى لای خواریوەدا کورتکەینەو و بیانخەینەپوو:
- ۱- ھەر شتیک کە پوو دەدات لە بوونەوێردا - لە نۆیشتیاندا کردەوێکانى ئادەمیزاد - ھەمووی بە ویستی خودای گەرە پوو دەدات.
  - ۲- قەزا و قەدەریش ناکاتە ئەوێ کە مەژۆ ویستی لە بژاردەى کردەوێکانیدا نییە و بە زۆر پەلکێشى کارێک دەکرێت.
  - ۳- لەبەر ئەوێ کە ئادەمیزاد سەر پشکە لە ھەلبژاردنى کردەوێکاندا، کەواتە پاداشت و سزا و تۆلە و مۆژدە و دانایی لە ناردنى پێغەمبەراندا پۆل دەبینى.
  - ۴- خودای گەرە داواى ئەرکێکى لە مەژۆکان کردووە کە لە توانایدا ھەبە ئەنجامى بدات، خودای گەرە ئەرکێک نادات بەسەر کەسێکدا کە لە توانایدا نەبێ.

القانون في التوراة والإنجيل والقرآن" باسیکردوو. - چاپى ۱۹۹۵ - ل ۱۷۴ - پەراویزی ژمارە ۱۴۵. کە لە کتیبى "المواقف في علم الكلام" وەرگراوە لە "ئەبجى" - نزیکتر لەم ھەوالەش ئەو قەسەى عەلیە سەبارەت بە قەزا و قەدەرى خودا، کە سیوطى لە کتیبەکەیدا "تاریخ الخلفاء" باسى لێوەکردوو لە - ل ۲۱۴ - دا کە دەلى: حارث وتى: پیاویک ھات بۆ لای عەلى و سەبارەت بە قەدەر لى پەرسى! پى و ت: پێگەى یەکی تاریکە پیایدا مەژۆ. دیسانەو سەبارەت بە قەدەر لى پەرسىو! وتى: دەریایەکی قوڵە مەچۆرە ناویبەو. لى پەرسىو قەدەر چى یە! وتى: نەپنیەکی خودایە مەگەرێ بە شوینیدا. وتى: ھەوالم لەبارەى قەدەرەو بەدەرێ! وتى: ئەى پیاو خودا بە ویستی خۆى تۆى دروستکردوو یان بە ویستی تۆ؟ وتى: بە ویستی ئەو من دروست بووم. وتى: دەى کەواتە تۆش بە ویستی ئەو کارەکان دەکەیت.

لیڙهوه بۆمان دهردهکهوئیت که "سهلهف" پیشین ئهگهر چی سهبارت به قهزا و قهدهری خودا وتویانه ههموو شتیک به ویستی خودا به پئوه دهچیت، بهلام لهگهله ئهوهشدا ویست و ئیرادهیان له ئادهمیزاد وهرنهگرتووتهوه، بهلام ههروا مهسهلهکهیان هیشتوووتهوه و زۆر لهسهری نهپۆشتوون.

• ههلوئستی جههمیه و ئهشعارییهکان سهبارت به

مهسهلهی قهدهر:

بینیمان که یهکه م کهس لهبارهی قهدهروهه قسهیکرد مهعهدی جوهنی و غیلانی دیمهشقی بوو، بۆیه ناویان لئنان "قهدهریهکانی سهههتا" بیگومان ئیمهش لهپیزی موختهزیهکاندا ههژمارمان کردوون، بهلکو پیشمان وتوون موختهزیهکانی سهههتا.^{۲۱۶}

ئهمه لهکاتیکیدا قهدهرییهکان نهقی قهدهریان کردووه و زۆر لهو مهسهلهیهدا پۆچوووبوون، ههرچی جهبرییهکانیشه ئهوا لهوهدا پۆچوووبوون که دهیانووت مرۆڤ ههچی بهدهست نییه و ههموو کردهوهکانی خودا پیتی دهکات.

بۆیه دهبینین "جههمی کورپی صهفوان" لهبهرامبهه قهدهرییهکاندا وهستاویه و له مهسهلهی "جبر" دا زیادهپهوی زۆریکرد، تا گهیشه ئهوهی شههرستانی جههم و شوئینکهوتوانی ناو لئنا به "الجبریه الخالصه"^{۲۱۷} واته "جهبرییه دلسۆزهکان". "جههم" پیتی وایه کردهوهکانی مرۆڤ خودا خولقینهریهتی، بهلام بهشیرهی "مجاز"ی دراوته پال مرۆڤ. لیڙهه

^{۲۱۶} - بروانه سهراچاوهی پیشوو.

^{۲۱۷} - بروانه - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۹۹.

شهرستانی ئو وتەى جەھم لەبارەى قەدەرەو پووندىكاتەو و دەلى: (مرۆڤ توانای هیچ شتىكى نىبە و بەوھش وەسەف ناكړى كه تواناداره، بەلكو زوى لىكراوه، هیچ ويست و ئىراده و بزاردهيهكى نىبە تىاياندا، بەلكو خودا خوى وەك تەواوى بى گيانەكانى دىكه كردهوى تىدا دروستكردووه، بەلام بەشيوهيهكى "مجاز"ى كردهوهكان دەدرىتە پال مرۆڤەكان، وەك چۆن دراو تە پال بىگيانەكانى تر، وەك دەوترىت: درەختەكه بەرى گرت، ئاوهكه پۆشت.. جا وەك چۆن كردهوهكان ويستى مرۆڤەكانى تىدا نىبە، بە هەمان شيوه پاداشت و سزاش بە زۆر دەدرىت بەسەر مرۆڤەكاندا و ويست و ئىرادهى مرۆڤەكهى تىدا نىبە، كه واته ئەرکيش هەر بەزۆر دەدرىت بەسەر مرۆڤەكاندا.^{۲۱۸}

هەرچى ئەشعەرىيەكانىشە پىيان وابوو كه "جەھم" سەبارەت بە مەسەلەى قەدەر پەرگىرى زوى كردووه، چونكه هەموو ئىرادهيهك لە مرۆڤ دەگرىتەو، هەرەها پىيان وابوو هەريەك لە بۆچوونى قەدەرى و موعتەزىلەش لەبارەى قەدەرەو پەرگىرى زوى تىدايه، چونكه ئەوانىش بۆچوونيان وەها بووه كه خودا هیچ قودرەت و ويستىكى بەسەر مرۆڤەكاندا نىبە و مرۆڤەكان بۆ خۆيان كردهوهكانيان دەخولقینن، بۆيه لىرەدا لەگەل ئەشعەرىيەكاندا بۆچوونيان يەكناگرىتەو، ئەشعەرىيەكان پىيان وايە هەندى كردهوى مرۆڤ ناچارىيە و هیچ توانا و ئىرادهى مرۆڤەكهى تىدا نىبە، بەلام هەندى كردهوى دىكه هەيه كه مرۆڤ تىايدا سەر پشكە، بەلى خودا كردهوهكه دروست دەكات، بەلام ئەنجامدانەكهى بە دەست مرۆڤەكه خۆيهتى، خودا كردهوهكه دروست دەكات و هاوكات ئەو توانايەش دەدات بە مرۆڤەكه كه بتوانىت ئەو كردهوه ئەنجام بدات و لەگەل ئەو كردارەدا يەكدهگرىتەو، شەهرستانی دەلىت: (لەسەر وتەى

^{۲۱۸} - سەرچاوهى پيشوو - ل ۱۰۰.

ئەبۇلحەسەنى ئەشعەرى: ئەو قودرەتەي كە پووداۋەكەي تىدا پوويداۋە لەبنەپەتدا ئەو قودرەتە پۇلتىكى سەرەكى نىيە، بەلكو پۇلى سەرەكى قودرەتەي خوداى گەرەيە..چونكە خوداى گەرە بە جۇرئەك كاروبارەكانى خۇي پىكخستوۋە كە لە دواى قودرەتەكەۋە پووداۋەكە پوو دەدات، يان لەژئەر توانايى ئەودا يان لەگەلىدا، جا گەر كەسەكە بىەوئە ئەو كارە بكات ئەوا خوداى گەرەش بۇ دىئەتە پىشەۋە، دەكرىت كارەكەش دووبارە بىتەۋە يان نوئى بىتەۋە، ئا بەم كارە دەوترىت دەستى خۇي تىدايە، خوداى گەرە يەكەمجار هىئاۋىەتەي و جىبەجىيى كرددوۋە، بەلام ئەنجامدەرى كارەكە لەلايەن كەسەكە خۇيەتەي و بە گوئەرىەي تواناى كەسەكە ئەو كارە پوويداۋە).^{۲۱۹}

لەپاستىدا ئەشعەرى هىندە رايان جياۋاز نەبوو لەگەل جەبرىيەكاندا تەنھا لە هەندى ئامپازى دەربىندا نەبى كە پىچەۋانە بوو - بۇيە هەردوو مەزھەبەكەمان پىكەۋە خستەپوو - جياۋازىيەكانى نىوانىشىيان لە وردەكارىيەكاندا بوو نەك لەسەر شتە سەرەكەكان، بەجۇرئەك ناوكرۆكى دىد و بۇچوونى هەردوۋلا ۋەك يەك ۋابوو، ئەگەر چى زۇر هەلىدا پىچەۋانەي پابۇچوونى جەبرىيە بىتەۋە بەلام هەۋلەكان بۇ ئەو مەبەستە بى ئاكام بوو، چونكە ئەشعەرىيەش دانى نەناۋە بەۋەدا كە مرۇف ئازادىيەكى ئەرىنى هەيە لەبەرامبەر ئەو ئەركەي كە ئەنجامى دەدا، لاي جەبرىيەكان هەموو كرددەۋەكانى مرۇف خودا دروستى دەكات، بەلام بە شىۋەي "مجاز" دەدرىتە پال مرۇف، بەلام ئەشعەرىيەكان پىيان وايە خودا كرددەۋەكان دروست دەكات، بەلام ئەنجامدانى كرددەۋەكە خودى مرۇفەكەيە نەك خودا، لىرەدا نوسەر پىيى وايە ئەشعەرى شتىكى تازەي

^{۲۱۹} - هەمان سەرچاۋەي پىشوو - ل ۱۰۹.

ئەوتۆي نەھيئاوھە كە جياواز بېت لەپراو بۆچووني جەبريبەكان بۆيە تارادەيەك
نزىكن لەيەكەوھ. ^{۲۲۰}

بىگومان كاتىك كە "ئەشەرى" وازى لە موعتەزىلە ھيئا، ھەموو
پەرۆشەيەكى بۆ ئەوھبوو كە بەرپەرچى موعتەزىلەكان بداتەوھ و بەلگەكانيان
پوچل بكاتەوھ، بەلام بى ئەوھى بە خۆي بزانتىت لايداووبو بەلاي بۆچووني
جەھەمەيەكاندا.

دواي ئەوھى كە ديد و بۆچووني ھەريەك لە مەزھەبى ھاوھلان و سەلەف
لەگەل مەزھەبى جەھەمەيە و ئەشەريەكاندا سەبارەت بە قەدەر خستەپوو، وا
باشە ئىستا مەزھەبى موعتەزىلەش لەو پووھە پيشان بدەين.

• ھەلوپىستى موعتەزىلە سەبارەت بە قەدەر:

موعتەزىلە بەرگرى لە ئازادى مرۆيى كرد و وتويان مرۆف ئازادە لە
كردەوھەكانيدا، ئەمەش لەپىناو بەرگرىكردن لە عدالەتى خودايى كە يەككە لە
گرنگترين بنەماكانيان، تەنانتە خوشيان بە "ئەھلى عدل و توحيد" ناوزەد
كردوھە، لەپاستيدا "عدل" لاي موعتەزىلەكان پىناسە و چەمكىنى تايبەت بە
خۆي ھەيە: ئەگەر چى ئازادى و ئىرادەي مرۆف خۆي لە گرنگترين پايەي ئەم
بنەمايەدا دەبينىتەوھ. شەھرىستانى دەلى: موعتەزىلە لەوھدا يەكدەنگبوون كە
مرۆف تواناي دروستكردنى كردەوھەكانى خۆي ھەيە بە خىر و شەپەوھە،
شايبستەي ئەوھەيە كە لەدواپوشدا بە پىي ئەو كردەوھى كە ئەنجاميداوھ
پاداھت و سزاي لەسەر وەربگرىت، خوداي گەرەش بە دوورە لەوھى ستمەك

^{۲۲۰} - بېوانە: د. محمد بدر - سيادة القانون في التوراة والإنجيل والقرآن - ل ۱۸۴، ۱۸۶.

یان شه‌پیکری بدیته پال، یان کرده‌وه‌یه‌کی بدیته پال که کوفر و سه‌پېچیکردن بیت، چونکه گهر خودا زولم و ستمی دروستکرد نه‌وه خودایه‌کی زالم و ستمکاره، هه‌روه کچون گهر عه‌دلیشی دروستکرد نه‌وه خودایه‌کی دادپه‌روه‌ره، له‌سه‌ر نه‌وه‌ش په‌کده‌نگیون که خودا جگه له کرده‌وه‌ی خیر و چاکه هیچ کرده‌وه‌یه‌کی تر ناخولقی‌نیت، له‌په‌وی حکمه‌ت و داناییشه‌وه نه‌وه ده‌خوایز کرده‌وه‌کانی خودا به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانی تیدا پاریزاو بیت. هه‌رچی "أصلح" و "لطف" یشه نه‌وا لای نه‌وان پای جی‌او‌زی له‌سه‌ره، نه‌م جو‌ره‌ش به‌عه‌دل ناو ده‌به‌ن).^{۲۳۱}

نه‌مه پوخته‌ی چه‌مک و پیناسه‌ی "عه‌دل" بوو لای موخته‌زیله، سه‌باره‌ت به‌مه‌سه‌له‌ی قه‌ده‌ریش نه‌وه له‌و کرده‌وانه‌یه که مرؤف توانای به‌سه‌ریدا نییه، له‌م مه‌سه‌له‌شدا هیچ جی‌او‌زی‌یه‌ک له‌نیوان موخته‌زیله و نه‌شعه‌ریه‌کاندا نییه، چونکه ناشکرایه که نه‌و کرده‌وانه هیچ کات مرؤف توانای پوودانی نه‌و کرده‌وانه‌ی نییه و بی‌توانایه له‌به‌رامبه‌ریاندا، به‌لام سه‌باره‌ت به‌و کرده‌وانه‌ی که مرؤف تیایدا سه‌ر پشکه، نه‌وه نه‌نجامدانه‌کشی به‌ده‌ستی مرؤف خو‌یه‌تی، له‌سه‌ر نه‌وه موحاسه‌به‌ی له‌گه‌لدا ده‌کریت، گهر کرده‌وه‌ی چاکه‌ی نه‌نجامدا نه‌وه ستایشی له‌سه‌ر ده‌کریت، گهر کرده‌وه‌ی خراپیشی نه‌نجامدا سه‌رزه‌نشست و سه‌رکونه ده‌کریت، بویه نه‌و کرده‌وانه‌ی که مرؤف بۆ خو‌ی نه‌نجامی ددا نه‌رکی لی داوا ده‌کریت.. به‌لام نه‌مه ناکاته نه‌وه‌ی که موخته‌زیله ئینکاری نه‌و زانسته بکات که خودا ده‌یزانی، چونکه خودای گه‌وره ناگای له کرده‌وه‌کانیان هه‌یه و هیچی لی‌شاراوه نییه، هه‌میشه زانایه به‌وه‌ی بزانی کی‌بپو‌اداره یان بی‌باوه‌پ.^{۲۳۲}

^{۲۳۱} - الملل و النحل - ج۱ - ل ۶۶.

^{۲۳۲} - الإبتصار - ل ۱۱۸ - بپروانه زه‌دی جار الله - المعتزلة - ل ۹۲.

هروهه ها ئه و توانايه ش كه مرؤفه كه پيى هه لدهستى بۆ ئه نجامدانى
 كرده وه كه ئه وه هه ر خودا خولقاندويه تى، خودا ئه و توانايه له مرؤفدا دروست
 دهكات له كاتى ئه نجامدانى هه ر كرده وه يه كدا، توانايى شتىكه پهيدا ده بۆ
 جياوازه له گه ل ته ندروستى و له ش ساغيدا، ئه مه به پيى وتهى ئه بو
 هوده يل.^{٢٢٢}

هه نديكى تر ده لئىن ئه م توانايه خودا هه ر له يه كه م ساتى دروستكردى
 مرؤفدا تبيدا خولقاندويه تى، له وانه "نه ظام"، ناوبراو پيى وايه توانايى برىتى يه
 له "نييه تى باش و ته ندروست بوونى ئه ندامه كانى جهسته".^{٢٢٤}

له م باره وه قازى عه بدولجه بار ده لئى: (لاى موعته زيله دروست نييه مرؤف
 خۆى كرده وه به ينيته بوون، به لكو ده بيت ويست و ئيرادهى خوداي له گه لدا
 بيت و توانايى پى به خشى بيت و هيج له مپه ريكي له بهر ده ستدا نه بۆ
 ئه نجامدانى).^{٢٢٥} چونكه گه ر خودا توانايى له مرؤفدا به دى نه هيتيت ناتوانى
 هيج كرده وه يه ك ئه نجام بدات.^{٢٢٦}

^{٢٢٢} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧١، - نهاية الإقدام - ل ٥٧.

^{٢٢٤} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧٤.

^{٢٢٥} - المغني - ج ٨ - المخلوق - ل ٢٩٠ - تحقيق: د. توفيق الطويل.

^{٢٢٦} - ئه وهى كه له مه وه نزيكه تيزره كهى ئيبين جه زمه له مه سه لهى "إستطاعة" توانادا كه
 ده لئيت: (توانا برىتبه له ته ندروست بوونى ئه ندامه كانى جهسته له گه ل ئاستى به رزى
 به رگريدا. ئه م دوو پروهه هه ر دوو كيان پيش كرداره. هيزيكى تيش هه يه كه له لايه ن
 خوداي گه وروه يه. ئه مه يان له گه ل كرداردايه، جا به كۆبوونه وهى هه ر دوو كيان ئه و كاته
 ده بيته كردار، ئه و هيزه ي كه له لايه ن خوداوه بۆ به نده دئ چا كه ي پى دهكات و به كۆى
 دهنگ پيى ده ورتيت خودا ته و فيقى داوه و پا ككرايگرتوه و پشتگيريكردوه، هه مان ئه و
 هيزه ي كه له خوداوه بۆ به نده كهى دئ كرده وهى خراپى پيندهكات، به كۆى دهنگ پيى

قازی عهبدولجه بار بهرپه رچی گروپی دژ به موخته زیله ده داته وه و ده لیت: (ئوان ده لیتن هه موو کرده وهی بهنده کان خودا دروستیکردووه، که واته ئوه ده خوازئ که خودا دروستکری کرده وه ناشرین و خراپه کانیشه، ئه مهش ئوه ده گه یه نیت که پیکسازیه کانی خودا هه مووی خراپ بن، ئه مهش مانای ناته واوی له قه دیمی خودادا ده گه یه نیت، بۆچی؟ چونکه پیکسازیه کی خراپی داو ته پال، هه روه ها له و پوهه شه وه که خودا کرده وه کانی خۆی ده رهینا وه له وهی که کرده وه یه کی باش و به سوود بن).^{۲۲۷}

له راستیدا ئه وهی که موخته زیله وتی سه بارهت به "نازادی و ویستی مرؤف" شتگه لیکێ زۆرمان بۆ پوونده کاته وه، له وانه: راست و دروستی ئه و ئه رکه ی که خودا خستوو یه تیه سه ر شانمان، حیکمه تی پاداشت و سزا، به لگه ی ناردنی پیغه مبه ران، نه فی ستم و نادادی به رامبه ر به خودای گه وره، ئه مهش به نزیکێ له هه مان ئه و وته ی عه لی ده چیت (خودای لی پازی بیت) که پیشتر هینامانه وه،^{۲۲۸} ئیستاش باس له و کاروبارانه ده که یه ن.

أ- راستیتی ئه رک و پاداشت و سزا:

له راستیدا باوه رپوون به جهر ئه رکی خودا له سه ر بهنده کانی خالی ده کاته وه له به رامبه ر ئه و کرده وانه ی که پاداشت یان سزای له سه ر

ده وتریت سه رشوپی. ئه و هیزه ی که له لایه ن خودا وه دیت بۆ بهنده، په رستش نییه و خراپه ش نییه، پتی ده وتریت یارمه تی یان هیز. بپروانه - الفصل فی الملل و الأهواء و النحل -

ج ۲ - ل ۲۰.

^{۲۲۷} - المغنی - ج ۸ - ل ۲۸۹.

^{۲۲۸} - بپروانه سه رچاوه ی پیشوو.

وهرده گریخت، نه و کاته نه م قسه یه له به های ناوه پۆکه که ی خالی ده کاته وه و نه رک و پاداشت و سزاش به تال ده کاته وه، نیتر چۆن نه کریخت به نده کانی خودا له سه ر کۆمه لیک کرده وه لیپرسینه وه یان له گه لدا بکریخت که به زۆر پینان نه نجام دراوه. باوه ربوون به "جه بر" وا ده کات که جیاوازی نه کریخت له ننیوان چاکه کار و خرابه کاردا و پاداشت و سزا و چاکه و خرابه له یه ک ناستدا به رزکاته وه.^{۲۲۹}

نه گه ر مروؤ له کرده وه کانیدا زۆر لیکراو بوو، له گه ل نه وه شدا نه رکیک خرابووه سه رشانی، نه و کاته نه و نه رکه له گه لیدا گونجاو نییه، خودای گه وره له کتیبه که یدا ده فه رمویت: ﴿رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾.^{۲۳۰} واته: (خودایه شتیک مه ده به سه رماندا که توانای هه لگرتنیمان نه بی). نه وه ی که لیره دا نامویه نه وه یه ده بینین نه شعهریبه کان به جوړیک له م نزایه حالی بوون که خودا هه ندی جار نه رک ده دات به سه ر خه لکیدا که له ناستی توانادا نه بیئت، به پیتی مه زه به بی نه شعهری نه رکیک که له ناستی توانادا نه بیئت دروسته،^{۲۳۱} قازی عه بدولجه بار نه م ته ئویلکردنه هه لده وه شینیتته وه و ده لیت: (له وانیه بوتریت نه مه مانای دروستبوونی نه رکیکه که له ناستی توانادا نه بیئت، نه گه ر نا بو نه م - نزایه - هیچ مانایه ک نامینیتته وه. وه لأمی ئیمه ش بو نه مه نه وه یه مه سه له ی شتیک مانای نه وه ناگه یه نیت که پینچه وانه که ی باش وایه که بکریخت. خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ﴾ واته: (خودایه حوکم به حه ق بکه) خو ناکریخت خودا حوکم به غه یری حه ق بکات، یان نه وه ی که

^{۲۲۹} - القاضي عبدالجبار - شرح الأصول الخمسة - ج ۱ - ل ۲۲۳.

^{۲۳۰} - سورته ی - البقرة - نایه تی ۲۸۶.

^{۲۳۱} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۰۹.

ئىبراھىم (سەلامى خوداى لىبىت) فەرموۋى: ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾. واتە: (خودايە لە پۆژى زىندوو بوونەو ەدا سەرشۆپم مەكە). خۆ خودا پىغەمبەران سەر شۆپ ناكات.. دەكرىت مەبەستى ئايەتەكە ئەو ە بىت (خودايە لە پۆژى دوايىدا سزايەك مەدە بەسەرماندا كە لە تواناماندا نەبىت، سۆز و پەحمەتت بەرامبەرمان ەبى، ەتا بەرەو ئەو ئامانجە برۆين كە مايەى سەرفرازيە).^{۲۳۲}

ئەشعەرى بۆ ئەو ەى مەزھەبەكەى سەر بخات ەو ەلدەدات ئايەتلىكى تر ەك بەلگە بەھىننىتەو ە، بەلگەكەشى ئەم ئايەتە پىرۆزەيە كە خودا فەرموويەتى: ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾.^{۲۳۳} واتە: (پۆژىك دىت و پەردە لەسەر ەموو شتىك لادەدرىت و لاق دەردەكەويت، خودا نەناسان بانگ دەكرىن بۆ سوژدە بردن، بەلام ناتوانن). ئەشعەرى دەلىت: (ئەو ە نىيە خوداى گەورە لە دواپۆژدا فەرمانيان پى دەكات كىرئوش بەرن؟ لە ەوالدا ەاتوو ە كە مونافىق و دوو پوو ەكان لە پۆژى دوايىدا جەستەيان پەق دەبىت ناتوانن كىرئوش بەرن؟ ئەمەش ئەو ە دەسەلمىنى كاتىك خودا فەرمانيان پى دەكات مەرج نىيە پىويست بى لەسەرى تواناى جىبەجىكردىنى فەرمانەكەيان پى بدات).^{۲۳۴}

قازى ەبدولجەبار ەلامى ئەم تەئويلکردنە دەداتەو ە دەلى: (لەوانەيە لە تەفسىر و پافەى ئەم ئايەتەدا بوترىت چۆن دروستە لە پۆژى دوايىدا داواى كىرئوش لە كەسىك بكرىت لەكاتىكدا نەتوانىت ئەنجامى بدا؟ ەولاممان لەم

^{۲۳۲} - القاضي عبد الجبار - تنزيه القرآن عن المطاعن - ۵۵ - دار النهضة الحديثة - بيروت - د.

ت.

^{۲۳۳} - سورەتى - القلم - ئايەتى ۴۲.

^{۲۳۴} - الإبانة في أصول الديانة - ل ۵۲.

پوهوه ئهويه كه ئهه ئايه ته ماناي دوعا و نزا ناگه يه نيټ، به لكو ماناي ئه وه دهگه يه نيټ كه خودا سهر زه نشتيان دهكات به وهى كه پيشتر كړنووشيان نه برد له كاتيكا توانايان هه بوو ئهه كړنووشه بهرن).^{۲۳۰}

لهه باسه دا ئه وه مان بؤ پوون بويه وه كه باوه پيوون به "جهبر" دزه له گهله حيكه ته ئهرك له دونيادا، هه روهك چؤن دزه له گهله پاداشت و سزادا له پؤزي دواييدا، لهه باره وه "نومامه ي كورپى ئه شرهش" ده ليټ: (كرده وهى به نده كان له سى شت به دهر نيبه: يان ئهويه كرده وه كه هه مووى هى خودايه و مرؤف ههچ كاره يه تاييدا و ههچ پاداشت و سزا و پياه لدان و سهر زه نشتيكيش نايگرته وه، يان كرده وه كان هاويه شن و هه نديكيان مرؤفه كه خؤى سه رپشه ئه نجامى بدات، هه نديكيشيان له ده ستي قودره ته خودايه، ئه و كاته پياه لدان و سه رزه نشت ده يانگرته وه. يان ئهويه كرده وه كه تاييه ته به به نده كان خؤيانه وه، ئه و كاته پاداشت و سزا و پياه لدان و سه رزه نشتيش ده يانگرته وه).^{۲۳۶}

ب - حيكهت له ناردينى پيغه مبه ران (سه لامى خودايان لى

بيټ):

كه ر هاتوو مرؤف زؤر ليكراو بوو له هه موو ئه و كرده وانه ي كه ئه نجامى ده دات، ئه و كاته مرؤفى بيباوه ر ويستى خؤى تيذا نيبه كه بيباوه رپه و مرؤفى

^{۲۳۰} - تنزيه القرآن عن المطاعن - ل ۴۲۲. زه مه خشه ريش - كه يه كيكه له موغه زيله كان -

هاورپايه له گهله قازى عه بدولجه باردا له ته ئويلكرده كه ي پيشوودا.

^{۲۳۶} - ابن المرتضى - المنية و الأمل - ل ۲۵، بهوانه: زه دي جار الله - المعتزلة - ل ۹۶.

باوه‌پداریش به‌هه‌مان شیوه، گەر کاره‌که به‌وشیوه بوايه که‌واته نارڊنی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خودایان لی بیّت). هیچ حیکمه‌تیکی تیدا نییه.

گەر وه‌ک جه‌برییه‌کانمان وت، ئەو کاته پیغه‌مبه‌ران هیچ به‌لگه‌یه‌کیان نییه به‌ده‌سته‌وه بۆ سه‌لمانڊنی مرۆفی بیباوه‌پ، چونکه ئەو کاته مرۆفه بیباوه‌پ‌ره‌که به پیغه‌مبه‌ره‌که ده‌لیت، چۆن بانگه‌یشتمان ده‌که‌یت بۆ ئیسلام، کئ تۆی نارڊووه بۆ ناومان له کاتیکدا به‌بی وستی خۆمان بیباوه‌پ بووین ئەوه‌ی لیمان ویستووه که بیباوه‌پ بین، ته‌نانه‌ت ناتوانین له کوفر و بیباوه‌پ‌ی جیابینه‌وه، بۆچی بانگمان ده‌که‌یت؟

جا گەر تۆش بۆ ئەوه بانگه‌یشتمان ده‌که‌یت بۆ ئەو شته‌ی که خودای گه‌وره له سروشتی ئیمه‌دا دروستیکرووه، ئەوه هیچ سوڊیکی نییه، گەر بۆ شتیکیش بانگه‌یشتمان ده‌که‌یت که خودا له سروشتی ئیمه‌دا دروستی نه‌کردووه، ئەوه توانای ئەو کاره‌مان نییه.

که‌واته ئەوه‌ی که جه‌برییه‌کان ده‌یلین ده‌بیته هۆی ئەوه‌ی که یه‌کسانی له‌نیوان پیغه‌مبه‌ران و ئیبلیسدا دروست بکات، چونکه پیغه‌مبه‌ران خه‌لگی بۆ شتیک بانگه‌یشت ده‌که‌ن که پیچه‌وانه‌ی ئەوه‌یه که خودا داوای ده‌کات، هه‌روه‌ک چۆن "ئیبلیس" مرۆفه‌کان بۆ شتیک بانگه‌یشت ده‌کات که خودای گه‌وره نایه‌ویت.^{۲۲۷} به‌مه‌ش موخته‌زیله ئەوه ده‌سه‌لمینیت که ئەوه‌ی جه‌برییه‌کان ده‌یلین ته‌واو پیچه‌وانه‌یه له‌گه‌ڵ حیکمه‌ت له نارڊنی پیغه‌مبه‌راندا.

---

^{۲۲۷} - القاضي عبد الجبار - المغني - ج ۸ - ۱۷۷.

ج - دوورخستنەوهی ستم و کردەوه خراپەکان لە خودای

گەرە:

ئەو بۆچوونەى که دەلىّ خودای گەرە خوئقینهرى ته‌واوى کردەوه‌کانى مرۆفه و مرۆفیش بۆ خۆى هیچ پۆلىك نابینیت له هه‌لبژاردنى کردەوه‌کانیدا، دواتر خودا له‌سه‌ر ئەم کردەوانەى لێپرسینه‌وهى له‌گه‌ڵدا ده‌کات و سزاشى دەدات گەر هاتوو کردەوهى خراپى ئەنجام دابێت. هەر کەس ئەم بۆچوونەى هه‌بیت ئەوه زۆلم و ستمى داوه‌ته پالّ خودای گەرە، خودای گەرەش زۆر له‌وه دووره و له‌وه‌ش بالا ده‌ستره.^{٢٣٨}

گەر وتمان خودای گەرە خوئقینهرى ئەم کردەوانەى، دەى هه‌ندى له‌وه کردەوانه ستم و نادادى و خراپه‌يه، ناکریت ستم و خراپه و کردەوهى نابه‌جیش بدریته پالّ خودای گەرە، ناشکریت خودای گەرە کردەوه‌يه که له‌بهنده‌کانى داوا بکات و پێچه‌وانه‌ى ئەو کردەوه مامه‌له‌يان له‌گه‌ڵدا بکات، يان شتێکیان به‌سه‌ردا به‌سه‌پینیت و دواتر له‌سه‌ر ئەو شته سزایان بدات، بۆيه پێیان وایه که مرۆفّ خۆى سه‌ر پشکه و بکه‌رى کردەوه‌ى چاک و خراپ و باوه‌ر و بیاوه‌پیه، خودای گەرەش ئەو توانایه‌ى تێدا فه‌راهه‌م هیناوه.^{٢٣٩}

خودای گەرە کردەوه‌ى خراپ و ناقولّ ئەنجام نادات، چونکه خودا زانایه به‌ کردەوه‌ى خراپ و ناقولّ، بى‌ نیازیشه پێى و پێویستیشى پێى نییه، جا گەر ئەمه حاله‌تى خودایه‌ک بیت، ئەوه هه‌رگیز کردەوه‌ى خراپ هه‌لنا‌بژیریت بۆ هیچ که‌سێک.^{٢٤٠}

^{٢٣٨} - بڕوانه، الشهرستاني - الملل و النحل - ج ١ - ل ٦٦.

^{٢٣٩} - بڕوانه - سه‌رچاوه‌ى پێشوو - ل ٦٨.

^{٢٤٠} - القاضي عبد الجبار - المغني - ج ٦.

لیزوه موعته زیله هستا به ته ئویلکردنی هموو نه و ئایه تانه ی که نامازه به وه دهکات مرؤف له کرده وه کانیدا هیچ به دهسته و هموو نه و کرده وانیه دهیکات له چاره ی نوسراوه و خودا خولقینه ری کرده وه کانبه تی، خودای گوره ده فهرمویت: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۝۲۴۱﴾. واته: (خودا هر خوی هموو شتیکی دروستکردوه). موعته زیله له پاره ی ئه م ئایه ته پیروزه دا ده لی: مه به ست پی خه لقی ناسمانه کان و زهوی و تیکرای وه دیهینه ره کانه، بویه ناکریت که خودای گوره سه مکار و درؤذن بیت. ۲۴۲

هه روه ها له پاره ی ئه م ئایه ته پیروزه شدا که خودا ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾. ۲۴۳ واته: (هه م خۆتان و هه م نه و بتانه ی دروستیان ده که ن له دار و به رد، خودای گوره به دیهینان). ده لئین: ئه مه هه وائیکه له باره ی ئیبراهیمه وه (سه لامی خودای لیبت) که به گه له که ی وتووه: ئیوه بۆ خۆتان له ته خته بتیکتان داتاشیوه، دواتریش په رستوتانه، خودا ئیوه ش و ته خته که شی دروستکردوه که کردوتانن به بت و ده پیه رستن. دروستکردنی بته که شی کردوه به ئافراندنی خودا و داویانه ته پال خودا. ۲۴۴

ئه گه ر خودای گوره زولم و سته می نه کردوه و کرده وه ی ناقولای وه دی نه هیناوه، ئایا نه و خودایه توانای هه یه به سه ر سته مدا؟ له م باره وه موعته زیله

۲۴۱ - سوره تی - الأنعام - ئایه تی ۱۰۱.

۲۴۲ - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ۳۵۸.

۲۴۳ - سوره تی - الصافات - ئایه تی ۹۶.

۲۴۴ - شرح الأصول الخمسة - ل ۲۸۲، هه مان ته فسیر بۆ ئه م ئایه ته پیروزه له هه ر نوو ته فسیری ئیبن کثیر و ته فسیری "الجلالین" دا هه یه.

رای جیاوازیان هیه، "نهظام" پیئی وایه خودا توانای شهر و خرابه‌ی نییه، چونکه ئو که‌سه‌ی دارای عه‌دله، به‌وه وه‌سف ناکریت که توانای زولم و سته‌می هیه.^{۲۴۵}

قازی عه‌بدولجه‌بار وه‌لامیان ده‌داته‌وه و ده‌لی: (له‌پاستیدا خودای گه‌وره ئه‌وه‌ی سه‌لماندووه که به تواناتره له وه‌لسوکه‌وته‌ی که دایناوه بۆ مرۆقه‌کان و به تواناتریشه له‌وه‌شدا که پئیان جیبه‌جی بکات، جا خودای گه‌وره که توانای ئه‌وه‌ی هیه ئیمه‌ فی‌ری ئه‌م کاروبارانه بکات، که‌واته خۆی باشر زانیویه‌تی ئه‌م کاره باشه یان خراب، هه‌روه‌ک چۆن گه‌ر فی‌ری ئه‌وه‌مان بکات بۆ ئه‌وه‌ی له‌م کارانه شاره‌زاین، که‌واته زاتی خۆی زاناتره.^{۲۴۶} وه‌لام ده‌داته‌وه: ده‌لئین: به‌چ عیله‌تیک کۆتان کردنه‌وه؟ هیه‌چ ریگه‌ چاره‌یه‌کیان نییه بۆ وه‌لامدانه‌وه. پاشان پئیان ده‌وتریت ئه‌گه‌ر زاتیک توانای هه‌بی‌ت به‌سه‌ر شتی‌کدا ئایا توانای به‌سه‌ر شته‌کانی تریشدا نییه. خودای گه‌وره که توانایی له ئیمه‌دا دروستکردووه ئه‌وا ده‌شتوانی ئه‌و توانایه‌ی ئیمه‌ به‌و شیوه‌یه جیبه‌جی بکات که خۆی ده‌یه‌وی‌ت. ئه‌گه‌ر خودا توانای به‌سه‌ر کاریکدا هه‌بی‌ت ئه‌و کاته توانای به‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی ئیمه‌شدا هیه. به‌لام پی‌ویست نییه ئه‌مه بکات).^{۲۴۷}

به‌لام زۆربه‌ی موخته‌زیله‌کان بۆ‌چوونیان وایه که خودای گه‌وره توانای به‌سه‌ر کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانیدا هیه‌یه چ کرده‌وه‌ی چاک چ کرده‌وه‌ی خراب، به‌لام خودا کرده‌وه‌ی خراب به‌نده‌کانی ناکات، چونکه کاریکی نه‌شی‌او و خرابه.^{۲۴۸}

---

^{۲۴۵} - الشهرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۷۳.

^{۲۴۶} - شرح الأصول الخمسة - ل ۳۷۶.

^{۲۴۷} - هه‌مان سه‌رچاوه - ل ۳۷۷.

^{۲۴۸} - الشهرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۷۳.

ئەبو ھودەيل دەلى: خودا تواناي ھەيە بەسەر زولم و ستەمدا، بەلام لەبەر
حیکمەت و بەزەبى زاتى خۆى نایکات.^{۲۴۹}

لەپاستیدا موعتەزىلە پەخنەیان لە بۆچوونەکەى "نەظام" گرتووە، چونکە
بۆچوونەکەى ئەو دەگەيەنیت کە خودا بى توانايە و ھىچ دەسەلاتىكى نىيە،
تەنانەت بەھۆى ئەو بۆچوونەيەو موعتەزىلە بەصەریبەکان تەکفیریان
کردووە.^{۲۵۰}

بەلام لە بەرامبەردا "خەیاط" پاکانە دەکات بۆ بۆچوونەکەى "نەظام" و
دەلى: (بۆیە ئەم قەسەيەى وتووە، چونکە پىتى وایە زولم و ستەم لە تەنیکدا
دروست دەبیت کە کەموکورتى پووى تى بکات و تەنیکى خراپ بىت، دەلین
خودای گەرە توانای ستەمى ھەيە کەواتە تەنیکى نەخۆشە، جا ئەوھى توانای
بەسەر شتىکدا ھەبیت کەواتە مەحالی نىيە ئەو شتە لەوھو پوودات).^{۲۵۱}

کەواتە "نەظام" پىتى وایە گەر خودا دارای ستەمى ھەبوو، ئەوا دەکریت لە
ھەر حالەتیکدا بىت ستەم بکات، جا ھەموو ئەو پىشەکیانە بوونە ھۆى ئەوھى
کە "نەظام" بکات بەم دەرنەنجامە و ھاوھەلەکانى لۆمەى بکەن و بگرە گەيشتە
ناستى ئەوھى تەکفیریشیان کرد.

پاش ئەم خستنەپووە ئەوھەمان بۆ دەردەکەویت کە موعتەزىلە بەو
بەگژداچوونەى کە لەبەرامبەر جەبریيەکاندا ئەنجامیاندا و ئازادى و ویستى
مروفايەتیان سەرخست، زۆر شتیان بۆ ئىمە تەفسیر کردووە، ئەوھە تەفسیری
ئەوھەیان کردووە کە حیکمەت (چىيە لە پاستىتى ئەرک و پاداشت و سزا،

^{۲۴۹} - الأشعري - مقالات الإسلاميين - ج ۲ - ل ۶۰، یان پروانە: زهدى جار الله - المعتزلة - ل ۹۸.

^{۲۵۰} - زهدى جار الله، ل ۹۹.

^{۲۵۱} - الخياط - الانتصار - ل ۲۶.

هروهه ها تهفسیری ناردنی پیغهمبه رانیان کردووه، نه فی و نه ریتی هر سه مکیان بۆ خودا کردووه، له به رامبه ردا ئازادیان به رامبه ر به به رپر سیاریه تی داناوه، به لام ئایا مرؤف پیش ناردنی پیغهمبه ران یان پیش ناسینی کتیبه ئاسمانیه کان داوای لیگراوه خودای گه وره بناسیت، یان کرده وهی چاکه نه نجام بدات و دوورکه ویتته وه له کرده وهی خراپ، ئایا له م حاله دا به رپرسه له سه ر کرده وه کانی، ئایا له سه ر کرده وه چاکه کانی ستایش ده کریت و له سه ر کرده وه خراپه کانی سه ر زه نشت ده کریت؟؟ ده بینین مو عته زیله له م مه سه له یه دا بۆ چوونیکه تایبه تی هه یه که خۆی له م رپسایه دا ده بینیتته وه "بیرۆکه پیش بیستنه" یان "ئه قلّ پیش نه قلّه"، بۆیه له مه و دوا به شیۆه یه کی دریز و ته و او باس له م رپسایه ده که یین.

● بیرکردنه وه پیش بیستنه:

مو عته زیله له سه ر ئه وه ریککه وتون که پتویسته مرؤف خودای گه وره بناسیت و هر کرده وه یه کیش باشه نه نجامی بدات و دووریش که ویتته وه له هر کرده وه یه ک که خراپ و ناقولایه، رپگه ی ناسینی خودا و جیا کردنه وه ی باش و خراپیش له یه کدی ده بیته له رپگه ی تیروانیی نه قلنه وه بیته، ئه م ناسینه ش - لای مو عته زیله - له سه ر ناردنی پیغهمبه ران و ئه رکه کانی خودای گه وره نه وه ستاوه، چونکه ئه قلّ توانای ناسینی خودای هه یه ته نانه ت پیش هاتنی شه ریه تی خوداش، به لام سه باره ت به ناردنی پیغهمبه ران ئه وه وه ک سوژ و به زه بییه ک وایه له لایه ن په روهر دگاره وه تا مرؤفه کانی پیّ تا قی بکاته وه و بیته په ند و وانه بۆیان.

ئەبو ھودەیل پىنى واپە پىئويستە مرؤف لەرپگەى بەلگەوہ خوداى گەورە
 بناسىت بەبى ھىچ جۆرە بىرکردنەوہ يەك، گەر ھاتوو لەم ناسىنەشدا
 كەمترخەم بوو، ئەوہ سزا دەدرىت، ھەر ھەا پىئويستە لەسەرىشى كە بزانیت
 چ كردهوہ يەك چاكە يە و چىش خراپە يە.^{٢٥٢}

ھەرچى "نەظام" مېشە ئەوا وتو يەتى پىئويستە مرؤف لەرپگەى بەلگەوہ
 خوداى گەورە بناسىت، بەلام ئەوہى نەوتووہ كە مرؤف بە بى بىرکردنەوہ و
 تىرامان بۆى ھە يە خوداى گەورە بناسىت، بەلگەوتو يەتى دەبىت ناسىنى
 خوداى گەورە لەرپگەى بىرکردنەوہ و بەلگەھىنانەوہ بىت، ئەو كەسەشى
 دە يەو يت بە دواى بەلگەدا بگەپى پىئويستە كەسىكى ئاقل و ژىر بىت و تواناى
 بىرکردنەوہى ھەبىت.

بەلام ئومامەى كوپى ئەشرەش دەلى: ھەندى لە كافر و بىباوہر ھە يە كە
 خودا ناناىت، ئەوہ عوزرى ھە يە چونكە نەيتوانىووہ لەرپگەى ئەقل يەوہ
 ھەولى ناسىنى خودا بدات، جا ئەوانە وەك تىكراى ئازە لەكانى تر بۆ عىبەرەت و
 بەكارھىنان دروستكراون.^{٢٥٣}

بەلام ئەى چۆن ئەقل دەگات بە ناسىنى خوداى گەورە؟

قازى عەبدولجەبار لەرپگەى ئەقلەوہ رپگەى ناسىنى خودامان بۆ پوون
 دەكاتەوہ، سەرەتا ئەوہمان بۆ پوون دەكاتەوہ كە خودا لەرپگەى زۆرکردنەوہ
 ناناىت، ھاوكات لەرپگەى بىننىشەوہ ناناىت، بۆ يە قازى عەبدولجەبار لەم
 بارەوہ دەلى: لەپاستىدا ئەگەر ناسىنى خودا لەرپگەى زۆرەوہ گرنگ بووايە،
 كەواتە ئەو كەسەى ناىناسىت عوزرى ھە يە، چونكە ئەوہ پەيوەستە بەخوداى

^{٢٥٢} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧٢.

^{٢٥٣} - ھەمان سەرچاوہ - ل ٧٨.

گوره خۆیه وه، ئەگەر بڵێین خودا بە زۆر خۆی بە خەلکی دەناسنیت، ئەو کاتە کافر و ببابوهره پەکان عوزریان ههیه که خودایان نه ناسیوو، چونکه ئەو کاتە ناسینی خودا له پێگه‌ی ئەقلیانە وه نه بووه، به لکو خودا زۆری بۆ هیتا وون بۆ ئەوه‌ی بیناسن، خۆ گەر ناسینی خودا گرنگ و پتویست بوایه، ده‌بوو له‌نتیو که‌سه ئاقله‌کاندا هیچ جیاوازیه‌کیان تیدا نه‌بوایه، هه‌روه‌ک چۆن له‌شته گرنه‌کانی تریشدا که‌س ناتوانی نکوێیان لی بکات وه‌ک تاریکی شه‌و و پووناکی پوژ، که‌واته له‌نتیو خه‌لکیدا له‌سه‌ر ناسینی خودای گوره جیاوازی هه‌یه، کۆمه‌لێک ئیسه‌پاتی خودای گوره ده‌که‌ن و کۆمه‌لێکی تر نکۆلی خودا ده‌که‌ن.^{٢٥٤}

هه‌روه‌ها له‌پێگه‌ی بینینیشه‌وه خودای گوره نانا سه‌ریته‌وه، چونکه بینینی خودا واته ناسینی خودا له‌پێگه‌ی هه‌سته‌وه ره‌که‌نه‌وه، ده‌ی ئەمه‌ش مه‌حاله بۆ خودای گوره.^{٢٥٥}

پاشان قازی عه‌بدولجه‌بار باس له‌جۆره‌کانی به‌لگه‌ ده‌کات و ده‌لی: به‌لگه‌کان چوار جۆرن، له‌وانه: به‌لگه‌ی ئەقلی، قورئان، سوننه‌ت، کۆپای زانایان. ناسینی خودای گوره‌ش ته‌نها به‌ به‌لگه‌ی ئەقلی ده‌ناسریته‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌لگه‌کانی دیکه هه‌موو لقین له‌ناسینی خودای گوره، له‌وه‌دا که خودا ئاقانه‌یه و دادپه‌روه‌ره، ئەگەر به‌کێک له‌مانه بکه‌ینه به‌لگه بۆ ناسینی خودای گوره له‌کاتی‌دا ئەمان بۆ خۆیان لقین له‌یه‌کتایی خودای گوره، ئەوه

^{٢٥٤} - شرح الأصول الخمسة - ل ٦٢.

^{٢٥٥} - هه‌مان سه‌رچاوه - ل ٦٢.

به لگه مان به لقه که هیئاوه ته وه له بری سه ره کیه که بۆ ناسینی خودای گه وره،
ئهمهش خۆی له خۆیدا دروست نییه.^{۲۰۶}

به لأم له پاستیدا قازی عه بدولجه بار مه بهستی له م قسه یه دا ئه وه نه بوو که
"أدلة سمعية" به کهم بگریت و پشتگوئیان بخت، به لکو مه بهست پی
ئه وه بوو که ناسینی خودا له ریگه ی ئه قلّه وه سه ره کیه و "أدلة سمعية" کانیش
هه موو ده چنه وه سه ره به لگه ی ئه قلی، بۆیه کاتیک ئیمه ده توانین قورئان بکهین
به به لگه کاتیک سه لمیترئ که ئم که لامه دادپه ره ور و دانا به و درؤ ناکات و
دروستیش نییه درؤی تیدا بی، ده ی هه موو ئه مانه له ریگه ی ئه قلّه وه په بیان
پی ده بریت و ده ناسرینه وه، به هه مان شیوه سوننه ت و کۆرای زانا یانیش هه
به و شیوه یه. قازی عه بدولجه بار ئه و ریگه یه مان بۆ پوون ده کاته وه که ئه قل
ده یگریته بهر بۆ ناسینی خودای گه وره، ده لئ گه چار نه بی به ئه قل
لیکۆلینه وه له ناسینی خودای گه وره بکهین، ئه وه پتویسته سه یری ئه و
پووداوانه بکهین که پوو ده دات له ته نه کان و غه یری ته نه کاند، جا کاتیک بینی
گۆرانیان به سه ردا دیت که واته "حادیثه" تازه یه و قه دیم نییه، ئه و جا سه یری
ئه وه ده کات تا بزانی هۆکاری پوودانه که ی چی یه، ئه و کاته بۆی ده رده که ویت
که وه دیهینه ریکی هه یه، ئهمهش له ده رنه نجامی ئه وه ی که ئیمه ده بیبینین
ئه گه ر چی ئیمه بۆ خۆمان خودای گه وره نابینین، ئهمهش یه که م ریگه ی
ناسینی خودای گه وره یه لای ئه بو هه زه یلی عه للاف.^{۲۰۷}

(پاشان سه یر ده کات که وه دیهینه ره که وه ک ئه و شته نییه که حادیسه، وه
دروستیش نییه وه ک ئه و وه هابیت، که ئه وهش خودای گه وره یه، ئه و کاته

---

^{۲۰۶} - هه مان سه رچاره و لاپه ره ی پتیشوو.

^{۲۰۷} - هه مان سه رچاره - ل ۱۰۵.

دهگاته ئهوهی که ئهم وهدهیهینه ره جیاوازه له وشتهی که پوویداوه، لای ئه بو
عهلی ئه مه به که م ناسینی خردایه که له پێگه ی به لگه هیتانه وه و تپوانینی
ئهقلیه وه خردای گه وه ده ناسیت).^{۲۵۸}

(پاشان سهیری دروستی کرداره که دهکات، ئه و کاته بۆی دهرده که ویت که
خودا به توانایه، پاشان سهیری دروستی کرداره که دهکاته وه له پووی
پێکسازیه وه، بۆی دهرده که ویت که خودا زانایه، پاشان سهیری به توانایی و
زانایی خودا دهکات، بۆی دهرده که ویت که خودا زیندوو له خودی خۆیدا،
پاشان سهیری ئه وه دهکات ده بیته خودا زیندوو بیت و دوریته له هه مو
که مو کو پیه ک، ئه و کاته بۆی دهرده که ویت که خودا بیسه ر و به توانایه و په ی
به هه مو شته کان ده بات، پاشان سهیری زانایی و توانایی خودا دهکات، بۆی
دهرده که ویت که خودا بوونی هه یه، پاشان سهیری هه مو پوویدا وه کان دهکات و
بۆی دهرده که ویت که هه مو سه رچا وه کان ده گه پیته وه بۆ لای خودا، به لام
خودا سه رچا وه ی نییه تا بگه پیته وه بۆ لای، ئه و کاته ئه وه ی بۆ ئاشکرا ده بیته
که خودا بۆ خۆی قه دیمه و هیه چ قه دیمیکی تر جگه له خودا بوونی نییه).^{۲۵۹}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که خودا قه دیمه، ئه وه ی بۆ دهرده که ویت که
خودا ته ن نییه و شیوازیشی نییه، که واته ئه وه ی بۆ ته ن یان شیوازیکی دروسته
بۆ خودا دروست نییه، وه ک: له پالیدایه یان له شوینیکدا جیتی بووه ته وه،
سه رکه وتن یان دابه زین له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر، دروست نییه خودا زۆری
یان که می بۆ به یار بدریت).^{۲۶۰}

---

^{۲۵۸} - هه مان سه رچا وه و لاپه ره .

^{۲۵۹} - هه مان سه رچا وه .

^{۲۶۰} - هه مان سه رچا وه .

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که دروست نییه خودا زۆری یان که می بۆ بریار
بدریّت، دهگاته ئه وهی که خودا دهوله مهنده و نیازی به هیچ کهس نییه،
چونکه پئویستی بۆ که سیک دروست ده بیّت که که م و زۆری پووی تی
بکات).^{۲۶۱}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که دروست نییه ئه وهی له تهنه کاندای پوو
دهدات له ویشدا پوو بدات، وه که له پالی یان له به رامبه ریدا یان به ریه که که وتن
یان چوونه ناو شتی که وه، ئه و کاته ئه وهی بۆ پوون ده بیته وه که خودا به
چاوی سه ر نابینری و به هیچ یه کیک له ههسته وه ره کانیش په ی پی
نابدری).^{۲۶۲}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که ره جگه له خودا خودایه کی دیکه هه بوایه،
ئه وه ده چوون به گز یه کدا و پیچه وانه ی یه کتر ده جولانه وه، ده ی ئه مه ش
ده بیته هۆی لاوازی بۆ خودا و دروست نییه، به لام بۆ تهنه کان دروسته، ئه و
کاته بۆی ده رده که ویت که خودا تاک و تهنایه و هیچ شتی که هاوبه ش نییه له
قه دیمی و خودا دریدا، ئه و کاته ده گاته ئه وهی که خودا که مال و تاک و
ته نه ایه).^{۲۶۳}

(پاشان سهیری ئه وه دهکات که خودا زانایه به وهی که شتی خراب
خرابیه که ی له کویدایه و پئویستی پئی نییه، زاناشه به وهی که بی نیازه له
هه ر شتی که، ئه و کاته بۆی ده رده که ویت که خودا عدل و دانایه، کرده وهی
خراب ئه نجام نادات، هه رکارێک پئویست بیّت که مه ترخه می تیدا ناکات،

---

^{۲۶۱} - هه مان سه رچاوه .

^{۲۶۲} - هه مان سه رچاوه .

^{۲۶۳} - هه مان سه رچاوه .

فرمانیش ناکات به کرده‌وهی خراب و پښگیش له کرده‌وهی چاکه ناکات،
ته‌واوی کرده‌وه‌کانیشی چاکن).^{۲۶۴}

به‌م شتویه نه‌قل له پښگه‌ی تیروانین و به‌لگه هینانه‌وه خودای گوره
ده‌ناسیت و ده‌گات به‌وهی که خودا تاك و ته‌نھا و تاqانه‌یه، ده‌گات به‌وهی که
خودا زانایه، به توانایه، زیندووه، دانایه، قه‌دیمه، هیچ شتیک نیبه له وینه‌ی
نه‌و خودایه، نه له زاتیا، نه له سیفاتیدا، نه له کرداریدا، بۆ خۆی ته‌نیایه و
له‌ه‌موو شتیک بی نیازه و ه‌موو شتیکیش نیازم‌نده به‌و.

نه‌گه‌ر نه‌مه نه‌و پښگا نه‌قلیه بوو بیت بۆ ناسینی خودای گوره لای
موعته‌زیله‌کان، نه‌ی نه‌قل چۆن ده‌توانیت پیش نه‌وهی نه‌رکی پی بدریت چاک و
خراب له یه‌کتری جیا بکاته‌وه؟

ده‌بینین که موعته‌زیله وتویانه نه‌قل خاوه‌نی دۆزینه‌وهی چاک و خرابه،
چاک و خرابیش ده‌بیت له‌پښگه‌ی نه‌قله‌وه بیانناسین، چونکه ه‌ردوکیان له‌ناو
کرده‌وه‌که‌دا بوونیان ه‌یه، کرده‌وهی چاکه له خودی خۆیدا چاکه و کرده‌وهی
خرابیش له خودی خۆیدا خرابه له‌ه‌موو کات و ساتیکدا، هیچ کس لاری
له‌مه‌دا نیبه.^{۲۶۵}

پاشان یارمه‌تیدانی ه‌زار و نه‌دار به‌برده‌وامی و نه‌جامدانی کاری باش و
سه‌ردانیکردنی نه‌خوش و راستگوی... ه‌موو نه‌مانه هاوپان له‌سه‌ر نه‌وهی که
کرده‌وهی چاکن، ته‌نانه‌ت پیش هاتنی شه‌ریعه‌تی خوداش، ه‌روه‌ها درۆ و
ساخته‌کاری و دریش.. کۆمه‌له کرده‌وه‌یه‌کن که ه‌مووان هاوپان له‌سه‌ر نه‌وهی

---

^{۲۶۴} - ه‌مان سه‌رچاوه.

^{۲۶۵} - بروانه - الشهرستاني - الملل والنحل - ج۱، الإيجي - المواقف - ج۸، زهدی جار الله -

المعتزلة - ل ۱۰۸.

که خرابن، بۆیه ئەو بۆچوونەى که ئەقل ھەموو چاکە و خرابەیک دەزانیت ھەمیشە جینگەى پەخنەلێگرتن بووہ - بە تاییەت لای ئەشعەرییەکان - چونکە تەواوی ئەرکەکان - لای ئەشعەرییەکان - ھەموویان لە "بیستەکانن" ئەقلیش ھیچ شتێک پێویست ناکات و بلی ئەم کردەوہ چاکە یان خراب، لەبەر ئەوہى کردەوہکان بە خراب یان بە چاک نازانری ھەتا شەرع چاکى یان خرابیان دیاری نەکات، ھەرۆک چۆن کردەوہى چاک و خراب خودى نییە، بەلکو دوو سیفەتى دەرەوہى خۆیەتى بۆیان ھەبە گۆرانیان بەسەرداییت، بۆیە جارى وابووہ شەریعەتێک ھاتووہ شتێکی بە چاک داناوہ، کەچی شەریعەتێکی تر ھاتووہ ھەمان ئەو شتە چاکەى ھەلوہشاندووہتەوہ و بە خرابى لەقەلەمداوہ، جارى واش ھەبووہ کردەوہیک لەکاتیکیا چاکبووہ و لەکاتیکی تردا خراببووہ، بۆ نمونە: کوشتن، گەر بە نارەوا کەسێک کەسێکی تر بکوژیت ئەوہ کردەوہیکى خرابە، بەلام گەر کەسێک بە پەوا خۆى لە برى تاوانیکدا کە ئەنجامداوہ بکوژیتەوہ، ئەوہ کردەوہیکى چاکە. ئەگەر خرابى کوشتن خودى بوایە، ئەو کاتە لە ھیچ حالەتێکی تردا کوشتن کردەوہیکى چاک نەدەبوو.^{۲۶۶}

کاتێک ئەم پەخنەى کۆتاییە - سەبارەت بە خودى چاکى و خرابى کردەوہکان - لە جیبى خۆیدا بوو، دەبینین موعتەزىلەکان وازیان لەوتەى خودى چاکى و خرابى کردەوہکان ھینا، بە تاییەت لای - موعتەزىلەکانى دوايین - بۆیە ھاتن وتیان کردەوہى چاک یان خراب ئەوہیکە کە ئەقل دیاری بکات ئەو کردەوہ چاکە یان خراب، گەر ھاتوو بە نارەوا کوشتن پوویدا، ئەوہ کردەوہیکى خرابە، بەلام گەر ھاتوو کوشتنەکە لە برى تۆلەى کردەوہیکدا پوویدا، ئەوہ

^{۲۶۶} - بڕوانە - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۱۴، محمد الزرکان - فخر الدین الرازى - ل ۵۱۱ - زەھدى

جار الله - المعتزلة - ل ۱۰۹.

کرده وهیه کی چاکه،^{۲۶۷} قازی عهبدولجه بار ده لئی: (کرده وهی ناشرین و خراب له خودی خویدا خراب نییه، تا ئه و کاته ی ئه م کرده وه له شوینیکدا ده رکه ویت که کرده وه یه کی خرابه، چونکه ئیمه ناتوانین سیفه ته کانی ئه و کرده وه ی که پووینه داوه بزاین تا کرده وه که پوو نه دات، که واته کاتیک کرده وه که به خرابه داده نریت که نه جامدرا بیت، له بهر ئه وه گهر پووداویکمان به م شیوه یه بینی ده لئین خرابه با نه شزاین هۆکاری تاوانه که (چییه، گهر چاکی و باشی کرده وه که مان بۆ ده رنه که وت ناتوانین ئه و کرده وه به خراب هه ژمار بکهین).^{۲۶۸}

قازی عهبدولجه بار باس ده کات و ده لئی زیان که - کرداریکی خرابه - له هه ندی پوو وه ده بیته کرداری چاک، کاتیک که ده بیته هوی لابرندی خرابه یه ک.. بۆ نمونه ئیش و نازار خوی بۆ خوی زیانه، به لام جاری و هه یه چاکه یه بۆ ئه وه ی گه وده ترین زیانت له کۆلکاته وه، یان جاری و هه یه بۆ پزگارکردنی گیانی مروفتیک و چاکه به شیک له ئه ندامی جهسته ی ئه و که سه لی بکه یته وه، یان کاتیک که له درنده یه ک ده ترسی و چاکه پراکه یته و هه لیبیت به ناو درک و دالدا، هه مو ئه مانه لای که سه ئاقل و ژیره کان به چاکه ده زانریت نه گهر چی له و پیناوه دا توشی زهره ر و زیانیش ببیته وه.^{۲۶۹}

به هه ر حال لای موعته زیله کان مروفت - پیش هاتنی شه ریعه ت و ناردنی پیغه مبه ران - له سه ری پیویست بووه که واز له کرده وه ی خراب به ینیت و کرده وه ی چاک نه نجام بدات، چونکه ئه قل خوی کرده وه ی چاک و خراب دیاری

^{۲۶۷} - بروانه - محمد الزرکان - سه رچاوه ی پیشوو - ۵۱۲.

^{۲۶۸} - بروانه - القاضي عبد الجبار - المحيط بالتکلیف - تحقیق: محمد السید عزمی - ۱۵۳ -
الدار المصرية للتألیف و الترجمة.

^{۲۶۹} - بروانه - المغنی - ج ۱۲ - اللطف - له ۳۱۵ تا ۳۳۶ - تحقیق: د. أبو العلا عفیفی.

دهكات، جا ئايا كردهوه چاك و خرابه كه خودى بيت يان به و شيويه بيت تا كردهوه كه پوو نه دات نازانریت چاكى و خرابى كامه يه.. به لام سه بارهت به ئه ركه كان - لای موعته زيله - ئه وه سۆز و ميه ريكه بۆ به نده كانى، خوداى گوره له پى پيغه مبه ره كانه وه ناردويه تى بۆ به نده كانى تا وه كو تاقيان بكاته وه .

ئه گه ر چى موعته زيله له سه ر كرده وه راسته وخۆكان هاوپايوو كه مرۆف تيايدا سه ر پشكه له كردنى ئه و كرده وانه يان نه كردنيدا، به لام له راستيدا سه بارهت به دهرئه نجامى ئه و كرده وانه ي كه له كرده وه راسته وخۆكه وه پهيدا ده بيت پايان جياوازه، بۆيه وا باشه ئىستا دهره نجامى ئه و كرده وانه بخه ينه پوو.

• دهرئه نجامى كرده وه كان:

موعته زيله كان له پيئاسه كردنى دهرئه نجامى كرده وه كاندا پاى جياوازيان هه يه، ليره دا هه ندئى له و پيئاسانه دئينه وه بۆ ئه وه ي مانايه كى پوون و ديارى كراومان ده سته وئيت سه بارهت به دهرئه نجامى كرده وه كان، تا له و كرده وانه ي جياكه ينه وه كه راسته وخۆ مرۆف خۆى ئه نجامى ده دات:

۱- هه موو كرده وه يه كه كه ئاماده سازى بۆ دروستبوونى ده كريت، به بى ئه وه ي مه به ست يان ويستىك هه بيت له ئه نجامدانيدا، يان هه موو كرده وه يه كه كه مرۆف ئه نجامى بدات به مه به ست و هه موو به شيكىش له و كرده وه دا ويست و مه به ستى تۆى تيدا بووه، بۆيه ئه مه له دهره وه ي دهرئه نجامى كرده وه كه هه ژمار ده كرى.

۲- هه موو كرده وه يه كه هۆكاره كى هاتبىته دى و له وه دهرچوو بيت كه بتوانم ئه و واز له و كرده وه بىنم و هه ندئى جار خۆم ئه و كرده وه ده كه م، هه ندئى جاريش له كه سانى تره وه .

۳- بریتیه له کردهوهی سیهم که له پاش مهبستهوه دیت، وهک ئه و نازارهی که له پاش لیدانهوه پهیدا دهبیت، یان وهک ئه و پښتینه وایه که له پاش پال پیوه نانیکهوه دروست دهبیت.^{۲۷۰}

لهکۆی ئه م پیناسانه دهتوانین به م شیوهیه دهرئهنجامی کردهوهکان پیناسه بکهین که: (بریتی یه له و کردهوانه ی که له ئهنجامی ئه و کردهوانه وه پهیدا دهبن که راسته وخۆ کهسیک پیی ههستاوه، ئه م کردهوانه ش هیچ ویستیکی مرۆفی تیدا نییه).

به دهستهواژهیهکی تر بریتی یه له دهرئهنجامی کردهوه که له که بووهکانی مرۆف، بۆ ئه وهی زیاتر پوونیکهینهوه ئه م نمونه دههتینهوه، ئه گهر مرۆفیک ویستی به بهردیک له کهسیک بدات، ئه و کاته بهرده که هه لدهگریت و به ئاراسته ی ئه و کهسه ی که مهبهستیته دهیهاویژی، هه لدانی ئه و بهرده ی که بهدهست مرۆفه که وهیه بریتی یه له سه رهتای کردهوه ی ئه و کهسه ی که ههستاوه به وه شانندی بهرده که، به لام وه شانندی بهرده که پووه و کهسه که ی تر و لیدانی یان برینداربوونی یان کوشتنی، هه موو ئه مانه له ئهنجامی ئه و کردهوه راسته وخۆه پهیدا بووه، بۆیه هه موو ئه و کردهوانه ی له دهرئهنجامی کردهوه که ی سه رهتاوه پهیدا بووه پێیان دهوتریت ئهنجامی کردهوه که.

قازی عه بدولجه بار دهلی: (دهرئهنجامی کردهوهکان تهسپیت بووه له کردهوهکانی دل و کردهوهی ئه ندنامهکاندا، سه بارهت به کردهوهکانی دل هیچ شتیکیان لی پهیدا نابی که بیته هۆکار جگه له زانین نه بی، به لام کردهوهی ئه ندنامهکان دهرئهنجامی کردهوه که تیایدا پهیدا ده بی، وهک: نازار، ئاماده سازی له شتیکیدا، دهنگهکان، بوونی ئه و شته، پشت بهستن به شتیکی،

^{۲۷۰} - پروانه - الأشعري - مقالات الإسلاميين - ل ۸۲.

بۆيە ھەموو كردهوھى ئەندامەكان لەم پېنچ شتە بەدەر نىيە، ھەموو ئەمانە دەرنەنجامى كردهوھيان بۆ دروست دەبەيت، ئەگەر چى ھەندىكىيان وەك چۆن بوون بە دەرنەنجامى كردهوھەكان بە ھەمان شىئوھ بوون بەو كردهوھ سەرەتايىيەى كە مۆفەكە پىي ھەلساوە، ھەندىكىشيان ھەر دەرنەنجامى كردهوھى مۆفەكە خۆيەتى).^{٢٧١}

لەراستىدا موعتەزىلەكان راى جياوازيان ھەيە سەبارەت بە ھەر يەككە لەو كردهوانەى كە لەدواى كردهوھ سەرەتاكەوھ دەيت، ئاخۆ كام لەو كردهوانە دەرنەنجامى كردهوھەكانە و كاميان ئەو نىيە، ھەروھەراى جياوازيان ھەيە سەبارەت بە دانە پالى دەرنەنجامى كردهوھەكە بۆ لاي بەكرى كردهوھەكە، ئومامەى كورپى ئەشرەس پىي وايە دەرنەنجامى كردهوھەكە بەكرىان نىيە، شەھرستانى دەلى: ئومامەى كورپى ئەشرەس نەيتوانىوھ دەرنەنجامەكەى بداتە پال ئەو كردهوھى كە ھۆكارى ئەو بەكرەيە، چونكە گەر ئەمەى بەكرىايە ئەو كاتە پىويست دەبوو لەسەرى كە كردهوھەكە بداتە پال كەستىك كە مردووه، يان وەك ئەوھى كەستىك تىرىك دەھاوئىزى و پاش وەشاندىنى تىرەكە كەسەكە دەمرىت، پاشان بەھۆى وەشاندىنى تىرەكەوھ كەستىك دەكوژىت - كە ئەمە دەرنەنجامى وەشاندىنى تىرەكەيە - لەپاش مردنەكەوھ. نەشيتوانىوھ كردهوھەكە بداتە پال خوداى گەرە، چونكە كوشتن كردهوھەيەكى خراپە و ئەمەش بۆ خودا مەحالە، بۆيە وتويەتى: دەرنەنجامى كردهوھەكان بەكرىان نىيە.^{٢٧٢}

لاى ئەبو ھوزىل ھەر كردهوھەكە لاي مۆفەكەوھ پەيدا ببى ئەوھ دەرنەنجامى كردهوھەيە و كردهوھى خۆيەتى، جگە لە پەنگ و تام و بۆن، چونكە ھەر شتىك

^{٢٧١} - المحيط بالتكليف - ل ٢٨٩.

^{٢٧٢} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ١ - ل ٨٨.

نه زانی چۆن پوویداوه ئه وه کرده وهی خودایه، هه ر بۆیه خودا ده رک پێکردن و زانیی له بیستن و فیژیووندا دروستکردوه، چونکه ئه مه کرده وهی مرۆفه کان نییه ^{٢٧٢}.

سه باره ت به پالڤانی کرده وه یه ک بۆ لای مردوویه ک - وه ک ئه وهی له پێشه وه پوونیکرده وه - ده لێ: کوشته که بریتی یه له کرده وهی تیر هاویژه که که مردووه، چونکه نا کریت ئه وه کرده وهی خودای گه وه بی ت، یان کرده وهی خودی تیره که بی ت، هه روه ها نا کریت کرده وه یه کیش بی ت به بی بکه ر ^{٢٧٤}.

لای نه ظامیش، هه ر شتی ک له سنووری توانای مرۆف تێپه پیکرد، ئه وه ده بی ت به کرده وهی خودای گه وه، چونکه خودا ئه و شته ی تیدا خه لق کردوه، خودا سروشتی به ردی وا دروستکردوه گه ر که سیک بیهاویژیت ده پوات، هاویشته که شی به پتی هیزی پال پتوه نه ره که یه تی، کاتی به رده که گه یشته ئه و شوینه ی خۆی، ئیتر له شوینی خۆیدا ده وه ستیت و له وه زیاتر ناروات. ^{٢٧٥}

به م ئه ندازه یه کۆتایی به م مه سه له یه دینین و ده چینه سه ر باسی مه سه له یه کی تر که په یوه ستداره به عه دلی خودای گه وه لای مو عته زیله کان، ئه ویش مه سه له ی " الصلاح و الأصلح " ه.

• (چاک و چاکتر): الصلاح و الأصلح:

بینیمان که مو عته زیله وتیان خودا سته م ناکات و کرده وهی خرابیش ناکات، هه ندیکیان وتویانه خودای گه وه توانای سته مکردنی نییه ^{٢٧٦}، له گه ل ئه م

^{٢٧٢} - هه مان سه رچاوه - ل ٧١.

^{٢٧٤} - بروانه - الخياط - الإنتصار - ل ٧٧، یان - زه دي جار الله - ل ٩٥.

^{٢٧٥} - الملل و النحل - ج ١ - ل ٧٤.

^{٢٧٦} - بروانه سه رچاوه ی پێشوو.

بۆچوننه دا بۆچونئىكى تریشيان رېكخستوه، ئه ویش ئه وه یه كه خودا له دنیدا
هیچ كرده وه یه كه له گه ل به نده كانیدا ناكات جگه له كرده وه ی چا كه نه بیّت،
ناوتریّت كه خودای گه و ره توانای به سه ر شتیكدا هه یه كه چا كتر بیّت له مه ی
كه له گه ل به نده كانیدا كردوویه تی...^{۲۷۷}

ئهو عه لی جه بائی و ئهو هاشمی كورپی پئكه وه یه ككرايان هه بووه و
وتویانه: خودای گه و ره هیچ شتیكى هه ئنه گرتووه به رامبه ر به نده كانی كه
ئه نجامی نه دابى كه زانیبیتی ئه گه ر ئه م كرده وه یان له گه لدا بكات ئه وه باشر
گوپراپه ل ده بن و ته ویه ده كه ن، بۆیه خودای گه و ره هه ر دوو كرده وه كه "چاك
و چا كتر" ی له گه لدا ئه نجامدون، چونكه خودای گه و ره به توانا و به ده سه لاته،
زانایه، به خشنده یه، دانایه، هیچ زیانیكى پئ ناكات گه ر بیه خشیت، وه هیچ له
گه نجینه كه شی كه م ناكات ئه گه ر بیه خشیت، هه لگرتنیش هیچ له مو لك و
سامانی زیاد ناكات، ده بیّت ئه وه بزانی كه ئه صلح "چا كتر" به چیژ تر نییه،
به لكو "ئه صلح" ئه وه یه كه له كۆتاییدا ده مینتته وه و له دونیاشدا راستر و
دروستره، ئه گه ر چی ئه مه یان نازار به خشه و دل پئی ناخۆشه، وه كه نه خۆشی
و خواردنه وه ی ده رمان^{۲۷۸}.

له سه ر ئه م بنه مایه، هه ندی جار مرؤف تووشی زیان ده بیّت به لام له وانه یه له
پشت ئه م زیانه وه حیکمه تیک هه بیّت كه خودای گه و ره ده یزانئ له و زیانه دا
چا كه و خیرى تیدایه بۆی. موعته زیله ده لئ خودای گه و ره ده زانئ گه ر ئه و
مندالانه بمانایه بره یان ده هینا یان ئه و فاسیقانه ی گه ر ژیانیان به رده وام بوایه
ته ویه یان ده كرد، ئه وه خودای گه و ره پیش ئه وه نه یده مراندن، هه ركه س

^{۲۷۷} - بروانه - الملل و النحل - ج ۱ - ۷۳، ۹۴.

^{۲۷۸} - هه مان سه رچاوه ی پېشوو، ل ۹۴.

خودای گوره بزانی گەر بژی ئەوا کردەووی باش ئەنجام دەدات و ئیمانی بەهیز تر دەبیت ئەوا خودا دەبھیلتەو، بۆیە خودای گوره ئەو کە سانه دەمرینیت گەر بزانی بمیننەو بە ئەندازەی چاوترکانیکیش کردەووی چاکە ئەنجام نادن، بەلکو پەنگە کافر و فاسقیش ببن ...^{٢٧٩}.

دەگێڕنەو کە ئەشعەری ویستویەتی ئەبو علی جبائی کە مامۆستای خۆی بوو، ئیحراج بکات، بۆیە ئافرەتیکێ بە تەمەنی راسپارد بۆ ئەووی پیتی بلی: کە من سێ کوپم هەبوو: یەکیکیان زۆر کەسیکی دیندار و دنیاوەیست بوو، دوو میشیان کەسیکی کافر و خراپکار بوو، سێهە میشیان مندالیک بوو هیشتا بالغ نەبوو بوو. هەرسیکیان لەسەر ئەم سیفەتە مردن. ئەی شیخ هەوالی هەرسیکیانم پیتی بلی حالیان چۆنە. جەبائی وتی: کەسە دیندار و دنیا نەویستە کە ئەو لە بەرزاییەکانی بەهەشتایە.. کافرە کەشیان ئەو لە قولایی دۆزخدا. هەرچی مندالە بچووکە کەشە ئەو سەلامەتە و بیوێه. ئەشعەری وتی: پیتی بلی: ئەگەر ئەو مندالە بیوێت بپرات بۆ لای برا چاکە کەسێ کە پلە بەرزەکانی بە دەستی پێناو. دەتوانی ئەو کارە بکات؟ جەبائی وتی: نەخیر. چونکە خودا پیتی دەلی ئەووی کە ئەو گەیشتوو بەو پلە بەرزە بە هۆی ئەووە بوو کە خۆی ماندوو کردوو لە دنیا دا بە زانست و کردەووی چاکەو بەو گەیشتوو بەو پلە بالایە. بەلام تۆ ئەو زانست و کردەووە چاکەسێ ئەوت پیتی نییە بۆیە ناتوانی بپۆیت بۆ لای ئەو. ئەشعەری وتی: پیتی بلی: گەر مندالە بچووکە کە لەو کاتە دا بلی: ئەی پەروردگاری جیهانیان خۆ ئەو تەوانی منی تیدا نییە، چونکە پێش ئەووی بالغ بێم تۆ گیانت کیشام و منت مراند. گەر مۆلەتت پێم بدایە، لەوانە بە لە برا دیندار و دنیا نەویستە کەم زیاتر دیندار تر و

^{٢٧٩} - بڕوانە - مقالات الإسلاميين - ل ٢٦٤ - یان - زهدی جار الله - المعتزلة - ل ١٠٤.

دنیا نه ویستر بوومایه. جه بائی وتی: خودا پیتی ده لئی: زانیم گهر تق بژیایتایه یاخی ده بوویت و بیباوهر ده بوویت و نه و کاته له و که سانه ده بوویت که ناگر بۆت واجب ده بوو، بۆیه پیش نه وهی بگهی به و حالته به رژه وهندی تۆم له بهرچاو گرت و تۆم مراند تا پزگارت ببیت له سزا. نه شعهری وتی: پیتی بلئی: نه گهر برا کافره کهی له قولای دۆزه خدا سه ری به رز کرده وه و وتی: نهی په روه ردگاری جیهانیان، نهی دانانترینی داناکان، نهی میهره بانترینی میهره بانان: تق زانیت که برا بچوکه کهم گهره بیت و بالغ بیت کافر ده بیت، زانیش من وام لی دئی، نهی بۆ به رژه وهندی نهوت پاراست، به لام به رژه وهندی منت نه پاراست^{۲۸۰}؟

نه وهی له م دیداردا بۆمان درده که ویت نه وهیه سه رکه وتن له به رژه وهندی نه شعهرییدا بووه، جا عه قیدهی "سه لاح و نه صلح" لای موخته زیله به ریگه یه کی زۆر ژمیاری ورد دانراوه، به لام نه وه یان له بیر چوو بوو که خودای گهره له هه موو کرده وه کانیدا حیکمه تیکی هه یه که نه له ئیساس و نه له رابردووشدا نه قلی مرؤفایه تی نه یوانیوو پیتی بگات، گهر نه وه مانزانی که نه شعهری پیشتر به کتیک بووه له پیاوانی موخته زیله و شاره زای شیوازی مشتومپرکردنی نه وان بووه، نه و کاته ده زانین که چند ناسان بووه نه شعهری له م جۆره دیدارانه دا سه رکه وتوو بیت.

له کۆتایی قسه کانمان سه بارهت به عه داله تی خودایی وه که نه وهی که موخته زیله کان گوزارشتیان لیوه کردوو، ده لئین: له راستیدا موخته زیله له باره ی نازادی و یستی مرؤبییه وه کاروباریکی زۆریان پافه کردوو، زۆر شنتیان له باره ی حیکمهت و دانایی خودای گهره پوونکردوو ته وه، نه گهر بلئین

^{۲۸۰} - بپوانه - تغییر الرازی - ج ۴ - ل ۱۴۶، ۱۴۷.

مرۆڤه‌کان هیچ ویستیکیان له کرده‌وه‌کانیاندا نییه و به‌زۆر پێیان ده‌کریت ئه‌وه لێ تێنه‌ده‌گه‌یشتن، بۆیه ئه‌وه‌یان بۆ رافه‌کردووین که مرۆڤ له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه کرده‌وانه‌ی که ده‌یکات به‌رگه‌ی ئه‌وه لێپرسراویه‌تیه ده‌گریت، هه‌روه‌ها حیکمه‌تی ئه‌رك و ناردنی پێغه‌مبه‌رانیشیان بۆ پوونکردوینه‌ته‌وه و زوڵم و ستمیشیان لاداوه له‌ خوای گه‌وره، بۆیه ده‌بینین له‌پێناو به‌رزپاگرتنی ئه‌قلی مرۆڤایه‌تی وتیان فیکر پێش هاتنی شه‌ریعه‌تی خودایه. به‌لام ئه‌وان له‌پێناو به‌رگریکردن له‌عه‌داله‌تی خوداییه‌ قیده‌ی "صه‌لاح و ئه‌صلح" یان هه‌تایه ئاراوه، ئه‌وه‌بوو له‌هه‌ندێ کاروباردا زیده‌په‌وییان کرد که ئه‌سته‌م بوو ئه‌قلی مرۆڤایه‌تی ده‌رك به‌ دانایی بکات و له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی حاڵی بپێت، ئه‌مه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌شعه‌ری به‌ ئاسانی بتوانی‌ت تێکی بشکێنی‌ت.

به‌هه‌رحاڵ موعته‌زیله تووشی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی باش بوویه‌وه کاتی به‌رگرییان له‌عه‌داله‌تی خودایی کرد، جا ئایا له‌ هۆکاره‌کانی به‌رگریکردنیاندا هه‌له‌یان کردبێ یان پێکابێتیان، ئه‌مه‌ش له‌هه‌موو مه‌زه‌به‌بێکدا پوو ده‌دات، خۆ هه‌له‌ ته‌نها له‌سه‌ر "ئه‌هلی عه‌دل و ته‌وحید" تاپۆنه‌کراوه.

بنه‌های سه‌په‌م: پاداشت و سزا: "الوعد و الوعيد"

پاداشت و سزا "الوعد و الوعيد" لای موعته‌زیله‌کان مانای تاییه‌ت به‌ خۆی هیه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه گه‌ر مرۆڤی بپوادار له‌ دنیادا له‌سه‌ر تاعه‌ت و فه‌رمانبه‌رداری خودا ده‌رچوو ته‌وبه‌یکرد، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه له‌بری ئه‌و ته‌وبه‌ی که له‌ دنیادا کردوویه‌تی به‌ به‌ه‌شت پاداشت بدیته‌وه، گه‌ر هاتوو ئه‌و مرۆڤه که له‌ دنیادا به‌بێ ته‌وبه‌ گه‌راپه‌وه و گوناھیکی گه‌وره‌شی ئه‌نجامدا بوو، ئه‌وه شایسته‌ی ئه‌وه‌یه که به‌ هه‌میشه‌یی له‌ ئاگردا بمی‌نیته‌وه، به‌لام سزای ئه‌م

مرفقه برواداره سوکتره له سزای که سیکى بیباور، ئه م شتیوازه پیتی دهوتریت پاداشت و سزا "الوعد و الوعد"^{٢٨١}.

پاداشت "الوعد": بریتی یه له که یاندنی ههوالیک به که سی بهرامبه به مه بهستی ئه وهی له ئاینده دا سوودی پی بگه یه نیت یان زیانیکى لی دوور بخاته وه.

سزا "الوعد": بریتی یه له که یاندنی ههوالیک به که سی بهرامبه جا ئایا ئه ههواله زیانی تیدایه بۆ که سی بهرامبه له ئاینده دا یان ئه وه یه سوودیکى بهرامبه ری تیدا ده فه وتینریت^{٢٨٢}.

خودای گه وره ش بینگومان چ له پاداشت چ له سزاشدا پاستگویه، په یمانیشیداوه پاداشتی ئه و به ندانه ی بداته وه که له دنیا دا گوپرایه لیبوون، ههروه ها په یمانیشی به که سانی یاخی و سه رپێچیکار داوه که سزایان بدات، خودای گه وره ش هه ر په یمانیکى به برواداران دابیت جیبه جیتی ده کات و تۆله ش له که سانی گوناهاکار ده کاته وه و هیچ جوړه گوپرانکاریه که به سه ر په یمانی خودادا نایه ت، هه رگیز خودا پێچه وانیه ی پاداشتی که نابیته وه که به بروادارانى داوه، درۆش ناکات که په یمانی داوه سزای گوناهاکاران ده داته وه.^{٢٨٢}

درۆ "الکذب": بریتی یه له هه ر هه والیک - گه ر هه والده ریکیشی هه بوو - له سه ر ئه و په یمانه نه بیت که هه والی له سه ر دراوه. مه به ست له وهی گه ر هه والده ریکیشی هه بوو ئه وه یه هه ندی هه وال هیه هه والده ری هه ر نییه، وه که ئه وهی که خودایه کی تر نییه له گه ل "الله" دا... به لام پێچه وانیه ی قسه: بریتی

^{٢٨١} - الملل و النحل - ج١ - ل ٦٦.

^{٢٨٢} - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ١٣٤.

^{٢٨٣} - هه مان سه رچاوه - ل ١٣٥.

یه له وهی هه وائیداوه که له ناینده دا کارێک بکات به لام نایکات، ئەمەش مه حاله
بۆ خودا کهس ناتوانی قسه له کارێکدا بکات که خودا وا بکات، خیاڵفیش
له حه قی خودای گه وره دا نییه، گهر وابیت ئەوه ده بێته درۆ، گه وره یی و به رزی
هه ر بۆ خودایه ^{٢٨٤}.

لای موعته زیله هه رکهس بۆ چوونی پێچه وانهی ئەم بۆ چوونهی پاداشت و
سزایه هه بێت، له م دوو قسه یه ده رناچیت: یان ئەوه یه له بنه په تدا خۆی
پێچه وانهی بنه مای پاداشت و سزایه، ده لێ خودا نه په یمانی به به روادارانداوه
پاداشتیان بداته وه نه په یمانیشیداوه ئەوانه ی ته ویه ناکه ن له گوناه ی گه وره
خودا سزایان دهدات. ئەم قسه یه په تده کرێته وه، چونکه ئەمه پێچه وانهی
پێغه مبه رایه تی موحه ممه ده (درودی خودای لیبیت)، ئیمه له رپی ناینه که یه وه
ده زانین که ئەمه پێویسته کی دینه و خودا پاداشت و سزای هه یه له پۆژی
قیامه تدا.

یان ئەوه تا پێچه وانه مامه له ده کات و ده لێ: خودای گه وره پاداشت و سزای
هه یه، به لام ئەکریت خودا چاوپۆشی له سزا دانه که دا بکات، ئەم قسه یه ش
په تده کرێته وه، چونکه چاوپۆشی له حه قی خودای گه وره دا مه حاله و ئەوه ی
که پێشوو لیوه ی دوا ین به درۆ ده خاته وه، درۆش بۆ خۆی شتیکی ناشرین و
ناقۆلایه و خوداش کاری ناشرین و ناقۆلا ئەنجام نادات، چونکه ده زانی که
کارێکی ناقۆلایه و بی نیازه یه پی. گهر دروست بی چاوپۆشی له سزای
گوناه کارێکدا بکات، ئەوه چاوپۆشی له پاداشتی چاکه کارێکی شدا ده کات،
چونکه به م پێیه هه ردوو بابه ته که وه ک یه ک وایه. گهر ده لێن جیاوازی له
نیوانیاندا هه یه، چونکه چاوپۆشیکردنی خودا له سزادا به خشنده ییه به لام له

^{٢٨٤} - هه مان سه رچاوه و لا په ره.

پاداشتا به و جۆره نییه، ئەوا ئیمەش دەلێن مەسەلەکە بەو شیۆه نییه، چونکە بەخشندە لە چاکەکاندا و درۆش بەهەموو شیۆهکانیەوه کاریکی ناشیرینە و چۆن دەبیتە بەخشندە. ئەوانەى که پێچهوانەى ئەم بۆچوونە دەلێن: خودا پاداشت و سزای هەیه، دروست نییه خودا چاوپۆشی یان درۆ بکات، بەلام بەگشتی لە سزادا دەکریت لەبەر هەندى مەرج و تاییبەتمەندى چاوپۆشی بکات، بەلام خودا مەرجى ئەو کەسانەى دیارینەکردووه کە لى خوش دەبیت. ئەمەش پەتەدەکریتەوه، چونکە خودا کە کارساز و کار بەجیبە ناکریت ئاماژەى بەشتیک دابیت و پێچهوانەى ئەو ئاماژەیهى مەبەست بیت و پۆشنى نەکردبیتەوه لە کى خوشدەبیت و لە کى خوش نابیت، چونکە گەر وابوو واتە لە قورئاندا بەجۆرێک دەستەواژەکان بەکاردينیت کەس لى تى ناگات، یان شتیک بە گشتى باس دەکات و دواتر ئەو شتە پۆشن ناکاتەوه، دەى ئەمەش بۆ خودا دروست نییه بریار بدریت^{۲۸۵}.

بەپى ئەم قەسەى پێشوو خودای گەرە پاشگەز نابیتەوه نە لە پاداشت و نە لە سزادا، چونکە پاشگەز بوونەوه درۆیه بەرامبەر بەهەقى خودا، خوداش زۆر لەوه گەرەترە کە درۆى بدریتە پال، سزاش پێوهست نەکراوه بە هیچ مەرجیکەوه، چونکە هەرکەس لەخودا یاخیبوو سەرپێچى فرمانەکانیکرد، ئەوه شایستەى ئەوهیه کەخودا سزای بدات، هەرکەسیکیش بمریت و تاوانیکى گەرەى ئەنجام دابیت و تەوبەى نەکردبیت، ئەوا شایستەیه کە خودا بە هەمیشەى لە ناگردا بیهێلێتەوه، لێرەشەوه هەلوێستی خۆیان لەبارەى شەفاعەتەوه خستووه تەپوو.

^{۲۸۵} - هەمان سەرچاوه - ل ۱۳۶، ۱۳۷.

• هلوپستی موخته زيله سه بارهت به شه فاعه تی پیغه مبه ر

(درودی خودای لیبت):

له قورئانی پیروزدا هندی نایه هاتووہ نیسپاتی شه فاعهت دهکات و هندی نایه تی دیکه ش نه فی شه فاعهت دهکات، نه و نایه تانه ی که نیسپاتی شه فاعهت دهکات بریتیه له م نایه تانه ی لای خواره وه:

۱- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾^{۲۸۶}. واته: (کی بیت - له پوئی

دواییدا - بتوانی شه فاعهت بکات لای نه، هه تا نه و خوی مؤله تی نه دا).

۲- ﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾^{۲۸۷}. واته: (له خوی به دواوه هیچ

تکاکاریک نییه تکایان بو بکات، مه گه ر که سیک نه و بو خوی مؤله تی بدا).

۳- ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾^{۲۸۸}.

واته: (له و پوژدها تکا و لالانه وه لای خودا هیچ سوود نابه خشی، مه گه ر بو

که سیک که خودای گه وره خوی مؤله تی پیدایی شه فاعهت بکا و وتار و

قسه که شی په سه ند بکا).

۴- ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾^{۲۸۹}. واته: (تکاکردن

لای خودا - له و پوئی نارپه حه تی و ترس و له رزه دا - سو دی نابی، نه بو

په رستراوه کان و نه بو په رستیاره کانیان، چونکه له ناو دلّه پراوکی و

^{۲۸۶} - سورته ی - البقره - نایه تی ۲۵۵.

^{۲۸۷} - سورته ی - یونس - نایه تی ۳.

^{۲۸۸} - سورته ی - طه - نایه تی ۱۰۹.

^{۲۸۹} - سورته ی - سبأ - نایه تی ۲۳.

بیزاریدابوون، ئیستاش چه‌سه و و چاوه‌پوانن، تا بزائن خودا مؤله‌تی کئی
ئەدا بۆ تکارکردن و کیش تکا بکات؟).

ئەو نایه‌تانه‌ش که نه‌فی شه‌فاعه‌ت ده‌کات، بریتین له:

۱- ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ

فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٨٤﴾. واته: (ئەى

ئەوانەى باوه‌پتان هیناوه! ببه‌خشن هه‌ندیک له و مال و سامانه‌ى پیمانداون،
پیش له هاتنى پۆژیک هه‌چ کپین و فروشتنیکی تیدا نییه. تا به مال خۆتان
بکپنه‌وه. هه‌روه‌ک هه‌چ دۆستی و تکا و شه‌فاعه‌تیک سوودی نابێ، هه‌ر کافر و
بیباوه‌پان نا هه‌قیکار و سته‌مکارن).

۲- ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ

وَلَا شَفِيعٌ ﴿٢٨٥﴾. واته: (تۆ به‌م قورئانه‌ ئەو که‌سانه‌ بترسینه‌ که ده‌ترسن

پۆژیک پیشیت لای په‌روه‌ردگاریان کۆبکرینه‌وه و ده‌شزانن که جگه‌ له‌ویش
هه‌چ دۆست و یارمه‌تیده‌ر و تکا کارنیکیان نییه).

۳- ﴿مَا لَكُمْ مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٨٦﴾. واته:

(ئەى کافران! بۆتان نییه‌ هه‌چ دۆست و تکا‌کاریک. جگه‌ له‌ خۆی. له‌سزا
پزگارتان بکات، ده‌ ئایا ئامۆژگاری وه‌رناگرن و له‌سه‌ر کوفر و شیرکی خۆتان
به‌رده‌وام ده‌بن؟!).

٢٨٠ - سورەتى - البقرة - نایه‌تى ٢٥٤.

٢٨١ - سورەتى - الأنعام - نایه‌تى ٥١.

٢٨٢ - سورەتى - السجدة - نایه‌تى ٤.

شەفاعەتی پێغەمبەر (درودی خودای لیبیت) لای ئەهلی سوننەت تەسبیته بە پێی ئەو فەرموودەی کە هەریەک لە بوخاری و موسلیم لە پێغەمبەرەوه ریوایەتیان کردووە کە دەفەرمویت: (شفاعتی لأهل الکباثر من أمتي). واتە: (شەفاعەتی من لە پۆژی قیامەتدا بۆ کەسانیکە لە ئوممەتی من کە تاوانی گەورەیی ئەنجامداوە).

بەلام لای موعتەزێلە ئەو بوو بینیمان هەموو جیاکارییهک ڕەتدەکەنەوه لەسەر سزای خودا بۆ کەسانی تاوانبار، هەر کەس لەخودا یاخیبوو سەرکەشی نواند، ئەو شایستەیی ئەو یە سزا بدری، چونکە خودای گەورە پاشگەز نابێتەوه لەو سزایەیی کە بۆ گوناهاکارانی بریار داوه، بۆیە - لای موعتەزێلەکان - پێغەمبەر (درودی خودای لیبیت) شەفاعەت بۆ کەسانیک ناکات کە تاوانی گەورەیان ئەنجامداوه، بەلکو شەفاعەتی پێغەمبەر بۆ بروادارانیکە کە تەوبەیان کرد بێت لە گوناھوتوان تا پلەیان پێ بەرزبیتەوه، شەفاعەت بۆ ئەهلی پاداشتە نەک بۆ ئەهلی سزا، بۆ دۆستانی خودایە نەک بۆ دوژمنانی خودا، ئەو کەسەیی کە شافیعه دەبیت پزای بێت لەو کەسەیی کە دەیهوێت شەفاعەتی بۆ بکات. ^{٢٩٣} بۆ ئەمەش بەلگە بەم ئایەتە پیرۆزە دەهێننەوه: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾. ^{٢٩٤} واتە: (ئەو کات ستمکاران هیچ پشتیوان و دۆستیکیان نییه، بتوانی کەلکیان پێ بگەیهنیت و هیچ تکا کاریکیشیان نییه تکای وەرگیردری، هەموو پەيوەندییهک دەپچری).

^{٢٩٣} - بروانه - القاضي عبد الجبار - شرح الأصول الخمسة - ل ٦٩٣.

^{٢٩٤} - سورەتی - غافر - ئایەتی ١٨.

گەر که سیڭ تاوانی گهره‌ی نه‌نجامدابی و بزانی هیچ سزایه‌کی نادریت و خودا لئی خوش ده‌بیت، نه‌و کاته دورر ناکه‌ویتته‌وه له‌گوناهو تاوان، به‌لکو نه‌مه‌وای لیده‌کات به‌رده‌وامبیت له‌تاوانه‌کانی و گوناهی زیاتر نه‌نجام بدات و له‌وه‌شی نه‌نجامداوه‌پاشگه‌ز نابیتته‌وه و ته‌وبه‌ناکات، هه‌روه‌ها هانی که‌سانی دیکه‌ش ده‌دا بۆ نه‌وه‌ی وه‌ک خۆی گوناهی گهره‌ی نه‌نجام بدنه. ^{۲۹۵} جا نه‌وه‌ی پزگاری بوو نه‌وه به‌کرده‌وه‌کانی خۆی شایسته‌ی پاداشته، نه‌و که‌سه‌شی خه‌سارۆ مهنده به‌هۆی کرده‌وه‌کانیه‌وه شایسته‌ی نه‌و سزایه‌ده‌بیت که‌خودا بۆی داناهه، نه‌قلیش له‌پرووی داناییه‌وه نه‌وه ده‌خواری که‌سیڭ چاکه‌ی کرد پاداشت بدریتته‌وه که‌سیڭ گوناهی گهره‌ی نه‌نجامدا سزا بدریت. ^{۲۹۶}

له‌مه‌وه‌ده‌رده‌که‌ویت که‌موعته‌زیله له‌پرووی نه‌قله‌وه ده‌پواننه پاداشت و سزا، هه‌ر که‌سیش به‌م شینوازه نه‌قل به‌کار به‌ینی بۆ مه‌سه‌له‌کان ده‌گات به‌هه‌مان ده‌رته‌نجام که‌موعته‌زیله پیتی ده‌گات، گەر له‌پرووی نه‌قله‌وه لئی بپوانی ناچیتته نه‌قله‌وه که‌خودا له‌سزای خراپه‌کاران پاشگه‌زبیتته‌وه و پتغه‌مبه‌ریش شه‌فاعه‌ت بۆ که‌سانیک بکات که‌گوناهی گهره‌یان نه‌نجامدابی و ته‌وبه‌یان نه‌کردبی و وازیان له‌گوناھ نه‌هینابیت، به‌لام ده‌بیت نه‌وه بزانی کاتیک که‌موعته‌زیله ئینکاری شه‌فاعه‌تی پتغه‌مبه‌ریان (درودی خودای لیبت) کردوه، ته‌نها بۆ که‌سانیک بووه که‌گوناهی گهره‌یان نه‌نجامداوه، به‌لام بۆ بپوادارانیان ته‌سپیتکردوه، بۆیه به‌په‌هایی ئینکاری شه‌فاعه‌تیان نه‌کردوه، جا ئامانجی یه‌که‌م و سه‌ره‌کی نه‌م ئینکاریکردنه‌پتغه‌مبه‌ری موعته‌زیله سه‌باره‌ت به‌شه‌فاعه‌تکردنی پتغه‌مبه‌ر (درودی خودای لیبت) بۆ

^{۲۹۵} - الإيجي - المواقف - ج ۲ - ل ۲۵۰.

^{۲۹۶} - الشهرستاني - الملل و النحل - ل ۶۴.

دورخستنه وهی گوناهاکاران بووه، بۆ ئهوانه ی که پروایان وایه گرتنه بهری رینگای به ههشت ئاسانه، ئایا له گونا ه دورکه ونه وه یان ته و به بکه ن یان به رده وام بن له سه ر هه لّه و گونا هه کانیان، ئه مه ش ده بیته هۆی بلاویونه وه ی کرده وه ی نه شیا و له ناو کۆمه لگه دا و هانی خه لکیش ده دات پالده نه وه و پشتکه نه کرده وه ی باش. جا ئایا مو عته زیله له م خاله دا له سه ر هه قه ؟ پرسیا ریکه پتویست به وه ده کات هه لۆیسته ی له سه ر بکریت و بیری لی بکریته وه .

بنه مای چواره م - شوینیک له نیوان دوو شویندا "المنزلة بین المنزلتین":

پیشتر ئاماژه مان به وه کرد که بریاردان له سه ر ئه نجامده ری گونا ه ی گه وه یه کیک بوو له و هۆکارانه ی که کاریگه ری زۆری هه بوو له سه ر سه ره له دانی بیری مو عته زیله، به لکو بریاردان له سه ر ئه نجامده ری گونا ه ی گه وه بووه بنه مایه ک له بنه ماکانی مو عته زیله،^{۲۹۷} هه روه ها باسی ئه وه شمان کرد که چۆن "اصل" بۆچوونی خۆی سه باره ت به ئه نجامده ری گونا ه ی گه وه خسته پوو وتی ئه وان له شوینکدان له نیوان بروادار و بییاوه ردا، واته نه برواداری ته واو ن وه نه بییاوه ری ته واو، له سه ر ئه م قسه یه له ئه لقه ی حه سه نی به صری جیا بووه وه و خۆی دووره په ریز خست.^{۲۹۸}

^{۲۹۷} - پروانه سه رچاوه ی پتیشوو.

^{۲۹۸} - پروانه سه رچاوه ی پتیشوو.

جا پیش ئوہی بچینہ سەر باسی ئەم بنەماہ، وایدەبینین بەسوودە گەر
 مەزەهەبی خەواربج^{۲۹۹} و مەزەهەبی مورجینە^{۳۰۰} سەبارەت بە مەسەلە
 ئەنجامدەری گوناہی گەرە بخەینە پوو.

• مەزەهەبی خەواربج سەبارەت بە ئەنجامدەری گوناہی گەرە:

ئەزاربجەکان - کە یەکیکن لە گروپەکانی خەواربج - پێیان وایە ھەر کەسێک
 گوناھتک لە گوناھە گەرەکان ئەنجام بدات پێی کافر دەبێت و لە ئاینی ئیسلام
 پێی دەچیتە دەرەو، پاداشتەکەشی ئوہیە لەگەڵ تیکرایی کافراندای بە
 ھەمیشەیی لە ئاگردا دەمێنیتەو. بەلگەشیان بۆ ئەمە کافرپوونی ئیبلیسە،

---

^{۲۹۹} - خەواربجەکان: کۆمەڵێک بوون لە ھاوہلانی عەلی کە لەجەنگی صفیندا دژ بە موعاویە
 دەجەنگان، پاشان لێی جیاپوونەو و لێی راپەڕین، چونکە رازی نەبوون بە داوہرییەکی
 ئەبو موسای ئەشعەری و عەمری کورپی عاص، وتیان: بۆچی پیاوہکان حوکم و
 داوہریانکردوہ؟ جگە لە خودا ھێچ کەس بۆی نییە حوکم و داوہری بکات. گرنگترین گروپ
 و تاقمەکانیان بریتی بوو لە: موحەکەمە، ئەزاربجە، نەجدات، بەھیسسیە، موچارەدە، ئەعالبە،
 ئیباضیە، صفەرییە، بھوانە - الشہرستانی - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۲۹، ۱۳۰ - تاریخ
 الخلفاء - للسیوطی - ل ۲۰۷ - أخبار الخلفاء - محمد بن حیان - ل ۳۱۹، ۳۲۰.

^{۳۰۰} - مورجینە: بەھۆی یەکیک لەم دوو مانایەوہ ئەو ناوہیان لیتراوہ: یەکەمیان: "إرجاء" بە
 مانای دواخستن دیت لەپووی زمانەوہ یان بە مانای ئومید پێدان. ھەرچی مانای یەکەمە
 ئوہیە ھەر کرداریک کە دەیکەیت ئەو لەسەر نییەتەکی پاداشت وەرەدەگریت، مانای
 دووہمیش لەبەر ئوہ بووہ کە ئومید و ھیوا دەبەخشیت بە کەسی گوناھکار و سەر پێچیکار
 و وتویانە: ھێچ گوناھتک زیان نادات لە ئیمان، وەک چۆن لەگەڵ کوفردا ھێچ گوێرپایەلیەک
 سوود و کەلکی نییە!! - بھوانە - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۴۹.

دهلئين ئيبليس ته نها يه ك گوناھى گورهى نه جامدا، نه وپش نه و بهو كه خدا فرمانى پيكردهى پريز ببات بو ئادهم (سهلامى خوداى ليبييت)، به لام نه و داواكهى خوداى پره تکرده وه و له گوئي فرمايشته كهى نه كرد، نه گه نا خو ئيبليس خوداى گورهى باش ده ناسى و برواى به تا قانه يى خودا گوره هه بووه^{۳۰۱}.

له راستيدا لاي خه واريجه كان نه م حوكمه ها وراپه له گه ل چه مكي باوه پردا، نه مهش به و واتايه ي كه كار كردن به فرمايشته كانى دين وهك "نويز و پوژو و راستگوئي و دادپه روهري" به شيكه له باوه پ، باوه رپش بيروباوه پ نيه به ته نها، چونكه هر كه سيك باوه پى و ابو كه جگه له "الله" هيچ په رستراويكي تر به حق نيه و موحه ممه ديش (درودى خوداى ليبييت) پيغه مبه ر و فرستاده ي خودايه، نه و جا نه ركه كانى دينى نه جام نه دا و گوناھى گورهى نه جامدا، نه و كه سه كافر و بيباوه پره^{۳۰۲}.

● مه زه بي مورجيئه سه بارهت به نه جامدهرى گوناھى گوره:

له راستيدا مورجيئه كان حوكمى نه جامدهرى گوناھى گوره يان دواخستوه بو پوژى قيامهت و هيچ حوكميكيان له سه ر نه داوه كه نه م كه سه نه هلى به هه شته يان نه هلى دوژه خ، هه ندئ له مورجيئه كان له وانه "نه ويانيه كان" ده لئين: نه گه ر خاوه ن گوناھه گوره كان خرانه نيو دوژه خه وه، پاش نه وه ي

^{۳۰۱} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۱۳۵.

^{۳۰۲} - بهوانه - احمد امين - فجر الإسلام - ل ۴۱۱.

له سەر گوناھه كانیان سزایان وه رگرت له دۆزه خ دهرده هیترینه دهره وه، به لام مانه وه یان به هه می شه یی له دۆزه خدا ئه سته مه، چونكه داد په روه ری تیدا نییه كه سیك به هۆی گوناھێکی گه روه وه به هه می شه یی له دۆزه خدا بهی لرتته وه. هه ندیكی دیکه یان پێیان وایه بپواداری سه رپێچیکار ته نها له سهر پردی "صراط" سزا ده دریت كه به سهر دۆزه خدا تێپه ر ده بی ت، تیشك و بلیسه و گه رمایی ناگره كه لێی ده دات و ده یسو تی نیت، ئیتر به و شیوه یه له سهر نه و پرده به نه ندازه ی گوناھه كه ی ئازار ده چێژی، پاشان ده خرتته به هه شته وه، بۆ ئه مه ش نمونه به دانه وی له ده هی ننه وه كاتیك له نیو ده فریكدا ده كو لێ نریت و دواتر شتیکی هه ر لێ ده مینیتته وه^{۳۰۳}.

بۆیه پیمان وایه ئه م حوكمه ته واو هاو پاریه له گه ل چه مكی باوه ردا لای مورجی نه كان، چونكه باوه ر لای ئه وان بریتیه له ناسینی خودای گه روه و باوه رپوون به پێغه مبه ره كه ی "سه لامی خودای لی بی ت" پاشان ملكه چبوون بۆ خودای گه روه و هاو به شی دانه نان بۆی، هه ر كه سیك ئه م نیشانه نه ی تیدا كۆبوویه وه ئه وه بپواداره، پاشان مورجی نه كرده وه ی به به شیك له باوه ر دانه ناوه، چونكه لای ئه وان ئه نجامدانی تا عه ت و په رسته شه كان به شیك نین له ئیمان و باوه ر، به گشتی لای ئه وان هیه چ گوناھێك زیان نادات له ئیمان، وه ك چۆن له گه ل كوفردا هیه چ گوێرپاریه ئیه ك سود و كه لکی نییه !! . به لكو مرۆفی بپوادار به هۆی خۆشویستن و دلسۆزبوونی بۆ خودا ده چیتته به هه شته وه، نه ك به هۆی كردار و ئه نجامدانی تا عه ت و په رسته شه كانیه وه^{۳۰۴}.

^{۳۰۳} - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۱۴۹، ۱۵۲.

^{۳۰۴} - هه مان سه رچاوه ی پێشوو - ل ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱.

• مه زه بی موعته زیله سه بارهت به نه جامدهری گوناھی

گه وره:

موعته زیله ده لئی نه جامدهری گوناھی گه وره له شوئینکدایه له نئوان دوو شویندا، نه بروداری ته واوه، نه بیباوه پری ته واو، به لکو فاسیقه، گه هاتوو له دنیا ده رچوو به بی ته و به و په شیمانی نه وه به هه می شه یی له دۆزه خدا ده مینیتته وه، خه لکی - لای نه مان - له پۆزی قیامه تدا دوو ده سته ن: ده سته یه کیان به هه شتیه، ده سته یه کیشیان دۆزه خیه به لام سزای نه مان سوو کتره له سزای بیباوه پان^{۳۰}.

له راستیدا موعته زیله کان به هوی نه م بۆچوونه یانه وه هه لئوستیکی میانیان کرت به ر له نئوان په رگیری خه وارجه کان و شلگیری مورجینه کاند، بۆیه ده لئین: گونا هباری گه وره نه کافری ته واوه وهک نه وهی خه وارجه کان ده یلئین، نه باوه پداری ته واویشه وهک نه وهی مورجینه کان ده یلئین، به لکو فاسیقه، نه گه ر چی له وه دا له گه ل خه وارجه کاند ه او پان گه ر هاتوو له دنیا ده رچوو ته و به و په شیمانی ده رنه بری نه وا به هه می شه یی له دۆزه خدا ده مینیتته وه.

له راستیدا بۆچوونی موعته زیله سه بارهت به م حوکمه له وه وه سه رچاوه ی کرتوو ه که ئیمان لای نه وان بریتی یه له کۆمه لئیک خه سلته و نیشانه ی چاکه، هه ر که س نه و کۆمه له خه سلته و چاکه یه ی تیدا کۆبیتته وه نه وه بروداره، شایسته یه پیا هه لدانی بۆ بکریت، فاسیقیش له بهر نه وهی سیفه ته چاکه کانی تیدا کۆنه بووه ته وه شایسته ی پیا هه لدان و ستایش نییه و پئی ناوتریت

^{۳۰} - هه مان سه رچاوه - ل ۶۹.

بروآداری ته او و به په هایش پی ناوریت کافر و بیباوه په، چونکه ئینکاری له وه ناکریت که شایه تیداوه و کرده وهی چاکه یشی هیه^{۲۰۶}.

له پاستیدا بۆچوونی هر سی دسه ته که "خه واریج و مورجینه و موخته زیله" سه باره ت به و بروآداری که گوناوی گه وره ی نه نجامداوه، له پرووی سیاسیه وه جوریک له جوره کان بۆچوونیک می ترسیداری هیه، نه مه ش پیچه وانهی بۆچوونیا نه له سه ر به شدار بووانی هر دوو جهنگی "جه مه ل و صفین" که پشت به خودا له به شی داهاتو ماندا باسی لئوه ده که ین.

بنه مای پینجه م - فرمان به چاکه و پیگرتن له خراپه: "الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر"

له پاستیدا نه م بنه مایه داهینانیک نییه و موخته زیله کان له خوینا نه وه دایانه ئینایت - گه رچی نه وانیش قسه ی تریان له سه ری هیه - به لکو نه وه تا کومه له نایه ت و فرموده یه ک له و باره وه هاتوه که جهخت له وه ده که نه وه و به یه کیک له پایه کانی باوه ر - ئیمان - هه ژماریان کردوه، خودای گه وره ده فره مویت: ﴿الَّذِينَ إِذَا مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَخَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَلَيْبُ الْأُمُورِ﴾^{۲۰۷} واته:

(نه وانهی که نه گه ر پایه دارمانکردن له زه ویدا نویژ و دروشمه کانی به چاکه پاده گرن، زه کاتیش به ته او ته ی دده ن، فرمان به چاکه ده که ن، قه ده غه ش له خراپه ده که ن، سه ره نه نجامی هه موو کاریکیش هر بۆ لای خودا

^{۲۰۶} - هه مان سه رچاوه و لاپه په ی پيشوو.

^{۲۰۷} - سوره ته ی - الحج - نایه تی ۴۱.

دهگه پښتوه). هرهوا ده فرمويټ: ﴿يَبْنِيْ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ﴾^{۳۰۸} واته: (كوپى شيرينم نويژهكانت به چاكي نهجام بده، فرمان به چاكي بده، قه دهغه له گونا هو خراپه بكي، به نارامبه له بهرامبهر نهو ناخوشيانه ي كه تووشت ده بيت، به راستى نهوانه ي كه باسكران هه نديكن لهوانه ي هر ده بيت بكرين). له نايه تيكي تر دا خودا ده فرمويټ: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُوْنَ اِلَى الْحَيْرِ وَيَأْمُرُوْنَ بِالْعُرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾^{۳۰۹} واته: (پښويسته هه ميشه له نيوه كومه ل و دهسته يه ك ببيت، خه لكى بو پښى خير و چاكي بانگ بكن، فرمان بدهن به هه موو كاريكي باو و دروست، قه دهغه ي هه موو نا دروستيه ك بكن، نا نهوانه هر سه رفران).

سه باره ت به فرموده كاني پښغه مبه ر (دردى خودا ي لبيت) له م پروه وه، فرموده ي زور هه يه، نه وه تا له صهحي موسليدا هاتوه كه نه بو هوره يره گپراويه تيه وه ده لئ: پښغه مبه ر (دردى خودا ي لبيت) فرمويه تي: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَاِنْ لَمْ يَسْتَطِيعْ فَبِلِسَانِهِ، فَاِنْ لَمْ يَسْتَطِيعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذٰلِكَ اَضْعَفُ الْاِيْمَانِ) واته: (هر كه سينك له نيوه خراپه يه كي بيني نهوا با به ده ستى بيگپرئت، نه گه ر نه يتواني نهوا به زمانى، نه گه ر نه يتواني نهوا به دلئ، نه وه ش لاواز ترينى نيمانه). له پړوايه تيكي تر دا هاتوه: (نه وه ي به دلئش پښى ناخوش نه بئ، نيتر نه وه به نه اندازه ي گه رديله يه ك باوه پ له دلئدا نبيه)، نيمام نه حمه ديش له حوده يفه ي كوپى يه مانه وه بومان ده گپښتوه كه پښغه مبه ر

^{۳۰۸} - سوره تي - لقمان - نايه تي ۱۷.

^{۳۰۹} - سوره تي - آل عمران - نايه تي ۱۰۴.

(دردی خودای لیبیت) فرمویه تی: (والذی نفسی بیده لتأمرن بالمعروف و لتنهون عن المنکر أو لیوشکن الله أن یبعث علیکم عقاباً من عنده ثم لتدعنه فلا یستجیب لکم).^{۳۱۰} واته: (سویند بی به و که سهی گیانی منی به دهسته یان ده بیت فرمان به چاکه و به رگری له خراپه بکن، یان له وانه یه خودا له لایه ن خو یه وه سزایه کتان بؤ بنیری نه و جا هاواری بؤ بکن و خوداش وه لامتان ناداته وه).

قازی عه بدولجه بار، له سر نه م بابه ته هندی پیناسه مان پیشکesh ده کات بؤ نه وهی زیاتر له بابه ته که تی بگین، ده لی:

نه مر: بریتی یه له فرمانی که سیک له سه ره وه بؤ خواره وه بؤ نه نجامدانی کاریک.

نه هی: بریتی یه له فرمانی که سیک له سه ره وه بؤ خواره وه بؤ نه کردنی کاریک.

المعروف: هه موو کرده وه یه که خاوه نه که ی ده زانی که چاکه ده یکات، یان خوی نایکات به لام پینمونی خه لکی ده کات بؤ نه نجامدانی کرده وه چاکه که. المنکر: هه موو کرده وه یه که خاوه نه که ی ده زانی که خراپه و پینمونی خه لکیش ده کات بؤ نه نجامدانی کرده وه خراپه که.

جا فرمان به چاکه و به رگریکردن له خراپه له پوی نه قله وه "قورئان و فرموده و کورای زانایان" واجب.^{۳۱۱}

له پاستیدا موخته زیله مهرجه کانی فرمان به چاکه و به رگریکردن له خراپه یان بؤ پوشنکردینه ته وه، پیویسته یه که مجار مهرجه کانی زانستی

^{۳۱۰} - پروانه - تفسیر ابن کثیر - ج۱ - ل ۲۶۸

^{۳۱۱} - القاضي عبد الجبار - الأصول الخمسة - ل ۱۶۱، ۱۴۲.

تیدابئی به‌وهی بزانی کامه چاکه‌یه و کامه خراپه‌یه، نه‌گه‌ر نا واجب نابئی له‌سه‌ری و دلنیا نییه له‌وهی چی خراپه‌ی فرمانی پیده‌کات و چیش چاکه قه‌ده‌غهی لیده‌کات، ده‌ی نه‌وش دروست نییه، پتویسته‌ئو زانینه‌ش ته‌واو لئی دلنیا‌بئی نه‌وجا فرمان به‌چاکه و به‌رگری له‌خراپه‌بکات، چونکه زال‌بوونی گومان له‌م مه‌سه‌له‌دا ناکاته زانین.^{۳۱۲}

دووه‌م: ده‌بیت‌ئو خراپه‌یه "منکر" بوونی هه‌بیت، وه‌ک بینینی که‌لوپه‌لی ئاره‌ق خواردنه‌وه یان ئاماده‌سازی بۆ دانانی شوینی تاترۆخانه. لیره‌دا با گومانیش هه‌بیت ده‌کاته زانین و ده‌بیت فرمان به‌چاکه و به‌رگری له‌خراپه‌بکه‌یت.

سه‌هه‌م: ده‌بیت بزانی که‌رینگرتن له‌خراپه‌که‌سه‌ر ناکیشی بۆ خراپه‌یه‌کی که‌وره‌تر، گه‌ر زانی یان گومانی زۆر بوو که‌رینگرتن له‌خواردنه‌وه‌ی ئاره‌ق ده‌بیته‌هۆی کوشتنی کۆمه‌لێک موسلمان یان سوتاندنی شوینه‌که‌ی، نه‌وکاته ئه‌م فرمان به‌چاکه و به‌رگری له‌خراپه‌ واجب نابیت، کاتیکیش واجب نه‌بیت کاریکی باشیش نییه.

چواره‌م: ده‌بیت بزانی که‌سه‌که‌ی کاریگه‌ری ده‌بیت له‌سه‌ر به‌رامبه‌ر، ئه‌م مه‌رجه‌ش ئه‌وه‌ دهر ده‌خات که‌ موعته‌زیله‌ حه‌زیان به‌وه‌ کردووه‌ له‌رینگی زمانه‌وه‌ رینگری له‌خراپه‌ بکه‌ن، ئه‌مه‌ش یارمه‌تیده‌ریان بووه، چونکه‌ تواناییه‌کی باشیان هه‌بووه‌ له‌ مشتومر و پووبه‌پووبونه‌وه‌دا، توانیویانه‌ به‌رامبه‌ره‌کانیان به‌زینن.

^{۳۱۲} - هه‌مان سه‌رچاوه‌ و لاپه‌ره‌ی پێشوو.

پینجهم: ده بیټ باش بزانی که فرمان به چاکه و پښگری له خراپه زیان به
خوی و سامانه که ی ناگه به نیت.^{۳۱۳}

له پراستیدا هم مه رجانہی موعته زيله - به تاييهت مه رجی سيهه م و پينجه م -
له گهل بنه ما فقهيه كاندا يه كده گريته وه كه ده لي: (لا ضررَ و لا ضرار) واته:
نابيت له پيناو لابردي زيانتيكدا زيانتيكي له و گوره تر بيته ناروه، جا نايان
زيانه كه بو نه و كه سه بيت كه ده يه ويټ زيانه كه لابه ريټ يان زيانه كه له سه ر
كه ساني تر بگه ويته وه، چونكه له وانه يه پښگه يه كي تر هه بيټ نه و زيانه لا
بيات.^{۳۱۴} هه روه ها موعته زيله كان له م مه سه له يه دا بوچوونيان له گهل هه ر يه ك له
"شېخي ئيسلام ئيبن ته يمييه و قوتابيه كه ي ئيبن قه ييمي جه وزي" دا هاو پابووه،
نه وه تا ئيبن ته يمييه ده ليټ:

له سه رده مي ته تاره كاندا من و چنه د هاوه ليكم به لاي كومه ليكياندا تيپه رين
كه خه ريكي خواردنه وه ي مه ي و ناره ق بوون، نه وانه ي كه له گه لمدابوون
كاره كه ي نه وانيان به خراپ دانا، منيش بوچووني هاوه له كانم به خراپ دانا،
بوپه پيم وتن: وازيان لي بينن، خوداي گه وره كاتي خواردنه وه ي مه ي و
ناره ق حرام كردووه بو موسلمانيكه چونكه له زيكرى خودا و نويز لايدده دا و
ده بيته به ربه ست له نيوانياندا، به لام نه مانه نه و مه ي و ناره قه ده بيته
به ربه ست و نيت نايان په رده ژي خه لك بكورن و مال و مندالي موسلمانان به
تالان به رن و بيانكه نه كزيله ي خويان.^{۳۱۵}

^{۳۱۳} - هه مان سه رچاوه .

^{۳۱۴} - پروانه - د . عبد المجيد مطلوب - المدخل في التعريف بالفقه الإسلامي - سه رچاوه ي پيشو
ل . ۲۶۲ .

^{۳۱۵} - ابن القيم الجوزية - أعلام الموقعين - ج ۲ - ل . ۵ .

دهببین له او پاپوونیکې ته واو هه یه له نیوان بوچوونی ئین ته میمه و بوچوونی موعته زیله کاندا، ته نانه تئو مەرجهی که له مەرجهی سیپه مدا وه که مەرچ دایاننا بو له گه ل تئو م پریوايه ته دا یه کده گریته وه.

ئین قهیم ده لیت: بو تئوهی خراپه یه که هه لگریته پیوسته ره چاوی چوار پله بهندی بکهیت: یه که میان: کاتیک خراپه یه که لاده بهیت له جییدا چا که یه که دابنییت، دووه میان: کاتیک ویستت خراپه یه که لابه ریت ده بیته خراپه که که مکه یته وه، نه گه ر چی به ته واوه تی لانه چو بیته، سیپه میان: نه گه ر خراپه یه که لبرد و یه کیکی تر له بری تئو هه مان خراپه ی دانایه وه، چواره میان: خراپه یه که لبرد و له بری تئو خراپه یه خراپه تر یکیان دانایه وه.

جا پله بهندی یه که م و دووه میان ریگه پی دراوه و دروسته، هه رچی پله بهندی سیپه میسه هه لو یسته ی پیوسته، به لام چواره میان حه رامه و ریگه پیته دراوه.^{۳۱۶}

دهببین که موعته زیله کان له م بنه ما یه دا له گه ل سه له فیه کاندا هاو پاپوون. تئوه شمان بینی که چو ن موعته زیله کان له پیئاو ئاینی ئیسلامدا به رگرییان کرد و هه وللی بلاو کردنه وه شیاندا و ریگریش بوون له به رده م هه ر که سینکدا ویستبیتی ئاینی ئیسلام له که دار بکات.^{۳۱۷}

بیگومان تئوه شمان بینی که موعته زیله ئینکاری به نی تومه بییه یان کردوه که له چه نگی صفیندا دژ به عه لی کوری تئو بو طالب جه نگان، به لکو ته نانه ت ئینکاری خودی عه لیشیان کردوه له و جه نکه دا، تئو بوچوونه شیان به په نهانی نه وتوو، به لکو به ناشکرا و له تئو ده مسپیانی تئو خه لکه که دا وتوو، چونکه

---

^{۳۱۶} - هه مان سه رچاوه ل. ۴.

^{۳۱۷} - پروانه سه رچاوه ی پیشوو.

بپوایان وابووه که خۆیان له سەر حەق و پاستین، ئەمەش حالی هەر کەسێکە
کە خۆی بە حەق بزانی و له لۆمە ی لۆمە کە رانیشت ناترسیت.

بەم شیوهیه کۆتاییمان بە پینچ بنه‌ماکه هیتا که موعتەزلیه‌ی له‌سەر بونیاد
نرابوو، ئەوه‌بوو دواتر ئەم مه‌زه‌به‌ بووه یه‌کێک له‌ گرنه‌گترین مه‌زه‌به‌
که‌لامیه‌کان و له‌پاش خۆی کۆمه‌لێک کلتوری فیکری و فه‌لسه‌فی بۆ به‌ جی
هه‌شتین که‌ ناگریت نادیده‌ بگه‌یشت.

• گرنه‌گترین گروپه‌کانی موعتەزلیه‌: (*)

له‌پاستیدا پیاوانی موعتەزلیه‌ له‌سەر ئەو پینچ بنه‌مایه‌ی که‌ پێشتر
خستمانه‌پوو پێککه‌وتبوون، به‌لام زۆری نه‌خایاند موعتەزلیه‌کان قولبوونه‌وه
به‌نیو ئەم بنه‌مایانه‌دا و زیاتر لیوه‌ی دوان، ئەویش به‌پشت به‌ستن به
فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانیه‌کان، ئیتر ئەو کاته‌ تێروانین و بیروپا زۆر بوو.^{٣١٨} به‌لام زۆری
بیروپا و تێروانینه‌کان نه‌بوویه‌ مایه‌ی ئەوه‌ی که‌ یه‌کێک له‌م بنه‌مایانه‌ وه‌لانی،
ئه‌گه‌رچی له‌په‌وی به‌رگه‌یه‌کردن له‌ بنه‌ماکان وه‌ک یه‌ک نه‌بوون و پرای جیاوازیان
هه‌بوو، ئەو جیاوازییه‌ش که‌ هه‌بوو له‌نیوانیاندا له‌ ده‌رئه‌نجامه‌که‌یدا نه‌بوو،
به‌لکو جیاوازییه‌که‌یان له‌ پێشه‌کیه‌که‌یدا بوو. به‌ هۆی ئەم جیاوازییه‌ پوه‌له‌تیه‌ی
نیوانیانه‌وه‌ - موعتەزلیه‌کان دابه‌شبوون به‌سەر چه‌ند گروپه‌که‌دا، لێره‌دا ئێمه‌ش

---

* بۆ ناشنابوونی زیاتر سه‌باره‌ت به‌ گروپه‌کانی موعتەزلیه‌ - بپروانه‌ - الملل و النحل
للشهرستانی - ج١ له‌ ٦٧ ل تا ل ٩٨٠، یان زه‌دی جار الله - المعتزلة - له‌ ١١٣ تا ١٥٧.
له‌پاستیدا ئێمه‌ش بۆ قسه‌کردن له‌سەر گروپه‌کانی موعتەزلیه‌ پشتمان به‌م سه‌رچاوانه
به‌ستوه‌.

^{٣١٨} - زه‌دی جار الله - ١١٣.

باسی گرنگترین گروپه کان ده کهین و به کورتی لیئانه وه شه دوین و زور ناچینه نیو ورده کاری گروپه کانه وه، گرنگترینیان بریتی بوون له م گروپه کانه:

۱- واصلیه کان:

هاوه لانی نه بو حوذه یفه "واصلی کوپی عه طاء" ه ناسراو به (غزال الألتغ) له سالی (۸۰ - ۱۲۱ك) ژیاوه، قوتابی حه سه نی به صبری بووه، له سه رده می عه بدولمه لیکی کوپی مه پوان و هیشامی کوپی عه بدولمه لیکدا ژیاوه.^{۳۱۹}

۲- عه مرییه کان:

هاوه لانی عه مری کوپی بابه له سالی (۸۰ - ۱۴۴ك) ژیاوه،^{۳۲۰} یه کیک بووه له هاوه لانی واصل و هاووپایوو له هه موو قسه کانیدا، له پاش نه و بووه پیشه وای موخته زیله کان.

۳- هوذه یلیه کان:

هاوه لانی نه بو هوذه یلی عه للافه له سالی (۱۳۵ - ۲۲۶ك) ژیاوه،^{۳۲۱} نه م مه زه به بیان له عوسمانی کوپی خالد (الطویل) ه وه وه رگرتووه، نه ویش له واصلی کوپی عه طانه وه وه رگرتووه. نه بو هوذه یل شاره زایی باشی هه بووه له فه لسه فه ی یۆنانیدا و هه ندی شتی لیئانه وه وه رگرتووه، له زۆریه ی قسه کانیدا دیار بووه که کاریگه ری زۆری فه لسه فه ی یۆنانی له سه ر بووه. یه کیک له گرنگترین وته کانی نه وه یه که ده لی: هه لئس و که وت و جو له ی به هه شتیبه کان

---

^{۳۱۹} - پروانه په راویزی ژماره (۸) ی نه م کتیبه.

^{۳۲۰} - پروانه په راویزی ژماره (۱۸) ی نه م کتیبه.

^{۳۲۱} - پروانه په راویزی ژماره (۸۸) ی نه م کتیبه.

کوتایی پی دیت و جولہ یان نامینی و ئەچنە حالەتی متبونیکی ھەمیشەییەو، ھەموو چێژوو خۆشیەکان کۆدەبیتەوہ لە کاتی متبونەدا بۆ ئەھلی بەھەشت، ھەموو ئیش و نازارەکانیش لەو متبونەدا کۆدەبیتەوہ بۆ دۆزەخیەکان. ھەرۆھا بۆچونیشی سەبارەت بەو بەشە ی کە بەشی لێنابیتەوہ یان "جەوھەر" کە ئو تاکە یە کە بەشی لێنابیتەوہ.

٤- نەظامیەکان:

ھاوہ لانی ئیبراھیمی کوپی سەیادی کوپی ھانی "النظام" ھ کە لەساڵی ٢٣١ کۆچیدا مردوو، زۆریک لە کتیبەکانی فەلسەفە ی خویندووہ تەوہ و لەگەڵ قسەکانی موعتەزلیەدا تیکەلی کردوو، قوتابی ئەبو ھودەیلی عەللاف بوو. لەپاستیدا "نظام" پیچەوانە ی رای "عەللافی" مامۆستای بوو، چونکە ئو "نەفی ئەو بەشە ی کردوو کە بەشی تری لێنابیتەوہ" ئەوہ بوو لەم بارەوہ کتیبیکی دانا و تیایدا ئەوہ ی وتووہ کە دەکریت بەش دابەش بکریت بۆ چەند بەشیکی تر.. ھەتا ھەتایە، ھیچ بەشیک نییە ئیلا بەشیکی تری لی دەبیتەوہ، ھەموو نیویکیش نیویکی دیکە ی لی دەبیتەوہ، وە ھیچ بەشیکیش نییە بەشیکی تری لێدەبیتەوہ. ھەرۆھا یەکی تر لە قسەکانی دەلی: خودا ھەموو بونەوہ رانی بەیە کجار دروستکردووہ ئەوہ ی کە ئیستا ھە یە لە کانزا و پووہ ک و نازەل و مۆفەکان، ئادەم لە پیش مندالەکانیەوہ دروست نەکراوہ، بەلکو ھەموو بوونەوہر پیکەوہ دروستکراوہ، بەلام ئەوہ ندە ھە یە ھەندیکیانی لەنیو ھەندیکیاندا شاردووہ تەوہ، پیشخستن و دواخستن بەپیتی شوینەکان دەرە کەون، بەلام لەپووہ شاراوہ کە یەوہ ھەموو پیکەوہ دروست بوون بە بی ئەوہ ی ببیت یان بیتە بوونەوہ.

۵- بیشرییه کان:

هاوه لانی بیشری کوپی موعته مەرە که له سالی ۲۱۰ کۆچیدا مردووه، شههرستانی له باره یه وه دهلی: به کیک بووه له باشتین زانایانی موعته زیله، نه و بوو له باره ی "تولد" وه قسه یکرد و هینایه ئاراو و زیاده پویشی تیدا کردووه. به کیک له وته کانی نه وه یه: هەر که سیک ته و به ی کرد له سەر گوناھیکێ گه وه و دووباره گه راپه وه سەر گوناھه گه وه که ی پینشووی، نه و خودا سزای گوناھه که ی پینشووتریسی ده دا، چونکه به و مەرجه ته و به ی لیوه رده گیریت و سزا نادریت که جاریکێ تر نه گه ریته وه سەر نه و گوناھه ی که پیشتر کردووه تی.

۶- ئومامیه کان:

شوینکه وته ی ئومامه ی کوپی نه شره سی نومه یریه، که له سالی ۲۱۳ کۆچی مردووه. به کیک له وته کانی نه وه یه: بیباوه پ و موشریکه کان له پوژی قیامه تدا ده بنه وه به گل. نه و کرده وانه ی که له سەر ده ستیان نه نجامدراوه که س خاوه نی نییه چونکه خاوه نه که ی بووه به گل، نه وه ی که نه نجام ده دریت کرده وه یه وه که ته وای نه و شتانه ی که هاتوونه ته بوونه وه.

۷- موعه ممرییه کان:

هاوه لانی موعه ممری کوپی عوبادی سه لمیه که له سالی ۲۲۰ کۆچی مردووه، شههرستانی پیی وایه که به کیکه له و زانایانه ی زۆر به وردی له باره ی نه فی سیفه ته کان و قه ده ره وه دواوه. له به کیک له وته کانیدا ده لی: خودای

گه وره هېچ شتيكى دروست نه كړووه جگه له تهنه كان، نهو شتانه ي كه ده بېنرېت له داهينراوه كانى تهنه كانن، يان نه و تا سروشتى خوې واپه وهك. ناگر كه خوې له خويدا سوتينه ره، يان نه و تا سه رپشكه وهك زينده وه ره كان كه له ناو خويدا جو له ده كات.

۸- هېشاميه كان:

هاوه لانى هېشامى كورپى عه مرى قوطيه كه له سالى ۲۲۶ كورچى مردووه. يه كيك له وته كانى ده لى: به هه شت و دوزه خ ئيستا دروست نه بوون، چونكه چ سوډيكي هيه به گه ر دروستكرابن له كاتي كدا هه ر دوو كيشيان كه سى تيدا نه بيت، كى قازانچ يان زيانى پيډه گات گه ر ئيستا دروستكرابن. هه روه ها ده رباره ي مردن ده لىت: ئيمان مردن ده هيتيت به سه ر كه سه كه دا كه چون بمرىت، هه ر كه سيك ئيماندار بيت و چا كه كاربيت، به لام له ويستى خوداى گه و ره دا كه سيكي بيباوه ربيت با له دونيا شدا باوه ردار بيت هه ر به بيباوه رپى ده مريت، هه ر كه سيكيش كه بيباوه ر و سه ر كه ردان بيت، به لام له عيلمى خودادا به باوه ردارى ده مريت و ده گه رپته وه بى لاي خودا، ئيستا كه هيتا نه مردووه باوه رداره. خودا رقى ده بيته وه له وهى كه سيك به بيباوه رپى ده مريت، هاوكات پيشى خو شه كه سيك له دنيا دا به باوه ردارى ده مريت، چونكه عيلم و زانستى خودا كوربانكارى به سه ردا نايه ت.

۹- مه ردارييه كان:

هاوه لانى عيساى كورپى صبيحه كه نازنازى "نه بو موسا" يه وه به "مه ردار" ناسراوه، له سالى ۲۲۶ كورچى مردووه، پيى ده و ترا "راهبى موعته زيله".

مهردار له پرووی عه قیده و بیروباوه پروه زۆر ده مارگیری تیدا بووه بۆ موخته زیله،
ته نانهت گهر که سێک باوه پری به عه قیده ی موخته زیله نه بوایه کافری ده کرد.
له یه کێک له وته کانیدا ده لێ: دروسته له یه ککاتدا یه ک کردار دوو کهس
نه نجام بدات.

۱۰- جاحظیه کان:

هاوه لانی عمیری کوپی به حر نه بو نه بو عوسمان "الجاحظ" ه که له سالی
۲۵۵ کۆچی مردووه، شههرستانی له باره یه وه وتویه تی: یه کێک بووه له گه وه
پیاوانی موخته زیله، نوسهر و دانهری کتێبه کانیا ن بووه، زۆریه ی کتێبه
فلسه فیه کانی خویندووه ته وه و تیکه لێ نوسینه کانی کردووه به دهسته واژه ی
زۆر جوان و ناسک، له سه رده می "موخته صه م و متوکل" دا ژیاوه.
جاحظ صه د و حه فتا و نه وه نده کتێبی هه بووه، به ناو بانگترینیا ن:
"الحيوان، البخله، البيان والتبيين، رسائل الجاحظ".

هه ندیک له وته کانی: خه لکی دۆزه خ به هه میشه یی له ناگردا نامینه وه و سزا
نادرین، به لکو خوشیا ن وه ک ناگریا ن لێ دیت و سروشتیا ن وه ک سروشتی
ناگره که ی لیدیت و هه ست به نا زار نا که ن، ناگر هاوشیوه ی خۆی پاده کیشیت
بۆ خۆی، به بێ نه وه ی هه ی یه کێکیا ن بچیته ناو نه وی تریانه وه و بتویته وه.
هه روه ها ده لێ: ته واوی دروستکراوه کان ناقل و ژیرن زانا ن به وه ی که خودای
گه وه وه دیهینه ریا نه و ده شرانن که پتووستیا ن به پتغه مبه ره (درودی خودای
لیدیت) و پتووستیا ن به وه هه یه که شاره زایی زیاتر په یدا بکه ن.

۱۱- خیاطیه کان:

هاوه لانی نه بولحوسه یین کورپی عه مر "الخیاط" ه که له سالی ۳۰۰ کزچی
 مردووه، دانهری کتیبی " الإنتصار و الرد علی ابن الراوندي الملحد" ه.
 "خه یاط" وتویه تی: نه بوو شته، نه و شته ی نییه هه یه بویه باسی لیوه ده کری،
 نه وه تا ده لئی: شت نه وه یه نه یزانیت و هه و آلت له سه ری هه بیئت، "جه وه ره" یش
 که نابینریت له نه بووندا هر "جه وه ره" و بوونی هه یه، شته بووه کان و
 دیاره کانیش له نه بوونیشدا هر بوونی هه یه، نه بوو له کاتی نه بوونیدا شتیکه،
 جیاوازی له نیوان بوون و نه بووندا له سیفه تی بوونی شته که دایه، کاتیک شتیک
 هاته بوون نه وه هه بووه، کاتیکیش نه ما و فه و تا نه وه نه بووه.
 به م شیوه یه کز تاییمان هینا به خستنه پووی گرنگترین گروپ و که سه
 ناوداره کانی موخته زیله.

بهشی چوارهم

موعتهزيله و كايه‌ي سياسي

پيشه‌کى

ئەو كەسە خەيال دەكات هەولئى ئەو بەدات دىن لە سىياسەت جىباكاتەو، هەر سىياسىيەك جا ئايا پراوئىزكارە يان بپيار بە دەستە - بپوايان وايە كە دىن و سىياسەت دوو شتى جىباوژە - هەميشە بە خەيالئى خۆيان وامان پيشان دەدەن كە هەرچى كيشەيەكى سىياسى هەيە كە دەيانەوئيت چارەسەرى بكن يان بپيارئىكى لەبارەو بەدەن، كيشەيەكى سەربەخۆيە و لە دوور يان نزيك پەيوەندى بە ئاينەو نيبە، بەلام بە تەواوى متمانەو ئەم دارپننەى دىنە لەسىياسەت، دارپننئىكى زيادەپەوى و ساختەكارىيە، چونكە دىن پەگو پيشەى زۆر لە مئژە، قولە، فرەيە، بۆيە زۆر ناپەحەتە يان - هەر ئەستەمە - كەسئىك بتوانئيت پيشەكئشى بكات، هەر بۆيە ئەو پەگە زۆرانە وا دەكات پەل بكتئشئيت و بپيار بەدات لەهەموو بپيارە سىياسىيەكاندا، ديارترين نمونەش لەم سەردەمەى خۆماندا كە پيايدا گوزەر دەكەين سىياسەتى ئەمريكى پۆژئاوايى مەسحىيە كە " لەبەرامبەر پۆژەلاتئى ناوەرأستى موسلمان " دا پەيپەوى دەكات بەشئوئەيەكى تايبەتى و بەشئوئەيەكى گشتئيش بەرامبەر بە " ئاينى ئىسلام "، جا گەر ئامانجى ئاشكرا لە سىياسەتئاندا لەبەرامبەر ئەم ناوچانەدا برىتى بوو لەوئى كە نايئيت چەكى كۆكوش لەم ناوچانەدا هەبئيت و ناوچەيەكى ئارام بئيت، بەلام ئامانجى

"ئائینی" که شاراوویه خۆی له وهدا ده بینتیه وه که نابیت هیچ جۆره کۆبوونه وه به کی ئیسلامی به هیز له م ناوچانه دا دروست بیت.

جا ئه م پیکه وه بوونه ی دین و سیاسه ته وای له موخته زیله کرد، که نه توانی خۆی لی قوتار بکات، سه ره پای ئه وه ی که سه ره له دانی موخته زیله بۆ خۆی سه ره له دانیکی دینی پوت بوو، ئه وه نه بووه که له دایکبوی ئاریشه یه کی سیاسی دیاریکراو بیت، به پیچه وانه ی شیععه و خه واریجه کانه وه، بۆیه ئه وه ی که پوون و ئاشکرایه پابۆچوونه دینه کانی ئه مان کاردانه وه ی له سه ر زۆر که یسی گه وره گه وره ی سیاسی هه بووه، که هه ندیکیان هه ر له گه لیدا نه ژیاون، به لام لئییه وه نزیک بوون، ئه وه تا ده بینن له باره ی که سیک که گوناھی گه وره ی ئه نجام داوه برپاری ئه وه ی بۆ ده دن نه ئیماندار ی ته واوه نه بیباوه پی ته واو، به لکو له شوینتکدایه له نیاوان دوو شویندا، ئه مه ش بۆ خۆی کاردانه وه ی هه بوو له سه ر حوکمدان له باره ی هه ر یه که له وانه ی به شداربوون له فیتنه که دا، بۆیه له وه مه سه له دا پابۆچوونی خۆیان هه بووه سه باره ت به خه لیفه عوسمان (په زای خودای لی بیت) و بکوژه کانی، هه ره ها له باره ی هه ر یه که له به شداربوانی هه ردوو جهنگی (جه مه ل و صیفین) که پئیان وابوو ئه وانه نه باوه رداری ته واون وه نه بیباوه ری ته واو، به لکو له شوینتکدان له نیاوان دوو شویندا، موخته زیله ته نها به مه ش نه وه ستا، ته نانه ت هه ندیکیان به پوونی بۆچوونی خۆی ده ربیره سه باره ت به هه ندی هاوه ل (خودایان لی پازی بیت)، هه ندیکیشیان بۆچوونی خۆی سه باره ت به "ئیمامه ت" خستوو ته پوو ئه مه له لایه که، له لایه کی تره وه بینیمان که موخته زیله له پیکه ی ده سه لاتی سیاسیه وه کاتیک که په یوه ندیان له گه ل ده سه لاتدا گریدا له سه رده می "خه لیفه مه ئمون و موخته صه م و واثیق" دا و به هیزبوون، هه ولی بلاوکردنه وه ی پئیمایه کانی

موعته زيله شيان دا، نه مهش كه له كتيبه ميژووييه كاندا به ناشكرا دياره به ناوي ميحنه تي خه لقي قورثان.

به لام، له گه ل نه وهی كه تيگه لېبون به كايه ی سياسي، به لام تامانجيان نه وه نه بوو كه ده ست به سهر كاروباري ده ول تدا بگرن، به لكو تامانجي به رزيان بريتي بوو له بلاو كړدنه وه ی رېنماييه كاني موعته زيله له وهی كه ده يانوت و پييان وابوو كه نه وه راسته، بويه ته نها به رگرييان له وه ده كړد، ئيستاش به دريژي باس له هه موو نه و پروداوانه ده كه ين.

• بؤچووني موعته زيله به رامبه ر به وانهي له ناشوب و فيتنه كه دا تيوه گلابون:

ده بينين كاتي كه موعته زيله نه م بيرو بؤچوونه ی وت "شويتنيك له نتيوان دوو شويندا" نه گه ر چي چاره سه ري گرفتنيكي ثابني پيكرد، به لام نه مه ده رنه نجامي كاريگه رييه كي سياسي بوو، وهك خه واريچ و مورجيه كان، نه وه بوو خه واريجه كان هه موو نه و كه سانه يان كافر و بيباوه پ كړد كه خاوه ني گوناھي گه وره بوون، بويه پييان وابوو هه ر به ك له خه ليفه عوسمان و عه لي و موعاويه، ته نانه ت ته واوي خه ليفه كاني به ني ئومه ييه كافر و بيباوه پرن، به لام مورجيه كان وتيان نه و كه سه ی خاوه ني گوناھي گه وره يه بپواداره، بويه وتيان هه موو نه وانهي له فيتنه و ناشوييه كه دا تيوه گلابون بپوادارن، ته نانه ت خه ليفه كاني به ني ئومه ييه ش نه گه ر چي گوناھي گه وره شيان نه نجام دابيت، بويه پييان وابوو تاوان هيچ زيانتيك به باوه ر ناگه يه نيت، نه وه بوو جهنگ له نتيوان عه لي و خه واريچدا هه لگيرسا و پاش نه و يش له نتيوان خه واريچ و ئومه وييه كاندا هه لگيرسا و كوتايي پي نه نه هات، چونكه روانيني خه واريجه كان

بۆ ئەوان وابوووە کە هەموو ئەوانە کافرن و خیلافەتە کەشیان بە تالە. بەلام مۆرجیئە بە پێچەوانەوه لەگەڵ دەسەلاتدا دەست و پەنجەیان نەرمکرد و تەنانەت پشتگیری دەسەلاتی سیاسیشیان کرد، پێیان وابوو ئەوان کەسانی برۆادارن و خیلافەتە کەشیان دروستە.^{۳۲۲} هەرچی موعتەزێلەشە ئەوا پێی وابوو ئەو کەسەى خاوەنى گوناھى گەورەیه نە برۆادارى تەواوە، وە نەبیتاوەپى تەواویشە، بەلگە فاسیقە، ئەحمەد ئەمین دەلی: ئەم بۆچوونەى موعتەزێلە کە پێی وایە نە برۆادارە و نە کافر دەرئەنجامى مەترسیدار دەدات بەدەستەوه، هەرەک هەر دوو بۆچوونەکەى پێشوو - مەبەستى بۆچوونى خەوارىچ و مۆرجیئەکانە - لە پاستیدا موعتەزێلە ناچاربوو ئەم بۆچوونە جیبەجیبى بکات بەسەر هەموو ئەوانەى کە تێوەگلابوون لە ئاشووب و فیتنەکەدا، لەوکاتەى کە جیاوازی کەوتە نێوان مۆسلمانەکانەوه، کام یەکیک لەو تاقمە هەلەبوون خەلیفە عوسمان یان بکوژەکانى؟ ئایا لە جەنگى "جەمەل" دا عەلى لەسەر حەق بووە یان خاتوو عائیشە؟ چۆن بریار لەسەر ئەو کەسانە بدەین کە جەنگى "صیفین" یان بەپێوە دەبرد؟ کامیان گوناھى گەورەى کردووە؟ کامیان وەک فاسیق هەژمار دەکەیت؟^{۳۲۳}

پرسیار گەلیکی زۆر بە هۆش و بیرى موعتەزێلەدا دەهات و دەچوو، زۆر بەپاشکاوانە و بەویەپى بویرییهوه وەلامى هەموو ئەو پرسیارانەیان دایەوه، واصل پێی وابوو هاوێلانى هەردوو جەنگى "جەمەل" و "صیفین"، یەکیکیان

^{۳۲۲} - برۆانە - الشەرستانی - الملل و النحل - ل. ۱۳۰، ۱۳۱، یان: أحمد امین - فجر الإسلام - ل. ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳.

^{۳۲۳} - فجر الإسلام - ل. ۴۶۵. بۆ زانیاری زیاتر برۆانە دانەر - الشيعة النشأة السياسية والعقيدة الدينية.

هەلە بوو و فاسیقە - لەدین دەرچوو - بەلام بە دیاریکراوی هیچ یەکیکیانی دیارینەکرد، ھەروھا لەبارەى خەلیفە عوسمان و ئەوانەى کە کوشتیان و زەلیلیان کرد ھەمان بۆچوونی ھەبوو، پێى وابوو یەکیکیان فاسیقە هیچ گومانىكى تێدا نییە، وەك چۆن یەكێك لەو دوو كەسەى كە سویند دەخۆن بۆ پاكانەى خۆیان نەفرینیان لێکراو و فاسیقە و هیچ گومانىكى تێدا نییە، بەلام هیچ یەكێك لەوانى دیارى نەکرد، ئینجا دیت فاسیق بوون دەداتە پال ئەو كەسەى سویندەكەى خواردوو بۆ پاكانەى خۆى و پێى وایە كەمترین پلەى ھەردوو لا ئەو یە شایەتیان لێوەرناگیریت، ھەروەك چۆن شایەتى هیچ یەكێك لەو دوو سویند خۆرە وەرناگیریت.^{۲۲۴}

بەلام ھەمى كۆپى عوبید زۆر لە واصل زیاتر پۆچوو لەم مەسەلەدا، بۆیە ھەر دوو دەستەكە بەفاسیق و لە دین دەرچوو ناو دەبات، ھەروھا پێشى وایە هیچ یەكێك لەوانە شایەتیان لێوەرناگیریت..^{۲۲۵}

جا بە پێى بۆچوونەكەى واصل، موعاویە و بەنى ئومەییە بۆى ھەيە فاسیق بن و بۆیشى ھەيە فاسیق نەبن، بۆیە تا پادەيەك بۆچوونەكەى جۆرێك لە بێلابەنى پێو دیار بوو، چونكە دەسەلاتى ئەو كاتەى پێى لەكەدار دەبوو، بەلام سەبارەت بە بۆچوونەكەى ھەمى كۆپى عوبید، ئەوا موعاویە و بەنى ئومەییەى بە فاسیق ناوژەدكردوو، ھاوكات ھەلى و ھاوہلەكانیشى بە ھەمان شێو بە فاسیق ناوژەدكردوو، بۆیە بۆچوونەكەى زۆر تووند بوو لەسەریان، باشە ئەى ئیمە ئیستا لە كۆیى ئەم بویرەداین؟!

^{۲۲۴} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۶۹.

^{۲۲۵} - ھەمان سەرچاوەى پێشوو - ل ۷۰.

قازی عەبدولجەبار لەبارەى موعاویەو دەلى: (.. ئەبو عەلى "پەحمەتى
 خودای لیبیت" وتویەتى یەكەمین كەس كە لە بارەى جەبرەو بە ئاشكرا
 قسەى كەردبى موعاویە بوو - واتە پىی وابوو مەؤف هىچى بە دەست نىیە و
 هەموو كەردەوەكانى خودا پىی دەكات - بۆیە وتى ئەوەى كە هاتووەتە پىش
 خودا هیناویەتى، بۆ ئەوەى پاكانە بۆ دەسلەتەكەى خۆى بكات و واى پىشان
 بدات كە خۆى پاست دەكات و پىكاویەتى. بۆیە وتى خودا منى كەردوو بە
 نىمام و پىشەواو كاروبارەكەى پا دەست كەردوم. نىتر ئەم قسەىە بلۆهى كەرد
 و تەواوى پادشاكانى بەنى ئومەییە ئەم قسەیان دەوتەو).^{۳۲۶}

ئەمەش پەخنەىكى زۆر تووند ترە كە دەیداتە پال موعاویە و بەنى
 ئومەییە، بۆیە ئەوان بانگەشەى ئەوەیان دەكەرد كە ناچارن هەموو ئەو كارانە
 بكەن، چونكە هىچى بە دەست خۆیان نىیە و هەموو ئەوەى كە دەىكەن لە
 كەردەو و تاوانى گەورە خودا پىیانى دەكات، ئەمەش بۆ پاكانە كەردنى خۆیان
 بوو لە هەر خراپەىەك كە ئەنجامیان دەدا، بەلام قسەىەكى وەكو ئەمە هىچ كات
 هۆكارەكەى شاراوە نىیە لای كەسە ژىرەكانى موعتەزىلە.

بەم شىۆهە بپىاردان لەسەر ئەو كەسانەى كە گوناھى گەورە ئەنجام
 دەدەن، یەكێك بوو لەو پىگایانەى كە واىكەرد موعتەزىلە بچىتە ناو شتە
 شاراوەكانى سىاسەتەو، دواى ئەوەش بۆچوونیان لەمەسەلەى نىمامەتدا
 خستەروو.

^{۳۲۶} - القاضى عبد الجبار - المغنى - ج ۸ - ل ۴.

● بۆچۈنى موعتەزىلە سەبارەت بە ئىمامەت:

لېرەدا ئىمامەت مەبەست پىي سەرۆكايە تىكىردنى دەولەتى ئىسلامىيە، سەبارەت بە سروشتى ئىمامەت ماوەردى دەلى: (ئىمامەت بۆ ئەو دەنراوہ تا ئەو كەسە لە جىگەي پىغەمبەر دابنىشى، ئەویش لە پىئناو دوو شتدا: پارىزگار كىردن لە دىنى خودا و بە پىئوہ بردنى كاروبارەكانى دونيا).^{۲۲۷} لە پاستىدا موسلمانان سەبارەت بە ئىمامەت پاي جىاوازيان ھەيە، جىاوازي سەرەكيش لەوہدا خۆي دەبىئىتەوہ كە چۆن ئىمامەت دادەمەزىت، ئايا ئەو مەرجانە كامانەن كە دەبىت لە ئىمامەتدا بىتە دى، بە شىئوہ يەكى تايبە تىش مەرچى نەسەب و پەچەلەكە، ئايا دەبىت ئەو ئىمامەتە لە چ پەچەلەكە بىت.

شەھرستانى پوختەي جىاوازي گروپە ئىسلامىيەكان لە بارەي ئىمامەتەوہ دەخاتە پوو دەلى: (جىاوازي نىوان موسلمانان لە بارەي ئىمامەتەوہ لە دوو پووہوہ يە:

يەكەمىان: ئىمامەت لە پىگەي ھەلبىزاردن و پىككەوتنەوہ تەسپىت دەبىت.

دووہمىان: لە پىگەي دەقەك يان لە پىگەي دانانەوہ تەسپىت دەبىت.

ئەوہي كە دەلى ئىمامەت بە پىككەوتن و ھەلبىزاردن تەسپىت دەبىت، دەلى ھەر كەس ئوممەت لە سەرى پىككەوت ئەوہ دەبىتە ئىمام، يان لەلايەن كۆمەلئىكى ديار و دەم سېى دان پىئدانراوى نىو ئوممەتەوہ ديارىكرا ئەوہ دەبىتە ئىمام، يان بە شىئوہ يەكى پەھا دادەنرى، واتە بەبى ھىچ جۆرە نەسەب و پەچەلەكەي ديارىكراو. يان بەو مەرچەي دەبىت كەسەكە قورەيشى بىت،

^{۲۲۷} - مختصر الأحكام السلطانية - للماوردي - مع ترجمة فرنسية لفقراة - د. محمد شتا - ل ۶ -

دار النهضة العربية - ۱۴۱۴ - ۱۹۹۳ م.

ئەمە بە پىيى بۆچوونى ھەندىك، بە پىيى بۆچوونى ھەندىكى تىرىش دەبىت
كەسەكە لەنەوہى ھاشم بىت.

ئەوانەشى كە دەلئىن ئىمامەت دەبىت بە دەقىك دىارى بىكرىت، لەپاش عەلى
(خوداى لى پازى بىت) پاى جىاوازيان تىدا دوستبوو، وە بەئەندازەى
جىاوازيەكانىشىان گروپ و تاقمىيان لى پەيدا بوو).^{۳۲۸}

پىش ئەوہى بۆچوونى موعتەزىلە لەبارەى ئىمامەتەوہ بخەينەپو، دەبىت
ئامازە بەوہ بگەين كە ئىمامەت لەپووى ئەقل و شرعەوہ واجبە، ئىبن
تەيمىش ئەم "واجب" بوونەى كورتكردوہتەوہ و دەلى: (پىويستە ئەوہ
بىزانىت كە بەپىوہ بىردنى كاروبارى خەلكى بەكىكە لەگەرەترىن ئەركەكانى
دىن، بەلكو دىنىش دانامەزىت گەر ئىمامەت نەبىت، بۆيە ئادەمىزاد
بەزۆوہندىيان لەوہدايە پىكەوہ كۆبىنەوہ، بۆ ئەم كۆبوونەوہيەش دەبىت
كەسىك سەروكارىيان بىكات و كارەكانىيان بۆ بىبات بەپىوہ، تەنانەت پىغەمبەر
(درودى خوداى لىبىت) دەفەرموئىت: (گەر سىكەستان پىكەوہ چوون بۆ
گەشتىك با كەسىكتان بىتە ئەمىر بۆ ئەوہى كاروبارەكانتان پاپەرىنىت)،
پىغەمبەر (درودى خوداى لىبىت) بۆ كارىكى كەم يان بۆ گەشتىكى كورت بە
واجبى داناوہ بەكىك لەو چەند كەسە كەمە كە كۆبوونەتەوہ بەكىكىان بىبىتە
ئەمىريان، ئەمەش ئاگاداركردەنەوہيەكە بۆ تەواوى كۆبوونەوہكان تا كەسىك
كاروبارەكانىيان بۆ بىبات بەپىوہ، چونكە خودا بە واجبى داناوہ فەرمان بە چاكە
و بەرگرى لە خراپە بىكرىت، ئەمەش نايەتە دى گەر ھىز و دەولەتىك نەبى،
ھەرەوہا بۆ تەواوى ئەركەكانى تىرى وەك جىھاد و دادپەرەرى و پاراستنى

---

^{۳۲۸} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۴۵.

سنوره‌کانی خودا، ده‌بیٚت هیٚز یان ئه‌میریک هه‌بیٚت تا کاروباره‌کانیان
راپه‌پینٚتیٚت).^{۲۲۹}

قازی عه‌بدولجه‌بار هاو‌راپه له‌گه‌ل بۆچوونه‌که‌ی ئیبن ته‌یمیه‌دا و ده‌لی:
(له‌راستیدا ئیمامه‌ت په‌یوه‌سته به‌مه‌سه‌له‌ی فه‌رمان به‌چاکه و به‌رگریکردن
له‌خراپه، له‌و پوه‌ی که په‌یوه‌سته پئی‌ه‌وه ئه‌وه‌یه زۆربه‌ی فه‌رمان به‌چاکه و
به‌رگریکردن له‌خراپه به‌ئیمامه‌ت نه‌بی‌نایه‌ته‌دی. شتیکی بۆ زیاد ده‌کات و
ده‌لی: ئیمام پئی‌وستی پئی‌ه‌تی، چونکه زۆربه‌ی ئه‌حکامه‌ ش‌عه‌یه‌کان به‌و
ده‌کرٚتی، وه‌ک جٚبه‌جٚیکردنی حه‌ده‌کان و پاراستنی شار و به‌هٚزکردنی
سنوره‌کان و ئاماده‌کردنی سوپا و .. له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که په‌یوه‌ستن
به‌م مه‌سه‌له‌یه‌وه).^{۲۳۰}

سه‌باره‌ت به‌ دانانی ئیمامه‌ت، هه‌ندی له‌موعه‌ت‌زله‌کان پئی‌یان وایه ئیمامه‌ت
دانامه‌زٚیٚت گه‌ر به‌ ده‌قیٚک یان له‌پٚگه‌ی دامه‌زاندنه‌وه نه‌بی، ئه‌م بۆچوونه‌ش
بۆچوونی "نظامه"، به‌لام زۆربه‌ی موعه‌ت‌زله‌کان و ئه‌هلی سوننه‌ وای بۆ
ده‌چن که ئیمامه‌ت ده‌بیٚت له‌پٚگه‌ی هه‌لٚبژاردنه‌وه دیاری بکرٚتی، پئی‌یان وایه
ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌بیٚته ئیمام ده‌بیٚت قور‌ه‌یشی بیٚت، بۆیه کاتیٚک ئه‌بو به‌کر
له‌نیو موهاجیر و ئه‌نصاره‌که‌ندا وتی: ئیمام ده‌بیٚت له‌ قور‌ه‌یشیه‌کان بیٚت،
که‌س نکۆلی نه‌کرد له‌سه‌ری.^{۲۳۱}

---

^{۲۲۹} - ابن تیمیة - السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية - ل ۱۱۴ - دار المنهاج - ۱۴۲۳هـ -

۲۰۰۲م.

^{۲۳۰} - شرح الأصول الخمسة - ل ۷۴۹ - ۷۵۰.

^{۲۳۱} - بروانه - الشهرستاني - الملل والنحل - ج ۱ - ل ۷۴، ۷۹، یان بروانه - القاضي عبد الجبار

- شرح الأصول الخمسة - ل ۷۵۳، ۷۵۴.

به لام سه بارهت بهو مه رجانهی که پیوسته له ئیمامه تدا هه بیته، هیچ جیاوازییه کیان له گه له نه هلی سوننه تدا نییه.

• میهنه تی خه لقی قورئان:

باسی نه وه مان کرد که موعته زیله بو پاریزگاریکردن له یه کیک له بنه ماکانیان که "ته وحید" ه وتیان قورئان مه مخلوقه و دروستکراوه، بویه وتهی "خه لقی قورئان" به به ناوبانگترین و دیارترین وته داده نریت که موعته زیله کان وتبیتیان، نه م وته یه ش له زۆریه ی کتیبه میثووییه کاندایا بوبویه وه، ته نانهت هه ندیک ناو لیتانی زانستی کلام ده گێرپنه وه بو نه م ناوه، چونکه زۆریه ی مه سه له کان تیایدا باس له که لامی خودا ده کات، ناوبانگی نه م ناوه ش له کاتیکدا بوو که موعته زیله کان له ریگی ده سه لاتی سیاسی وه هه ولی بلاوکردنه وه ی نه م وته یان ده دا، نه وه بوو له ریگی نه شه که نه وه بگره کوشتنیش وه خه لکیان له سه ر نه م وته یه ده جولاند بو نه وه ی بلین قورئان مه مخلوقه، نیتر نه و خه لکه سه بارهت به و پوو داوانه ی که پوو یانده دا، ناویان لیتان میهنهت - تاقیکردنه وه - میهنه تی خه لقی قورئانیش به چه ند قورئاغیکدا تیپه ری، که به سه رده می خه لیفه مه ئمون ده ستی پیکرد و به سه رده می

---

* ناوی عه بدوللایه ناسراو به نه بولعه بیبسی کوپی ره شهید، له سالی ۱۷۰ کۆچی له دایکبوه - له سالی ۱۹۸ کۆچی بووه به خه لیفه و له سالی ۲۱۸ کۆچی مردوه، بپوانه - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ۲۶۴، ابن حیان: - السیره النبویه و أخبار الخلفاء - ۲۳۹.

خليفة "متوه كيل" يش دوايى هات و پووكايوه، له مهودوا به پيى پريزه ندى
سهرده مى خليفه كان باس له م قوناغانه ده كه ين.

أ- ميحنهت له سهرده مى مه ئمونها: (*)

مه ئمون له فيقهو زمانى عه ره بيذا كه سيكى زور شارهزا و ليها توو بووه،
كاتيك كه ته مەنى گه وره بوو گرنگيدا به كتيبەكانى فەلسەفە و زانستەكانى
زانايانى پيشين و تياياندا شارهزايى باشى پهيدا كرد، له نيو هه موو خليفه كانى
عه بياسيشدا باشترينى خليفه بووه له پووى زانسته وه، به جورتيك له پاش ئه و
هيچ يه كيك له خليفه كانى عه بياسى كه ده سه لاتيان گرتووه ته ده ست له و
زانتر نه بووه، به وه ناسرا بوو كه كه سيكى شيعه يه و مه يلى به لاي ئه واندا
هه يه، نه مه ش واي ليكرد كه مونته مەنى براى لا ببات و له جيى ئه و عەلى پەزاي
كوپى موساى كاظمى كوپى جه عفرى صادق بكاته جي نيشيني خو، ته نانه ت
دراويشى به ناوى ئه وه وه ليذا و كچه كه ي خو يشى لي ماره كرد، تا ئه وه بوو
عه بياسيه كان هاتن و ليى راپه رين، به لام عەلى پەزا پيش ئه و كاته مرد بوو.^{۳۲۲}
مه ئمون به هوى ئه وه ي حەزى له فەلسەفە بووه سه ر قالى ئه و زانسته ببوو،
سه ريارى ئه و په يوه ندييه باشه ي كه له گه ل ئومامه ي كوپى ئه شره سدا
هه يبوو،^{۳۲۳} وايكرد كه ببيت به هه لگري بىرى مو عته زيله و هه ولى بلاوكردنه وه ي
بنه ماكانيشى بدات. كاتيك كه بوچوونى خه لقى قورئانيش ئه نجامى يه ك له دواى
يه كى له سه ر گرنگترين بنه ماكانى مو عته زيله پهيدا كرد، مه ئمون هه ولى
بلاوكردنه وه يدا، هه موو كتيبە ميژووييه كانيش. له سه ر ئه وه كۆكن كه "

^{۳۲۲} - تاريخ الخلفاء للسيوطي - ل ۳۶۴، ۳۶۵.

^{۳۲۳} - الشهرستاني - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۸۲.

ئەحمەدى كۆپى ئەبو دوئادى موعتەزىلى " (۱۶۰ - ۱۶۰ك) ھانى مەئموئىداوہ بۆ ئەوہى خەلك تاقى بىكاتوہ و تروشى ئەو مىخنەتەيان بىكات، ئەوہ بوو لەپىنگە " يەحيای كۆپى ئەكئەمەوہ " پەيوەندى بە مەئموئەوہ كرد و لە زۆربەى مەجلىسەكانى مەئموئىشدا نامادە بوو، مەئموئىش زۆر سەرسامبوو بە قسەى جوان و ژىرىيەكەى، بۆ ئەم مەبەستە لە خۆبى نزيككردەوہ، تا واى لىھات بوو كەسىكى خاوەن پىنگە لە دەسەلاتدا، تەنانتە لە سەردەمى موعتەصىمىشدا "ئىبن ئەبى دوئاد" پۆستى سەروكى قازىيەكان وەردەگرىت و ھىندەى تر دەسەلات و پىنگەى فراوان بوو.^{۳۳۴}

لە سالى ۲۱۲ كۆچى مەئمون مەسەلەى خەلقى قورئانى ئاشكرا كرد، لە سالى ۲۱۸ كۆچىشدا خەلكى لەسەر مەسەلەى خەلقى قورئان تاقىكردەوہ.^{۳۳۵} ھەر لەو سالىدا نامەى بۆ كارىبەدەستەكەى نوسى لە بەغداد كە ناوى "ئىسحاقى كۆپى ئىبراھىمى خوزاعى" بوو ھاوكات كۆپە مامى طاھىرى كۆپى حوسەين بوو بۆ ئەوہى تاقىكردنەوہى زانايان بىكات، لە نامەكەيدا ھاتبوو: (لەپاستىدا ئەمىرى باوہپداران ئاگادارە كە زۆربەى زۆرى ئەم خەلكە لەوہى كە ژىر دەستەى ئىمەيە و - لەوہى كە خەلكى بازارپىيە - ئەوانەى كە نەزانن و خاوەنى ھىچ بۆچوون و وىتايەك نىن و تواناى پىشاندانى ئەوہيان نىيە كە بتوانن تروسكايىيەك لەزانست پەيدا بكن، ئەوانە نەفامن بەرامبەر بە خودا، كوێر و گومپان لە ئاست زاننىنى حەقىقەتى دىنەكەياندا، كەمتەرخەمن لەبەرامبەر ئەوہدا كە حەقى خوداى گەورە بەدەن و بەرز پرايگرن، يان بىناسن وەك ئەوہى كە شاھەنى ناسىنى بىت و لە نىوان خالق و دروستكراوہكانىدا

^{۳۳۴} - ابن خلکان - وفيات الأعيان - ج ۱ - ل ۶۶.

^{۳۳۵} - السيوطي - تاريخ الخلفاء - ل ۳۶۶، ۳۶۷.

جیاوازی بکن، وهك نه وهی كه له نښوان خودای گه وړه و نه وهی خودای گه وړه
هیناویه تیه خواره وه وهك یهك لیكردووه، وایاندانه وه كه قورئان قه دیمه و خودا
خه لقی نه كړدووه و وه دی نه هیناوه، خودای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ
قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾.^{۳۳۶} واته: (ببگومان نښمه كرده مان به شیوه زمانی عه ره بی). بویه
هرچی خودا به (جعل) له قورئاندا هینا بیستی، واته دروستی كړدووه، هه روه ها
ده فهرمویت: ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾.^{۳۳۷} واته: (تاریکاییه كان و پوونا کیشی
دا هینا). یان له شوینیکی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ
مَا قَدْ سَبَقَ﴾.^{۳۳۸} واته: (تا به و شیوه یه هه وال و داستانی "موسا" ت بۆ باس
ده که یین، هه وال و داستانی گه لانی پیشینت - یهك له دوا ی یهك - بۆ باس
ده که یین). خودا هه والیداوه نه مانه چیړوك و به سه رهاتی کاروباریکن که خوا ی
گه وړه دواتر هینا و نیه ته بوون، یان ده فهرمویت: ﴿أَحْكَمْتَ ءَايَاتَهُ ثُمَّ
فُصِّلَتْ﴾.^{۳۳۹} واته: (نهم نایه ته ی که له لایین خودا وه هاتووه ته خواره وه پوخت
و پړك و پښکن و هیچ ده ستکارییهك ناکرین، پاشان هر له لایین خودای
کاربه ده ست به جوانی حه لال و حه رامه کانی شیکراونه ته وه). لای موعته زیله
"مُحْكَمٌ كِتَابُهُ وَ مَفْصَلَةٌ" واته: "خودا دروستکر و وه دیهینه ریه تی" دواتر
خویان به نه هلی سوننه ت له قه لمداوه و وا خویان پیشانداوه که نه هلی حه ق و

^{۳۳۶} - سوره تی: - الزخرف - نایه تی ۳.

^{۳۳۷} - سوره تی: - الأنعام - نایه تی ۱.

^{۳۳۸} - سوره تی: - طه - نایه تی ۹۹.

^{۳۳۹} - سوره تی: - هود - نایه تی ۱.

جهماعه تن، جگه له خۆيان هه موو ئه هلى كوفر و خراپه ن، له مه دا زۆر له سه رى
 پۆشتن تا به هۆيه وه خه لكىكى نه زانيان پى له خشته برد، ئىتر خه لكىك كه له
 پوا له تدا دى ندار بوون پىيان پازىبوون و پشتيان له حق كرد و شوين پىگه
 هه له كهى ئه وان كه وتن و له پىگهى خودا لاياندا و كه له به رىكيان بۆ خۆيان
 دۆزىيه وه و چوونه نىو گومپاىيه وه، تا ئه وهى له نامه كه دا هاتوو ده لى:
 ئه مىرى باوه پداران پى واپه ئه وانه خراپترىنى ئه م ئوممه تن و كه مترین
 پشكيان هه به له به كتاپه رستىدا، ئه وانه تورده كهى جهل و نه فامه كانن و
 بوونه ته مه شخه لى درۆزنه كان، بوونه زمانحالى ئىبلىس به سه ر دۆسته كانىانه وه
 و بوونه شتىكى گه وره ش به سه ر دوژمنه كانى ئىبلىسه وه، پىيان واپه غه مىرى
 خۆيان كوین و گومپاترين پىيازىان هه به، سویند به ته مه نى ئه مىرى
 باوه پداران، درۆزنترىنى خه لك ئه وانه كه درۆ به ده مى خودا و وه حىبى خودا وه
 ده كه ن، شورهى به تالان، به پاستى خودايان به حق نه ناسىوو، بۆيه
 قازىيه كان لای خۆت كۆكه ره وه و نامه كهى منيان به سه ردا بخوینه ره وه، تا قىان
 بكه ره وه بزانه چى ده لىن و پوى پاسته قىنهى بىروبا وه پىان سه باره ت به
 خه لقى قورئان ئاشكرا بكه، تىيان بگه به نه له م كاره دا پشت به كه س نابه ستى،
 متمان به كه سىش ناكړى گه ر متمان به دىنه كهى نه كړى، گه ر هاتوو به مه
 پازىبوون به ده ق شاهىدىان له سه ر بگه به ئاماده بوونى ئه وانى كه له وىدان،
 بزانه چۆن ده پوانه قورئان، واز له شایه تى ئه وانه به ئینه كه دانىان نه نا وه
 به وهى قورئان مه مخلوقه، ئه وجا له بارهى هه موو ئه و قازىانهى دىنه لات له
 نامه به كدا ئاگادارم كه ره وه، ئه و قازىانه ش كه ئىش و كارى تۆ ده به ن به پىوه
 له م مه سه له دا لىيان بپرسه و هه مان فه رمانىان به سه ردا جىبه جى بكه).^{۲۴}

^{۲۴} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ۳۶۷ ل - تاریخ الطبری - ج ۱ - ۲۸۴ ل.

دهبیین که مهئمون له سه‌ره‌تای نامه‌که‌یدا ئه‌وه‌ی په‌ونکردوه‌ته‌وه که زۆربه‌ی خه‌لکی - له‌گه‌ڵ که‌می زانیاری و تێپوانینیان وتویانه قورئان قه‌دیمه، له‌کاتی‌کدا که هیچ شتی‌ک قه‌دیم نییه جگه له خودای گه‌وره، به هۆی ئه‌م باوه‌په‌یانه‌وه یه‌کسانیان له‌نیوان خودا و قورئاندا دروستکردوه له پوهی قه‌دیمی‌ه‌وه، پاشان چه‌ند ئایه‌تی‌ک وه‌ک به‌لگه ده‌هینتیته‌وه - له سه‌ر ئه‌وه‌ی که قورئان مه‌خلوقه، بۆیه تانه ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که بپه‌ویان وایه قورئان مه‌خلوق نییه، پاشان داوا له کاربه‌ده‌سته‌که‌ی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پاره‌بۆ‌چوونی قازییه‌کان وه‌رگریت له‌و باره‌وه و تاقیان بکاته‌وه، داواشی لی‌کرد هه‌ر که‌سی‌کیان نه‌یووت قورئان مه‌خلوقه متمانه‌ی لی‌وه‌رگریته‌وه، له‌پاستیدا بلا‌وکردنه‌وه‌ی پێنماییه‌کانی ئیعتی‌زال - به‌م شی‌وه‌یه - ئامانج پێی ئه‌وه نه‌بوو که ته‌نها له‌نیو قازییه‌کاندا بلا‌وی بکاته‌وه، به‌لکو هاوکات ئامانجی ئه‌وه‌بوو که له‌نیو خه‌لکیشدا بلا‌ویته‌وه، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته مه‌ئمون فه‌رمان ده‌دات به‌و قازییه‌نه‌ی که ده‌لێن قورئان مه‌خلوقه پرسیار له‌و خه‌لکه بکات که دێن بۆ شایه‌تیدان سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌وان چۆن ده‌په‌وانه قورئان، گه‌ر پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یان وت ئه‌وا شایه‌تیان لی‌وه‌رنه‌گریت، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات تا بواری زیاتر بپه‌خسیت بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌م فیکره‌یه. به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه ئه‌وه‌یه که سی‌وطی باسی لی‌وه‌ کردوه که مه‌ئمون نامه‌یه‌کی دیکه‌ی نویسه‌وه بۆ ئیسه‌حاقی کورپی ئیبراهیم بۆ ئه‌وه‌ی "فه‌قیه‌و زانایانی فه‌رموده" بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه کۆبکاته‌وه.^{۳۴۱}

ئه‌وجا فه‌قیه‌و زانایانی فه‌رموده‌ش له‌ مزگه‌وته‌کاندا به‌ زۆربه‌ی خه‌لکه‌که ده‌گن و ئه‌مه‌ش بۆ خۆی بواری زیاتر ده‌په‌خسینیت بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئه‌م

^{۳۴۱} - تاریخ الخلفاء - ل ۳۶۸.

فيكرهيه، بويه ئامانجه كه تهنه تاقىكرده وهى زانايان و فهقيههكان نه بوو به تهنه تا ئيعتيزال بكنه مهزهه بى خوځيان، چونكه ئه مانه توږڙ و ناوكى سه ره كيبوون له كۆمه لگه دا يان ئامپازى بلاوكرده وه بوون كه ده كرښت له رڼگه يانه وه ئيعتيزال بلاو بښته وه و بښته مهزهه بى سه ره كى ده وه له ت.

پاشان مه ئمون نامه يه كى ترى نوسى بى ئيسحاق و فه رمانى پيكره ئه و كه سانه ئاماده بكات كه نه يانوتوه قورئان مه مخلوقه، ئه وه بوو ئه وئيش كۆمه لښك زانا و فه قيهه بانگكرد و له نځوانياندا ئه حمده كوپى حه نه بليشى تښدابوو.^{٢٤٢} دواى ئه وهى ئيسحاق كۆيكرده وه و ناوه رڼكى نامه كى مه ئموني خسته روو بځيان، هيچ وه لامځيان نه دايه وه و ئينكاريشيان نه كرد، ئينجا به بيشرى كوپى وه ليدى وت: چى ده لښت سه باره ت به م نامه يه؟ وتى: ئه ميرى باوه ردارانم زياتر له جارڼك ناسيووه، وتى: ئښستا نامه يه كى تازه له ئه ميرى باوه ردارانه وه هاتوه، وتى: ده لښم قورئان كه لامى خودايه، وتى: سه باره ت به وه پرسيارم لښت نه كرد قورئان كه لامى خودايه يان نا، به لكو پرسيارى ئه وه م لښكردى ئايا قورئان مه مخلوقه يان مه مخلوق نښه؟ وتى: له وه باشر نازانم كه پښم وتى، به لښم به ئه ميرى باوه رداران داوه له و باره وه هيچ قسه يه ك نه كه م.

ئه وجا وتى به عه لى كوپى ئه بى موقتيل: ئه ي تو چى ده لښت؟ وتى: قورئان كه لامى خودايه، ئه گه ر ئه ميرى باوه ردارانښ فه رمانانم پښ بكات به شتڼك ئه وه فه رمانبه ردارى ده بين و له قسه ي ده رناچين.

هه رچى ئه بو حه سانى زياديشه ئه وا وه لامځى نزيك له م وه لامه ي دايه وه.

پاشان به ئه حمده كوپى حه نه بلى وت: تو له م باره وه چى ده لښت؟ وتى: كه لامى خودايه.

^{٢٤٢} - هه مان سه رچاوه و لاڤه رهى پښوو.

وتی: قورئان مه مخلوقه یان نا؟ وتی: قورئان که لامی خودایه و له مهش زیاتر هیچی دیکه نالیم.

ئین به کائی نه کبریش وتی: ده لیم قورئان دانراوه و داهینراوه به هوی هاننی چه ندین دهق له و باره وه. ئیسحاق پئی وت: دانراویش دروستکراوه؟ وتی: به لی، وتی: دهی که واته قورئان مه مخلوقه؟ وتی: نالیم قورئان مه مخلوقه.^{۲۴۲}

ئیسحاقیش هه مو ئه م وه لامانهی به نامه یه کدا نارده وه بۆ مه ئمون، مه ئمونیش وه لامی نامه که ی دایه وه و وتی: وه لامی ئه و که سانه مان پیگه یشت که خویان وا پیشان ده دن نه هلی قیبله ن و به ته مای ئه وه ن سه رکر دایه تی بیان ده سته که ویت که شایسته ی ئه وه ش نین، هه رکه س وه لامی نه دایه وه که قورئان مه مخلوقه، پئگری لئیکه له فه توا دان و پئوایه تکر دن. هه ر له نامه که دا هاتوه ده لئیت: سه باره ت به وه ی که "بیشر" وتی ئه وه قسه یه کی ناراسته، چونکه هیچ په یمانیک له نیوان ئه میری باوه پداران و ئه ودا نه بووه ته نها ئه وه نه بی هه والی که یشتوه به ئه میری باوه پداران که یه کتا په رستبووه و باوه پیشی به وه هه بووه قورئان مه مخلوقه. به م شیوه ی که من پیت ده لیم بانگی بکه، گه ر ته وه یکرد و پاشگه زیوو یه وه ده نگوباسی بلاویکه ره وه، گه ر له سه ر ئه وه ش به رده وامبوو که قورئان بکاته هاو به شی خودا و ملی نه دا که بلئی قورئان مه مخلوقه و سوور بوو له سه ر بیباوه پییه که ی، ئه وه بده له گه ر دنی و سه ره که یشیمان به به ریدا بۆ بنیره، هه رچی عه لی کوپی ئه بو موقتیلیشه ئه وا پئی بلئی: ئه یا تو ئه و که سه نه بووی به ئه میری باوه پدارانت وت تو خوت ده توانیت شت حه لال و حه رام بکه ییت؟ سه باره ت به ئه حمده ی کوپی

^{۲۴۲} - سه رچاوه ی پیشوو - ل ۳۶۹.

حەنبەلەش ئاگادارى بىكەرەوھ كە ئەمىرى باوھرداران تىگەشتوھ لە ناوھ پۆكى قسەكەى و بەلگەيە لەسەر نەزائىنى... دواى ئەوھى ھەلەدەستى بە ژماردىنى ھەرىكە لەوانەى كە ئىسحاق تاقى كرديوونەتەوھ دەلى: ھەركەس پاشگەز نەبوويەوھ لەم بىباوھرى و ھاوبەشى دانانە - ئەوھى ناوم ھىنان لەپاش بىشر و ئىبن مەھدى - بە قۆلبەستىراوى پاپىچى سەربازگەى ئەمىرى باوھردارانى بىكە بۆ ئەوھى پرسىارىيان لى بىكات، ئەگەر پاشگەز نەبوونەوھ شىريان لى ھەلگەيشە.^{۲۴۴}

جا كاتىك كار گەيشتە مەسەلەى كوشتار ھەموويان پاشگەزىوونەوھ لەوھى كە وتيان جگە لە چوار كەسىيان نەبى كە برىتى بوون لە: "ئەحمەدى كوپى حەنبەل، سەجادە، موھەمەدى كوپى نوح، قەوارىرى"، ئەوھبوو ئىسحاق فەرمانىدا قۆلبەستىيان بىكەن، پاشان لى پەرسىنەوھ - كاتىك قۆلبەست كرابوون - سەجادە وەلامى داىوھ، پاشان بۆ جارى سىتھەمىش دووبارە لى پەرسىنەوھ، ئەمجارە قەوارىرى وەلامى داىوھ، ئەوجا ھەرىكە لە ئەحمەدى كوپى حەنبەل و موھەمەدى كوپى نوح بە ئاراستەى پۆم بران.^{۲۴۵} ھەوال گەيشتەوھ بە مەئمون كە ئەوانەى وەلامىيان داوھتەوھ بە ھۆى فشارەوھ بووھ بۆيە وەلامىيان داوھتەوھ، مەئمونىش توورە بوو فەرمانىكرد ئامادەيان بىكەن و بىانھىتىن بۆ لای، ئەوھبوو پاپىچىكران بۆ لای ئەمىرى باوھرداران، بەلام پىش ئەوھى ئەوان بىكەن لای مەئمون مرد.^{۲۴۶} ئەمەش بە سەرھاتى مىحنەت بوو لە سەردەمى مەئموندا.

^{۲۴۴} - سەرجاھى پىشوو - ل ۳۶۹، ۳۷۰، بېروانە - تارىخ الطبرى - ج ۵ - ل ۲۸۹ و دواتر.

^{۲۴۵} - تارىخ الخلفاء - ل ۳۷۱.

^{۲۴۶} - ھەمان سەرجاھ و لاپەرە.

ب - میخنت له سه رده می موعته سه مدا: (*)

له پاش مردنی مه ئمون موعته سه می برای بوو به خلیفه، ئه ویش هه مان
ئه و ریگه یه ی گرت به ر که مه ئمونی برای پیاده ی کرد بوو، بۆیه تا کوتایی
ته مه نی له سه ر خه لقی قورئان خه لکی له سه ر تا قی ده کرده وه، بۆ ئه م مه به سه
نامه ی نوسی بۆ کار به ده سه کانی له هه موو ناوچه کاندای و فه رمانیشیدا به
مامۆستا کان مندالان له سه ر ئه م باوه ر هه فیئر بکه ن.^{۲۴۷}

له کاتی کدا که مه ئمون خاوه نی زانستیکی زۆر بوو، وه توانای لی کدانه وه و
به لگه هیتا وه ی هه بوو، ده ببینین موعته سه م به پێچه وان هه ی ئه وه وه بوو، ئه وه تا
سه ولی ده گێر پێته وه که موعته سه م غولامی کی خوین هه واری هه بووه لییه وه فیئری
نوسین و خویندنه وه ده بوو، ئه وه بوو غولامه که ی مرد، هارونه ره شیدی باوکی
پیتی وت: ئه ی موحه ممه د غولامه که ت مرد، ئه ویش وتی: به ئی گه وره م
پزگاری بوو له وانه وتنه وه و فیئر کردن، وتی: ئایا هه ر ئه مه نده ی پیتوتویت؟
لییگه رین تا کوئی گه یشتوو هه چی تری فیئر مه که ن. ده ئی: دواتر موعته سه م

---

* ناوی موحه ممه دی کوپی هارونه، ناسراو به ئه بو ئیسه ق ئه لموعته سه می برای مه ئمون،
دایکی ئوم وه له د، یه کێک بووه له که نیه کانی کوفه، ناوی ماریده بووه، به به خترین
که سه بووه لای خلیفه ره شید، له سالی ۱۸۰ کۆچی له دایک بووه، وتراویشه له سالی ۱۸۰
کۆچی له دایک بووه. له پاش مردنی برا که ی بووه به خلیفه، ئیتر وه ک خلیفه کاروباری
ده وه له تی به پێوه بر دووه تا ئه وه ی له سالی ۲۲۷ کۆچی مرد. بپوانه - محمد بن حیان - اخبار
الخلفاء - ل ۲۳۹، تاریخ الخلفاء للسیوطی - ل ۳۹۲.

^{۲۴۷} - تاریخ الخلفاء - ل ۳۶۵.

دهينوسى و دهيوخيندهوه بهلام زؤر به لاوازى، لهگه لئ ئوهدا يهكئك بووه له
گه وده ترين و به سامترين خهليفهكانى عهبياسى.^{٢٤٨}

جا بهرده و امبوونى موعتهصم لهسهر ئهم ميحنه ته لهسهر شاره زايى
نه بووه، بهلكو تهنها لهسهر جيئبه جيئكردى ئهو پهيمانه بووه كه لهلايه ن
مهئمو نهوه پيئى پاسپيئرا بوو كه دريژه به تاقبكرده وهى خهلكى بدات و
ريئمايه كاني موعتهزيله بلاو بكا ته وه، لهم كاره شدا ئهحمه دى كورپى ئه بو
دوئاد رؤلئيكى گه ودهى بينى له بهرده و امبوونى ئهم ميحنه ته دا، به تاييه ت دواى
ئوهى پيئگه و دهسه لائى زياتر بوو بووه سه رؤك قازى ولات، له پراستيدا
موعتهصم كارى كرد به و وهسيه تهى كه مهئمونى برابى بؤيكرد، له
وهسيه ته كه يدا هاتووه: (ئهو عه بدوللا - ئهحمه دى كورپى ئه بو دوئاد - لئيت جيا
نه بيئته وه و دهسته بردارى نه بيت، له هه موو كاروباره كائندا رابؤيژ و مه شوهره تى
پيئ بكه).^{٢٤٩}

به هه رحال موعتهصم بهرده و امبوو له و تاقبكرده وه و ميحنه تهى خهلكى و
خهلكئيكى زؤر لهسهر دهستى دووچارى ناپه حه تى بوون به ئه شكه نجه و
زيندانى كردن، بؤيه ده بينن كه نه عيمى كورپى حه ممام - كه يه كئيكه له زانايان و
فه رمووده ناسه كان - بؤ ئهم مه بهسته له ميصروه وه هئتراوه بؤ به غداد و
له باره ي خهلقى قورئانه وه پرسى يارى ليئكراوه، ئه ويش وه لامى نه داونه ته وه و

---

^{٢٤٨} - سه رچاوه ي پيشوو - ل ٣٩٢.

^{٢٤٩} - بروانه - وفيات الأعيان لابن خلکان - ج ١ - ل ٣٢، ٦٦.

ملی بۆ شل نه کردوون، نه وه بوو له سامهرا زیندانیکرا و له وی مایه وه به
به رده وامی تا کۆچی دوا بیکرد. ^{۲۵۰}

له پاستیدا گرنگترین پرودا ویش له م میحنهت و تاقیکردنه وه دا خۆی له
میحنهت و تاقیکردنه وه که ی "نیمام نه حمه د" دا ده بینیته وه که له پیتناویدا
نا په حه تیه کی زۆری چه شت له پووی زیندانیکردن و نه شکه نجه دانه وه،
خستنه پووی نه مهش نیتوانی نه و ململانی و ده رگریبه ی نیتوان موعته زیله و
نه یاره کانی ده خاته پوو که چه نده گه وه و نالۆز بووه.

نیمام نه حمه د له زیندانا مایه وه تا دوا یین پۆژه کانی خه لیفه مه ئمون،
نه وه بوو دواتر له زیندانه وه گو یزرایه وه بۆ مالی ئیسحاقی کوری ئیبراهیم،
موعته صه م هه موو پۆژیک دوو پیاوی ده نارد بۆ لای و سه باره ت به خه لقی
قورئان مشتومریان له گه ل ده کرد، نه ویش هه ر له سه ر قسه ی خۆی سوور بوو،
وه لامیکی نه نه یانه وه به دلی نه وان بیت، کاتیک که موعته صه م داوایکرد که
ئین حه نبل به رن بۆ لای، ئیسحاق چوو له لای و پیتی وت: (نه ی نه حمه د گیانی
خۆت له سه ر خۆت، بیگومان موعته صه م به شمشیر ناتکوژیت، گه ر وه لامیشی
نه ده یته وه نه وا به رده وام لیدان له دوا ی لیدان لیت ده دا یان ده تخاته
شوینیکه وه که به چاوی سه ر پووناکی نه بینی، ئایا خودا نه یفه رموو: ﴿إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾. ^{۲۵۱} واته: (بیگومان ئیمه کردمان به خویندنه وه یه کی
شیه زمانی عه ره بی). ئایا هه رچی "مَجْعُول" بی "مه خلوق نییه" نیمام

---

^{۲۵۰} - بروهانه - ابن جوزی - مناقب الإمام أحمد بن حنبل - ل ۳۹۷ - مطبعة السعادة - ۱۳۴۹ ک،

یان - تاریخ الخلفاء للسيوطي - ل ۳۹۵، یان زهدی جار الله - المعتزلة - ل ۱۷۲.

^{۲۵۱} - سوره تی - الزخرف - ئایه تی ۲.

نه حمه ديش وه لامى ده داته وه و ده لئى: خدا ده فره مويّت: ﴿جَعَلَهُمْ كَعْصَفٍ مَّاكُولٍ﴾^{۳۰۲} واته: (سه رنه نجام وه كو پوش و په لاش و كاي خوراوى ليكردن). نايا لي زه دا " جَعَل " به واتاي دروستكرن ديت، نيتر فره ماننيكرد بييهن بؤ لاي موعته صهم).^{۳۰۳}

به هر حال چه ندين ديدار و مشتومر له به رده موعته صهما پرويدا و نه حمه دى كوپى حه نه ليش جار له دواى جار له سه ر قسه كهى خوى سوور بوو داني نه نه نا به وهى كه بلئى قورئان دروستكراوى خودايه، هه نديك وا باس ده كن به قامچى ليديراوه تا نه وهى له هوش خوى چووه، به شيوه يه كى گشتى نه وهى كه لايه نگرى نيمام نه حمه ده زياده رپه وييان كردوه له و ميحنت و نارپه حه تيهى كه تووشى بووه، تا نه وهى " زهدى جار الله " ده لئى خاوه نى كتيبي " مناقب الإمام أحمد " كه " نيين جهوزييه " ده لئى: لايه نگرى نيمام نه حمه ده كات به تاييهت له به رامبه ر موعته صهما كه هه ستاوه به لي داني،^{۳۰۴} كاتيك كه موعته صهم بئى هيووا بوو له ملنه داني، فره ماننيكرد نازاديكه ن، نه وه بوو بؤ ماوهى بيست و هه شت مانگ له زينداندا مايه وه.^{۳۰۵}

بؤ زياتر سوومه نديبون هه ندي لئى له و ديدار و مشتومرانه ده خهينه پوو كه به ناماده بوونى موعته صهم نه نجام دراون:

^{۳۰۲} - سوره تى - الفيل - نايه تى ۵.

^{۳۰۳} - ابن الجوزي - الإمام أحمد - ۳۱۹، ۳۲۰، بروانه - زهدى جار الله - المعتزلة - ۱۷۲، ۱۷۳.

^{۳۰۴} - مناقب الإمام أحمد - ل ۳۲۵، ۳۳۰ - يان - زهدى جار الله - ل ۱۷۴.

^{۳۰۵} - مناقب الإمام أحمد - ۳۳۸.

دیداری ژماره ۱:

پرسپیار: خدا فرمویه تی: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ﴾.^{۳۰۶}
واته: (هیچ یاداوه ریبیه کی تازه یان له لایه ن پوره ردگار بیانه وه بو نایه ت). نایا
شتیکی تازه و داهینراو مه خلوق نییه.

ئیین حه نبل له وه لامدا وتی: ﴿وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾.^{۳۰۷} واته: (سویند
به م قورئانه که خاوه نی نامۆژگاری و قه در و پیژه). له م نایه ته دا " الذِّكْر "
مه به ست پئی قورئانی پیروژه به لام له و نایه ته ی سه ره وه دا مه به ست پئی
قورئان نییه، چونکه "ئه لیف و لامی له که لدا نه هاتوه".

پرسپیار: نایا خودای گه وه له م نایه ته دا نافه رمویت: ﴿خَلِقُ كُلَّ
شَيْءٍ﴾.^{۳۰۸} واته: (ئه و خودایه به دپهینه ری هه موو شتیکه).

ئیین حه نبل و لامی دایه وه: خودای گه وه ده فه رمویت: ﴿تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ
بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾.^{۳۰۹} واته: (ئه و په شه بایه، هه موو شتیکه و هه موو شوینیک کاول
ده کات به فه رمانی پوره ردگاری). نایا خودا هه موو شتیکی کاولکردوه که
دروستیکردوه؟

^{۳۰۶} - سورته ی - الأنبياء - نایه تی ۲.

^{۳۰۷} - سورته ی - ص - نایه تی ۱.

^{۳۰۸} - سورته ی - الأنعام - نایه تی ۱۰۲.

^{۳۰۹} - سورته ی - الأحقاف - نایه تی ۲۵.

پرسیار: چی ده لئیت سه بارهت به و فه رموده ی که عیمرانی کورپی حوصهین دهیگژیته وه و ده لئ: " إِنْ اللّٰهَ خَلَقَ الذِّكْرَ " واته: (خودا قورئانی دروستکردوه؟)

ئیین حه نبل له وه لامدا وتی: هه له یه. ریوایه ته که ده لئ: " إِنْ اللّٰهَ كَتَبَ الذِّكْرَ " ^{۳۶} واته: (خودا قورئانی نوسیوه ته وه).

ئه م دیدار و مشتومرپی که باسما ن لیوه کرد تیایدا پشت به به لگه ی نه قلی به ستر بوو، ئیستاش چه ند دیدار و مشتومرک ده هئینه وه که تیایدا پشت به به لگه ی نه قلی ده به ستریت.

دیداری ژماره ۲:

ئیین نه بی دوات: ئایا هه رچی که هه یه شتیکی نوییه یان قه دیم و کۆنه؟
ئیین حه نبل: به لئ.

ئیین نه بی دوات: ئایا قورئانیش شتیک نییه؟
ئیین حه نبل: به لئ.

ئیین نه بی دوات: ئایا هه ر خودای گه وره قه دیم نییه؟
ئیین حه نبل: به لئ.

ئیین نه بی دوات: که واته قورئان تازه یه و قه دیم نییه؟
ئیین حه نبل: من نه هلی که لام نیم تا به و جۆره بلئیم.

---

^{۳۶} - أبو نعیم الأصبهانی - حلیة الأولیاء و طبقات الأصفیاء - ج ۹ - ل ۱۹۸ - مطبعة السعادة -

دیداری ژماره ۳:

ئیبین حەنبەل: حوکمی کەلامی خودا وەك حوکمی زانستەكەى وایە. هەر وەك
چۆن دروست نییە بوتری زانستی خودا تازە و نووییە، هەر بەوشیوەیەش
دروست نییە بوتریت کەلامەكەى تازەیه و دروستكراوہ.

ئیبین ئەبى دوئاد: ئایا خودا توانای ئەوہى نییە كە ئایەتێك لابدات و
ئایەتێكى دیکە بێنیت، یان ئایەتێك بـسـرـیـتـەـوہ و ئایەتێكى تر لە شوینیدا دابنێ،
یان هەموو قورئان لابدات و لەشوینیدا شتیكى تر بێنێ، ئایا هەموو ئەمانە لە
قورئاندا نە نوسراونەتەوہ؟

ئیبین حەنبەل: بەئێ.

ئیبین ئەبى دوئاد: ئایا ئەمە دروستە لە زانستدا؟ ئایا دروستە خودا ئەمە لە
زانستی خۆیدا بگۆڕێ و شتیكى تر لە برى ئەو بێنێ؟

ئیبین حەنبەل: نەخیر.

لێرەدا ئیبین ئەبى دوئاد ئیبین حەنبەل بە هەڵە دەزانێ لەویدا كە كەلامی
خودا و زانستەكەى وەكو یەك پیشانداوہ.

دیداری ژماره ۴:

ئیبین ئەبى دوئاد: ئایا وا دادەنێت كە خودای گەرە خودای قورئانە؟
ئیبین حەنبەل: ئەگەر بیستبیتم كەسێك پیش من ئەوہى وتووہ منیش
دەموت.

ئیبین ئەبى دوئاد: ئایا هەرگیز ئەو قسەیهت لە ژيانندا نەبیستووہ، لەوانەى
كە پێچەوانەى پرای تۆن یان پرسناریان لێوہ كەردبى یان لە چیرۆكخوان و
شیعەرنووس و فەرموودەكانەوہ وتراى؟

ئىبن حەنبەل: بېدەنگ دەبىت و ۋەلام ناداتەۋە .

"جاھظ" سەبارەت بە دیداری چوارەم دەلى ئىبن ئەبى دۇئاد لای خەلیفە نىمام ئەحمەدى كۆپى حەنبەلى بە درۆزن دانا، چونكە لەوانە یە بیستبىتى كە خەلكى وتویانە: "رب القرآن، رب یسن، رب طه". بەلام هەلوئىستی لەمە پر دیداری دووم و سىتھەم ئەۋەى پىشانداۋە بۆ خەلیفە كە ئەو كەسىكى ئىنكارە و نایەوئت لەۋەى كە برۋای پئىتەتى كۆلّ بدات و دزایەتى دەكات، چونكە ۋەلامى هەموو ئەو پرسىارانەى دەداپەۋە كە ئىبن دۇئاد لئى دەپرسى، تا گەشەتە ئەۋەى ئەۋەندە نارپەحتیان كرد خەرىكبوو بمرئت، تا ئەو ساتەش وشەپەكى پئچەوانەى لئوہ بوتراپە، ئەۋا ھاۋەلەكانى بئبەرى دەبوون لئى .
بۆپە وتى: من ئەھلى كەلام نىم .

ئەو لەسەرەتای ژيانیدا نەبوتوۋە: من لە زانستى كەلام دەزانم، ئەو كاتەش دەستىكردوۋە بە قسەكردن و بوۋە بە زانا، بە هەمان شئوہ هەر نەبوتوۋە شارەزام لە زانستى كەلامدا، كاتىكىش قسەكانى بە بەلگە هئىراۋنەتەۋە لای خەلكى، هەر نەبوتوۋە زانستى كەلام دەزانم .^{۳۶۱}

---

^{۳۶۱} - الفصول المختارة للجاھظ - ۋەرگىراۋە لە كئىبى - المعتزلة - زەمدى جار الله - ل ۱۷۵، ۱۷۶ .

* ناۋى ھارونى كۆپى موخەمەدە، ناسراۋ بە ئەبو ئىسحاق ئەلموختەسەم كۆپى پەشیدە، نازناۋى "ۋائىق"ى دراۋتە پال لە سالى ۱۹۶ كۆچى لەدايكبوۋە - داىكى ئوم ۋەلەدە نازناۋى "قەرطیس" بوۋە، لەپاش مردنى باۋكى لەسالى ۲۲۷ كۆچیدا ئەم بوۋە بە خەلیفە، لە سالى ۲۲۲ كۆچىشدا مردوۋە . برۋانە - تاریخ الخلفاء للسيوطي - ل ۴۰۰، یان - السيرة النبوية وأخبار الخلفاء لمحمد بن حيان - ل ۳۴۰ .

ج. میحنت له سهردهمی خلیفه "واثیق" دا: (*)

له پاش مردنی موعته صم "واثیق" بوو به خلیفه، له کاتیکدا که موعته صم زانستیکی نهوتوی نه بوو، به لام "واثیق" له بهر شاره زایی له زانستدا ناسرابوو به مهئومنی بچوک.^{۳۶۲}

"واثیق" یش له مهسه لهی میحنتدا زور توند بووه، ده گپنه وه که نه حمدهی کورپی نه بی دوتاد زالبووه به سهر "واثیق" دا و هانیداوه له مهسه لهیدا توند بیته.^{۳۶۳}

له سالی ۲۳۱ کۆچیدا نامه یه کی "واثیق" هاتووه بۆ نه میری به صبره و فرمانی پیکردووه زانایان و بانگیبژه کان له سهر مهسه لهی خه لقی قورئان تاقی بکاته وه،^{۳۶۴} له سهردهمی "واثیق" دا نیمام نه حمدهی کورپی حه نبل پۆلکی نه وتوی نه بینوووه که شیاووی باسکردن بیته له مهسه لهی میحنتی خه لقی قورئاندا، هرچی "واثیق" یشه پووه پووی نه بووه ته وه و نازاری نه داوه، نه مهش دیاره به هۆی نه و پیگه و ناسته بووه که ئیبن حه نبل له نیو دلی خه لکیدا هه بیوووه له و ده مه دا، سه رباری نه و هه لویسته تونده ش که ئیبن حه نبل هه بیوو له سهردهمی هر یه که له مهئومن و موعته صمدا، بۆیه "واثیق" پیی وابوو فشار و نارپه حه تی هه یچ سوودیکی نابی له سهر ئیبن حه نبل، نه وه بوو خه لیفه نامه ی بۆ ئیبن حه نبل نووسی و پیی وت: له و شوپنه ی منی تیدا نیشته جییه تیایدا دامه نیشه، ئیتر ئیبن حه نبل به دریزایی زیانی خه لیفه "واثیق" خۆی لی به دوور ده گرت، ته نانه ت بۆ نوپژ و غه یری

^{۳۶۲} - تاریخ الخلفاء - ل ۴۰۳.

^{۳۶۳} - سه رچاوه ی پېشوو - ل ۴۰۱.

^{۳۶۴} - سه رچاوه ی پېشوو - ل ۴۰۰.

نوژیښ نه ده چووه دهره وه. ^{۳۶۵} یه کیکي تر له پواله ته توونده کانی "واثیق" له مهسه لهی خه لقی قورئاندا نه وه بوو که هزار و شهش صد نه میری موسلمان لای پومه کان دهست به سر بوو، خه لیفه کومه لیک پیایوی نارده لای پومه کان تا له ریڼگی فیدیه وه نه و دیلانه نازاد بکات، نه و جا هه موو نه و دیلانه یان له ویی تاقی ده کرده وه له سر مهسه لهی خه لقی قورئان، هر دیلیکیان بیوتایه قورئان مه مخلوقه نه وه دهست به چی نازاد ده کرا و له به رامبه ریشدا دوو دیناری وه ک پاداشت پیی ده دره، هر دیلیکیش مله جه ریی بگردایه و نه یوتایه قورئان مه مخلوقه نه و ا به دیلی ده یانه یشته وه لای پومه کان و نازادیان نه ده کرد. ^{۳۶۶}

به هوی توند و تیژی "واثیق" له مهسه لهی خه لقی قورئاندا، خه لکی ته واو بیزار بیوو به هوی نه و ناسه واره خراپه ی که دوو چاریان ده بوویه وه، نه وه بوو فیتنه و ناشووب بلاوه یکرد تا گه یشته نه وه ی "نه حمه دی کورپی نه صری خوزاعی" - که یه کیک بوو له پیاوه دیاره کانی نیو به غداد - له هیچ کورپ و کوربونوه یه کدا سلای له "واثیق" نه ده کرده وه و هیترشی توندی ده کرده سر و ده یووت: نه م به رازه، نه م کافره، ته نانه ت پیلانیکی گتپا بو لابرندی "واثیق" له سر دهسه لات، به لام پیلانه که ی سره ی نه گرت و به هوی وه دهستیگر کرا و راپیچیان کرد بو لای "واثیق" ^{۳۶۷}.

کاتیک که نه حمه دی کورپی نه صریان له به غداوه به قولیه ستکراوی هینا بو به غداد، "واثیق" له باره ی قورئانه وه پرسپاری لیکرد، له وه لامدا وتی: قورئان مه مخلوق نییه، سه باره ت به بینینی خوداش له پوژی قیامه تدا لیتی پرسی، وتی:

^{۳۶۵} - ابن الجوزي - مناقب الإمام أحمد - ل ۳۴۸.

^{۳۶۶} - السيوطي - تاريخ الخلفاء - ل ۴۰۱.

^{۳۶۷} - بروانه - تاريخ الطبري - ج ۹ - ل ۱۳۵، ۱۳۸.

هر به و شیوهیه که هاتووه، نیتر نه و فرموده‌ی بۆ گتیرایه وه له باره‌ی بینینی
 خودا، "واثیق" پئی وت: ئایا درۆ ده‌که‌یت، به "واثیق"ی وت: به‌لکو تۆ درۆ
 ده‌که‌یت، وتی: هاوار بۆ تۆ ئایا پیت وایه خودا وه‌ک که‌سیکی دیاریکراو و
 تهن‌دار ده‌بینرئ وه‌ک چۆن ته‌نیک له شوینیکدا ببینرئ؟ له‌پاستیدا من باوه‌پم
 به‌خودایه‌ک نییه به و سیفه‌تانه‌ی که ئیوه باسی لیوه ده‌که‌ن. داوای شمشیری
 کرد و وتی: گهر هه‌ستم بۆی که‌س له‌گه‌لمدا هه‌لنه‌ستی، من ده‌مه‌ویت
 هه‌نگاوه‌کانم بژمیتم بۆ لای ئەم ببیاوه‌په که خودایه‌ک ده‌په‌رستی ئیمه
 نایه‌رستین و به و سیفه‌تانه‌ش نایناسین که ئەو باسی لیوه ده‌کات، ئەوه‌بوو
 دای له‌گه‌ردنی و سه‌ری له‌لاشه‌ی جیاکرده‌وه، ئینجا فره‌مانیکرد سه‌ره‌که‌ی
 هه‌لگرن و بییه‌ن بۆ به‌غداد، نیتر له‌وی سه‌ره‌که‌ی هه‌لئاسرا، نوسراوئیکیشیان
 هه‌لئاسی به‌گوچکه‌یه‌وه و تیایدا نوسرابوو: ئەمه سه‌ری ئەحمه‌دی کورپی
 نه‌صری کورپی مالیکه، خه‌لیفه بانگی کردوه دان بنی به‌وه‌دا که قورئان
 مه‌خلوقه و نه‌فی هاوشیوه‌ش بکات بۆ خودای گه‌وره، به‌لام ئەو مله‌جه‌پئی
 کردوه و پشتی له‌داواکه‌ی خه‌لیفه کردوه، بۆیه خودای گه‌وره ئەجه‌له‌که‌ی
 پیش خستوه بۆ ئاگری دۆزه‌خ.^{۳۶۸}

سیوطی ده‌لی: له‌پاستیدا خه‌لیفه واثیق له‌کوئاییه‌کانی ته‌مه‌نیدا
 پاشگه‌زبویه‌وه له‌و بۆچوونه‌ی که هه‌یبوو سه‌بارت به‌مه‌سه‌له‌ی خه‌لقی
 قورئان.^{۳۶۹} ئەو پووداوه‌ش باس ده‌کات که وای له‌ واثیق کرد له‌کاره‌کانی
 رابردویی پاشگه‌زبیتته‌وه، ته‌نانه‌ت پاشگه‌زبیتته‌وه له‌به‌رده‌وامیدان به
 مه‌سه‌له‌ی میحنه‌تی خه‌لقی قورئان، بۆیه ده‌لی: جارێکیان پیاوئیکیان به‌کووت و

^{۳۶۸} - السیوطی - تاریخ الخلفاء - ل. ۴۰۰، ۴۰۱.

^{۳۶۹} - هه‌مان سه‌رچاره و لاپه‌په‌ی پێشوو.

بهندی زنجیره وه له ولاتی خۆیه وه هینرا بۆ لای واشیق،^{۳۷۰} کاتیك هاته لای - ئیبن ئەبی دونادیش له وی ئاماده بوو - پیاوه کۆت و به ند کراوه که وتی: پیم بلین ئەم بۆچوونهی که ئیوه بانگی خه لکی بۆ ده کهن، ئایا کاتی خۆی پیغه مبه ر (درودی خودای لیبیت) شاره زایی له باره یه وه هه بووه و خه لکی بۆ بانگ نه کردوه، یان نه وه تا شتیکه و هر نه یزانیوه؟ ئیبن ئەبی دوناد وتی: به لئى به لکو زانیویه تی. وتی: ئایا پیغه مبه ر (درودی خودای لیبیت) ناتوانی خه لکی بۆ بانگ بکات و بیده نگ بووه لی، به لام ئیوه خه لکی بۆ بانگ ده کهن؟ هه مووان بیده نگ بوون به سه رسامی پیاوه که، خه لیغه واشیق پیکه نی، ده سته به ده می خۆیه وه گرت و وتی: پیغه مبه ر (درودی خودای لیبیت) له توانایدا هه بووه قسه بکات که چی بیده نگیش بوو له م مه سه له یه دا، به لام ئیمه توانامان نییه و هر ده بیته قسه ی تیدا بکه ین، فه رمانیکرد سی صد دیناری بده نی و په وانیه ی ولاته که ی خۆیشی بکه نه وه، ئیتر له پاش نه و پیاوه که سی له سه ر مه سه له ی خه لقی قورئان تاقی نه کرده وه، وه له و پۆژه به دواوه رقی له ئیبن ئەبی دونادیش هه ستا^{۳۷۱}.

^{۳۷۰} - سیوطی باسی ئه وه ی کردوه که ئەم پیاوه ئەبو عبیدولپه رحمانه، ناوی عبیدوللای کوپی موحه ممه دی ئەزهره میه، مامۆستای ئەبو داود و نه سائی بووه.

^{۳۷۱} - سه رچاوه ی پیتشوو - ل ۴۰۱، ۴۰۲.

* ناوی جه عفهری کوپی هارونه، دایکی ئوم وه له ده ناوی شوجاعه، له سالی ۲۰۵ یان ۲۰۷ له دایکبووه، له سالی ۲۳۲ کۆچی بووه به خه لیغه پاش ئه وه ی "واشیق"ی برای نه سپه رده ی خاککرد، ئیتر وه ک خه لیغه مایه وه تا نه و کاته ی "منتصر"ی کوپی لیی پاپه پی و له سالی ۲۴۷ کۆچی کوشتی. بروهانه - تاریخ الخلفاء للسیوطی - ل ۴۰۶، محمد بن حیان - أخبار الخلفاء - ل ۲۴۰.

د کږتایی میحنهت له سرده می خلیفه "متوه کیل" دا: (*)

له کږتایی ته منی "واشیق" دا دهنکی میحنهتی قورناتن نزمبویه وه، پاش
 نه و سرده می "متوه کیل" ی برای هاته ناروه، به پیچه وانهی خلیفه کانی
 پیش خوی خلیفه متوه کیل دوژمنایهتی خوی بۆ باوه پی نیعتیزال و
 شوینکه وتوانی ده رپری، فرمانیکرد به زیندووکردنه وهی سوننهت و
 سرخستنی په پیره وانی نه هلی سوننهت، بۆ نه م به سته ش نامه ی نووسی بۆ
 ته وای ناوچه کان و فرموده ناسه کانی شی بانگکرد بۆ سامه پرا، له وی خلاتی
 پیدان و پیزی لیگرتن، نه و جا فرمانی پیکردن که گرنکی به و فرمودانه بدن
 که باس له سیفه ته کانی خودا و بینینی خودا ده کات، زۆریه ی خه لکیش له سره
 نه م هه لوستانه دوعای خیری زۆریان بۆ متوه کیل ده کرد، هه روه ها له ریگی
 شاعر و هونراوه شه وه ستایشی زۆریان ده کرد، ته نانهت به کیکیان وتویه تی:
 خلیفه کان سیانن: نه بو به کری صدیق "خودای لی پازی بی" له کوشتنی
 هه لگه پاره کاند، عومهری کوپی عه بدوله عزیز له گپانه وهی مافه کان بۆ
 خاوه نه کانیان، متوه کلیش له زیندووکردنه وهی سوننهت و مراندنی بیری
 جهه میه کاند، له م باره وه "نه بو به کری کوپی خه بیازه" شیعرنکی
 هونیه ته وه به سر خلیفه دا و تیایدا ده لی:

وَبَعْدُ، فَإِنَّ السَّنَةَ الْيَوْمَ أَصْبَحَتْ	مُعَزَّةٌ حَتَّى كَأَنَّ لَمْ تَذَلَّ
تَصُولٌ وَتَسْطُو إِذْ أَقِيمَ مَنَارَهَا	وَحُطَّ مَنَارُ الْإِفْكِ وَالزُّورِ مِنْ عَلٍ
وَوَلَّى أَخُو الْإِبْدَاعِ فِي الدِّينِ هَارِبًا	إِلَى النَّارِ يَهْوَى مُدْبِرًا غَيْرَ مَقْبَلِ
شَفَى اللَّهُ مِنْهُمْ بِالْخَلِيفَةِ جَعْفَرِ	خَلِيفَتِهِ ذِي السَّنَةِ الْمُتَوَكَّلِ
خَلِيفَةَ رَيْبِي وَابْنَ عَمِّ نَبِيِّهِ	وَخَيْرِ بَنِي الْعَبَّاسِ مِنْ مِنْهُمْ وَلى
وَجَامِعِ شَمَلِ الدِّينِ بَعْدَ تَشْتَتِ	رُؤْسِ الْمَارِقِينَ بِمَنْصُلِ

أطال لنا رب العباد بقاءه   سليماً من الأحوال غير مبدل
 وبوره بالنصر للدين جنه   يُجاور في روضاتها خير مرسل.^{٢٧٢}

واته: (له مه و دوا سوننهت و ايلتهاتووه سه ره رزه وهك نه وهى هه رگيز زه ليل نه كرابى، ديت و ده روا و ده سه لآتى هه يه، چونكه پايه كانى بونيا دنراوه، هيما كانى درؤ و بوختان له سه ره وه تيکشكيژنراوه و خراونه ته خواره وه، نه وانه ي بيدعه يان داهيتنا پشتيان هه لگرد و هه له اتن پروه و ناگر و به پشت هه لگراوى بى نه وهى جاريكى تر بگه رپته وه، خودا شيفاي خه لگيدا به خه ليفه جه عفر، نه و خه ليفه يى خاوه ني سوننه ته كه متوه كيله، خه ليفه يى خودا يه و كوره مامى پيغه مبه ره، باشترينى نه وه كانى عه بباسيشه كه ده سه لآتى گرتووه ته ده ست، كوكه ره وهى به يداخ و كاروبارى دينه پاش په رژ و بلاو كرده وهى سه رى له سنوور ده رچووه كان به شمشير، خودا ته مه ني نه ومان بو دريژ بكا ته وه له هه موو نه هه مه ته يه كاندا و بو مان بپاريژي و بو مان نه گورپي له وه دا كه نه ميگرد به قه لغان بو پاراستن و سه رخستنى دينه كه ي، وه له دوا رپوژيشدا باشترينى كه س ده بيت به دراوسپي كه باشترينى نيزاوه له لايه ن خودا وه).

كاتيك متوه كيل هه موو نه م پشتنگيريانه ي بينى، به رده و امبوو له رپاوه دونانى مو عته زيله كان و به تونترين و خراپترين شيوه دژايه تي ده كردن، له سالي ٢٣٧ كوچى نامه ي نارد بو كاربه ده سه ته كه ي له ميصرو داواى ليگرد پيشى سه روک قازيه كانى ميصرو بتاشي "نه بو به كر موحه مه ده ي كورپى نه بو له يث" - كه له سه ره مه زه به ي مو عته زيله بوو - ليبيدا و له سه ره گوئدرريژيش به نيو شاردا بيگه رپي، كاربه ده سه ته كه شى نه وهى ليى داواكرا بوو نه نجاميدا، وه له برى

^{٢٧٢} - السيوطي - تاريخ الخلفاء - ج ٤٠٦، ٤٠٧.

ئەویشدا "ئىبن مسكین"ى ۋەك سەرۆكى قازىيەكانى مىصر دانا، كە يەككە بوو لە ھاۋەلانى ئىمام مالىك - ئەۋەبوو لەسەردەمى مەئموندا زىندانى كرابوو لەبەر ئەۋەى نەيوتبوو قورئان مەخلوقە، بەلام متوھكىل ئەۋى ئازاد كرد - پاشان ۋەك سوكاپەتى پىكردن بە قازىيە دوورخراۋەكە، پۇژانە بىست قامچى لىدەدرا^{۳۷۲}.

دواتر "خەلىفە متوھكىل" بانگەيشتى ئىمام ئەحمەدى كرد بۆ بەغدا و لەخۆيى نزيككردەۋە، تەنانەت ھىچ كەسىكى ۋەك كاربەدەست ديارى نەدەكرد ھەتا پرس و پراۋىزى بە ئىمام ئەحمەد نەكردايە.^{۳۷۴} متوھكىل بەم كارانەى دەيوىست تەۋاى شوئىنەۋارەكانى سەردەمى مىحنەت بىسپىتەۋە، بە گشتى بەم شىۋەيە مىحنەتى لەناوبرد و ھەموو موعتەزىلەكانىشى لە كاپەى سىياسى دوورخستەۋە، ھەروەھا لەسەر دەستى فەرموودەناسەكانىشى تووشى ناپەھەتى بوونەۋە چ بە قسە يان بە كەردەۋە، تەنانەت ژمارەى نەيارەكانىيان ھىندە نۆربوون نۆرجار قسە و قسەئۆكيشيان دەدايە پال موعتەزىلە كە ئەۋان نەيانوتبوون، ئەمەش سەرەتاي كۆتايى كىپوونى دەنگى ئىعتىزال بوو.

^{۳۷۲} - سەرچاۋەى پىشوو - ل ۴۰۸.

^{۳۷۴} - ابن الجوزي - مناقب الإمام أحمد - ل ۳۵۸.

به‌شی پینجه‌م

هه‌سه‌نگاندنی موعته‌زیله

پيشه‌کى

بيگومان چى مه‌زه‌بيکى فيکرى هه‌يه به‌ده‌ر نيبه له‌که‌موکورتى و پاست و هه‌له‌ى هه‌يه، نه‌مه‌ش حالى نه‌قلى ته‌واوى مرؤقه‌کانه هه‌ر له‌و ساته‌ى که خوداى گوره دروستى کردوو و زه‌وى بؤ فه‌راهه‌م هه‌ناوه و کردويه‌تى به ميراتگرى زه‌وى تا نه‌و کاته‌ى کۆتايى پى ديت، چونکه که‌مال و بى‌خه‌وشى ته‌نها بؤ خوداى تاك و ته‌نهايه .

جا گه‌ر هه‌موو مه‌زه‌بيک خه‌وش و ناته‌واوى له‌خؤ بگريت، ئيتىر چۆن ده‌توانين برپيار له‌ پاست و ناراستى هه‌ر مه‌زه‌بيک بده‌ين؟ له‌پاستيدا ناتوانين برپيارىکى له‌و جۆره بده‌ين و پاست و دروستى هه‌ر مه‌زه‌بيک ديارى بکه‌ين تا ته‌واو شاره‌زايى په‌يدا نه‌که‌ين سه‌باره‌ت به‌ ئامانج و نه‌و مه‌به‌سته‌ى که هه‌ولى بؤ ده‌دات، نه‌م تيگه‌يشتن و شاره‌زاييه‌ش نايه‌ته‌دى تا ته‌واو شوپ نه‌ببته‌وه به‌نيو بنه‌ما و پيساکانى نه‌و مه‌زه‌به‌ى که له‌سه‌رى بونپاد نراوه، بؤ نه‌وه‌ى ته‌واو دلنيايينه‌وه له‌ ئامانجه پاسته‌قينه‌که‌ى، چونکه زۆر مه‌زه‌به‌ بووه که سه‌ره‌تا سه‌رى هه‌لداوه بؤ هه‌نانه‌دى چه‌ند ئامانجىکى باش بووه، به‌لام پاش ليکۆلينه‌وه‌ى ورد بۆمان پوون بووه‌ته‌وه له‌زۆر نه‌م ئامانجانه‌دا چه‌ندين ئامانجى خراپى هه‌شار داوه، بۆيه کاتيک په‌واج په‌يدا ده‌کات هه‌ول ده‌دات نه‌و ئامانجه خراپانه جيبه‌جى بکات.

به هر حال دهكرت نامانجه كاني هر مه زه بيك له گه لَ شهر عدا يه كيگرته وه
و له گه ليدا هاوړا بيت، هاوكات دهكرت هه ندئ جاريش هاوړا نه بيت و له گه ليدا
يه كنه گرته وه.

جا گر نامانجي مه زه به كه له گه لَ شهر عدا يه كيگرته وه و هاوړا بوو، ئه وا
واجب نيه به په هايي خو مان راده ستي ئه و مه زه به بكه ين و وه ري بگرين،
به لام ئه وه ي واجب له سه رمان ئه وه يه كه له سه رخو و هيدى هيدى سه رنجي
مه زه به كه بده ين، تا ئه وه ي پاست و دروسته لئى وه رگرين و ئه وشى خرابه
خو مانى لئى به دوور بگرين.

به لام گر هاتوو نامانجه كاني پيچه وانى شهر بوو، ئه وا ديسانه وه نابيت
به په هايي په تيكه ينه وه، چونكه دهكرت ئه و مه زه به له ناوه وه هه ندئ سوي
تيدا بيت په نكه پاش ليكولينه وه و قولبوونه وه بو مان ئاشكرا بيت، ته نانه ت
گر ئه و سوده ش له هه ندئ شيوازا كورت بوويته وه كه جئى مه ترسى نيه
بو مان، چونكه زور جار ئه وه به باشه ده شكته وه به سه رماندا.

پاش ئه م پيشه كيه دهكرت بو هه لسه نگاندى مه زه بي ئيعتيزال ئه م پي بازه
به كار به ينين، به لكو بتوانين به شيوه يه كي بابه تيانه هه لسه نگاندى بو بكه ين
دوور له هر هوا و ناره زويوه ك، تا له ريگه ي شيكردنه وه ي هه ندئ بابه ته وه
په وي پاست و كه مووكورپيه كانمان بو ئاشكرا بيت، جا چ ئه وه ي كه
موعته زيله كان ده يلين، چ ئه وه ي نه ياره كانيان له به رامبه رياندا ده يلين.

● موعته زيله و ديراسه كردنى فه لسه فه:

زوريك له نه ياره كاني موعته زيله ئه وه يان به عه ييه داناه كه موعته زيله كان
ديراسه ي فه لسه فه يان كردووه و هه وليانداوه جيايكه نه وه له دين، بو يه

له زۆربەى پەرخەنەكانياندا كه له موعتەزىلەى دەگرن دەلەئىن موعتەزىلەكان لەم خالدا بۆچوونى فەيلەسوفەكان بە نموونە دەهەتتەنەوه، بۆيە وەك عەيبەيەك واىە و نابەت لىئى نزيك بىتتەوه.

كه مەيك له مەوبەر باسى ئەوه مان كرد كه ئامانج و بنەما و پىساي هەر مەزەبەيك گەر پىچەوانەش بوو له گەل شەرعدا، نابەت بە شىئوەيەكى گشتى ئەو مەزەبە پەتەكەينەوه، بەلكو پىويستە دىراسەى بكەين و لىئى بكوئىنەوه، چونكه له وانەيە هەندى سودى تىدا بىتت كه ئىمە لىئى بى ئاگابىن، پىك وەك ئەوهى كه موعتەزىلە ئەنجامىدا، ئەوه بوو دىراسەى فەلسەفە و پىيازى فەلسەفەيان كرد، له گەل ئەوهى كه هەندى بۆچوون و فەيكرى فەلسەفى هەيە له گەل بىروبووچوونى ئىسلامدا يەكنەگرتتەوه، بەلام توانيان لە پىگەى ئەم فەلسەفەوه هەندى خال بدۆزنەوه بۆ ئەوهى وەك چەكەك له بەرامبەر نەيارانى ئىسلامدا بەكارى بەتتەن تا ئاينى پاكى ئىسلام لەكەدار نەبەت. ئەوه بوو شارەزاي هونەرى مشتومپ و دىدارى ئەقلانى و بىر كەردنەوهى مەنتىقى دروست بوون، كه له پىگەيەوه توانيان زۆرىك لەبىر و بۆچوونەكانى ناخەزانى ئىسلام و نەيارى مەزەبەكەيان پووچەلەكەنەوه، بگرە باشگەزىشيان كەردنەوه و هاتنە نىو ئاينى ئىسلامەوه، پىشتر باسى ئەوه مان كرد كه چۆن لەسەر دەستى "ئەبو عەللاف و واصلى كوپى عەطاء" زۆرىك لە هەلگەرانى "مەجوسىيەت و ئەنەويە" بوونە موسلمان بەهۆى ئەو دىدارانەى كه لە نىوانياندا پەويدەدا كه تىايدا هەموو بەلگەى نەيارەكانيان هەلەوه شاندەوه.

ئەم جۆرە چەكەش بەهۆى دىراسەكەردنى فەلسەفەوه دەستيان كەوت، كه توانيان لەو پىگەيەوه زالبەن بەسەر تەواوى نەيارەكانياندا و ئاينەكەشيان بلاويەكەنەوه، ئەم چەكەش كه بە دەستيان هەينا واىكرد كه خودى فەلسەفەيان

خۆشبویت، تهنانهت ههولیشیانداوه په یوندى له نیتوان تاین و فهلسه فهدا بیته
 ئاراهه، بویه جاروبار هه ندی له بیروبوچوونی فهلسه فی وایکردووه له هه ندی
 بابه تی وهك عه قیده دا زیده پوی بکریت، به لام ئەم زیده پوی و په پگرییهش
 هه موو پیاوانی موغه زیله ی نه گرتووه ته وه و پشکی هه موویانی تیدا نه بووه،
 سه ره پای ئه وه بۆ خۆی ئه وانه كه مینه یه ك بوون، ده ی خۆ ناکریت بوچوونی
 كه مینه یه كیش گشتگیر بکریت به سه ر بوچوونی هه موو موغه زیله كاندا و بلین
 هه موویان به و شیوه یه بیران کردوه ته وه، چونکه واجب نییه له سه رمان له سه ر
 بوچوونی هه ندی له موغه زیله بریاری دژ له به رامبه ر موغه زیله دا ده ر بکه یین.

• نه فی سیفه ته کانی خودا و بوچوونیان سه باره ت به

خه لقی قورئان:

ئه هلی سوننه ناوی "معطلة" شیان بریوه به بالای موغه زیله كاندا، له به ر
 ئه وه ی سیفه ته کانیان له خودا دارنیه وه و له کاریانخستوه، له راستیدا زاراه ی
 نه فی سیفاتیش له پوواله تدا وا پیشان ده دات كه ئه وان سیفه ته کانیان له
 کارخستوه، به لام له گه ل قوالبوونه وه به نیتو فیکری موغه زیله دا، ده بینین
 مه به ستیان پئی ئه و مانایه نه بووه به ته واوه تی، چونکه ئه وان نه فی سیفه ته کان
 ناکه ن وهك ئیعتیباراتی ئه قلی بۆ زاتی یه ك خودا، به و مانایه ی ئه وان نه فی ئه وه
 ناکه ن كه خودا زاتیکه به توانایه، زانایه، زیندووه، بویه گه ر له پووی
 پوواله ته وه نه فی سیفه ته کان وه برگیرین، ئه وه مان بۆ پوون ده بیته وه كه خودا
 زاتیکه نه به توانایه، نه زانایه، نه زیندووشه - به بز و بلندیش بۆ خودا گه ر
 وابیته - به لام ئه وه ی كه موغه زیله نه فی ده کات ئه وه یه ئیسه پاتی سیفه ته کانه

که هر له نه زه له وه هه بوون و هه ربووه، وه هه ربوویه کی جیاواز که ناکریت له خودا جیا بکریتته وه، هه بوو گه لیک بوون که له پال زاتی خودادا جیاواز نه بوون له خودا و له گه لیدابوون، بویه ده بینین هه ندیکیان وتویانه خودا زانایه به زانست و زانسته که ش خودی خویه تی، هه ندیکی تریشیان ئیسپاتی نه وه یان کردوه که سیفته کان هیچ نییه جگه له وه نه بی که یان "حاله ته یان مانایه" نه مهش بۆ نه وه ی له به ها کانیان که مکاته وه، چونکه سیفته ته کان به ها که یان ده رناکه ویت مه گه کاتیک که په یوه ست بیت به زاتی په روه ردگار وه، گه خویان به ته نها بوون نه و کاته ناتوانن ده رکه ون و گرنگیه کی نه وتویان نییه.

بینیمان نه وه ی که وای له موعته زیله کرد نه م ریگایه بگریتته به ر له مه سه له ی سیفته ته کاند، قه ده غه کردنی هه ر بنه رتیک بوو که - به تیپه رپوونی کات - سه ر بکیشیت بۆ فره قه دیمی و دواچار بکه ویتته نیو هه مان نه وه له یه ی که گا وره کان تیی که وتن، نه وه بوو وتیان خودا له پرووی جه وه ره وه ته نه یاه، به لام له پرووی سیفته وه سیانه، مه به ست پتی سی کوچکه ی سیفته ته کانی "وجود، حیا، علم" ه که ناویان لیتاوه (الأب، الأبن، روح القدس).

هه روه ها کاتیک که موعته زیله ده لی قورئان مه خلوقه و دروستکراوه، به هوی هه مان هۆکار وه بوو که پیشتر باسما ن لئوه کرد، چونکه برویان وابوو گه ر نه لئین قورئان مه خلوقه و دروستکراوه، نه وا ده بیته هوی نه وه ی که بلئین قورئان "قه دیم" ه کزنه و هه ربووه له گه ل خودادا، نه مهش ده بیته هوی فره قه دیمی، جا ئامانجی موعته زیله ش له هه موو نه مانه دا پاراستنی بیروبا وه پری په کتا په رستی بووه له هه ر گومانیک که خالی بکاته وه له ناوه رۆکی نه و بیروبا وه په .

● بۆچوونيان سه بارهت به قهدهر:

لاى موعتهزيله نهوه ئاشكرابوو سه بارهت به و كه سانهى كه پييان وايه مروّف له و كرده وانهى كه دهيكات هيچ ويستىكى خۆى تىدانىه و ناچاره نه نجاميان بدات، جا ئايا نه و كرده وانه كرده وهى چا كه بن يان كرده وهى خراپه، هرچى موعتهزيله شه نه و ا بينى گهر نه م بۆچوونه به رده وام بيت نهوه بىگومان وا له مروّفه كان دهكات هموو پالده نهوه و پشتى لى بكه نهوه، جا گهر له هموو شتىكدا ناچارىم نه و كرده وه بكه م، نىتر بۆچى كرده وهى چا كه ده كه م؟ نهى گهر كرده وهى خراپه م بكردايه چى ده بوو؟ به لكو نهى بۆچى هموو نه و كرده وانه ده كه م؟ له كاتىكدا هموو نه مانه به زور پىم كراوه.

به لام موعتهزيله هات وتى مروّف له كرده وه كانيدا نازاده و بپيار به دهسته، نازاده له نه نجامدانى هر كرده وه يه كه كه دهيكات، نه و ه يان پھونكرده وه كه بۆچى خودا لىپرسينه وه و سزا و پاداشتى داناوه، بۆيه هيچ بهرپرسياريه تيه كت له سه شان نيه گهر تو هيچ كرده وه يه كى خراپ نه كه يت كه له سه رى لىپرسينه وه ت له كه لدا بكرىت، بۆيه كارىكه و خۆت به دوور بگره له پشتكرده وه و پالده نه وه، چونكه تو به ره مى نه وه و رده گرته وه كه چاندووته.

نه و بوو نه ياره كانى موعتهزيله نه م بۆچوونه يان به دل نه بوو، بۆيه وه سفيا نكردن به وهى كه نه وانه قه ده ريبه ن، چونكه نه فى قه ده ريان له خودا كرده و ته وه و خستويانه ته پالى خويان.

جا ئايا - به راستى - موعتهزيله كان نه فى قه ده ريان له خودا كرده و ته وه؟

له پاستیدا ده‌بینین که موخته‌زله له چوارچپوهی نازادی مرؤفه‌کاندا له و کرده‌وانه درچوون که ده‌سه‌لاثمان تیایدا نییه، وه‌ک نه‌خۆشی و مردن و ژیان، چونکه هه‌موو ئەمانه ویست و ئیراده‌ی خودای له‌سه‌ره و مرؤفه‌هیج ویستیکی تیدا نییه، بۆیه تیروانینیان سه‌بارهت به‌قه‌در خۆی له‌چوارچپوهی کرداره ته‌کللیفه‌کاندا ده‌بینیتتوه، خودا بۆ ویستی مرؤفه‌کانی جیه‌ه‌شتووه، چونکه ناچیتته ئەقله‌وه خودا داوامان لی بکات کرده‌وه‌یه‌ک ئەنجام بده‌ین یان پێگرمیان لی بکات له‌کرده‌وه‌یه‌ک، له‌کاتی‌کدا هیج ده‌سه‌لاتیکمان تیایدا نه‌بی‌ت، بۆیه ئەمه هه‌رگیز هاو‌پارنیه له‌گه‌ڵ عه‌دل و دادگه‌ری خودای گه‌وره‌دا، که‌واته کرده‌وه‌ی ته‌کللیفی "ئه‌رك" ته‌وه‌ری نازادی و ویستی مرؤفه‌کانه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا موخته‌زله نه‌یان وتوووه که مرؤفه‌ خۆی بۆ خۆی به‌په‌هایی خولقی‌نه‌ری هه‌موو کرده‌وه‌کانیه‌تی، به‌لکو وتویانه ئەوه کرده‌وه‌ی که مرؤفه‌ ئەنجامی ده‌دا ویست و ئیراده‌ی خودای تیدایه، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که باوه‌ریان به‌ - نازادی و ویستی مرؤفه‌کان - هه‌بووه له‌کرده‌وه‌کانیاندا، به‌لام هیج کات نه‌فی زانست و عیلمی خودایان نه‌کردوووه، چونکه خودا عیلمی هه‌یه چی پووده‌دا و چی ده‌بی‌ت، بۆیه عیلمی خودا هه‌رگیز له‌گه‌ڵ نازادی مرؤفه‌کاندا ناکۆک نییه.

• هه‌لوێستیان له‌ باره‌ی سوننه‌ت و شه‌فاعه‌ته‌وه:

یه‌کێک له‌و عه‌بیانه‌ی که زۆریه‌ی ئەه‌لی سوننه له‌موخته‌زله‌ی ده‌گرن ئەوه‌یه که نه‌فی زۆریه‌ی فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (درودی خ‌وای لی‌بی‌ت) ده‌که‌ن، به‌جۆری‌ک وه‌سفیان ده‌که‌ن که ئەمانه نه‌فی سوننه‌ت ده‌که‌ن، به‌لام ئایا تا چه‌ند ئەم قسه‌یه پاسته؟

نه‌وهی که زانراوه زۆریه‌ی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای لیبتیت) فه‌رمووده‌ی "ئا‌حاد"ن، بۆیه ده‌بینین که "ئه‌بو‌حه‌نیفه" زۆر توندبووه له وه‌رگرتن و قه‌بوولکردنی فه‌رمووده‌کاندا، هیچ فه‌رمووده‌یه‌کی وه‌رنه‌ده‌گرت که فه‌رمووده‌که "متواتر" یان "مشهور" نه‌بوایه، به‌لام ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که "ئا‌حاد"بوون ده‌بوو پ‌اویه‌که‌ی جیگه‌ی متمانه‌ بوایه ئه‌وجا وه‌ریده‌گرت، یان هه‌ندئێ مه‌رجی دانابوو که ده‌بوو له پ‌اویه‌که‌دا هه‌بوایه ئه‌وجا فه‌رمووده‌که‌ی لێوه‌رده‌گرت و کاری پێده‌کرد، بۆیه ده‌بینین چه‌نده فه‌رمووده‌ی به "ص‌حیح" دان‌اوه و وه‌ریگرتوه، جا ئایا ئه‌بو‌حه‌نیفه سوننه‌تی په‌تکردووه‌ته‌وه و نکۆلی لێکردووه؟!

نه‌وه‌تا له موسنه‌دی ئیمام نه‌حه‌مه‌دیشدا ده‌بینین که چ‌ل هه‌زار و نه‌وه‌نده فه‌رمووده‌ی تێدایه، ئه‌مه له‌کاتیکدا ص‌حیحی بوخاری ته‌نها چوار هه‌زار فه‌رمووده‌ی تێدایه، به‌هه‌مان شێوه له "موطأ" ئیمام مالیک له هه‌زار فه‌رمووده تێناپه‌ریت، ئایا ئه‌مه ئینکاریکردنی سوننه‌ته؟! له‌پ‌استیدا زانا و فه‌قیهه‌کان پ‌ای جیاوازیان هه‌یه سه‌باره‌ت به‌ دانانی مه‌رج له‌سه‌ر وه‌رگرتنی فه‌رمووده تا له‌پ‌گه‌یه‌وه ب‌پ‌یار له‌سه‌ر پ‌است و دروست و لاوازی فه‌رمووده‌ به‌ن، بۆیه هه‌ر کاتێ مه‌رجه‌کان توند بوایه ژماره‌ی فه‌رمووده ص‌حیحه‌کان که‌مه‌تر ده‌بوو وه‌ک نه‌وه‌ی لای ئیمام ئه‌بو‌حه‌نیفه پ‌وویدا، هه‌ر کاتیکیش مه‌رجه‌کان که‌م‌بوونایه ژماره‌ی فه‌رمووده ص‌حیحه‌کان زیادیده‌کرد، که‌واته مه‌سه‌له‌که مه‌سه‌له‌یه‌کی جیاوازییه بۆیه هاو‌پ‌انین له‌سه‌ر فه‌رمووده‌کان، جا مو‌عته‌زله له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا حالیان وه‌ک حالێ فه‌قیه‌و زاناکانی تر و‌ابووه، مافی خۆیا‌نه ب‌پ‌یار له‌سه‌ر پ‌است و دروست و لاوازی فه‌رمووده‌ به‌ن، یان فه‌رمووده‌یه‌ک وه‌ریگرن و کاری پ‌ی ب‌کن یان به‌ پ‌یچه‌وانه‌وه په‌تیکه‌نه‌وه.

هرچی مهسه لهی شه فاعه تیشه "تکاکاری" ئهوا لقیکه له مهسه له که ی
 پیشوو، بۆیه ده بینین موعته زیله کاریان به فرموده ی "شه فاعه ت" نه کردوه
 وهریان نه گرتوه، کاتیکیش دان دهنین به شه فاعه تدا وتویانه ته نها
 شه فاعه ت بۆ که سانی برواداره بۆ ئه وه ی نیعمه ته کانیان بۆ زیاد بکریت نه ک بۆ
 ئه وه ی به هۆی شه فاعه ته وه پیتی بجیته به هه شته وه، له بهر ئه وه پئیان وایه
 شه فاعه ت بۆ که سیک نییه که گوناھی گه وره ی ئه نجام دابیت، گه ر ئه مه و ابیت
 ئهوا پاداشت و سزا هیچ به هایه کی نامینیت و پوچه ل ده بیتته وه، ده ی ئه مه ش
 لای ئه وان دروست نییه، سه رباری ئه وه ش گه ر شه فاعه تی پیغه مبه ر (درودی
 خودای لیبیت) ئه و که سانه بگریته وه که گوناھی گه وره ئه نجام ده دن، ئه وه
 ده بیتته مایه ی ئه وه ی خه لکی پالی لیده ده نه وه و تاوانی تریش ئه نجام ده دن،
 جا ئه و کاته ده لئین چوونه نیو به هه شتیش هر به شه فاعه ته .

• ئه قل و نه قل:

گومانی تیدانیه که موعته زیله ئه هلی عه قلن و زۆریه ی بیروباوهره
 ئاینیه کانیشیان له ئه قله وه سه رچاوه ده گریت و ئه قل نیایدا پۆلیکی گه وره ی
 تیدا بینوووه که ناکریت نکۆلی له وه بکریت، ته نانه ت زۆریک له تویره رانی ئه
 بواره پئیان وایه موعته زیله عه قلیان پیش ده ق خستوووه، به جۆریک گه ر
 دژایه تیش له نیوانیاندا هه بیت ئهوا ته ئویلی ده قه که یان کردوووه تا پیک بیتته وه
 له گه ل ئه وه دا که ئه قل پیتی گه یشتوووه، موعته زیله خۆیان ده لئین به لگه ی
 ئه قلی سه ره کیه و هرچی له ئه قل تیبه ریکرد ئه وه لاره کیه .

به لام ئه م قسه یه که میک ورده کاری تیدا نییه، چونکه خالی ده سته پیک لای
 که لامیه کان له نه قلدا خۆی ده بینیتته وه، ئه وه ش له دیندا وه ک بیروباوهر

سه‌لماوه، به پیچه‌وانه‌ی فه‌یله‌سوفه‌کانه‌وه که خالی ده‌سپیک لایان خوی له
ئه‌قلدا ده‌بینیتته‌وه، ئه‌و بروای به‌شتیک هه‌یه که ئه‌قل پئی ده‌کات.^{۲۷۰}

موعته‌زیله‌ش به‌و پییه‌ی که یه‌کیکه له‌گروه‌کانی ئه‌هلی که‌لام، خالی
ده‌سپیکیان بریتی بووه له‌ئه‌قل، پٚبازه‌که‌شیان له‌و باره‌وه ئه‌وه‌یه که
ئه‌قلیان دابه‌شکردوه به‌سه‌ر "مُحکم و مُتَشابه" دا ئه‌وجا ئایه‌ته
"مُتَشابه" ه‌کانیان واز لٚه‌یناوه بۆ ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که "مُحکم"ن، گه‌ر
جیاوازییه‌کیش ببینن له‌نیوان ئایه‌ته‌کانی "مُحکم و مُتَشابه" دا ئه‌وا ئایه‌ته
(مُتَشابه) که‌یان ته‌ئویل کردوه بۆ ئایه‌ته (مُحکم) ه‌ که.

بۆ نمونه ئه‌وان له‌ پٚبازه‌که‌یاندا بۆ دانانی بنه‌مای یه‌که‌م که بنه‌مای
یه‌کتاپه‌رستیه - التوحید - خالی ده‌سپیکیان ئه‌م ئایه‌ته پٚرۆزه‌یه که خودا
ده‌فه‌رمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾.^{۲۷۱} واته: (هیچ شتیک نییه له‌ وٚنه‌ی
ئه‌و خودایه - نه‌ له‌ زاتیای، نه‌ له‌ سیفاتیا، نه‌ له‌ کرداریدا). به‌م پییه - ئه‌م ئایه‌ته
لای ئه‌وان یه‌کیکه له‌ ئایه‌ته (مُحکم) ه‌کان - ئیتر لٚیره‌وه بنه‌ماکانیان داناه
له‌سه‌ر سیفاته‌کانی خودا و وتویانه قورئان مه‌خلوقه و دروستکراوه، بۆیه
هه‌موو ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که ئاماژه‌ی ته‌شبییه‌ی خودا ده‌کات به‌ دروستکراوه‌کانی
ته‌ئویلیان کردوه و نه‌فی ببیننی خوداشیان کردوه، پالنه‌ری هه‌موو ئه‌مانه‌ش
ئه‌قل بووه نه‌وه‌ک ئه‌قل.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌عه‌قیده‌ی "اصح" چاکتر ئه‌وه‌یه که ده‌لٚین ئه‌و
مندالانه‌ی که خودا ده‌زانئ گه‌ر به‌مانایه‌ی برودار ده‌بوون، یان ئه‌و فاسیقانه‌ی

^{۲۷۰} - بروانه‌ی پٚراویزی ژماره ۶۴ له‌م کتٚبه‌دا.

^{۲۷۱} - سوره‌تی - الشوری - ئایه‌تی ۱۱.

گر بمانایا له ژياندا ته وبه یان ده کرد، نه وه خودا پیش نه وه نهیده مراندن. ^{۲۷۷}

به سرنجدان له و وتی پابردو نه وه مان بؤ پوون ده بیته وه که موخته زیله کاتیک له باره ی عقیده ی چاکترینه وه بؤ چونیان دهرپړیوه، نه وه له پوانگه ی نه قلی پووته وه نه یان وتووه، به لکو له قورئانه وه وهریانگرتووه، نه وه تا خودا بؤ خوی له باسی چیرکی موسا پیغه مبر (سهلامی خودای لیبت) له گال "خضر" دا ده فرمویت: ﴿فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي

نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْفًا نُّكْرًا ﴿٧٦﴾. ^{۲۷۸} واته: (پویشن

که وتنه پړی، هه تا که یشتنه مندالیک، زاناکه گرتی و کوشتی، موسا وتی: سهیره، نه وه بؤچی که سیکی بی گوناخت کوشت بی نه وه ی نه و تاوانیکی وای کرد بیت و - شایسته ی کوشتن بیت - سویند به خودا به پاستی کاریکی ناپه سهند و ناپه وات نه نجامدا!!). پاشان خودا ده فرمویت: ﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ

مُؤْمِنَيْنِ فَحَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٧٧﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٧٨﴾. ^{۲۷۹} واته: (سه بارهت به و منداله ی - که

کوشتم - دایک و باوکیکی نیمانداری هه بوو، ترساین له وه ی که به سه رکه شی و بی دینی و خوا نه ناسی هیلاک و ماندوو یان بکات - چونکه هر له نیستاره سه رکه شی و لاساری پیوه دیاریوو، - به و کاره مان - ویستمان که په روه ردگاری

^{۲۷۷} - بروانه سه رچاره ی پیشوو.

^{۲۷۸} - سوره تی - الکف - نایه تی ۷۴.

^{۲۷۹} - سوره تی - الکف - نایه تی ۸۰ ، ۸۱.

- له جیاتی ئو - پاکتر و چاکتریان پیّ بیه‌خشیّت و به مندالئیکی خاوه‌ن به‌زه‌یی و میهره‌بانتر به‌هره‌وه‌ریان بکات - مندالّه‌کش به‌ه‌ه‌شتی بیّت (-).

له ته‌فسیری "ئین که‌ئیر" دا هاتووّه پیّغه‌مبه‌ر (درودی خوی لیبیّت) فه‌رموویه‌تی: (ئو مندالّه‌ی که "خضر" کوشتی خودا مۆری کافری له دلدا‌بوو که به کافری له دایک ده‌بی، واته ئو پۆژه‌ی خودا بریاری له‌باره‌یه‌وه داوه به‌کافری بریاری له‌سه‌رداوه)، فه‌تاده‌ش ده‌لی: کاتیک دایک و باوکی مندالّه‌کیان په‌یدا بوو زۆر پیّ دلخۆش بوون، کاتیکیش کوژدا پیّ خه‌مبار بوون، بۆیه‌ گه‌ر بمایه ده‌بوویه مایه‌ی تیاچوونی باوک و دایکی، که‌واته باشتر وایه مۆفّ پازی بیّت به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ری خودا - چونکه قه‌زای خودا له شتی‌کدا که برواداره‌که پیّ ناخۆشه باشتره له قه‌زایه‌ک که به‌لایه‌وه پیّ خۆشه، راستی ئه‌وه‌ش له فه‌رمووده‌دا هاتووّه: (هه‌ر قه‌زایه‌ک له‌لایه‌ن خوداوه بۆ بروادار بیته پیش خیری تیدا‌یه بۆی).^{۲۸۰}

جا که‌واته ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی که "نه‌قل" خالی ده‌ستپیکه له عه‌قیده و بیروباوه‌پی "اصلح" دا، نمونه‌ی سیه‌مه‌میش به پیّ بۆچوونی "نه‌ظام" ئه‌وه‌یه که خودا دروستکردنی ئاده‌می له پیش مندالّه‌کانیه‌وه پیش نه‌خستووّه، به‌لکو خودا هه‌ندیکیانی له هه‌ندیکیاندا شار‌دووّه‌ته‌وه، بۆیه پیش خستن و دواخستنی له ده‌رکه‌وتنه‌که‌یدا‌یه که شار‌اوه‌یه، به‌لام کاتی ده‌رکه‌وتنیان جیا‌وازه.^{۲۸۱}

شه‌هرستانی په‌خنه له و بۆچوونه‌ی پیشوو ده‌گریت و ده‌لیت: (له‌راستیدا "نه‌ظام" ئه‌م ده‌قه‌ی له‌و که‌سانه‌وه هیناوه که پییان وایه "هه‌موو بوونه‌وه‌ر

^{۲۸۰} - تفسیر القرآن العظیم - ج ۳ - ل ۹۶.

^{۲۸۱} - بروانه: سه‌رچاوه‌ی پیشوو، بروانه - شه‌هرستانی - الملل و النحل - ل ۱۷۴.

له ناو یه کدایه به شاراو هی و دواتر لئی جیاده بیته وه^{۳۸۲}، هرچی فه یله سوفه کانشه نهوا بۆچوونی ئاشکرایان نه وه به که زیاتر سروشتیه کانیان به لاوه له پیتشته نه که نهوانی دینی بیر ده که نه وه^{۳۸۲}.

جا لیره دا ده بینین که "نه ظام" له قسه که ی پیتشویدا به لگه ی به نه قل^{۳۸۲} هینا وه ته وه، که خودا ده فه رمویتی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۗ شَهِدْنَا ۗ أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۳۸۲﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۳۸۳﴾.

واته: (نه و کاته وه بیر بینه که په روه ردگارت له پستی نه وه کانی ئاده م وه چه و نه وه ی وه ده رهینا و په یمانی لیره رگرتن و کردنی به شایهت له سه ر خو یان بۆ به ک خودا په رستی، نه و جا فه رمووی: ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟! هه موو وتیان: به لئی، ئیمه شایهتی ده دهین که تو خودای ئیمه یهت. نه مهش بۆ نه وه ی نه با دا له پۆزی قیامه تدا بلین: به پاستی ئیمه له م به کتا په رستی به بی ناگا و غافل بووین. یان نه وه ک بلین باو و با په رانمان - له پیتش ئیمه وه - ها وه لانیان بۆ خودا دانا، نه وسا ئیمهش چاومان لیکردن، نه گینا وانه بووین، ئیمه نه وه به ک بووین دوای نه وان هاتین و چاومان له وان کرد، ناگامان له هیچ شتی که نه بوو، ئایا - خودایا - ده ته وی ئیستا به هوی کار و کرداری ناهه ق بیژان و به تا لکارانه وه له ناومان به بهیت؟!).

^{۳۸۲} - هه مان سه رچاوه و لا په په ی پیتشو.

^{۳۸۳} - سو ره تی - الاعراف - ئایه تی ۱۷۲، ۱۷۳.

شیخ موحه ممد متوهلی شه عراوی له ته فسیری ئەم دوو ئایه ته پیرۆزه دا ده لیت: (.. خودا ژیا نی هه موو به یه ک جار دروستکردوه و خستویه تیه پشتی ئاده مه وه.. له پاش ئه وه ئه روات به و "شيفره دا"^{٢٨٤} که به که مین تۆوی ژیا نی وه ده یه ئناوه. ئه و کاته ئەم "شيفره یه" هه موو جۆره کانی ئه و ژیا نه ی که ئی مه ده یه یه نین پيشانمان ده دا، هه تا ئه و کاته ی ئه و "شيفره یه" که خودا له پشتی ئاده مدا وه ده یه ئناوه کۆتای ی دیت و ژیا نیش کۆتای ی دیت، واته: "هه تا مروه کان به مین ئەم شيفره یه له پشتی ئاده مدا کۆتای ی نای و ده مینیت" بۆ یه سه باره ت به پیناسه ی ژیا ن و تراوه: ژیا ن کۆمه لیک کاروباره که خودای گه وره نیشانی ئه دا و که سی تر ناتوانی وه ک خودای گه وره نیشانی بدا، واته: ورده ورده خودا ئه و شتانه مان بۆ ده رده خات و به شیوازی قوناغ به قوناغ دینه بوونه وه ره وه، به لام به ده یه ئه ری به که میان خودایه و ئه و سه ره تا دروستیکردوه).^{٢٨٥}

ئهمه ش ته فسیری شیخ موحه ممد متوهلی شه عراویه که خه ریکه له گه ل ئه و بۆ چوونه ی که "نه ظام" وتی ها و پابته وه، جا ئایا "نه ظام" له سه ر حه ق بووه یا ن ئه وه تا شیخ شعراوی ئەم ده قه ی له و که سانه وه وه رگرتوه که پینان وایه "هه موو بوونه وه ره له ناو یه کدا یه به شا راوه یی و دواتر لێ جیا بووه ته وه" و زیاتر مه یلی به لای رپیازی سروشتیه کانه وه بووه و بۆ چوونی ئه وانی له پيشتر گرتوه !!؟

له مه ی پيشوودا ئه وه مان بۆ پوون ده بیته وه که خالی ده رچوون لای مو عته زله کان که ده ستیا ن پیکرد و بنه ماکانیا ن له سه ر بونیا دنا خۆی له "نه قل" دا ده یه نیتته وه، وه هه ره له رپگه ی نه قلیشه وه رپسا گشتیه کانیان

^{٢٨٤} - مه به ست پێی ئه و شوینته یه که ئاوی پیاوی تیدا کۆبووه ته وه.

^{٢٨٥} - سلسله معجزة القرآن - ج١٢ - ل٥٠.

بونیدانا بۆ مه زه به که یان، بۆیه مه زه به که یان بریتی یه له مه زه بێکی ئه قلائی و سه ره تا و کۆتایی هه ر له ئه قله وه سه رچاوه ده گریت.

• موعته زیله و میخنه تی خه لقی قورئان:

هیچ کهس نکۆلی له وه ناکات که موعته زیله له مه سه له ی میخنه تی خه لقی قورئاندا هه له ی کردوه، جا هه له ی موعته زیله ش لیژده هه له یه کی عه قانییدی نه بووه له ناوه پۆکدا، به لکو هه له که یان که وتوووه ته سه ر شیوازی که یاندنی ئه و مه زه به ی که به وایان پیتی بووه، له پاستیدا ئه وان به وایان وابووهر گه ر بگه نه ده سه لات له پێگی هیژه وه ده توانن زه مانه تی ئه وه ده ست بخه ن مه زه به که یان بلاوبیته وه، ئه و کاته خه لکیش له پێگی ئه م فشاره وه مه زه به که یان وه رده گریت و به وایان پیتی دینن، به لام ئه وه ی پوویدا پێچه وانه ی ئه وه بوو که چاوه پوانیان ده کرد، ئه وه بوو به هۆی ئه م کاره یانه وه خه لگی له موعته زیله و هاوه له کانیا ن بێزار بوون و حه قیقه تی ئه وانیا ن بۆ ده رکه وت، پاش ئه وه ی موعته زیله پشتگیری ده سه لاتیا ن له ده ستدا، فه رمووده ناس و ئه شعریه کان له هه موو لایه که وه به رامبه ریا ن بوونه وه و تانه یان له هه موو قسه کانیا ن ده دا، تا وای لیها ت مه زه به که یان که نارکه وت و پووکیه وه.

له پاستیدا لیژده هه له که هه له ی موعته زیله نه بوو به ته نها، به لکو ده سه لاتی ش له وه هه له یه دا پشکی گه وری تیا دا هه بوو، ئه مه ئه وه ناگه یه نیت گه ر ده سه لات پشتگیری هه ر مه زه به بێکی دیاریکراوی کرد، ئه وایتر ده بیت ئه و خه لکه هه موو پا په ندبن پێیه وه و بچنه سه ر ئه و مه زه به، چونکه مرۆف ئازاده له وه ی قه بوئی چ مه زه به بێک ده کات یا ن چ مه زه به بێک په ت ده کاته وه، ئه وه تا

خودای گوره ده فهرمویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾.^{۲۸۶} واته: (له دینی نیسلامدا داسه پاندن و ناچار کردن و زهر و زهنگ نییه بۆ دینداری و وهرگرتنی ناینی نیسلام). به باوه پری من گهر موخته زیله ئەم جوړه شیوازه یان نه گرتبایه ته بهر، ئەوا مه زه به که یان بلاوه ی ده کرد و ده مایه وه، چونکه مه زه به بیکی وه کو ئەمه که ئەقلی مروقی به گوره گرتووه و بهرگری له نازادی مروقه کان کرده وه، شایان بوو خه لکی شوینی بکه ویت نه ک بخریته گۆشه یه که وه و بپوکیته وه.

● ئامانجه کانی موخته زیله:

به دیراسه کردنمان بۆ ئەم چەند لاپه پره ی کتیبه که تیایدا موخته زیله باس له بنه ما و پرسیاگان ده کات، کو تایمان به هه ندی مه سه له هینا که فیکری موخته زیله دهستی بۆ بردووه، پاش ئەوه ئیتر ئاماده یین بۆ ئەوه ی ئەو ئامانجه نه ی که موخته زیله هه ولی به دیهینانی ده دا هه لیان گۆزین، تا ریگه به خو مان بده یین که له باره ی مه زه به که یانه وه بریار بده یین.

یه کێک له گرنگترین ئامانجه کانی موخته زیله بهرگریکردن بوو له عه داله تی خودا و یه کتا په رستی، ته نانه ت خو شه ویسترین ناو که بۆ خو یان هه لێژارد بوو "ئه هلی عه دل و ته وحید" بوو، جا به هۆی بهرگریکردنیان له بنه مای "عه دل و ته حید" دوو چاری نازار و نار په حه تی بوونه وه له لایه ن هیا ره کانیانه وه، ته نانه ت شتانیکیان درا وه ته پال که شایانی ئەوان نه بووه، ئەوه تا خا وه نی کتیبی "فضیحه المعتزله" ی ئیبن را وه ندی پیتی وایه و هاوکات "خه یاط" یش وه لامی

^{۲۸۶} - سورته ی - البقره - نایه تی: ۲۵۶.

داوه ته وه له کتیبه به ناوبانگه که یدا "الانتصار و الرد علی ابن الراوندي الملحد"،
 ئیبن راوهندی ده گیتپته وه که "جاحظ" وتویه تی: قورئان لاشه ی هه یه ده کریت
 جاریک بجیته سهر شیوه ی پیاوئیک و جاریکیش بجیته سهر شیوه ی ئازهل!^{۲۸۷}
 جانه ک "جاحظ" ته نانه ت بگره چ موسلمانیک ده چیت به ئه قلیدا قسه یه کی له و
 جوره بکات، به لام وا دهرده که ویت ئیبن راوهندی گالته به موعته زیله کان
 ده کات له باره ی ئه وه ی که ده ئین قورئان مه خلوقه و دروستکراوه .

شههرستانی باس ده کات که "ئه حمه دی کوپی خابط و فه ضلی حدثی" که
 یارانی نه ظام بوون - بریاریک له بریاره خوداییه کانی مه سیحیان (سه لامی
 خودای لیبت) سه لماندوه، له مه شدا له گه ل گاوره کانداهواران که برویان وایه
 مه سیح له پوژی دوایدا لیپرسینه وه له خه لکی ده کات، ئه م ئایه ته پیروژه
 ده که نه به لگه بۆ قسه کانیان که خودا ده فه رمویت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا
 صَفًّا﴾^{۲۸۸} واته: (له و پوژدها په روه ردگارت هات به هاتنیک که شیایوی
 خوئی بیت، فریشته کانیس له گه لی ریز رین). هاتنه که ش وه که په له هوریک وایه
 که دین، که به م ئایه ته مانای ده که ن ﴿أَوْ يَأْتِي رَبُّكَ﴾^{۲۸۹} واته: (یان
 په روه ردگارت له ویستگه ی قیامه تدا بیته لایان بی چهند و چون؟).
 "ئه حمه دی کوپی خابط" بروی وایه که مه سیح له و پوژدها خوئی زریپوش
 کردوه، که ئه مه ش وشه یه کی کونه و گاوره کان ئه مه یان وتوه.^{۲۹۰}

^{۲۸۷} - الشهرستاني - الملل و النحل - ص ۹۲.

^{۲۸۸} - سوره تی - الفجر - ئایه تی: ۲۲.

^{۲۸۹} - سوره تی - الأنعام - ئایه تی: ۱۵۸.

^{۲۹۰} - الملل و النحل - ج ۱ - ل ۷۹، ۸۰.

لیره دا زۆر به ئاسانی ده توانین ته واوی درۆکانی ئه م پڕوایه ته بخهینه پوو له وهی که داویانه ته پال موعته زیله، چونکه کاتیگ موعته زیله نه فی سیفه ته کانی خودایانکردوه - که پیشتر له م کتیه دا به درۆی باسما لیره کرد - ئامانجی سه ره کیان دوور که وتنه وه بوو له فره قه دیمی و په تکردنه وهی هه ر گومانیکیش که ئامازهی تیدا بیته و سه ر بکشیت بۆ ئه م فره قه دیمیه، کاتیگیش که وتویانه قورئان مه خلوقه و که لامی خودا نییه، بۆ ئه وه بووه نه فی قه دیمی قورئان بکه ن، بۆ ئه وهی نه که ونه ناو ئه وهی که گاوه رکان تیی که وتن و وتیان مه سیحی کوپی مه ریه م قه دیمه، ئیتر چۆن ئه وان به رگری له "ته وحید و یه کتا په رستی" ده که ن به م شیوه یه و پڕوا به م شتانه ده که ن - که ر ئه مانه راست بیته - له ئیسلام پتی دهر ده چنه دهر وه. له راستیدا به لکه به هیزه کانی موعته زیله و شکست پته پنانی نه یاره کانیان له پنگه ی زۆریگ له و دیدارانه ی که ده یان به ست، هه موو ئه مانه بوونه هۆی ئه وهی نه یاره کانیان شتانیکیان بۆ هه لبه ستن که له واندا نه بووه، به لام ته نها ویستویانه وینای ئه مانی پی بشیوینن.

بۆیه موعته زیله گه یشتی بویه ئه و قه ناعه ته ی مرۆڤ که زانی ناچاره له به رامبه ر ئه و کرده وهی که ده یکات و به هۆی شه فاعه ت و تکای پیغه مبه ریشه وه (درودی خودای لیبت) ده چیت به هه شته وه، ئه و کاته زیاتر پشتوینی لی شل ده کات و پالی لیده داته وه، ئیتر بۆچی کار بکات و بۆچی کار نه کات؟ بۆیه موعته زیله هات و وتی مرۆڤ ئازاده و به ده ست خۆیه تی ئه و کرده وهی ده یه ویت ئه نجامی بدات، هه روه ها له باره ی شه فاعه تیشه وه تیروانیان خستوه ته پوو - وه ک ئه وهی که بینیمان - بۆ ئه وهی پی بگریته له م

پالْدانه و هیه که نه گەر ئەم پالْدانه و هیه دوچارى به هیزترین کۆمه لگاش
ببیتته و ه، ئەوا به ره و له ناوچوونى ده بات.

بینیمان که موخته زیله کان به رده وام بانگه شه یان کردوه بۆ ئەوهى پوانینه
ئەقلیه کان کار پى بکریت، ئەوه شمان بینى که چۆن له پىگه ی ئەم پوانینه و ه
به لگه یان ده هینایه و ه بۆ بوونى خودا، قورئانى پىرۆزیش خه لکی بانگ ده کات
بۆ بىرکردنه و ه به گه پخستنى ئەقل، وه ک ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ

الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِجَاجٍ مُّتَّبِعِينَ
يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ واته: (خودا

ئەو زاته یه که زهوى به هه موو بارىکا پاکیشاوه و فراوان رايخستوه بۆتان،
به شپۆه یه ک که به که لکی زيان بىت، وه چه ند شاخ و کىوکی تىدا
دامه زانده و ه تا زهوى پىدامرکىت و له ره له ر نه کات و ئیوه ش بتوان
به سه رىبه و ه بژىن، هه روه ها چه ند پوو بارىکی په وانیشى تىدا به ديه ئناوه، تا بۆ
سوود و قازانجى خۆتان به کارىان به ئىنن، وه له هه موو جۆرى ميوه کاندا دوو
جووتى تىدا دروستکردوه - ترش و شىرىن، په ش و سپى، گه و ره و بچوک،
يان نىر و ميبى به ديه ئناوه بۆ متوربه کردنى به کتر بۆ ئیوه - به تارىکی شه و
پۆژ داده پۆشى، بىگومان له و گشت ئال و کۆرانه دا چه ندین ئایه ت و نيشانه ی
گه و ره و مه زن هه یه له سه ر بوون و تاك و ته نىایى، ده سه لاتی بى سنورى
خودا بۆ گه لىک راده مینن و بىرده که نه و ه و کۆرانه به سه ر ئەم بوونه و ه ره دا
ناچن). هه روه ها له ئایه تىکی تردا خودا ده فه رمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

٢١ - سوره تى - الرعد - ئایه تى: ٢.

لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩٢﴾. واته: (به پاستی له و شتانه ی که باسکران، گه لی به لگه و نیشانه هه یه بۆ نه وانه ی که به وردی بیر ده که نه وه له ده سه لات و توانای خودای گه وره و ناوه زی خویان ده خه نه گه پ).

له گه ل نه وه ی که موخته زیله کان پشتیان به تیروانینه نه قلبه کان به ستوه، ده بینین خالی ده سپیک لای نه وان سه ره تا له نه قله وه سه رچاوه ده گریت، چونکه نه وان پیش هر شتیک موسلمانبون، نه وچا نه وان بیرده که نه وه و شکو بۆ نه قلی مروفایه تی داده نین و پیزی لیده گرن، نه و نیعمه ته ی که خودا به به نده کانی به خشیوو ه تا شتی چاک و خراپی پی جیا بکه نه وه و بیر له مه له کوتی خوداش بکه نه وه، بۆ نه وه ی باوه پ و ئیمانیا ن پی زیاد ببیت.

ئامانجه کانی موخته زیله ش بریتیه له: به رگریکردن له عه داله ت و یه کتا په رستی خودا، به رگریکردن له ئازادی مروفایه تی و کوتایی هیئا ن به "تواکل" پالدانه وه، بانگه وازکردن بۆ تیروانینی نه قلی و وه رنه گرتنی هه موو شتیک به و پییه ی که نه مانه به لگه نه ویستن و نه گۆپن و ناکریت قسه ی تیدا بکریت.

ئایا نه م ئامانجان له گه ل شه رعدا یه کده گریته وه یان پیچه وانن له گه ل شه رعدا؟

نه وه ی که لیژهدا پوونه نه وه یه نه م ئامانجان له گه ل شه رعی خودادا یه کده گریته وه، به لام نه مه ش نه وه ناگه یه نیت که به په هایه ی خۆمان پاده سستی بیر و بۆچوونه کانیان بکه ین، به لکو پیویسته سه ر له نوێ نهرم نهرم و به وردی لئی بکۆلینه وه و دوور بکه ینه وه له هر قسه یه ک که زیاده ره وه ی تیدا یه، نه م

٢٩٢ - سورته ی - الرعد - ئایه تی: ٤.

قسه‌یه‌ش گهر شتیکی زیاده‌په‌وی تیدا‌بوو ئه‌وه حاله‌تیکی تاییه‌ته و له‌ئامانجه
 گه‌وره‌که‌ی که‌م ناکاته‌وه که له‌پیتا‌ویدا ئه‌م مه‌زه‌به بونیاد نراوه.
 ئه‌وانه موخته‌زیله‌کانن که له‌سه‌رده‌می‌کدا هاتن تیا‌یدا یاساکان وشک
 هه‌له‌اتبوو، له‌سه‌رده‌می‌کدا که بیروبا‌وه‌پی پیشینه‌کان له شته به‌لگه نه‌ویست و
 نه‌گۆره‌کان بوو، ئه‌وه‌ی قسه‌ی تیدا کردی‌ت بۆ زانی‌نی پاستی و دروستیان،
 ئه‌وه به که‌سیکی بیبا‌وه‌ر و کافر ناو زه‌تده‌کرا، جا ئایا "ئه‌هلی عه‌دل و
 ته‌وحید" به‌و شی‌وه‌یه بوون، یان ئه‌وه‌تا ده‌سته و تا‌قمی‌ک بوون و درۆیان به
 ده‌مه‌وه هه‌لبه‌ستراوه؟! جا به‌ر له‌وه‌ی بریار له‌سه‌ر هه‌ر شتی‌ک بده‌یت به‌باشی
 له‌باره‌یه‌وه بخوینه‌ره‌وه.

کۆتاییم به‌وه‌رگیرانی ئه‌مه کتیبه‌ هینا له

٢٠١٧ / ٨ / ٢٠

سەرچاوه كان

يه كه م: سەرچاوه كونه كان:

- ١- الإسفراييني (أبو المظفر - ت ٤٧١هـ) التبصير في الدين و تمييز الفرقة الناجية عن فرق الهالكين - تحقيق محمد زاهد الكوثري - القاهرة - ١٣٥٦هـ - ١٩٤٠م.
- ٢- الأشعري (أبو الحسن علي بن إسماعيل الأشعري - ت ٣٣٠هـ) مقالات الإسلاميين واختلاف المصلين - تحقيق محمد محيي الدين عبد الحميد - مكتبة النهضة المصرية - ١٩٥٠م الإبانة في أصول الديانة - مطبعة الجمل المصرية - ١٣٤٨هـ.
- ٣- الأصفهاني (أبو الفرج علي بن الحسين بن أحمد - ت ٣٥٦هـ) الأغاني ٢١ جزءاً - القاهرة - ١٩٢٩م.
- ٤- البغدادي (عبدالقاهرة بن طاهر - ت ٤٢٩هـ) الفرق بين الفرق - دار الأفاق الجديدة - بيروت - ١٩٧٣م.
- ٥- ابن تيمية (تقي الدين أحمد بن عبدالحليم - ت ٧٢٨هـ) السياسة الشرعية في إصلاح الراعي والرعية - دار المنهاج - ٢٠٠٢م.
- ٦- الجاحظ (أبو عثمان عمرو بن بحر - ت ٢٥٥هـ) البيان والتبيين - تحقيق عبد السلام هارون - مكتبة الخانجي - القاهرة - ١٩٤٨ الحيوان - تحقيق عبد السلام هارون - مطبعة الحلبي - ١٩٦٥م - رسائل الجاحظ - تحقيق عبد السلام هارون - مكتبة الخانجي - ١٩٦٤م.
- ٧- ابن الجوزي (أبو الفرج بن علي بن محمد - ت ٥٩٧هـ) مناقب الإمام أحمد بن حنبل - مطبعة السعادة - القاهرة - ٣١٣٤٩

- ٨- ابن حزم (أبو محمد علي بن محمد - ت ٤٥٦هـ) الفصل في الملل والأهواء والنحل - القاهرة - ١٣٤٨هـ).
- ٩- ابن حيان (محمد بن حيان بن أحمد التميمي - ت ٣٥٤هـ) السيرة النبوية وأخبار الخلفاء - تحقيق سعد كريم الفقى - دار ابن خلدون - د. ت.
- ١٠- ابن خلكان (شمس الدين أبو العباس - ت ٦٨١هـ) - وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان - القاهرة - ١٣١٠هـ.
- ١١- الخطاط (أبو الحسن عبد الرحيم - ت ٣٠٠هـ) الإنتصار والرد على ابن الراوندي الملحد - تحقيق نيرج ١٩٢٥م.
- ١٢- الزمخشري (أبو القاسم جار الله محمود بن عمر الزمخشري - ت ٥٣٨هـ - تفسير الكشاف - القاهرة - ١٩٦٦م.
- ١٣- السيوطي (جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر - ت ٩١١هـ) - تأريخ الخلفاء - دار الجيل - بيروت - ١٩٩٧م.
- ١٤- الشهرستاني (أبي الفتح محمد بن عبد الكريم - ت ٥٤٨هـ) الملل والنحل - تحقيق محمد فريد - المكتبة التوفيقية - د. ت - نهاية الإقدام في علم الكلام - أكسفورد - ١٣٥٢هـ - ١٩٣٤م.
- ١٥- الطبري (أبو جعفر محمد بن جرير - ت ٣١٠هـ) - تأريخ الأمم والملوك: تحقيق محمد أبو الفضل إبراهيم - دار المعارف - ١٩٧٦م.
- ١٦- طاش كبرى زاده (أحمد بن محمد بن مصطفى - ت ٩٦٨هـ) - مفتاح السعادة ومصباح السيادة: تحقيق كامل بكري، عبد الوهاب أبو النور - دار الكتب الحديثة - القاهرة - ١٩٦٨م.
- ١٧- القاضي عبد الجبار (عبد الجبار بن أحمد - ت ٤١٥هـ) - طبقات المعتزلة - تحقيق د. علي سامي النشار، عصام الدين محمد، طبعة مصر الأولى - ١٩٧٢م.
- شرح الأصول الخمسة - تحقيق د. عبد الكريم عثمان، طبعة مصر الأولى ١٩٦٥م.

- المحيط بالتكليف - تحقيق عمر عزمي - الدار المصرية للتأليف والترجمة ويحتوي على الأجزاء الآتية:

- ج٤ (رؤية الباري) - تحقيق أبو الوفا الغنيمي.
ج٥ (الفرق غير الإسلامية) - تحقيق د. محمود محمد الخضيري.
ج٦: قسم ١ (التعديل والتجويد) - تحقيق د. فؤاد الأهواني.
ج٦: قسم ٢ (الإدارة) - تحقيق الأب جورج شحاتة.
ج٧ (خلق القرآن) - تحقيق إبراهيم الإبياري.
ج٨ (المخلوق) - تحقيق د. توفيق الطويل وسعد زايد.
ج٩ (التوليد) - تحقيق د. توفيق الطويل وسعد زايد.
ج١١ (التكليف) - تحقيق د. محمد علي النجار و عبد الحليم النجار.
ج١٢ (النظر والمعارف) - تحقيق د. إبراهيم مذكور.
ج١٣ (اللفظ) - تحقيق د. أبو العلا عفيفي.
ج١٤ (الصلاح والأصلح) - تحقيق د. مصطفى السقا.
ج١٥ (النبوءات والمعجزات) - تحقيق د. محمود الخضري، د. محمود قاسم.
ج١٦ (إعجاز القرآن) - تحقيق أمين الخولي.
ج١٧ (التبرعات) - تحقيق أمين الخولي.
ج٢٠ (في الإمامة) - تحقيق د. عبد الحليم محمود، د. سليمان دنيا.
١٨- ابن العماد الحنبلي (أبو الفلاح عبد الحي - ت ١٠٩٨هـ) - شذرات الذهب في أخبار من ذهب - القاهرة - ١٣٥٠.
١٩- ابن القيم الجوزية (أبو عبد الله محمد بن أبي بكر الدمشقي - ت ٧٥١هـ) - أعلام الموقعين عن رب العالمين - تحقيق رضوان جامع رضوان - مكتبة الإيمان - المنصورة - ١٤١٤هـ - ١٩٩٩م.
٢٠- ابن كثير: (عماد الدين أبو الفدا إسماعيل - ت ٧٧٤هـ) - تفسير القرآن العظيم - ج٤ أجزاء - دار الحديث - القاهرة - ١٤١٥هـ - ١٩٩٤م.

- ٢١- ابن المرتضى (أحمد بن يحيى - ت ٨٤٠هـ) - المنية والأمل في شرح كتاب الملل والنحل - طبعة حيدر آباد - ١٩٠٢م.
- ٢٢- المسعودي (أبو الحسن علي بن الحسين - ت ٢٤٦هـ) - مروج الذهب ومعادن الجواهر - تحقيق محمد محي الدين - دار الصاوي للطبع والنشر - القاهرة - ١٣٥٧هـ - ١٩٣٨م.
- ٢٣- التهانوي (محمد علي الفاروق) - كشاف إصطلاحات الفنون - الهيئة المصرية العامة للكتاب - ١٩٧٢م.
- ٢٤- المقرئزي (تقي الدين أحمد بن علي - ت ٨٤٥هـ) - المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار - طبعة بولاق - ١٢٧٠هـ.
- ٢٥- ابن حنبل (أبو عبد الله بن محمد بن حنبل - ت ٢٤١هـ) - الرد على الزنادقة والجهمية - منشأة المعارف - الإسكندرية - ١٩٧١م.
- ٢٦- مختصر الأحكام السلطانية - للماوردي - مع ترجمة فرنسية - د. محمد شتا - دار النهضة العربية - القاهرة - ١٤١٤هـ - ١٩٩٣م.
- ٢٧- أبو نعيم الأصبغاني (أحمد بن عبدالله - ت ٤٢٠هـ) - حلية الأولياء وطبقات الأصفياء - طبعة الأولى - مطبعة السعادة - ١٣٥١هـ - ١٩٣٢م.

دووه م: سه رچاوه تازه كان:

- ١- أحمد أمين: - فجر الإسلام - دار النهضة المصرية - القاهرة - ١٩٧٨م - ضحى الإسلام - دار النهضة المصرية - القاهرة ١٩٧٨م.
- ٢- أبو الوفا الغنيمي التفتازاني - علم الكلام وبعض مشكلاته - دار الثقافة الجامعية للطباعة والنشر - القاهرة ١٩٧٩م.
- ٣- محمد صالح الزركاني (فخر الدين الرازي وآراؤه الكلامية والفلسفية) - دار الفكر العربي - بيروت - ١٩٦٣م.

- ٤- جمال الدين القاسمي - تاريخ الجهمية والمعتزلة - مؤسسة الرسالة - بيروت - ١٩٨٥م.
- ٥- زهدي حسن جار الله - المعتزلة - مطبعة مصر - القاهرة - ١٩٤٧م.
- ٦- د. محمود القاسم - (إبن رشد الفيلسوف المفترى عليه) - مكتبة الأنجلو المصرية - د. د. ت.
- ٧- د. محمد أبو زهرة (أبو حنيفة) - دار الفكر العربي - ط٢ - ١٩٤٧م.
- ٨- د. محمد بدر (الديمقراطية الأتينية وسادة القانون في التوراة والإنجيل والقرآن) - القاهرة - ١٩٩٥م.
- ٩- د. عبد المجيد محمود مطلوب (المدخل في التعريف بالفقه الإسلامي) - دار النهضة العربية - القاهرة - ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م.
- ١٠- د. محمد فرحات - أصول الفقه - دار النهضة العربية - القاهرة - ١٩٩٨م.

The Mu'tazila

Salah Abu Saud

دهسته و تاقميكي ئيسلامييه به ديد و فيكريكي نوپوه هاته مهيدان.. له پيناو
عهدالته و به كتابه رستي خوداي گه وره دا به رگريکرد. به م ديد و فيكره وه كه وته
مشت و مې له گه ل نه ياره كاني ئيسلامدا و به لگه كانيان پوچه لكرده وه و ئايني
ئيسلاميحيان له سر پووي زه ويدا بلاوكرده وه، سه ريارى نه وه، بريار درا به سه رياندا
كه نه وانه تاقميكي بيدعه چي و گومران.. له م كتيبه دا به بيروباوه ره كاني موعته زيله
ناشنا ده بيت، بؤ نه وه ي ببينيت و بزانيت ئايا نه و برياره ي پيشوو دروست و راسته
يان نه وه تا گروهيك بوون و پروياگه نده يان به ده مه وه هه لبه ستراوه!؟

ISBN: 9781991847959

9 781991 847959

له بلاو كراوه كاني خانه ي چاپ و په خشي وينا